

2+2

ABC

CREATIVITATE ÎN EDUCATIE

Nr.4

STAR
KIDS

ISSN 2784 - 1146

REVISTĂ

DIGITALĂ

CUPRINS

VALEA ANICA - Educația Online-Avantaje Și Dezavantaje

STEFANEL LUMINITA - Învățăm Despre Bani Prin Joc

MIHAIELA GERGELY - Scoala Creativa

Simona Giorgiana Hutan - Prevenirea Abandonului Școlar

Gabriela Muresan / Ilie Mirela - 1 Iunie-Ziua Copilului

Delia Mocanu - Importanța Educației Emoționale În Grădinițe

MIHAELA FAUR - Dezvoltarea Creativității Copiilor Prin Intermediul Jocurilor De Construcții

Cristina Anamaria Meltis - UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL
PREȘCOLAR ȘI PRIMAR

Mihaela Chifu / ELENA-CRISTINA AMARGHIOALEI - Dezvoltarea Creativității

CLAUDIA MIRELA TALMACIU - Dezvoltarea Creativității Prin Pictură Și Desen

Soare Mihaela - Colaborarea Dintre Scoala Si Familie

Roxana-Ioana Boncea - Importanța Creativității În Viața Celor Mici

Romelia Man - Parteneriat În Folosul Copiilor Între Familie Și Școală

MARIUTA BODNARIU - Povestea Bobului De Grau

MARIANA VASILE/HAIDEN ROXANA - OPTIMIZAREA EDUCĂRII COPIILOR ȘI
PERFORMANȚA ȘCOLARĂ

Nistor Cosmina - PROIECT EDUCAȚIONAL INTERCULTURAL „SUNTEM DIFERIȚI, DAR
EGALI”

MARIA CIUBOTARU - O EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI, ÎNTR-O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI

Roxana Negulescu - Rolul Jocului Didactic În Dezvoltarea Creativității Elevilor

ANA LUȚIA - Consecințele Sindromului "Incapacității Parentale" În Dezvoltarea Emoțională A Copiilor Care Provin Din Familii Defavorizate

LILIANA VITOROIU - STIMULAREA CREATIVITĂȚII PRIN JOCUL DIDACTIC

Mariana Capris - Aplicație La Clasa Pe Alternativa Waldorf

Ionela Sava Raduca - Studii De Cercetare La Nivrl Național In Domeniul Educational-Educstie Și Inovație Pentru O Societate Bazata Pe Cunoaștere

Mariana Capris - Jocul "Cutia Cu Surprise" - Alternativa Montessori

Petcu Nicoleta - Proiect Didactic- Peisaj De Iarnă

Mariana Capris - ALTERNATIVA STEP BY STEP- Aplicații La Clasă

Alina Boloca - Proiect Pentru Activitate De Dezvoltare Personală - „Albinuțele Și Prietenii Lor”

FELICIA SCRIDONESI - "ÎMPREUNĂ ADUCEM BUCURIE NATURII!"

Anica-Maria Tănase - Caută Albastru/Transformă-Ți Școala Și Orașul Prin Activități STEAM

Vironica Domnica Hurjui - PROIECT EDUCAȚIONAL - „Copilăria Mea E O Poveste”

ALINA DEZSO - "Hai Să Cunoaștem Mașinării Simple!" Proiect Tematic

Iuliana Moraru - Rolul Lecturii În Procesul De Învățare Al Elevului

DUȚUC MIRELA-MAGDALENA - IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE

DUȚUC MIRELA-MAGDALENA - Rolul Familiei Și Al Școlii În Educația Și Formarea Copilului Pentru Viață

Lavinia Carmen Mitu - EDUCAREA LIMBAJULUI, MIJLOC DE STIMULARE A IMAGINAȚIEI
CREATOARE A PREȘCOLARILOR ÎN GRĂDINIȚĂ

Vironica Domnica Hurjui - Proiect Didactic - „Poienița Cu Emoții”

Giulia Ivanescu - Jocul În Cadrul Procesului De Recuperare

Angela Flamanzeanu - Imaginația Și Potențialul Creativ La Școlari

Ovidiu Marius Toma - TERAPIA EDUCAȚIONALĂ COMPLEXĂ ȘI INTEGRATĂ

Claudia Ramona Cuc - Metoda Pălăriilor Gânditoare

Todașcă Ionela Loredana - ABC-UI Emoțiilor Noastre

Lucretia Iordan - ÎNVĂȚAREA SUBSTANTIVULUI ÎN CICLUL PRIMAR

ANA LUISA MITU - ARIPIOARE PE SUB SOARE

Camelia Maria Croitoru Paduretu - ROLUL ACTIVITĂȚILOR ARTISTICO-PLASTICE ÎN
STIMULAREA CREATIVITĂȚII

Ioana Daniela Popa - FACTORI DE DEZVOLTARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE
ALE CADRELOR DIDACTICE ÎN CE PRIVEȘTE EDUCAȚIA PENTRU SĂNĂTATE-
CONDIȚIILE ORGANIZAȚIONAL-PEDAGOGICE

ADRIANA ANTOHI - Istoriorele Obiectelor Vechi Din Familia Mea

Ionela Gheorghiu - IMPORTANTA COMUNICĂRII ÎN ACTUL EDUCATIV

Mihaela Laura Grumazescu - UN COPIL EDUCAT

ALINA SIMONA DULGHERU - RAPORT PROIECT EDUCATIONAL CHEMAREA NATURII
ÎN CADRUL PROIECTULUI MONDIAL LeAF

Ramona Hurgoi - Povestea Omului De Zăpadă

CECILIA TEODORA GHITA - Pledoarie Pentru Arte

COSTELA LILIANA DUMITRU - Activități De Promovare A Lecturii

Luciana Voinea - Grădinița-Educație Prin Iubire

Mariana Tamas - JOCURI IN AER LIBER - CATALOG DE JOCURI PENTRU VÂRSTA DE 3-5 ANI

Ionela Ceaureanu - Educatie Fără Frontiere!

Sescu Ursu Irina Ecaterina - Actorii Principali Cu Rol În Incluziunea Copiilor În Mediul Școlar

Mihaela Trandafir - PROIECT DIDACTIC - Unități De Măsură Nonstandard

GHEORGHITA COTET - Tema Pentru Acasa-Necesitate Sau Obligativitate?

Loredana Mariana Creanga - Familia Și Școala- Factori Activi Ai Succesului În Viață

ELENA MARES - JOCUL DIDACTIC

Mirela Duma - Dezvoltarea Simțului Estetic Pentru Literatură Și Artă Prin Valorificarea Activităților Extrașcolare

DANIELA MORARU - JOCURILE MUZICALE

Rodica Florea - Dezvoltarea Creativității În Cadrul Activităților Extrașcolare

Anca Gruev - Stiluri De Predare Din Perspectiva Rolurilor Profesorului

Nicoleta Cernat - Dezvoltarea Socială Și Emoțională În Educația Timpurie

Dorina Vasilache - Secretele Unei Relații Armonioase Între Copii Și Părinți

Delia Casutiu - Școala Și Rolul Ei În Dezvoltarea Creativității

Camelia Nan - Mesajul Zilei- Un Instrument Eficient De Stimulare A Creativității

Ionela Ungureanu - Importanța Activităților Extrașcolare În Învățământul Preuniversitar

HORCHIDAN IONELA-CRISTINA - CE ÎNSEAMNĂ CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ?
GREȘELILE DIN FAMILIE CARE NE MARCHEAZĂ PENTRU TOTDEAUNA

Ionela Boanca - Atelierul De Lectură

Voichita Bogosel - Managementul Clasei De Elevi

Carmen Manuela Gruia - Rolul Concursurilor Școlare În Învățământul Primar

Coca Maricela Cadu - Stimularea Creativității În Dezvoltarea Copilului

Manuela Cretu - Jocul - Activitate Dominantă La Vârsta Preșcolară

Iuliana Cosma - "Albinuța Maya Și Prietenii Săi"

Ioana Florentina Farcanea - Importanta Celor 7 Ani De Acasa

ALINA RALUCA IONESCU - IMPORTANTA ACTIVITATILOR OUTDOOR ÎN STIMULAREA
CREATIVITĂȚII COPIILOR

Florentina Zavinel Petre - Corelații Interdisciplinare În Cadrul Orelor De Abilități Practice

CAMELIA COTÎRȚĂ - Metode Activ-Participative Și Utilizarea Lor În Activitatea Didactică

IULIANA PENU - Părintele, Profesor Pentru O Zi

Mariana Roman - Unitatea Grădiniță-Școală-Familie-Societate

Educația Online-Avantaje Și Dezavantaje

VALEA ANICA

Scoala Gimnaziala Iernut

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Învățământul este unul dintre domeniile de bază în care tehnologiile viitorului trebuie să ajungă, deoarece acestea au potențialul de a deschide noi orizonturi ale educației, cu experiențe de învățare interactive și fără caracterizări negative ale sistemului. Pe măsură ce tehnologia se schimbă, și educația se transformă, în școlile de la noi profesorii sunt din ce în ce mai deschiși la gadgeturi, iar elevii sunt maeștri în folosirea lor. Ca **avantajele**, atât pentru profesori, cât și pentru elevi școlile din viitor nu vor mai avea de-a face nici cu problema absenteismului școlar, iar acest lucru va fi posibil atât mulțumită tehnologiilor noi, cât și unei schimbări de mentalitate. Pe de o parte, există deja platforme care le permit părinților să vadă în timp real situația școlară a copiilor, să comunice cu profesorii și să verifice dacă cei mici sunt prezenți la toate cursurile, teama că pot fi văzuți de părinți îi va ține pe copii la școală. Tehnologiile din sălile de clasă ale viitorului, lecțiile interactive și metodele distractive de a-și petrece pauzele vor face școala mai atrăgătoare. Legat de schimbarea de mentalitate menționată mai sus, aceasta s-ar putea manifesta prin reducerea orelor clasice de cursuri și alternarea lor cu ateliere practice, dar și prin pusearea programului școlar sau renunțarea la conceptul de "temă pentru acasă". Pentru a face ca învățarea să fie cu adevărat plăcută, cadrele didactice trebuie să gândească lecții și scenarii în așa fel încât, prin joc, copiii să poată descoperi fel de fel de curiozități și informații inedite. Întrucât se dorește ca școala online să se ridice la cel mai înalt nivel, trebuie mers pe variante cât mai eficiente în care să se îmbine tehnologia și jocurile online cu educația folosind produse de învățare inovatoare, special create pentru noua generație digitală de copii (aplicații și instrumente web care să fie accesibile și la îndemâna fiecărui elev). Unul dintre principalele avantaje pe care le oferă instrumentele web în activitatea de învățare este autonomia în ce privește organizarea timpului de studio, prin folosirea diverselor aplicații informațiile pot fi stocate și accesate ori de câte ori este nevoie, fără ajutorul părinților sau al unui profesor meditantor.

Cu siguranță, trecerea la educația online este un proces greu și anevoios care necesită multă răbdare, o planificare cât mai bună, dar mai ales o comunicare eficientă și deplină implicare între partenerii educaționali – profesori, părinți, elevi. Pentru îmbunătățirea și monitorizarea procesului de învățare, este nevoie de o permanentă consultare între cadrele didactice în așa fel încât prin schimburi de idei și experiențe să se practice o educație de cel mai înalt nivel. În întreg demersul se va ține seama de nivelul de vârstă și capacitățile de care dispune fiecare elev în parte, putându-se interveni și realiza și tratarea diferențiată acolo unde se impune.

Instrumentele web care pot fi folosite nu sunt legate de o disciplină, cu excepția câtorva, precum este aplicația Geogebra–folosită în special pentru matematică-geometrie sau site-ul Geogra.ro (geografie), acestea oferă într-adevăr resurse pentru o anumită disciplină. În majoritatea lor instrumentele de lucru online pot fi utilizate la orice treaptă de școlarizare și la orice disciplină, totul depinde de ce conținut vreau să predau și în ce moment al lecției, deci instrumentele cu care cream conținuturi digitale pot fi universal. Avantajul acestor instrumente este faptul că poți tu să îți creezi conținuturi în funcție de obiectivele pe care ți le propui în lecția respectivă, pe când pe web site-uri se găsesc conținuturi gata create, s-ar putea ca ele să nu corespundă în totalitate cu obiectivele propuse în activitatea respectivă. Deci, se recomandă selectarea și utilizarea acelor instrumente care ne abilitază și ne ajută cel mai bine să creăm ce vrem și când vrem noi în și pentru lecția respectivă. De obicei se începe lucrul cu cele mai simple instrumente, treptat se trece la instrumente de lucru mai avansate. Spre exemplu, cu aplicațiile Kahoot sau LearningApps, se pot crea jocuri cu exerciții simple cu imagini de punere în corespondență și până la exerciții foarte avansate, joculețele putând fi create și de pe telefon.

Ca dezavantaje ale învățării online-acestea sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

În concluzie- într-o școală a viitorului, elevii au cu adevărat oportunitatea să vină cu drag la școală, unde tehnologia îi ajută în mod activ nu doar pentru cursurile de zi cu zi, dar și pentru planurile de viitor pe care vor să și le facă încă de la vârste fragede. Sistemul educațional trebuie să pășească în viitor și trebuie să o facă cu încredere și dorință de reușită. Cu toții știm că pentru a avea o bună reușită, educația online necesită multă răbdare, o planificare cât mai bună, dar mai ales o comunicare eficientă și deplină implicare între partenerii educaționali: profesori, părinți, elevi.

Bibliografie:

1. <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>
2. <http://sparknews.ro>
3. www.scoalaintuitext.ro

Învățăm Despre Bani Prin Joc

STEFANEL LUMINITA

Colegiul National Mihai Eminescu Suceava

În acest an școlar am derulat la clasă opționalul *Educație financiară prin joc*, cu sprijinul Asociației pentru Promovarea Performanței în Educație, ONG fondat cu scopul aplicării, dezvoltării și monitorizării *Proiectului de implementare a disciplinei opționale educație financiară* la nivel național. Proiectul a luat naștere pe fondul nevoii de dezvoltare a unei culturi financiare în rândul tinerei generații și a lipsei literaturii financiare pentru copiii din ciclul primar.

Prin intermediul acestui proiect am reușit „să călătorim” cu micii școlari în lumea fascinantă a banilor și să contribuim la dezvoltarea sănătoasă a unei generații viitoare de consumatori, educați din punct de vedere financiar. Opționalul de educație financiară reprezintă un prim pas în punerea bazelor unei educații financiare atât de necesare omului contemporan.

Obiectivul urmărit a fost formarea unui comportament rațional în relație cu banii, prin antrenarea copiilor în activități ce stimulează gândirea logico-creativă, prin însușirea unor cunoștințe de bază despre economisire, împrumut, investiții și alte concepte.

Prin activitățile integrate specifice vârstei, am urmărit apropierea elevilor de viața cotidiană, exersarea diferitelor tipuri de comportamente pe care trebuie să le aplice la cumpărături, familiarizarea cu banii, adică monedele și bancnotele care circulă în țara noastră. Copiii au învățat să-și asume roluri într-un grup, să relaționeze cu ceilalți membri ai grupului și să se implice în realizarea unei sarcini în cadrul grupului. Principala modalitate de rezolvare a acestor abilități a fost jocul.

Prin textele atractive, jocurile distractive, rebusurile și desenele de colorat din auxiliarul primit gratuit de la asociație, copiii au fost captivați și ajutați să rețină mult mai ușor noile concepte financiare. Aceștia s-au dovedit a fi foarte interesați să știe cât mai multe lucruri despre bani, despre apariția acestora, formele pe care le îmbracă banii, funcțiile și utilitatea lor, despre bănci.

Au fost fascinați de activitatea *Povestea banilor-Trocul*, în care și-au prezentat jucăria preferată și au făcut troc cu alți colegi. La fel de captivați au fost și de *Povestea monedei*, în care au învățat cum se confecționează monedele, despre rolul lor, păstrarea și utilizarea monedelor, economisirea și donarea lor.

Am vizualizat și recunoscut monede, am vizionat un film scurt despre confecționarea monedelor, am spus ghicitori și poezii despre bani, am organizat un joc de rol despre economisirea banilor. Am pus un accent deosebit pe economisirea banilor. I-am învățat cum să economisească banii încă de la această vârstă, întrucât bunul obicei al economisirii și cheltuirii banului cu înțelepciune începe de la o vârstă fragedă.

Am organizat un târg de Crăciun, familiarizându-i cu anumite deprinderi antreprenoriale, iar banii obținuți i-am donat pentru un caz umanitar din școală.

În activitatea *Moneda națională a României: Leul. Monede și bancnote românești folosite azi* am vizualizat bancnotele românești și elementele lor de siguranță, am discutat despre personalitățile întâlnite pe fiecare bancnotă, am organizat jocuri de recunoaștere a bancnotelor și monedelor pe baza unor criterii și am interpretat jocuri de rol cu tema: *La magazin, La piață*.

Elementul surpriză a fost o vizită la o bancă din oraș, în care micii școlari au posibilitatea de a observa, analiza și experimenta în mod direct activități care au legătură cu domeniul financiar: deschiderea unui cont de economii, vizualizarea certificatului de depozit, a libretului de economii, a extrasului de cont, au învățat să calculeze dobânda la suma existentă într-un cont, cum se calculează un sold, componentele unei file de cec, modul de utilizare a cardului, etc.

Pentru evaluarea la această disciplină opțională am realizat miniproiecte și portofolii, pe care le-am prezentat Asociației pentru Promovarea Performanței în Educație și părinților elevilor.

Disciplina opțională *Educație financiară prin joc* este o activitate educațională indispensabilă pentru elevii zilelor noastre, pentru dobândirea de abilități de management al banilor și de adoptare a unor decizii financiare corecte.

MIHAIELA GERGELY

Colegiul National Octavian Goga Marghita

Tema creativității a fost de multă vreme de interes pentru cercetătorii educaționali, conducătorii de școli și profesorii practicanți, inclusiv profesorii români. A fost în centrul atenției educației încă din anii 1950, în principal datorită muncii lui J.P. Guilford (1950). Cercetarea creativității și-a început „călătoria de cucerire” de atunci înainte. Pe acest subiect au apărut zeci de studii, monografii, manuale pentru profesor, culegeri de texte și descrieri de sarcini. Disciplina creatologiei s-a consolidat în ultimele decenii, iar rezultatele științifice sunt foarte remarcabile. Este un set de mai multe subdiscipline (psihologie creativă, sociologie creativă, tipologie creativă, metodologie creativă și istoria creației) care vizează studiul complex al creației creației umane.

Cercetarea creativității, dezvoltarea creativității și inovațiile strâns legate de aceasta au ajuns în prim-plan atât la nivel internațional, cât și la nivel intern. Dat fiind faptul că J. P Guilford a examinat creativitatea în strânsă legătură cu inteligența pe de o parte și a identificat-o în primul rând cu rezolvarea individuală a problemelor pe de altă parte, cercetarea și analiza s-au concentrat pe caracteristicile individului creativ. Creșterea creativității elevilor și a profesorilor acestora necesită schimbări organizaționale majore. Este de netăgăduit că promovarea oricărei forme de creație individuală într-o școală este binevenită, dar aceasta nu înseamnă încă o reînnoire profundă a structurii instituționale. Noutatea și originalitatea într-o școală este cu siguranță de apreciat, dar este nevoie de o școală creativă pentru a schimba cultura organizațională.

Copilul creativ

Există multe minuni ale copilăriei, dintre care una este, fără îndoială, creativitatea copiilor. Acest lucru este evident și în viața de zi cu zi. Dacă ne oprim un timp la un loc de joacă și observăm copiii în timp ce noi, adulții, nu ne putem opri o clipă, ei se joacă dezinteresat. Timpul nu este atât de frustrant pentru ei precum este mai târziu școala și apoi lumea muncii. Cu greu pot fi duși acasă de la locul de joacă, de cele mai multe ori habar nu au cât de repede a trecut timpul și deja a căzut peste ei. Ei ajung la școală și se trezesc dintr-o dată într-o altă dimensiune a timpului. Toți cei din jurul lor încep să se grăbească. Una dintre experiențele șocante pentru orice copil mic în ceea ce privește creativitatea este atunci când se confruntă cu faptul că "acum a fost o întrebare bună", dar nu i se răspunde pentru că "trebuie să merg mai departe cu programa". La începutul școlii, copiii încă mai cer mult. Una dintre valorile minunate ale copilăriei este aceea că tinerii pun întrebări deschise (de ce?, cum?, ce?) și în multe cazuri într-un mod surprinzător. Încă mai îndrăznesc să întrebe. Unul dintre obiectivele principale ale școlii creative este consolidarea culturii întrebărilor elevilor. În spatele întrebărilor copiilor, este evident că există curiozitate, dorința de a cunoaște lumea. Un copil care întreabă multe într-o școală tradițională este doar confuz. Întărirea culturii întrebărilor elevilor este astfel strâns legată de noua interpretare a învățării. În special, imaginația, gândirea, acțiunea și accentul pus pe factorii afectivi ne ajută să acordăm mai multă atenție problemelor elevilor.

Dacă ne uităm la elevii de clasa pregătitoare la o ceremonie de deschidere a școlii, aceștia traversează poarta școlii cu ochi strălucitori și cu mare așteptare. De câțiva ani, s-ar putea să nu fie nici măcar dezamăgiți, deoarece cântă mult, dansează, se mișcă, desenează, iar succesul de zi cu zi nu este omis. Imaginația și imaginația lor sunt încă necesare în acest moment, și chiar încrederea și curajul lor. Ei sunt capabili să deseneze lucruri surprinzătoare, să încheie o poveste în mod imaginativ și să se bucure de dans și cânt.¹

În ceea ce privește creativitatea, merită să vedem și că nu ne-a fost frică să greșim în copilărie. Nimic nu s-a întâmplat dacă am încurcat ceva și chiar ne-am încurajat: „Nu-i nimic, data viitoare vom reuși!” Opusul este percepția școlii tradiționale, și anume, întărirea fricii de a greși. Greșelile sunt cel mai adesea pedepsite oral și cu note. Pentru a înțelege creativitatea în copilăria timpurie, pe lângă timp, întrebări și greșeli, merită menționată atmosfera emoțională, iubitoare, care le oferă siguranță și definește aproape fiecare moment al vieții lor.²

Bazată pe o nouă interpretare a învățării, merită să amintim și felul în care copiii învață în școala timpurie: foarte mulți prin simțuri. Stilul perceptiv sau senzorial de învățare este dominant în școala elementară. Culoarele, gusturile, mirosurile, melodiile sunt încă o parte integrantă a mediului și procesului de învățare. Sala de clasă este plină de lucrări colorate ale copiilor, iar învățarea exploratorie este încă o activitate aproape zilnică, iar metoda încercării și erorii este foarte comună. Stilurile de învățare psihomotorie sunt foarte ușor de diagnosticat, se observă bine că „gândesc în mișcare”. Cel mai adesea, la copiii mici, aceste două stiluri de învățare se îmbină fericit, iar aceasta este o provocare serioasă pentru școală și profesori, atât în ceea ce privește organizarea învățării, cât și metodologia de predare.

Școala tradițională nu are nicio legătură cu elevii sociali. Identificarea pe o bază emoțională nu se încadrează în lumea din ce în ce mai cognitivă a școlii, iar întărirea stilului de învățare verbală este crucială în această lume.

„Învățarea verbală este cea mai frecventă în învățarea școlară, atunci când învățarea cu texte (text și imagini, figuri, tabele) și/sau semne (matematice, fizice, geografice etc.)”. Într-o abordare pozitivă, aceasta este o învățare semnificativă, bazată pe gânduri, bazată pe concepte cheie, înțelegere, asocieri și rezolvare de probleme.³

Școala creativă

Școala creativă nu înseamnă pur și simplu „făcători de idei”. Brainstormingul este, de asemenea, o metodă din ce în ce mai comună în lumea educației.⁵ Primele semne ale creativității nu sunt în bogăția de idei, ci în regândirea și structurarea diferită a ideilor. De aceea, școala creativă combină în mod conștient metoda brainstorming-ului cu rețele conceptuale, hărți mentale și structurile cuvintelor cheie și întrebări-cheie. Desigur, unul dintre factorii centrali ai conceptului de creativitate este creația, așa cum sugerează și etimologia cuvântului. Inovația economică și creativitatea menționate în introducere întăresc, de asemenea, acest lucru. Crearea de lucruri noi (ca în prima copilărie) este adesea însoțită de diferite forme creative : joc de rol, povestire, compunere, scriere de poezii.

Caracteristica principală a școlii creative este mediul de învățare bogat în stimuli care facilitează procesul creativ. Aceasta nu înseamnă pur și simplu decorul colorat care este obișnuit în școala elementară, ci clădirea școlii, care folosește soluții arhitecturale creative de la un aspect diferit al sălilor, la o clădire de școală mai deschisă, luminoasă, cu spațiu mare. Un loc care, urmând spiritul Palatului Miracolelor, aduce în prim plan triada curiozității, imaginației și magiei pedagogice, cu toate amenajările și soluțiile sale. În același timp, un mediu de învățare bogat în stimuli înseamnă nu numai soluții arhitecturale creative, ci și o potrivire cu fiecare dintre stilurile de învățare descrise mai devreme. În ceea ce privește organizarea învățării, metodele motivaționale, lucrul în grup, jocul, discuția, metodele de cercetare-explorator și de proiect ies în prim-plan.⁶ În școala creativă, pedagogia diferențială bazată pe metode de învățare prin cooperare este o practică comună, este de fapt arta și știința predării. Un mediu de învățare bogat în stimuli înseamnă, de asemenea, că procesul de învățare creativ este adaptat individului. Sarcina nu este ușoară, dar începe cu o banalitate de bază.

O altă trăsătură importantă a școlii creative este simbioza colaborării eficiente, concentrarea pe parteneri, deschiderea și flexibilitatea care apare simultan în atelierele creative, echipele de proiectare a profesorilor, proiecte, programe comunitare și un climat de încredere. Nivelul înalt de colaborare nu mai înseamnă o organizare ierarhică, ci mentorat real, evaluare bogată în feedback, comună, frecventă, de susținere, management eficient al schimbării și conflictelor și diverse forme de comunicare și informare. O caracteristică esențială a acestei organizații de învățare profesională este creativitatea.⁷ Există trei condiții pentru o cooperare eficientă: încredere, atmosferă creativă și curaj. În școala de creație, încrederea este esențială, întrucât este esențială (și pentru creativitate), care, cuplată cu suficient curaj, condimentată cu disoluție și umor, poate face minuni.

Minunile copilăriei de care eram cu toții capabili la acea vreme.

Bibliografie

- ¹ Gopnik, Alison 2009. *The Philosophical baby*. NEXUS. Budapest
- ² Robinson, Ken Sir – Aronica, Lou 2010. *Școli creative*. Publica. București.
- ³,⁶ Báthory Zoltán 2000. *Tanulók, iskolák – különbségek. Egy differenciált tanításelmélet vázlatá*. OKKER Oktatási Kiadó. Budapest.
- ⁵ De Bono, Edward 2009. *Creativitate serioasă*. Curtea Veche. București.
- ⁷ Hord, Shirley M. – Sommers, William A. 2008. *Leading Professional Learning Communities*. Corwin Press. London.

Prevenirea Abandonului Școlar

Simona Giorgiana Hutan

Scoala Gimnaziala Nr.1 Adunatii Copaceni

O educație adevărată, reală se fundamentează în familie iar apoi, ea se continuă în grădiniță și școală. În primul rând ea se realizează prin puterea exemplului și apoi prin cea a cuvântului. Tot ceea ce se săvârșește sub puterea copilului are efect mai puternic decât frazele moralizatoare. O bună intervenție a cadrului didactic prin însuși procesul educativ pe care-l desfășoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului școlar prin intervenția acestuia la nivelul factorilor de risc – individuali, familiari, școlari a celor determinați de mediul cu potențial delictogen ș.a.d.m. Pentru o mai bună intervenție se propune realizarea unui program care să urmărească dezvoltarea competențelor cadrelor didactice de lucru în echipă și de folosire a planificării strategice în vederea identificării factorilor care ar favoriza apariția unor astfel de situații de risc la nivelul școlii, pentru prevenirea și în ultimă instanță pentru rezolvarea unor situații de criză cu efect de abandon școlar.

Factorii de risc cum ar fi cei comportamentali sunt factori care reprezintă ansamblul încălcărilor și abaterilor tinerilor de la normele de conviețuire socială. Delincvența juvenilă se referă la violarea normelor legale de către cei care sunt sub vârsta la care legea tratează oamenii ca adulți.

- Factorii psihologici

În evaluarea diferitelor manifestări delictuale ale tinerilor trebuie ținut cont de factorul „agresivitate” sau de cel de „frustrare”, de instabilitatea afectivă sau comportamentală.

- Factorii sociali și alți factori care pot provoca abandonul școlar.

Ca obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului școlar ar putea fi:

- Identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământului de zi.
- Implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului cu risc de abandon școlar.
- Creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon sau risc de abandon școlar.

În măsura în care aceste obiective vor fi împlinite, abandonul școlar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenție bine organizat. Există și cazuri în care părinții încurajează să încalce normele valorilor școlare prin atitudinea lor față de școală. Ca forme principale de manifestare a deviației școlare putem aminti ca fiind mai grave din punct de vedere social și comportamental: fuga de la școală, absentismul, abandonul școlar, vandalismul, conduitele violente, toxicomania și suicidul.

Una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă învățământul școlar este abandonul școlar. Dacă înainte de 1989 rata abandonului școlar era foarte scăzută, imediat după schimbarea regimului și trecerea la democrație s-a constatat că elevii tind tot mai mult să părăsească băncile școlii. Ei au fost încurajați și de atitudinea părinților pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanția asigurării unui loc de muncă. Mai mult, emigrarea forței de muncă îi afectează tot mai tare pe elevi care fie că-și urmează părinții, fie sunt lăsați în grija unor rude sau cunoștințe apropiate care se ocupă superficial de situația școlară a copiilor. De asemenea se are în vedere reinsertia școlară a celor în cauză prin încredințarea unor responsabilități în cadrul colectivelor școlare din care fac parte, depistarea și corectarea anomaliilor comportamentale în relația copil-părinte, intensificarea colaborării școală-familie, pentru identificarea anturajului elevilor și luarea măsurilor adecvate pentru scoaterea lor de sub influența negativă a acestuia. Sărăcia este de asemenea un factor de abandon școlar care se reflectă la toate nivelurile de vârstă și învățare. De asemenea, este menționată aprecierea (fără vreo susținere) potrivit căreia, în mediul rural, abandonul școlar crește iarna, „în condițiile lipsei de subsistență” și din cauza „lipsei hranei sau îmbrăcămintei necesare”. E o simplă părere fără cunoașterea generală a realității. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condițiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-și urmeze părinții la muncă, abandonând școala. Școala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că, în ziua de azi, nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine. Nu se vorbește de asemenea de încrederea populației în instituția școlară, în valorile dobândite, ierarhizate prin cantitatea de învățătură înglobată în ele. De aceea, o campanie serioasă de combatere a abandonului școlar trebuie să însemne, la urma urmei, o extragere a școlii din abandonarea în care se găsește.

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecvenței școlii,

părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Cauzele principale ale abandonului școlar sunt cele economice, socioculturale sau religioase, psihologice și pedagogice. Elevii care abandonează școala sunt cei care s-au făcut remarcăți pentru absenteism și alte dificultăți de comportament, pentru care au fost sancționați în repetate rânduri în școală. Elevul care prezintă un risc înalt de abandon școlar este incapabil să se adapteze și să funcționeze adecvat în contextul clasei tradiționale, rezultatele școlare sunt sub medie, nu-și stabilește obiective profesionale, prezintă absenteism, ostilitate față de adulți și reprezentanții autorității școlare, provine dintr-o familie ce experimentează un stres existențial cu probleme economice serioase, nu este implicat în nicio activitate organizată de școală, nonformală sau formală.

În cadrul învățământului preșcolar, cadrul didactic – educatoarea are de asemenea un rol decisiv în formarea conceptului despre școală a copiilor preșcolari și viitori școlari. Comunicarea copilului cu educatoarea fiind extrem de importantă, comunicarea verbală și cea non-verbală.

Un alt element în combaterea abandonului școlar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forța și posibilitățile sale. Copiii sunt diferiți, capacitățile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniță fiecare poate avea un loc, un rol și o valoare. Evaluarea pe care o poate face educatoarea se referă la competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil. Aceasta trebuie să identifice:

- o Cum este fiecare
- o Ce știe fiecare
- o Ce face fiecare
- o Cum cooperează cu ceilalți

Trebuie plecat de la premisa că fiecare copil are valoare și este unic și că fiecare copil poate învăța, indiferent de nevoile lui sociale. Pentru o mai bună prevenire a abandonului școlar trebuie cunoscute aptitudinile și nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educație fie el de religie sau etnie diferită față de restul copiilor. În cazul etniei rome, cunoașterea obiceiurilor și tradițiilor, fața necunoscută și nebănuită a existenței membrilor ei pune în valoare ceea ce ei înșiși nu mai știu ori nu au reușit să răzbată prin opacitatea segregacionismului. Copiilor le oferă identitate și apartenență la neam, le redă mândria de descendenți ai poporului lor, răspândit prin numeroase teritorii, le crează o "unicitate pozitivă" – adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor caracteristice unui popor. "Unicitatea pozitivă" care în esență arată demnitatea neamului lor, se opune aceleia "negative", aceea care a fost impusă mediatizării care condamnă la inhibare, la izolare. Așadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învățământ preprimar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenție cum evoluează cum se menține în sistemul educativ făcându-l cât mai eficient prin intervenții oportune atât din partea părinților, educatorilor cât și a comunității din care provine copilul pentru o mai mare siguranță în prevenirea abandonului școlar.

Educația pentru toți este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare în parte dar și de responsabilitatea și implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să învețe și să se dezvolte.

Bibliografie:

„Revista învățământului preșcolar”- Ministerul Educației și Cercetării-Institutului de Științe ale Educației-București 2006

1 Iunie-Ziua Copilului

Gabriela Muresan / Ilie Mirela

Scoala Gimnaziala Nr. 169

- „Copilăria este inima tuturor vârstelor” Lucian Blaga

Scopul :

- valorificarea potențialului artistic și creativ al copiilor prin intermediul activităților extrașcolare
- Cultivarea sensibilității artistice a elevilor
- Stimularea creativității, a expresivității prin realizarea de creații plastice și aplicații cu materiale din natură în urma explorării naturii

Obiective :

În cadrul proiectului, elevii :

- vor identifica relieful variat al țării
- vor realiza colaje despre natură folosind diferite tehnici
- vor exprima în scris păreri și impresii proprii despre ziua copilului și despre relieful variat, despre anotimpul vara
- vor crea produse finale:creații plastice, colaje
- vor evalua prezentări ale produselor finale:creații plastice, colaje.

Resurse:

- **materiale:** imagini, foi A4, creioane colorate, creioane cerate, hârtie / carton A4; materiale naturale (frunze și flori presate, semințe etc.), videoproiector
- **umane :** elevii, învățătoarea, părinții
- **procedurale:** lectura,audiția,observația dirijată, conversația euristică, explicația, demonstrația,exercițiul, problematizarea
- **forme de organizare:** frontală, în grup, individual

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Cu ocazia zilei de 1 iunie vom face o excursie la Canionul 7 scări.

Convorbiri tematice despre ziua copilului și despre anotimpul vara

Activități integratoare despre bogățiile și culorile verii;

Realizarea lucrărilor în tehnici diferite;

Expoziție de lucrări

Audiție muzicală –Anotimpurile –Vivaldi

Importanța Educației Emoționale În Grădinițe

Delia Mocanu

Grădinița Cu Program Prelungit Harlau

Pentru a putea vorbi despre educația emoțională trebuie să definim în primul rând termenul de emoție. Conform definiției din DEX, emoția este: „o stare afectivă de durată mijlocie și de intensitate relativ scurtă, însoțită adesea de modificări în activitățile organismului, oglindind atitudinea individului față de realitate”.

Sintagma „inteligentă emoțională” a devenit cunoscută odată cu lucrarea lui Daniel Goleman, *Inteligenta emoțională*, apărută în 1995. Acesta susținea că nu este suficient să fii inteligent doar din punct de vedere cognitiv pentru a avea succes în viață. Succesul vine atunci când ești inteligent și din punct de vedere emoțional. În concepția sa inteligența emoțională cuprinde mai multe laturi: conștiința propriilor emoții, controlul emoțiilor, empatia, motivația, conducerea relațiilor interpersonale. Același autor sublinia importanța recunoașterii propriilor emoții, reglarea lor, dar și să înțelegem emoțiile celor din jur, să le respectăm și să ne arătăm empatici față de aceștia.

Odată cu popularizarea acestui termen au apărut tot mai multe studii ce demonstrează că dezvoltarea inteligenței emoționale este asociată cu îmbunătățirea relațiilor interpersonale, cu scăderea comportamentelor violente, dar și cu performanța școlară.

În perioada pe care o traversăm cu toții, devine cu atât mai important să ne preocupăm de educarea emoțională a celor mici care vor fi cei mai afectați de toate schimbările care s-au produs în ultimul an. Chiar dacă grădinițele și școlile și-au suspendat cursurile pentru a doua oară în ultimele luni, dascălii, dar și părinții, trebuie să asigure stabilitatea emoțională a copiilor. Ei au nevoie să fie ajutați să-și descopere emoțiile și să le gestioneze într-o manieră pozitivă. Pentru a-i putea îndruma, adulții trebuie să țină cont de câteva aspecte:

- Să permită copiilor să-și exprime liber emoțiile și să îi ajute să înțeleagă ce simt;
- Emoțiile negative ale copilului trebuie să fie și acestea acceptate de către adult;
- Discuțiile despre emoții să se facă într-un mod natural;
- Adulții să împărtășească cu copiii trăirile și emoțiile lor personale;
- Să le amintească copiilor că ei sunt iubiți, indiferent de cum se simt într-un anumit moment sau ce comportament au.

Perioada preșcolară aduce numeroase schimbări în viața celui mic: este prima dată când se desparte de familie, învață să relaționeze cu alți copii și adulți, devine autonom, dar își descoperă emoțiile și sentimentele care nu sunt întotdeauna unele pozitive. Dezvoltarea inteligenței emoționale încă din primii ani de viață ai copilului este importantă din mai multe motive:

- Facilitează adaptarea la grădiniță, apoi la școală. Un copil echilibrat din punct de vedere emoțional va înțelege rolul mersului la grădiniță și nu îi va fi teamă să rămână fără părinții lui;
- Îmbunătățește relațiile interpersonale. Copiii care cunosc și înțeleg emoțiile celorlalți, dau dovadă de empatie și sunt văzuți ca niște buni prieteni.
- Previne sau evită apariția unor comportamente negative. La vârsta preșcolară este adesea dificil să faci față unor sentimente pe care nu le cunoști și nu le înțelegi.

Pentru a le transmite într-o formă cât mai accesibilă toate informațiile de care ei au nevoie pentru a-și dezvolta inteligența emoțională avem nevoie să gândim activitățile de la grădiniță astfel încât și aceste informații să fie incluse. O metodă foarte ușor de folosit ar fi selectarea unor povești ce au ca subiect emoțiile. Astfel, ei vor învăța despre emoții într-un mod plăcut, iar realizarea de lucrări practice, jocuri de rol sau simple convorbiri, îi vor ajuta să se cunoască mai bine, dar să își cunoască și colegii.

O altă modalitate ar fi regândirea măsurilor disciplinare. În multe săli există un colț, aparent folosit ca loc de pauză pentru un copil problematic. Dar acel colț nu face decât să adâncească lipsa de încredere în el însuși, iar stima de sine să fie tot mai scăzută. Identificarea unui comportament ce tulbură liniștea grupei este mai degrabă un bun prilej pentru ca educatoarea să îi acorde mai multă atenție copilului și sentimentelor sale. Este un moment potrivit pentru a-i învăța autocontrolul, să îi explice emoțiile ce l-au cuprins sau cum se rezolvă un conflict.

Propriul exemplu este o altă metodă simplă de folosit la grupă. Educatorilor nu ar trebui să le fie rușine să își exprime emoțiile, iar pe cele negative, cu atât mai mult. Este normal și pentru un adult să simtă *teamă*, *tristețe* ori *furie*. Pentru copii, educatorul este adesea văzut ca un model, iar exprimarea sinceră față de ei este cel mai bun exemplu pentru a-i învăța cum să devină viitorii adulți echilibrați

emoțional.

Urmărind ideologia lui Daniel Goleman, putem concluziona că nu contează doar inteligența cognitivă dacă nu ești conștient și de ceea ce simți, dacă nu îți poți gestiona emoțiile, cele negative în special, precum *furia* sau *frustrarea* ori dacă nu ești capabil de a-i înțelege pe cei din jur. Emoțiile ne însoțesc din primii ani de viață și pe tot parcursul ei, fiind puntea de legătură dintre noi și ceilalți, de aceea este atât de important ca atât părinții, cât și profesorii, să îi ajute pe copii în educarea emoțiilor încă din copilărie.

Dezvoltarea Creativității Copiilor Prin Intermediul Jocurilor De Construcții

MIHAELA FAUR

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "FLOARE DE COLȚ"

Când ne gândim la creativitate, ne gândim la talentul unui copil în domeniul artistic, însă conceptul de creativitate este mult mai amplu. Creativitatea presupune conceperea de idei originale, atât în domeniul artistic, cât și în alte domenii.

Stimularea creativității la nivel preșcolar poate fi realizată prin intermediul jocurilor de construcții. Preșcolarii pot explora diverse materiale, de forme și culori diferite, cu ajutorul cărora să construiască diferite obiecte.

Crearea unei ambianțe propice încurajează copiii să exploreze, să aibă inițiativă și să creeze. Prin jocurile de construcții, preșcolarii își mențin trează curiozitatea și își dezvoltă creativitatea. Creativitatea la preșcolari este educabilă. Orice copil poate fi stimulat să-și dezvolte capacități creative.

Câteva activități desfășurate cu preșcolarii grupei, în cadrul Parteneriatului Strategic Erasmus+, „Little STEMists”, pot fi un exemplu bun de stimulare a creativității prin jocurile de construcții.

În cadrul temei „Alimente și simțuri”, preșcolarii au fost provocați să construiască cu ajutorul paielor din plastic flexibile, o fabrică de pâine. Preșcolarii și-au folosit atât creativitatea, cât și imaginația, îmbinând în mod creativ paietele din plastic flexibil care permit construcția de arce și tuburi, conectate între ele prin conectori. Construcția a fost una de mărime apreciabilă, în care preșcolarii au putut intra și ieși, utilizând-o apoi în cadrul jocurilor de rol.

Tot în cadrul acestui proiect, având ca temă „Mașinării simple”, preșcolarii au creat tot felul de mașini, garaje, poduri, etc. De data aceasta au folosit bucăți de măr și scobitori. Îmbinarea bucăților de măr și a scobitorilor a necesitat multă atenție, pentru ca acestea să stea în echilibru perfect. Construcțiile au fost originale, preșcolarii fiind mândri de realizările lor.

Utilizarea materialelor reciclabile în cadrul temei „Mediul nostru verde”, au avut un impact pozitiv asupra preșcolărilor, atât din punct de vedere al creativității, cât și al faptului că au învățat cum să-și construiască diferite jucării sau alte obiecte, folosind materiale pe care le au la îndemână.

Activitatea a început cu strângerea materialelor precum sticle de plastic, tuburi de hârtie igienică, dopuri de plută, pahare, cartoane, cutii de carton, becuri, bucăți de lemn etc. Cu aceste materiale au fost construite mașinuțe, trenulețe, vase pentru flori, în care ulterior am plantat flori, un ceas din dopuri și o bucată de carton, etajere pentru cărți, globuri din becuri etc.

Bineînțeles că activitatea a implicat pe lângă procesul de creare (construire) și decorarea, pictarea, decuparea sau chiar desenarea anumitor părți ale construcțiilor. Activitatea a avut un real succes, preșcolarii fiind foarte implicați și bucuroși de contribuția lor în realizarea obiectelor.

Utilizarea jocurilor de construcții pentru dezvoltarea și stimularea creativității preșcolărilor a fost benefică, distractivă și conectată cu viața reală.

Bibliografie:

„Laborator preșcolar”, Liliana Ezechil, Mihaela Păiși Lăzărescu, Editura V&I Integral, București 2002;

„Tradițional și modern în învățământul preșcolar”, Monica Lespezeanu, Editura Omfal

Esențial, 2007;

Revista învățământului preșcolar Nr.4/ 2007.

UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR ȘI PRIMAR

Cristina Anamaria Meltis

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "FLOARE DE COLȚ"

Informatizarea învățământului din țara noastră a luat, în etapa actuală, o amploare deosebită. În prezent, în fiecare școală există calculatoare, de mai nouă sau de mai veche generație. Modernizarea și perfecționarea învățământului, a tehnologiei didactice, îndeosebi, constituie o necesitate obiectivă. Acestea trebuie să reprezinte, însă și o preocupare și o îndatorire profesională și civică a tuturor cadrelor didactice, a factorilor de decizie implicați în destinele învățământului românesc.

"Cât este de util calculatorul în procesul de învățământ ? Este el o necesitate? Este o investiție pentru viitor ?" Răspunsurile la aceste întrebări stau în fiecare dintre noi, în profesionalismul și responsabilitatea cu care ne integrăm exigențelor secolului XXI.

Oricât de pretențioasă sau sofisticată ar părea, introducerea informaticii în grădinițe și școala primară este o realitate prin intermediul căreia copiii învață un limbaj nou - "limbajul calculatorului".

Într-o lume în care copiii sunt considerați "programatorii viitorului" avem datoria să îi învățăm să utilizeze acest "instrument" în modul cel mai practic, mai util și mai folositor pentru viitorul lor. Alături de tradiționalele cuburi din lemn, jocuri și jucării, cărți, reviste, ziare, televizor, calculatorul a devenit o prezență certă, parte integrantă în viața zilnică a copiilor. În foarte multe unități preșcolare este cea mai modernă "jucărie", cel mai modern și râvnit mijloc didactic, aceasta datorându-se educatoarelor (implicate în dotarea grădinițelor cu calculatoare), în primul rând, dar și exigențelor contemporane, schimbărilor determinate de reforma învățământului preșcolar, părinților.

Avantajele folosirii calculatorului în grădiniță și școală constă în faptul că acesta stimulează dezvoltarea proceselor psihice, a gândirii logice, prin stabilirea de raționamente transductive-analogice, îi ajută pe copii în rezolvarea sarcinilor în timp foarte scurt, să-și însușească algoritmi simpli, le dezvoltă creativitatea tehnică, cultura vizuală, îi introduce într-un climat de autodepășire, de competitivitate punându-i în situația de a învăța prin efort propriu.

Certitudinea că viitorul românesc aparține unui sistem educațional informatizat, considerăm folosirea calculatorului în școală un pas important prin care vom contribui la pregătirea copiilor pentru a intra în lumea computerizată în care trăim.

Nouă, dascălilor, ne revine datoria de a-l conduce pe copil spre dobândirea elementelor de bază în ceea ce privește utilizarea calculatorului de a găsi valențele motivaționale, metodele și procedeele prin care să-l determine să descopere lumea mirifică a calculatorului cu condiția de a nu deveni subjugat de acesta.

Calculatorul a devenit un mijloc de eficientizare a muncii și în învățământul preșcolar și primar aceasta se datorează unor eforturi nemijlocite a cadrelor didactice din acest sector, cadre care prin strădania lor doresc să contribuie la nașterea lui "homo informaticus" - omul care concepe, muncește și creează cu ajutorul calculatoarelor, încercând să ofere șanse egale pe diverse planuri ale dezvoltării, îndeplinirii aspirațiilor de progres.

Acest mijloc didactic modern oferă mari oportunități copiilor preșcolari în direcția cooperării cu colegi, tutori, experți, profesioniști, părinți. Cooperarea dintre preșcolari " este cea mai aptă să favorizeze schimbul de idei și discuția, adică toate condițiile care contribuie la educarea spiritului critic, a obiectivității și a reflexiunii discursive".^[1]

Utilizat cu îndemânare și fără exces, calculatorul, a devenit un mijloc prin care s-a îmbunătățit simțitor eficiența unor activități folosite în vederea pregătirii preșcolariilor pentru școală. Influența calculatorului este benefică în planul stimulării intelectuale și psiho-motorii prin varietatea și multitudinea cerințelor pe care copilul le poate rezolva în timp limitat, aceasta contribuind la dezvoltarea personalității copiilor.

Foarte util atât elevului cât și profesorului, folosirea calculatorului trebuie realizat astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Fără un scop precis, utilizat la întâmplare, într-un moment nepotrivit în timpul lecției, calculatorul poate duce la plictiseală, monotonie, ineficiența învățării prin neparticiparea elevilor la lecție, nerealizarea obiectivelor, izolarea elevilor ba chiar repulsie față de acest mijloc modern de predare-învățare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității, la deteriorarea relațiilor umane. Calculatorul trebuie însă folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o

permanenta evoluție. Acesta trebuie să fie pregătit pentru schimbări, să le întâmpine cu entuziasm nu cu frică și rezistență.

Bibliografie:

GHID METODOLOGIC, Tehnologia informației și a comunicațiilor în procesul didactic, Editura ARAMIS, 2002, pag.27

Dezvoltarea Creativității

Mihaela Chifu / ELENA-CRISTINA AMARGHIOALEI

Scoala Gimnaziala Nicu Albu Municipiul Piatra-neamt

Creativitatea reprezintă împletirea armonioasă a imaginației și a visării. Implementarea creativității se realizează optim prin intermediul educației. Educația începe de la vârstă foarte mică, așadar și educarea creativității debutează de foarte devreme.

Pornind de la multitudinea de definiții, creativitatea este privită atât ca și proces, dar și capacitate a unui individ, privită ca și formațiune psihologică, structură psihologică a personalității, ce cuprinde capacități, procese și fenomene psihice, toate acestea dând naștere unor produse creative. La rândul lor, produsele creative reprezintă idei, invenții, teorii sau concepții, respectând ideologia de a fi ceva original, inovativ.

La baza creativității regăsim trei factori principali: factori psihologici, factori biologici și factori și factori psihosociali. În cazul copiilor, acești trei factori sunt antrenați, susținuți, dezvoltați în cadrul școlii. La vârsta școlară mică, creativitatea depinde de însușirile psihice a copilului: activism intelectual, receptivitate, sensibilitate, dorința de auto-exprimare, de succes și de apreciere din partea celorlalți. Pe lângă aceste aspecte, este imperios necesar un climat educativ propice dezvoltării tuturor aptitudinilor. În lipsa unui climat promițător, există riscul unei stagnări în ceea ce privește fructificarea creativității. De altfel, odată cu înaintarea în vârstă, un elev de învățământ primar sau gimnazial are un potențial extraordinar, datorat și trăirilor și experiențelor anterioare, a informațiilor achiziționate în timp, a dezvoltării intelectuale și a încrederii în sine (subliniem faptul că în continuare aceste aspecte sunt influențate și de mediu).

Aplicarea educării creativității se poate realiza prin numeroase activități realizate cu cei mici, la baza acestora stând comunicarea. Copiii au nevoie să cunoască lumea ce îi înconjoară, să exploreze, să primească informații diverse (din toate domeniile), să emită idei, primid confirmări sau fiind corecți și îndrumați. Deși, în cazul copiilor de vârstă mică, transmiterea de informații este îngreunată de lipsa cunoștințelor celor mici, putem aplica diferențiat strategii de lucru, care, spre surprinderea noastră, vor susține procesul de lucru. Acest lucru se datorează gândirii libere a acestora, a curiozității. Lansarea de ipoteze, de situații concrete, cunoscute sau mai puțin înțelese, sunt subiecte de lucru propice pentru cadrele didactice antrenate în educarea creativității.

Activitățile transpuse în practică trebuie să fie cât mai bine alese pentru subiectul propus, să fie însoțite de materiale concrete și de exemple aplicate/aplicabile. Vremurile pe care noi le trăim solicită mai mult decât oricând imaginația, dar, în același timp, oferă și oportunități. La rândul lor, copiii se pot dezvolta diferit din punct de vedere creativ, fiecare fiind înzestrat cu un anumit tip de înțelegere, de achiziționare și de aplicare a informațiilor.

Un mediu ce antrenează și apreciază creativitatea elevilor contribuie la implementarea și perpetuarea unor comportamente și a unor atitudini originale, ce vor avea finalități remarcabile în domenii vaste, fapt datorat inovativității provocate de creativitate.

Dezvoltarea Creativității Prin Pictură Și Desen

CLAUDIA MIRELA TALMACIU

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "FLOARE DE COLȚ"

A fi creativ înseamnă să te exprimi prin idei originale, valoroase, fără a imita modul de gândire al altor persoane. Creativitatea se poate manifesta spontan, întâmplător, de-a lungul întregii vieți.

Copiii se nasc creativi, dar noi trebuie să-i stimulăm pentru a-și dezvolta în timp această creativitate care, la unii poate deveni în timp, talent.

Un copil creativ își poate exprima cu ușurință ideile, dacă i se oferă mediul adecvat. De mici, ei au o oarecare înclinație spre desen sau pictură, acesta fiind modul lor principal de exprimare.

Calitatea și diversitatea materialelor puse la dispoziție, pot influența semnificativ rezultatele copiilor. De asemenea tehnicile folosite au un rol important în educarea creativității artistice.

Câteva exemple de activități prin care am stimulat potențialul creativ al preșcolarii și care au avut un impact pozitiv asupra lor, au fost realizate de-a lungul unui an școlar.

„Desenează spațiul imaginar în care licuriciul se întâlnește cu bufnița”, a fost o activitate corelată cu povestea „Licurici își caută amici” de Eric Carle.

Desenarea spațiului imaginar stimulează imaginația care este strâns legată de creativitate. Imaginându-și spațiul, preșcolarii au putut apoi să deseneze, punându-și fiecare în valoare propria creativitate. Activitatea a fost una reușită, fiecare preșcolar având o viziune diferită a spațiului, în funcție de personalitatea fiecăruia.

Tehnicile de pictură stimulează în primul rând curiozitatea, apoi acestea sunt aplicate în mod creativ.

Tehnica picturii cu buretele, a dactilopicturii sau a picturii cu bețișoarele de urechii, le-am folosit pentru a realiza diverse compoziții precum „Copaci în anotimpul toamna”, „Covor de frunze uscate”, „Flori de gheață”, „Câmp cu flori” și chiar compoziții cu temă la alegere.

Aceste tehnici au stimulat creativ preșcolarii, dar a fost și un mod distractiv de a ne desfășura activitățile.

Una dintre activitățile care au avut un impact pozitiv asupra potențialului creativ al preșcolarii, a fost implicarea acestora în activitățile din cadrul Proiectului caritabil „Târg de Paște”, organizat de grădinița noastră.

Preșcolarii au avut ocazia să folosească diferite tehnici ale vopsirii ouălor, folosind materiale diferite. Au avut ocazia să folosească în decorarea ouălor, acuarelă, vopsele de ouă, carioci, tehnica vopsirii ouălor în șervețel. Decorarea lor a necesitat multă atenție și creativitate și a durat mai multe zile. Produsele obținute au fost vândute la expoziția cu vânzare din cadrul proiectului.

Deci, fără încurajare și stimulare constantă, creativitatea copilului poate dispărea în timp. De aceea este foarte bine să încurajăm creativitatea încă de la cea mai fragedă vârstă, pentru că aceasta ajută la creșterea stimei de sine și la exprimarea emoțiilor.

Bibliografie: „Laborator preșcolar”, Liliana Ezechil, Mihaela Păiși Lăzărescu, Editura V&I Integral,

București 2002;

„Tradițional și modern în învățământul preșcolar”, Monica Lespezeanu, Editura Omfal Esențial, 2007;

Revista învățământului preșcolar Nr.4/ 2007

Colaborarea Dintre Scoala Si Familie

Soare Mihaela

Scoala Gimnaziala Sfantul Andrei

Educația nu este un proces de care este responsabilă în mod exclusiv școala, dar nici părinții, ci este un proces al cărui succes depinde de colaborarea dintre cele două părți implicate.

Crearea unui mediu adecvat de învățare este sarcina familiei și a școlii în egală măsură. Copilul are sarcini de învățare diverse, unele sunt îndeplinite acasă, altele la școală, ceea ce asigură un grad similar de importanță atât profesorilor și școlii în ansamblu, cât și părinților și mediului familial. Implicarea părinților poate preveni sau elimina dificultăți inerente în viața unei școli. Împreună, părinții, copiii și profesorii pot face din școală un mediu plăcut pentru toți cei implicați în procesul educativ, un mediu bazat pe încredere, comunicare, respect și flexibilitate.

Mulți părinți consideră că, după vârsta de 6–7 ani, când copiii lor pășesc pentru prima oară pragul școlii, începe o etapă în care rolul lor în educația copiilor scade foarte mult, dacă nu chiar dispare. Dimpotrivă, acum rolul lor se amplifică: acasă trebuie să creeze un mediu de încredere, echilibrat, în care copilul să se manifeste liber, iar în relația cu școala pot colabora cu alți membri ai comunității școlare pentru a crea un climat care sprijină învățarea, atât în școală cât și în afara ei. Cercetările arată că, în programele în care părinții sunt implicați, elevii au performanțe mai mari la învățatură.

Educația pentru valori. Toate eforturile educaționale încearcă să dezvolte cele trei laturi ale individului: cognitivă, afectivă și psihomotorie. Domeniul cognitiv conține cunoștințe; domeniul afectiv deține afecțiuni, atitudini și valori; domeniul psiho-motor include comportamente, acte. Sistemele educaționale eficiente ar trebui să dezvolte aceste trei domenii simultan.

Întrucât valorile sunt criterii și standarde pentru comportamente, elevii ar trebui să dobândească o mulțime de valori. Acestea trebuie să fie o parte indispensabilă a sistemelor educaționale.

Educația în spiritul valorilor urmărește îmbunătățirea unor trăsături precum responsabilitatea, onestitatea, respectul, corectitudinea, încredere, grija, dreptate, virtute civică, bunătate, empatie, respect de sine, autodisciplină și curaj.

Familia și educația în spiritul valorilor. Educația caracterului începe acasă. Copiii își dezvoltă o mare parte din convingerile lor despre bine și rău înainte de a intra în mod oficial la școală. Credințele copiilor mici despre ceea ce este bine și rău sunt puternic influențate de familiile lor, ca unul dintre principalii sau singurii transmițători de valori. Cu toate că școala are un rol central în dezvoltarea caracterului elevilor, cel mai profund impact asupra dezvoltării elevilor vine din familie, în special din partea părinților lor, în dezvoltarea socială, morală, comportamentală sau academică. Se poate spune că familia este principalul educator moral al copilului. Părinții sunt primii profesori de morală ai copiilor lor. Ei au cea mai durabilă influență. Când copiii nu au o relație strânsă cu părinții lor, ei sunt mult mai vulnerabili la presiunea colegilor.

Școala și educația în spiritual valorilor. Eforturile școlii sunt îndreptate în dobândirea unor valori importante, fundamentale, în educația caracterului. Educația în spiritual valorilor începe acasă, continuă la școală, fiind a doua instituție din viața copiilor. Climatul de acceptare și căldură față de elevi este un element esențial al educației morale în toate clasele, în special în cele primare. Copiii învață valorile din curriculum, din texte și de la profesori.

Școala are o influență mai târzie decât familia, deoarece părinții sunt prezenți, din punct de vedere emotional, în primii ani de viață. Până la vârsta de cinci-șase ani, multe aspecte ale caracterului se dezvoltă deja. Școlile pot influența conceptul de sine al copilului, abilitățile sociale, valorile, morala, maturitatea în raționament, înclinațiile și comportamentul prosocial, cunoștințele despre moralitate, valori și așa mai departe. Lucrând împreună, școala și familia, au puterea reală de a forma ființe umane morale.

Profesorii sunt componenta de bază a școlii și joacă un rol substanțial în educația valorilor. Pentru a dezvolta un caracter virtuos în elevii lor, profesorii trebuie să-i ajute pe tineri să cunoască care sunt virtuțile, să le aprecieze importanța și să dorească să le posedă și să le exerseze în conduita lor de zi cu zi.

Cooperarea dintre familie și școală. Familia și școala sunt două instituții majore, eficiente și formative în educația valorilor. Dacă educația caracterului se face doar în clasă, elevii fac confuzii cu privire la ceea ce este rău sau bine. Când educația caracterului continuă acasă, valorile devin semnificative în viața elevilor.

Primul pas este ca școala să fie foarte clară cu privire la modul în care vede responsabilitățile complementare ale familiei și ale școlii, referitor la dezvoltarea caracterului. Acele responsabilități pot fi exprimate în două afirmații simple:

- Familia este prima și cea mai importantă influență asupra caracterului unui copil.
- Sarcina școlii este de a consolida valorile pozitive ale caracterului (etica muncii, respect, onestitate etc.)

Concluzie

Educația pentru valori este o parte esențială a educației. Educația caracterului începe acasă și părinții sunt primii profesori ai copiilor. Ei sunt modelele, valori vii, joacă un rol important în educația caracterului acasă. Educația începe acasă și continuă la școală. Copiii învață valori pe parcursul activităților educaționale la școală, sub conducerea profesorilor. Profesorul este, de asemenea, o figură respectabilă în dezvoltarea caracterului copilului. Profesorii ar trebui să se străduiască să transmită valori morale și trebuie să-i ajute pe tineri să știe ce este bine și ce este rău. Școlile sunt foarte importante în educația valorilor.

Familia trebuie să fie partenerul școlii, deoarece fără sprijinul părinților, eforturile educatorilor sunt limitate. Educația caracterului este mai eficientă atunci când școala și familia lucrează în parteneriat.

Bibliografie

“Family-School Partnerships. Framework. A guide for schools and families”. Department of Education, Employment and Workplace Relations, Australia, 2008.

Importanța Creativității În Viața Celor Mici

Roxana-Ioana Boncea

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "FLOARE DE COLȚ"

Creativitatea își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Aceasta reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale.

Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm, iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. O lungă perioadă de timp creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni, adică era ceva cu care te naști (se referea la artă). Această concepție că talentele și geniile sunt înnăscute azi, este depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

Creativitatea există în orice domeniu, nu doar în muzică sau desen. Ai nevoie de creativitate chiar și atunci când rezolvi o problemă de matematică. Un copil poate fi stimulat să fie creativ (să gândească) chiar și printr-un simplu exercițiu de brainstorming. Se lansează întrebarea, apoi încep să vină părerile, ideile. Și bineînțeles fără să existe teama de a greși, fără o evaluare directă a răspunsului. Dacă evaluăm de la început, s-a dus creativitatea copilului. Trebuie să fie deschiși, să poată gândi liber, să aibă propria opinie despre o anumită temă.

„Creativitatea este aerul fără de care nu pot trăi.” Cecil B. DeMille

Psihologii susțin în general, că a fi creație înseamnă a crea ceva nou, original și adecvat realității. A crea înseamnă a face să existe, a aduce la viață, a cauza, a genera, a produce. Creativ este cel care se caracterizează prin originalitate, expresivitate și este imaginative, generative, deschizător de drumuri, inventive, inovativ.

Cum dezvoltăm creativitatea copilului?

1. Dă-i ocazia să-și aleagă singur domeniul
2. Nu stabili ținte prea înalte
3. Alege activitățile potrivite
4. Oferă-i spațiu și timp pentru creație

Rolul de părinte îți oferă ocazia de a încuraja sau de a inhiba creativitatea copilului în primii ani de viață. Oferă-i micuțului tău mediul potrivit pentru a-i dezvolta creativitatea. Inteligența și talentul nu sunt lucruri care pe care i le poți oferi copilului tău, însă mediul propice pentru dezvoltarea creativității este la îndemâna ta. Modul în care îl încurajezi sau îl critici poate influența foarte mult tendințele creative ale micuțului tău.

Ține cont de câteva sfaturi simple pentru a dezvolta creativitatea copilului.

Dă-i ocazia să-și aleagă singur domeniul, greșeală pe care o fac adesea părinții este să aleagă ei domeniul în care vor ca micuțul să-și dezvolte creativitatea, în loc să-i ofere mai multe opțiuni și să-l lase să aleagă.

Nu stabili ținte prea înalte.

Dacă te aștepti la rezultate impresionante de la prima încercare, vei fi dezamăgit, iar copilul tău ar putea fi descurajat de reacția ta.

„Nu e cazul să ne propunem de la început ceva dificil de realizat sau pretențios, ci să lăsăm lucrurile în voia lor și nevoia de a ne simți bine făcând ceva împreună cu copilul nostru să fie mai mare decât dorința de a obține un rezultat anume. Dacă reușim să ne bucurăm, să comunicăm cu micuțul, să-i menținem interesul pe parcursul diferitelor etape și să fim încântați de ceea ce a ieșit, e o mare realizare!”

Alege activitățile potrivite. Unele activități îi oferă copilului tău rezultate imediate și îl stimulează astfel să continue să-și exploreze creativitatea. Propune-i micuțului tău activități cu un final concret, în care se poate bucura de rezultatul muncii lui.

Cele mai reușite activități sunt cele în urma cărora obținem ceva care poate fi folosit chiar de copil. Să modeleze singur fursecurile, să facă un mărtișor pentru educatoare sau prietena din parc, să picteze copertile unui album foto, să confecționeze o ramă lipind pe ea scoici și melcișori de la mare sau poate frunze de toamnă. Oferă-i spațiu și timp pentru creație. Activitățile nu trebuie să fie pretențioase sau costisitoare, astfel încât nu aveți nevoie de cine știe ce materiale, ingrediente, spațiu, ustensile. Cu cât aveți lucruri mai puține și mai simple, cu atât creativitatea și originalitatea vor fi mai mult stimulate.

„Ce cred eu că ar trebui noi, profesorii, să facem este să le oferim cadrul în care ei să poată să se exprime, chiar și să greșească. Să fie încurajați să trăiască experiențe.”

Aplicarea în practică face din copil dirijorul propriilor activități și cu siguranță așa va fi stimulată propria creativitate. Un exemplu de stimulare a creativității: punem un copil să facă un simplu exercițiu de imaginație la matematică: imaginează-ți că ești comandantul unui vas pe mare, iar acum privești printr-un binoclu și vezi un vas cu pirați care se apropie. Ai 12 mateloți, iar cei care se apropie sunt 25. Cu câți oameni crezi tu că ei sunt mai mulți. Ce ai putea face? Crezi că ai vreo șansă? Sau, la limba și literatura română: hai să vedem ce ființe, lucruri obiecte ne trec prin minte în acest moment. Și exemplele ar putea continua.

Sunt infinite aceste căi și modalități de stimulare a creativității copiilor, iar ca să schimbăm sistemul trebuie să schimbăm noi modul de a privi tot cadrul de predare-învățare, să ne apropiem elevii atrăgându-i cu ceea ce-i interesează, să-i încurajăm să gândească.

Parteneriat În Folosul Copiilor Între Familie Și Școală

Romelia Man

Scoala Gimnaziala Ion Heliade Radulescu Urziceni

Implicarea în dezvoltarea și educația copiilor are diferite efecte pozitive: note mai mari la limba maternă și matematică, abilități îmbunătățite de scriere și citire, rată de prezență la școală mai bună, mai puține probleme comportamentale. Din acest motiv, implicarea părinților reprezintă o modalitate de a ajuta copiii în tranziția acestora spre adolescență, cu efecte pozitive semnificative.

În aceste situații, cadrul teoretic este definit de următoarele aspecte: diferențierea participării părinților după diferite criterii: părinții cu venituri mici participă mai puțin la activități în școli decât cei cu venituri mai mari. Barierele pe care le întâmpină părinții cu venituri mici sugerează că școlile trebuie să dezvolte o nouă abordare pentru implicarea acestor părinți; alți teoreticieni susțin că istoria parteneriatului nu este doar o istorie evolutivă a lărgirii participării; parteneriatele implică o dublă relație de punere în legătură a modelelor de guvernare ale statului și societății civile cu principiile acțiunii individuale. Tipologia beneficiilor implicării include: - pentru copii: performanță academică, atitudini și comportament, prezență, adaptare și implicare școlară, rata promovabilității; - pentru părinți: atitudini pozitive față de școală, relații mai bune între copii și părinți; - pentru profesori: motivație crescută pentru îmbunătățirea metodelor educative; - pentru comunitate: sprijin crescut din partea comunității.

Școlile care au creat programe de parteneriat foarte bune au putut implica în mod productiv în educația copiilor, părinți din toate mediile, indiferent de statutul socio-economic, mediul de viață și numărul de membri ai familiei. Există două tipuri de factori care pot influența implicarea consilierilor școlari în parteneriatele școală-familie-comunitate: factori care țin de consilierul școlar și factori care țin de școală. Evidențele indică faptul că factorii de la nivelul școlii au un efect mai mare asupra implementării parteneriatelor școală-familie-comunitate decât factorii de la nivel individual, cum ar fi factorii care țin de consilier. Se observă că implicarea părinților tinde să scadă în învățământul secundar. Factorii care determină lipsa de implicare a părinților sunt: lipsa rețelelor sociale pentru părinți, lipsa stabilității financiare, nivelul educațional scăzut al părinților, factori ce țin de școală, ore de întâlnire neconvenabile, transport, îngrijirea copiilor, cunoștințele părinților despre regulile și politicile școlii, lipsa de încredere a școlii în părinți și elevi, rasismul perceput de către părinți, experiențe negative ale părinților cu școala în copilărie. A fi părinte în societatea modernă semnifică nu numai înțelegerea nevoilor copilului, dar și expectanțele pe care părinții le au din partea societății, întrucât evoluția și sănătatea copiilor nu este numai responsabilitatea părinților, ci și a societății în ansamblu, care trebuie să-i protejeze drepturile. De aceea părinții trebuie văzuți, din perspectivă socială, ca persoane care au nevoie de suport în situațiile în care nu sunt capabili să aibă grijă de copiii lor. Cunoștințele aprofundate despre procesul de dezvoltare a copilului și a drepturilor lui constituționale contribuie la dobândirea competențelor parentale și a abilităților lor de a colabora cu proprii copii și cu ceilalți adulți implicați. Implicarea familiei contribuie la îmbunătățirea rezultatelor, frecvenței școlare și o mai mare responsabilitate a elevilor pentru munca legată de școală. Implicațiile acestor rezultate pentru școli țin de faptul că, dacă acestea doresc să dezvolte parteneriatul cu părinții și să îmbunătățească succesul elevilor, atunci trebuie să regândească rolul familiei și implicării comunitare. Școlile trebuie să planifice programe de parteneriat care să stabilească legătura dintre familie și școală în cadrul activităților care încurajează succesul elevilor.

Deși școala este oficial responsabilă pentru alfabetizarea socială a copilului, prin asigurarea contextelor și a procesului prin care elevii își dezvoltă deprinderea de a citi și atracția pentru lectură, familia rămâne totuși principala instituție în cadrul căreia are loc acest proces, întrucât părinții sunt aceia care îi familiarizează pe copii cu practicile culturale, spre exemplu, deprinderile părinților de a citi și interacționa cu copiii lor.

Parteneriatele școală - familie - comunitate au însemnat beneficii în planul performanței academice a elevilor. Spre exemplu, se diminuează rezistența elevilor și se reduc efectele negative ale stresului și inechităților sociale, se dezvoltă competențele sociale ale elevilor, scade nivelul de participare a copiilor în activități de risc.

Bibliografie:

1. Cankar, F., Deutsch, T. & Kolar., M. (2009). Teachers and Parents – Partners with Different Expectations. International Journal about Parents in Education, 3 (1), 15-28.

2. Karila, K. & Alasuutari, M. (2012). Drawing Partnership on Paper: How do the Forms for Individual Educational Plans Frame Parent – Teacher Relationship, *International Journal about Parents in Education*, 6 (1), 15-27.

Povestea Bobului De Grau

MARIUTA BODNARIU

Scoala Gimnaziala Samson Bodnarescu Galanesti

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Pentru a înțelege cât mai bine „*drumul*”, pe care îl parcurg boabele de grâu până să ajungă pe masa noastră sub formă de pâine, am stabilit ca, până să încolțească / răsară plantele din „*miniserele*”, noastre să organizăm și alte activități.

Astfel, elevii vizitează moara din comună pentru a observa procedeul prin care boabele de grâu se transformă în făină, apoi vizitează fabrica de pâine pentru a descoperii etapele prin care sunt procesate produsele de panificație, respectiv pâinea. În activitatea noastră ne-am bucurat de sprijinul părinților.

Realizând această activitate, elevii au avut ocazia să stea de vorbă cu oamenii care lucrează pentru *pâinea noastră*, respectiv: morar/ brutar. Aceștia le-au dat explicații, le-au demonstrat practic în ce constă munca lor/ ce program au.

Astfel, elevii au asimilat noi cunoștințe, au conștientizat lungul drum al bobului de grâu.

În ora de arte vizuale am confecționat fiecare câte o floare având ca suport lingura din lemn. Cu aceste flori am înfrumusețat la sfârșitul proiectului „*miniserele*”, realizând astfel o minixpoziție.

Discipline integrate:

- Matematică și explorarea mediului
- Comunicare în limba română
- Dezvoltare personală
- Arte vizuale și abilități practice

Argument:

Tema propusă în cadrul acestui proiect interdisciplinar este una adecvată clasei I, putând integra mai multe arii curriculare.

Scopul este acela de a îmbogăți bagajul de cunoștințe al elevilor, de a-i conduce către explorarea mediului înconjurător și caracteristicile acestuia, de a le trezi curiozitatea, creativitatea.

Durata : trei săptămâni / câte 1h pe săptămână

Obiective:

- Să identifice cerealele din care sunt făcute produsele de panificație;
- Să descrie transformările bobului de grâu în etape succesive până la obținerea pâinii;
- Să observe schimbările grâului după procesare;
- Să înțeleagă procesul de preparare a pâinii;
- Să utilizeze în contexte variate un limbaj coerent, specific diferitelor discipline de studiu;
- Să stabilească conexiuni funcționale între elemente din diferite domenii de studiu și viața reală;
- Să-și asume roluri și responsabilități.

Structura proiectului:

Întrebări cheie ale curriculumului:

- Întrebare esențială: Care-i legătura dintre bobul de grâu și pâine?
- Întrebarea unității de învățare: Care sunt etapele de dezvoltare ale unei plante?
- Întrebări de conținut: Ce putem face cu semințele de grâu?

Când se seamănă / recoltează grâul?

Care sunt factorii de mediu necesari unei bune dezvoltări?

Care sunt etapele prin care trece bobul de grâu pentru a ajunge pe masa noastră sub formă de pâine?

Competențele învățării integrate :

- Exprimarea propriilor idei referitoare la contexte familiare, manifestând interes și încredere în sine;
- Vizionarea unei prezentări Power Point : „Drumul pâinii,,;
- Estimarea ordinului de mărime a unor grupuri de obiecte;
- Compararea numerelor în centrul 0-100;
- Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice în rezolvarea și/sau compunerea de probleme;
- Realizarea de obiecte/construcții/folosind materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile;
- Transferul cunoștințelor dintr-un domeniu în altul;
- Acceptarea îndrumării și cooperării în procesul de învățare;
- Căutarea de informații pentru rezolvarea unor sarcini de lucru simple, punctuale;
- Manifestarea interesului pentru relaționare în cadrul clasei și în afara ei;
- Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularități din mediul apropiat;

Capacități instrumentale:

- Realizarea de mulțimi folosind semințe de grâu;
- Numărarea boabelor din fiecare mulțime;
- Umplerea coșurilor cu pământ și plantarea boabelor de grâu;
- Etichetarea coșurilor;
- Completarea fișei de experiment;

Atitudini și valori:

- Expunerea coșurilor ;
- Compararea modului în care s-au dezvoltat plantele;
- Formarea și dezvoltarea unei atitudini/conduite pozitive față de muncă.

Metode, procedee și strategii de predare - învățare - evaluare:

- computer, markere, coli, imagini, PPT, fișe de lucru, coșulețe din pet-uri, pahare, boabe de grâu, pământ, aparat foto.
- Brainstorming - ul, observarea spontană și dirijată, conversația, explicația, învățarea prin descoperire, demonstrația, exercițiul, joc didactic, experiment.
- frontală, individuală, pe echipe.

Bibliografie:

- Suport de curs: „ Didactica matematicii și explorării mediului la clasa I,,
- Programa școlară, clasa I, M.E.C.S, București, 2013;

OPTIMIZAREA EDUCĂRII COPIILOR ȘI PERFORMANȚA ȘCOLARĂ

MARIANA VASILE/HAIDEN ROXANA

Gradinita Nr. 178

Întărirea relațiilor dintre instituția școlară și comunitate reprezintă o condiție esențială pentru dezvoltarea și implementarea unui act educațional de calitate. Performanța școlară a copiilor este dependentă de mediul în care trăiesc și învață. Elementele fundamentale ale mediului în care elevul trăiește și se dezvoltă sunt reprezentate de familie și comunitate, acestea oferă cadrul social, emoțional și economic necesar pentru asimilarea de cunoștințe ale educabililor.

În România, conform Legii Educației Naționale nr. 1/2011, părinții sunt considerați parteneri principali și beneficiari ai procesului de învățământ. Totodată Articolul 80 prevede ca toate deciziile majore din învățământul preuniversitar să fie luate prin consultarea structurilor asociative reprezentative ale părinților. În acest sens, același act normativ prevede ca părinții să poată participa activ la conducerea unităților de învățământ, prin prezența în consiliul de administrație al școlii – a doi sau trei reprezentanți ai părinților, în funcție de mărimea școlii. În ciuda acestui cadru legislativ favorabil colaborării părinților cu instituția școlară, există și o serie de bariere de natură culturală, psihologică și socială care sunt capabile să blocheze nu doar colaborarea dintre școală – familie - comunitate în interesul copiilor, ci și chiar comunicare minimală între actorii implicați. Aceste blocaje se manifestă cu precădere în cazul învățământului de masă sau al instituțiilor din mediile dezavantajate. Pentru depășirea acestor situații de blocaj este necesară activitatea serviciilor de consiliere educațională prin rețeaua de centre și cabinete de asistență psihopedagogică.

Parteneriatul școală - familie - comunitate se constată în relațiile de colaborare între personalul școlii și familii, membrii comunității, organizații (companii, biserică, biblioteci, servicii sociale) pentru a implementa programe și activități care să îi ajute pe elevi să reușească din punct de vedere educațional. Implicarea părinților în ceea ce privește gestionarea de către copii a relaționării cu școala poate fi văzută și ca o modalitate de a ajuta copiii în tranziția acestora prin adolescență, cu efecte pozitive semnificative. Din punct de vedere organizatoric, administrativ, școlile care au creat programe de parteneriat foarte bune au putut implica în mod productiv în educația copiilor, părinți din toate mediile, indiferent de statutul socio-economic, mediul de viață și numărul de membri ai familiei.

Beneficiile aduse de implicarea familiei și a comunității în activitatea școlară a copiilor, au fost enunțate de-a lungul timpului o serie de modele și teorii precum:

- *Teoria sferelor de influență suprapuse* afirmă că elevii învață mai mult atunci când părinții, educatorii și alte persoane din comunitate împărtășesc scopurile și responsabilitățile pentru învățarea elevilor și lucrează împreună, nu individual. Ariile care se suprapun sunt familia, școala și comunitatea. În cadrul zonelor de "suprapunere" au fost identificate următoarele tipuri de implicare: parentingul, comunicarea, voluntariatul, învățarea acasă, luarea deciziilor și colaborarea cu comunitatea.

- *Modelul Hoover-Dempsey și Sandler* care ilustrează procesul implicării parentale din perspectiva teoretică mai largă a teoriei învățării sociale. În cadrul acestui model comportamentul uman este privit ca parte a unui sistem de relații bilaterale între factorii personali și factorii de mediu.

- *Parteneriatului – Bryan* prin care parteneriatul școală – familie - comunitate este văzut ca un tip de „relație prin intermediul căreia personalul școlii realizează un parteneriat cu familia și cu alți membri ai comunității pentru a-i ajuta pe copii să aibă succes la școală”, element văzut drept o premisă esențială în cadrul modelelor Epstein și Bryan.

- *Modelul rețelelor tematice - Attride-Stirling* care presupune că implicarea parentală este compusă din trei elemente: interacțiunea cu copilul, disponibilitatea și responsabilitatea pentru copil. Sunt scoase în evidență importanța pe care o are faptul că părintele poate fi un model pozitiv pentru copil; se pune accentul și pe implicarea împreună cu copiii în activități în aer liber, educația ca un mijloc pentru dezvoltarea copiilor din punct de vedere socio-economic. Totodată se justifică și natura evolutivă a rolurilor construite social prin implicarea părinților.

- *Modelul Matsagouras* care propune patru tipuri de colaborare părinți- profesori pentru a explica rolurile pe care trebuie să le îndeplinească aceștia: centrare pe școală, colaborare, negociere, centrare pe familie.

Orice model propunem, procesul de implementare a parteneriatului este influențat în mod negativ de o serie de factori restrictivi precum:

- diferențele de percepție despre context și conținut între participanți,
- lipsa unei definiții mai clare în literatură a ceea ce înseamnă implicarea părinților,
- lipsa unor relații echivalente între părinți și profesori,
- lipsa de timp a părinților,
- lipsa cunoștințelor și abilităților pentru a realiza astfel de colaborări de succes,
- lipsa abilităților profesorilor de a sprijini implicarea părinților.

Implicarea familiilor contribuie la îmbunătățirea rezultatelor elevilor, a frecvenței de participare la activități, creșterea responsabilității copiilor în ceea ce privește activitatea la clasă. Pentru ca această implicare să funcționeze și să aducă beneficii pe termen lung este necesar ca școlile să planifice și să implementeze programe de parteneriat care să stabilească legătura dintre familie și școală în cadrul activităților care încurajează succesul elevilor.

Familiiile care se implică activ atât în relația cu școala cât și la nivelul comunității asigură un cadru adecvat dezvoltării corespunzătoare a copiilor, contribuind și la construirea unei scări de valori și a unor comportamente asertive în ceea ce privește studiul, cât și implicarea socială a copiilor, optimizarea relațiilor copiilor cu profesorii și cu ceilalți copii.

Se poate observa că dacă părinții sunt respectați și valorizați atunci comunicarea instituțiilor școlare cu familia este bună iar rezultatele sunt pe măsură. Implicarea copiilor și părinților ca participanți responsabili și oferirea de suport cresc șansele ca aceștia să fie apreciativi și responsivi.

Ideea de parteneriat între școală și comunitate trebuie să se bazeze pe principiul complementarității serviciilor sociale oferite de către diversele organizații care activează în comunitate. În cazul parteneriatului școală-comunitate, părțile implicate trebuie să-și definească așteptările, scopurile și limitele. Astfel se va discuta despre: care sunt agenții implicați efectiv în relația de parteneriat, care sunt motivele și motivația parteneriatului, care sunt problemele majore care se doresc a fi rezolvate prin intermediul parteneriatului, care sunt rolurile asumate de către fiecare partener, care sunt modificările și evoluțiile avute în vedere prin implementarea parteneriatului.

O relație de parteneriat viabilă între comunitate și școală presupune de asemenea respectarea unor principii ferme cum ar fi: principiul respectării echității, principiul asigurării calității, principiul activităților relevante, principiul asigurării eficienței, principiul descentralizării, principiul răspunderii publice, principiul transparenței, al incluziunii sociale și al centrării actului educațional pe beneficiarii acestuia.

BIBLIOGRAFIE:

1. Crețu, T. (2001), *Psihologia vârștelor*, Editura Credis, București.
2. Ionescu, M., Negreanu, E. (2006), *Educația în familie. Repere și practici actuale*, Editura Cartea Universitară, București.

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERCULTURAL „SUNTEM DIFERIȚI, DAR EGALI”

Nistor Cosmina

Scoala Gimnaziala Adamus

DOMENIUL: Interculturalitate

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: martie 2022 – iunie 2022

DURATA PROIECTULUI: an școlar 2021-2022

COLABORATORI/PARTENERI:

Fundația Buckner Târnăveni

Asociația Pro-Europa

Partida Rromilor

Biblioteca Comunală Adămuș

TEMA: Educație interculturală „Eu învăț de la tine, tu înveți de la mine, suntem diferiți dar egali”

ECHIPA DE COLABORARE:

Prof. **Szekely Varga Melinda**

Prof. înv. preșcolar **Keszeg Gyongyi**

Profesor rromani **Dodoșiu Samuilă**

Bibliotecar **Indreica Margareta**

BENEFICIARI - GRUP ȚINTĂ:

Preșcolarii Grădiniței cu program normal Adămuș

Elevii claselor primare și gimnaziale

Copiii de la Fundația Buckner

TIPUL DE ACTIVITATE: activitate de promovare a identităților culturale specifice

RESURSE

Resurse temporale:

Durata proiectului:

- martie-iunie 2022

Resurse umane

- **Responsabil:** prof. pentru înv. primar **NISTOR COSMINA**
- **Participanți:** elevi, cadre didactice, părinți, comunitatea locală

Resurse materiale: ;

- Instrumente TIC (calculator, videoproiector);
- Costume populare a etniilor conlocuitoare;
- ecusoane; diplome pentru evidențierea participării la activitățile proiectului;

Resurse financiare: autofinanțare

DESCRIEREA PROIECTULUI

ARGUMENTUL PROIECTULUI

Comunitatea satului Adămuș, unde predau, este o comunitate multietnică, populația maghiară având o pondere de 35-40%, iar la periferia satului este o comunitate compactă de rome. Așadar acest fapt explică structura etnică a clasei la care predau unde găsești 1 copil maghiari, 2 copii familii mixte romani cu maghiari, 4 copii rome și 2 copii români.

Educația interculturală urmărește pregătirea tinerilor pentru a trăi într-o societate multiculturală, cu o dinamică tot mai pronunțată și care tinde tot mai mult să devină o societate interculturală. Educația interculturală poate fi asociată conceptului de *learning to live together*, promovat de UNESCO.

Prin derularea acestui proiect ne propunem să cunoaștem mai bine obiceiurile și tradițiile românești, rome și maghiare, să promovăm diversitatea, să educăm copiii din grădinița noastră în adevăratul spirit european.

OBIECTIVE GENERALE:

- cunoașterea drepturilor omului
- recunoașterea și respectarea diversității culturale;
- dezvoltarea unei atitudini asertive față de ceilalți copii indiferent de etnie

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ

- să se perfecționeze comunicarea și cooperarea factorilor educaționali (grădiniță, familie, comunitate) prin activități comune de lucru în echipă, care să ducă la o mai bună cunoaștere și respect reciproc;
- să se stimuleze participarea la acțiuni în sensul promovării principiilor unei societăți interculturale și al combaterii discriminării și intoleranței;
- formarea de atitudini cum ar fi respectul pentru diversitatea culturală, pentru identitatea culturală proprie și a celorlalți, refuzul discriminării și intoleranței;

STRATEGII DIDACTICE

Parada portului popular, vizite la muzeul școlar din localitate munca pe grupe, jocuri tematice, lucrări artistico-plactice;

DESF. ACTIVITĂȚII

- **Activitatea 1**

„MÂNDRU CĂ SUNT ROMÂN,,

Această activitate se va desfășura la Biblioteca Comunală Adămuș unde copiii vor face parada portului popular românesc din zona în care trăiesc. Vor participa și părinții copiilor care vor expune cele mai interesante obiceiuri de Crăciun, Anul Nou, Boboteaza și Paște. Pe videoproiector voi prezenta imagini cu un dans popular din zona noastră, însoțit de cântecul specific.

- **Activitatea 2**

„ZIUA CULTURALĂ RROMĂ,,

Copiii vor învăța diferite obiceiuri specifice acestei etnii, vor admira o paradă cu îmbrăcăminte specifică rromilor și își vor prezenta tradițiile de Crăciun, Anul Nou și Paște. Pe videoproiector voi prezenta imagini cu un dans țigănesc însoțit de cântecul specific. În aceeași zi ne vom deplasa la Fundația Buckner din Târnăveni unde, împreună cu copiii de acolo, vom încerca să descoperim tainele creștinătății. Vom face colaje cu tematică creștină.

- **Activitatea 3**

„ZIUA CULTURALĂ MAGHIARĂ,,

Copiii vor învăța diferite obiceiuri specifice acestei etnii, vor admira o paradă cu îmbrăcăminte tradițională a maghiarilor și își vor prezenta tradițiile de Crăciun, Anul Nou și Paște. Pe videoproiector voi prezenta imagini cu un dans popular maghiar. Vom vizita sediul Ansamblului „Kokenyes” din Târnăveni unde vom face câțiva pași de dans în compania lor.

- **Activitatea 4**

„DIFERIȚI ȘI TOTUȘI LA FEL,,

Această activitate este o activitate prin care se evaluează proiectul. Debutăm cu jocul didactic "Mie îmi place..... Cui îi mai place?". Apoi copiii participanți la activitate vor putea să schimbe idei despre diferite culturi prin joc didactic "Sunt mândru ca sunt maghiar/ român/ rrom pentru ca..."

Apoi, vizionăm povestea "Căluții din Ținutul Curcubeului", de Susan Perrow, aflată la link-ul: <https://avemfiecareopoveste.files.wordpress.com/2016/09/calutii-din-tinutul-curcubeului-carte-povesti.pdf>

Activitatea continuă cu jocul didactic: Prietenii mei maghiari/ români/ rromi (din clasă) sunt.....pentru că ....." În încheiere, confecționăm mici cadouri pentru prietenii noștri din clasă.

MEDIATIZARE:

- prezentarea proiectului în cadrul cercurilor pedagogice și a raportul de activitate care cuprinde aspecte din derularea proiectului, în cadrul lectoratelor cu părinții;

SUSTENABILITATE:

Prin activitățile proiectului, ne propunem să respectăm drepturile fundamentale ale copilului, cum ar fi: dreptul la o calitate mai bună a vieții, la educație, la informare, egalitate și diversitate etnică.

MONITORIZARE ȘI EVALUARE:

- Realizarea de afișe, postere
- Adeverințe, diplome
- Procese verbale
- Portofoliul și CD-ul ce include activitățile desfășurate în perioada derulării proiectului

EVALUAREA ACTIVITĂȚII

- expoziția organizată cu materiale realizate prin activitățile de implementare a proiectului;
- raport final de evaluare;

Copiii:

- vor ști să se aprecieze mai corect, cultivându-și stima de sine și încrederea în potențialul propriu;
- vor înțelege necesitatea respectării diversității culturale;

Părinții:

- vor fi stimulați să participe la acțiuni în sensul promovării principiilor unei societăți interculturale și al combaterii discriminării și intoleranței;

Cadrele didactice:

- vor comunica și colabora mai ușor cu părinții, în interesul copiilor, al grădiniței și al familiei;

Școala:

- își va îmbogăți strategia în domeniul educativ;

Comunitatea locală:

- va conștientiza importanța susținerii activității educative a scolii.

O EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI, ÎNTR-O ȘCOALĂ PENTRU TOȚI

MARIA CIUBOTARU

Scoala Gimnaziala „Alec Russo”

Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nicio deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copiii din populații îndepărtate sau nomade, copiii aparținând minorităților lingvistice și etnice... (Declarația de la Salamanca asupra educației cerințelor speciale adoptată la conferința mondială „Acces și calitate” organizată de UNESCO și Ministerul Educației din Spania, 7-10 iunie 1994)

Studiile de specialitate arată că plasarea elevilor în săli de clasă segregate pe baza nevoilor lor de învățare nu a fost eficientă pentru instruirea elevilor din medii diferite. Elevii cu și fără dizabilități au demonstrat performanțe academice sporite ca urmare a implementării practicilor incluzive. Toți elevii în medii incluzive au șansa de a se angaja într-un curriculum general riguros. Educația copiilor reclamă o preocupare deosebită din partea tuturor factorilor implicați în această misiune fundamentală.

Probabil că fiecare profesor a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul:

- De ce nu toți elevii mei progresează în același fel?
- Cum pot să-i ajut pe toți să înțeleagă?
- Cum pot să-i ajut pe cei care învață mai greu?

Un prim pas în oferirea răspunsurilor la aceste întrebări stă în faptul că profesorul ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacități intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăța și fiecare are nevoile sale în privința asimilării de informații.

Alături de copiii din școlile de masă, cresc și se dezvoltă și o altă categorie de copii și anume, cei cu cerințe sau nevoi speciale (CES). Fiecare copil prezintă particularități individuale și de relație cu mediul, trăsături care necesită o evaluare și o abordare personalizate. Copiii cu deficiențe au și ei aceleași trebuințe de bază în creștere și dezvoltare ca toți copiii:

- nevoia de afectivitate și securitate;
- nevoia de apreciere și întărire pozitivă;
- nevoia de încredere în sine;
- nevoia de responsabilitate și independență.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învățământului actual este nevoia sa de adaptare la necesitățile copiilor, oricare ar fi acele necesități și oricare ar fi copiii – fie că sunt copii cu CES, fie că pur și simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învățare. O astfel de metodă de adaptare o constituie școala incluzivă, o școală ce se axează pe includerea acelor copii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate și care implică în procesul de învățare și de luare a deciziilor părinții, îngrijitorii și consilierii specializați. **Incluziunea** nu este un simplu concept, aplicat doar la mediul școlar. Din contră, problematica incluziunii, a diversității, este o sursă complexă de politici, dezbateri și acțiuni sociale. Unul dintre dezideratele acestor politici este acela de a asigura o schimbare durabilă de mentalitate la nivel de societate față de persoanele cu dizabilități, schimbare care să se integreze în mai largă cerință a acceptării și promovării diversității. Școala, prin misiunea ei de instituție formatoare de personalități, alături de misiunea de a transmite elevilor informații și un bagaj solid de cunoștințe reprezintă un mediu prioritar pentru începerea și implementarea politicii incluzive. Scopul acestei școli este de a se plia pe nevoile elevului, de a crea pentru toți copiii un cadru prielnic învățării, pornind de la premiza că diferențele dintre oameni sunt normale și ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul școlii incluzive îl are pedagogia și învățarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev în parte.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învățământului românesc este aceea de democratizare și egalizare a șanselor fiecărui copil în parte. Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare și pentru elevii cu nevoi speciale. Toți elevii au dreptul să aștepte de la învățământ cele mai bune și eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferență. Școala incluzivă reprezintă o provocare și/sau un model pentru școlile obișnuite, cu atât mai mult cu cât se afirmă că **elevul cu CES are dreptul să învețe în orice școală**, însă ea nu trebuie privită ca o

amenințare pentru performanța acestor școli. Multe dintre aceste instituții găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obișnuite. Însă această teamă poate fi depășită prin educație, resurse didactice adecvate, sprijin și nu în ultimul rând credința că incluziunea este un drept moral și social ce nu poate fi negat nimănui. **Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați ca parte integrantă a societății, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea.** Profesorii adoptă metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prietenii între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului de informații permanent. În ceea ce privește cadrele didactice din cadrul școlii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecționeze în permanență în ceea ce privește copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-și accepte și să-și ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice și colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit **familiei, părinților acestor copii.** A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinții și familia largită, în general, s-au implicat activ în procesul de învățare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se creează, de fapt, o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede și cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor. Așadar, necesitatea de redimensionare a învățământului pentru a stabili standarde educaționale și pentru a determina școlile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort și dedicație, atât colectiv cât și individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăța și reuși, că diversitatea ne este utilă tuturor și că elevii expuși diferitelor riscuri le pot depăși printr-o atenție și implicare din parte cadrelor didactice și a comunității, în general. Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învățământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acțiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acțiune naturală, simultană. Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate și recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă ne demonstrează, așadar, că suntem unul, dar nu unul și același.

ACCES + PARTICIPARE + SUPORT = INCLUZIUNE

Incluziunea - termenul preferat - implică sprijinul elevilor cu cerințe educaționale speciale prin **obiective individuale de învățare, acomodări și modificări** astfel încât aceștia **să poată accesa curriculumul de învățământ general** (în clasa de învățământ de masă) și să poată fi **creditați cu expectanțe de învățare reale.** Literatura de specialitate arată că elevii cu și fără dizabilități beneficiază deopotrivă, atât din punct de vedere social, cât și din punct de vedere academic, de incluziune. În plus, incluziunea are beneficii pentru profesori, părinți și comunitate.

BENEFICII PENTRU:

***ELEVII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE**

- Performanță academică îmbunătățită ;
- Mai mult timp petrecut în contact cu curriculumul general ;
- Îmbunătățirea stimei de sine și a comportamentului social ;
- Dezvoltarea prieteniei între elevi cu și fără dizabilități, care conduc la oportunități de relaționare și îmbunătățirea stimei de sine.

***ELEVII NORMALI:**

- Performanță academică și comportament social îmbunătățite;
- Dezvoltarea capacităților academice și creșterea intervalului de timp în care elevul este angajat în studiu datorită practicilor de instruire (de exemplu, instruire diferențiată, îndrumare elev-elev);
- Conștientizarea nevoilor celorlalți și dezvoltarea abilităților necesare pentru a răspunde acestor nevoi;
- Creșterea capacității de înțelegere și răbdare cu elevii care învață în ritmuri diferite.

***PROFESORII ȘI ȘCOALA:**

- Creșterea cunoștințelor și competențelor profesionale ale profesorilor cu privire la gestionarea elevilor cu dizabilități;
- Oportunități de a învăța practici inovatoare de instruire care sunt benefice pentru toți elevii;
- Creșterea colaborării dintre personalul școlii, care conduce la crearea unei atmosfere de colaborare și

mai puțin de competitivitate.

*PĂRINȚII ȘI COMUNITATEA:

- O mai mare acceptare a elevilor cu dizabilități de către elevii fără dizabilități și părinții lor;
- Sprijin sporit (de exemplu cu resurse logistice, financiare și servicii de voluntariat) în procesul de incluziune prin implicarea actorilor locali publici și privați;
- O mai mare implicare a părinților în activitățile școlare.

Rolul Jocului Didactic În Dezvoltarea Creativității Elevilor

Roxana Negulescu

Scoala Gimnaziala „Sf Nicolae” Pietrosita/ G.P.N. Pietrosita

Utilizarea jocului didactic în procesul instructiv-educativ va antrena copilul să își dezvolte întregul potențial psihic, dar și creativitatea. Toate activitățile bazate pe joc și explorare și orientate spre munca independentă și pe grupe, încurajează și dezvoltă creativitatea elevilor. Pe lângă aceste activități și activitățile extrașcolare sau realizate în afara clasei pot dezvolta creativitatea elevilor. Elevii trebuie să fie lăsați să-și exprime liber ideile, opiniile, gândurile deoarece se va realiza un antrenament continuu al creativității lor.

Prin joc, elevii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitatea lor de a acționa creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea, inventivitatea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala, etc.

Jocul didactic constituie o modalitate de a-i atrage pe elevi să participe activ în cadrul procesului de învățare, dezvoltându-le curiozitatea și interesul pentru conținutul studiat, formându-le capacitatea de a aplica spontan cunoștințele dobândite la momentul oportun. De aceea învățătorul trebuie să însușească elevilor o atitudine și un stil de gândire creator, să încurajeze efortul creativ al elevilor încă de la început. Jocul reprezintă un mijloc de învățare, la vârsta școlară mică. Jocurile didactice datorită conținutului și modului de organizare, contribuie la dezvoltarea și formarea deprinderilor practice elementare deoarece activează întreaga clasă de elevi. Scopul jocului este acela de a-l face pe elev să gândească logic, să exprime judecăți și raționamente. Elevii trebuie îndrumați în permanență pentru că tot ceea ce scrie să treacă prin filtru gândirii.

Jocurile didactice, la ciclul primar, constituie o punte de legătură între joc ca tip de activitate dominantă și activitatea specifică școlii (învățarea). Ele au un conținut bine diferențiat, iar prin sarcina cerută, elevii trebuie să elaboreze diferite soluții de rezolvare.

Un factor al creativității îl constituie originalitatea deoarece exprimă tendința de creativitate a elevului și această tendință trebuie încurajată de către cadrul didactic.

„Jocul didactic constituie o metodă didactică eficientă de stimulare și dezvoltare a motivației superioare din partea elevului, exprimată prin interesul... față de sarcinile ce le are de îndeplinit sau plăcerea de a cunoaște satisfacțiile pe care le are în urma eforturilor depuse în rezolvare.”

Jocul didactic este o metodă de dezvoltare și stimulare a creativității prin capacitățile de antrenare în joc a factorilor intelectuali. Creativitatea se formează și exersează cu metode cât mai adecvate structurii sale, metode care să acționeze pe tot parcursul școlarității elevului, iar din acest punct de vedere, jocurile didactice satisfac cerințele la nivelul claselor primare.

Bibliografie:

Cotuna, R., *Locul și rolul jocului didactic în învățare*, Revista Învățământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, București, 2005

Romanescu, C., *Jocul didactic în învățământul primar*, Bacău, Ed. Rovimed Publishers, 2017

Stoica, A., *Creativitatea elevilor. Posibilități de cunoaștere și educare*, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1983

Consecințele Sindromului "Incapacității Parentale" În Dezvoltarea Emoțională A Copiilor Care Provin Din Familii Defavorizate

ANA LUȚIA

Scoala Gimnaziala Iulian Vesper Horodnic de Sus

„Există doar două moșteniri de durată pe care sperăm să le oferim copiilor noștri. Una dintre acestea este rădăcinile, iar cealaltă, aripile.” Goethe

Familia a fost întotdeauna considerată ca fiind "nucleul instrumental fundamental al structurii sociale largi, în sensul că toate celelalte depind de influențele acesteia" (Adler A.). Părinții sunt primii adulți care formează, educă și încurajează copilul în vederea valorificării potențialului acestuia. Așadar putem spune ca familia este primul mediu în care orice copil își începe propria educație. Interacțiunile dintre membrii familiei și copii pot fi considerate definitorii pentru viitorul adult.

Începând cu învățarea deprinderilor de autoservire, a elementelor de limbaj, a reperelor culturale, a tradițiilor și până la formarea valorilor morale de bine și rău, însușite prin comunicarea directă cu adultul, prin experiențele din viața cotidiană, toate aceste norme sociale se învață în familie. O familie puternică va face ca orice copil să se simtă în siguranță și îi va da un scop precis în viață.

Psihologul John Dewey avea convingerea că orice experiență trăită de copil are un efect mai mare sau mai mic asupra calității experiențelor ulterioare, fixând o anumită preferință sau aversiune și făcând-o să acționeze mai ușor sau mai greu, în funcție de scop. Așadar, prin trăirea experiențelor de viață diverse, se formează caracterul viitorului adult care învață astfel să reacționeze și să interacționeze social și emoțional.

Adler considera că stimulii cei mai puternici în formarea vieții psihice a omului se formează încă de la începutul copilăriei. Un copil crescut într-o familie cu un climat afectiv normal, cu părinți între care există o relație de iubire, sprijin și comunicare, asigură condițiile necesare pentru o dezvoltare sigură și optimă a urmașilor.

Stima de sine, încrederea în forțele proprii, nivelul de comunicare, adaptarea socială, inteligența, aptitudinile cognitive sunt câteva dintre valorile care se formează în funcție de experiențele familiale. Părinții care conștientizează nevoile emoționale ale copilului și înțeleg cum trebuie să comunice și să își educe copilul îl vor ajuta să aibă o dezvoltare emoțională sănătoasă.

" Familia este o sursă de sănătate și ordine, este un factor activ din punct de vedere social și spiritual." (Dewey.J).

Educația parentală include toate activitățile în care părinții se angajează să crească copii fericiți, sănătoși, care devin elevi capabili. Spre deosebire de profesori, a căror influență asupra copilului este relativ limitată, părinții își mențin un angajament pe tot parcursul vieții cu copiii lor.

Studiile au arătat că în rândul copiilor mici provenind din medii defavorizate au fost înregistrate rezultate școlare mai scăzute comparativ cu cele ale altor elevi. Totodată, acești copii sunt mai predispuși la probleme de sănătate mintală, au o stare emoțională slabă, dificultăți în promovarea școlară și probleme de angajare la maturitate.

Sărăcia, afecțiunile medicale și în special cele psihiatrice, vârsta fragedă a părinților, lipsa de maturitate, absența modelelor de parentalitate sau familia monoparentală sunt câteva dintre caracteristicile familiilor defavorizate. Aceste situații împiedică părinții să își crească în mod corespunzător copilul, să îi ofere afecțiunea, educația și atenția de care are nevoie. Părintele care nu se preocupă de bunăstarea emoțională și socială a copilului va influența negativ dezvoltarea acestuia. Rowntree definea familia defavorizată ca fiind acele persoane care „au un trai considerabil mai rău decât majoritatea populației - un nivel mare de privare care nu este conform cu standardele de viață de care se bucură, în general, majoritatea populației într-una dintre 96 țările cele mai bogate din lume". Familia defavorizată are un impact negativ asupra membrilor săi și asupra dezvoltării emoționale a copilului. Studiile au demonstrat că stresul cronic asociat cu sărăcia afectează capacitatea parentală a unui adult. Acei copii care trăiesc în familii cu venituri mici sunt de trei ori mai predispuși să aibă probleme de sănătate mintală decât colegii lor mai bogați. Astfel, copiii care cresc în sărăcie sunt mai predispuși să aibă dificultăți de învățare și întârzieri de dezvoltare .

Semnele care arată o dezvoltare emoțională slabă sunt:

- o atenție de scurtă durată;
- lipsa de interacțiune socială;
- comportamentul agresiv;
- timiditate;
- deficiențe cognitive;
- apatic, lipsit de reacție și de inițiativă;
- vorbire întârziată sau abilități de comunicare și limbaj slabe;
- performanțe intelectuale slabe.

O parte dintre efectele negative ale acestor lipsuri pot fi înlăturate prin antrenarea copilului în programe consiliere și de susținere a familiei. Din păcate, instituțiile care protejează drepturile sociale ale familiei, dar și unitățile de învățământ întâmpină dificultăți în colaborarea cu aceste familii din medii defavorizate.

Consilierea este definită ca fiind "folosirea pricepută și principială a relației interpersonale pentru a facilita autocunoașterea, acceptarea emoțională și maturizarea, dezvoltarea optimă a resurselor personale". Consilierea urmărește identificarea unor soluții pentru a depăși o stare de criză majoră. În funcție de problemele specifice cu care se confruntă familia, se analizează diferitele metode de intervenție, introspecție și îmbunătățire a relațiilor cu ceilalți indivizi. Cercetările au demonstrat că implicarea părinților în învățarea copiilor lor conduce la obținerea unor rezultate sociale și educaționale mai bune. Rolul consilierului, al profesorului sau al asistentului social este de a explica părinților importanța cititului, de a încuraja interacțiunile zilnice cu copilul și a comunicării tuturor trăirilor interioare ajută foarte mult familia să dezvolte relații armonioase și stimulatoare.

Succesul în educație nu înseamnă numai inteligență, ci și capacitatea de a utiliza în mod eficient resursele și cunoștințele deținute. Un rol important îl au și trăsăturile de caracter și personalitatea individului. Așadar, atitudinile pozitive ale familiei și creșterea conștientă a copiilor lor se transformă într-un succes durabil pe toată perioada vieții .

Bibliografie:

ADLER, A Sensul vieții o cercetare de psihologie individuala, 1933

DEWEY, J. Leibniz's New Essays Concerning the Human Understanding, University of Michigan 1888

ROWNTREE, J. , Contemporary Social Evils, 2009

<https://app.croneri.co.uk/feature-articles/supporting-disadvantaged-children-early-years>

STIMULAREA CREATIVITATII PRIN JOCUL DIDACTIC

LILIANA VITROIU

Scoala „Gabriel Dragan”

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învățarea activă, participativă, stimulând inițiativa și creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivație intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv și atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, așteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluții, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigații și cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanțe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică și de locul acestuia în diferite sisteme de educație. Jocul are o valoare funcțională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanța îmbogățirii impresiilor copiilor despre viața și activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înțelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viața și activitatea adulților din preajma lui. Pe această cale își asimilează semnificația socială a rolurilor care îl așteaptă în viață.

Prin joc, copilul învață cu plăcere, devine interesat de activitățile ce se desfășoară. Datorită conținutului și modului de desfășurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de înțajutorare, formează și dezvoltă unele deprinderi elementare și de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important și pentru realizarea sarcinilor educației morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independență, a disciplinei conștiente, a spiritului colectiv și a altor calități de voință și de caracter. În joc copiii învață să se ajute unii pe alții, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Așadar, jocurile didactice exercită o influență pozitivă asupra întregii personalități a copilului. Ele pot însoți fiecare obiect de învățământ, fiecare lecție luând și forma unor întreceri, concursuri între toți elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Voi prezenta în continuare câteva jocuri didactice folosite la educație plastică pentru dezvoltarea creativității.

Continuă tu!—este un exercițiu care cere îmbogățirea formei date. Se oferă spre observare o planșă pe care au fost desenate fragmente, elemente, forme: o mână, un cap de pește, un triunghi, o pălărie, o frunză, o petală și se cere elevilor să constituie, alegând dintre posibilități pe aceea care li se pare cea mai potrivită, pentru a realiza ei înșiși o compoziție, completând partea aleasă cu elementele care întregesc forma.

Creează un model—este un joc ce urmărește inventivitatea, simțul măsurii, ritmul și originalitatea. Se cere elevilor să folosească semnele: $\cap$, $*$, $|$, în orice poziție, în orice ordine și repetate de câte ori vor pentru a

realiza un desen decorativ (friză, chenar sau un obiect astfel decorat).

Jocul Kim, dezvoltă memoria vizuală – grafică—o serie de 8 – 12 obiecte sunt puse pe catedră și se lasă un timp în câmpul vizual al copiilor, apoi se acoperă cu o pânză. Copiii vor desena toate obiectele pe care și le amintesc.

Tunelul—joc ce urmărește dezvoltarea memoriei vizuale, plecând de la datele percepute într-o anumită ordine. Un copil confecționează un colier din mărgelile multicolore cu o anumită alternanță de culoare. Colierul va fi introdus sub un tunel format dintr-o bucată de carton pliat în două. Copiii trebuie să-și imagineze și să spună ordinea perlelor la ieșirea din tunel (ordinea directă sau ordinea inversă).

Serii de desene—joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale și atenției. Se execută la tablă, sub ochii

elevilor, o serie de desene și, în timp ce atenția copiilor este distrasă, se șterge unul sau mai multe. Elevii trebuie să identifice desenul sau desenele care au fost șterse.

Jocurile didactice fac parte din strategia didactică de predare – învățare .

Bibliografie:

Miron Ionescu, Ioan Radu—Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005

Aplicație La Clasa Pe Alternativa Waldorf

Mariana Capris

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

La clasele mici cu predare Waldorf, la începutul fiecărei zile, întreaga clasă parcurge o parte ritmică în care cântă, recită sau dansează (jocuri adecvate vârstei, însoțite de bătăi din palme, jocuri ritmice și gesturi sugestive).

În învățământul de masă la clasele mici putem să integrăm această activitate la sfârșitul orei în "Activitatea recreativă" sau în orele de Muzică și mișcare.

Pentru aceasta, propun cântecul „ Hop! Hop! Hop!”

1. Mergem, mergem, hop, hop, hop,

1,2, 1, 2, stai pe loc.

Alergăm și cântăm și împreună ne jucăm.

Ne rotim și fugim, jocul iarăși să-l pornim.

2. Mergem, mergem, hop, hop, hop,

1,2, 1, 2, stai pe loc.

Alergăm și cântăm și împreună ne jucăm.

Ne rotim și fugim, jocul iarăși să-l pornim.

Copiii în timp ce cântă execută mișcările sugerate de text

Asocierea muzicii cu mișcarea este, pe de o parte, adecvată particularităților de vârstă ale copiilor, iar pe de altă parte are valențe pedagogice în sfera sprijinirii dezvoltării fizice armonioase, a coordonării motrice, a dezvoltării simțului estetic, a dezvoltării afective și dezvoltării intelectuale.

Evaluarea: este descriptivă, nu se acordă calificative, acolo unde lucrează corect sunt apreciați. Profesorii au sprijinul părinților .

Studii De Cercetare La Nivrl Național In Domeniul Educational-Educstie Și Inovație Pentru O Societate Bazata Pe Cunoaștere

Ionela Sava raduca

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.13 Focsani

Educația este activitatea socială complexă, organizată și de dezvoltare a personalității în vederea integrării active și creative în viața socială. Scopul educației este acela de a forma și modela personalități umane, generații, în concordanță cu idealul societății promovat într-o perioadă istorică. Educația reprezintă un proces dirijat spre un anume scop bine delimitat, o activitate conștientă și finalistă, orientată de valorile și exigențele impuse de societate.

NOILE EDUCAȚII:

- educația ecologică
- educația pentru schimbare și dezvoltare
- educația pentru tehnologie și progres
- educația față de mass-media
- educația demografică
- educația pentru pace și cooperare
- educația pentru democrație
- educația sanitară modernă

Educație permanentă: este specific pedagogiei contemporane și poate fi disociată de un alt conținut noțional, cel referitor la caracterul permanent al educației. Educația nu trebuie să se rezume la ceea ce oferă școala, ea trebuie să continue și după absolvirea școlii și pe întreg parcursul vieții. Educația permanentă apare ca un concept integrator, ce înglobează toate dimensiunile actului educativ atât în plan temporal, cât și în plan spațial, articulând toate influențele educaționale exercitate într-o organizare formal, noformală și informală. Aceasta este un process de perfecționare a dezvoltării personale, sociale și profesionale pe durata întregii vieți a indivizilor, un principiu organizator al întregii educații.

Factorii care reclamă și justifică înscrierea învățământului în perspectiva educației permanente : procesul de accelerare a schimbărilor, explozia demografică, evoluția fără precedent a științelor și tehnologiei, sporirea timpului liber, criza modelelor relaționale și de viață (Lengrand, 1973), multiplicarea profesiunilor, creșterea gradului de democratizare a vieții sociale (Văideanu, 1988).

Principii educație permanentă:

- instrucția și educația trebuie extinse la durata întregii vieți, asupra tuturor oamenilor, în toate sferile de activitate socio-umană;
- actul educativ trebuie conceput ca formare totală a omului;
- educația are un caracter sistematic, menit să contribuie la realizarea adaptării continue a omului, în plan social, profesional și cultural;
- prioritatea dezvoltării creativității și productivității gândirii și acțiunii umane.

Obiective:

- înțelegerea necesității educației permanente de factorii de decizie a unităților de învățământ, a altor factori educativi a individului tânăr și adult;
- asigurarea îmbogățirii și îmbogățirii continue a cunoștințelor generale și speciale ;
- perfecționarea capacităților și deprinderilor intelectuale și profesionale
- asigurarea progresului social continuu ;
- diminuarea efectelor —uzurii morale a cunoștințelor teoretice și practice

Factorii educației permanente sunt :

- 1.Factori instituționali școlari: școala trebuie să asigure pregătirea pentru autoeducație după absolvirea școlii și realizarea sistematică și organizată a educației permanente;
2. Factori instituționali peri și extrașcolari -mass-media : presa, teatral, cinematograful, internetul ,expoziții, excursii
3. Factori generali: progresul social, revolutia știintifico-tehnică, culturală, setea de cunoaștere a omului -necesitatea restructurării educației și învățământului în conformitate cu progresul social
4. Forme de educație permanentă: organizate de școală, organizate de sistemul de educație

permanentă , forme libere, spontane

Strategii și moduri de acțiune:

- universalizarea accesului la educație și promovarea echității;
- accentuarea procesului de însușire conștientă și temeinică a cunoștințelor;
- amplificarea și diversificarea ariei educație de bază;
- ameliorarea condițiilor de învățare;
- intensificarea relațiilor de parteneriat.
- 1. Relatia educatie-societate:
  - Educatia constituie o componenta a existentei socio-umane, fiind astfel un proces in desfasurare, un dat nemijlocit intrinsec acestei existente. Educatia poate fi conceputa, intr-o acceptiune mai larga, ca o intalnire intre individ si societate si intrega viata sociala poate fi marcata de acest schimb permanent.
  - Prin caracterul sau uman, educatia este o actiune ce se desfasoara in mod constient potrivit unor finalitati stabilite in prealabil, ea are, deci, un sens intentional care vizeaza un rezultat bine conturat. In functie de aceste finalitati, sunt selectate apoi valorile ce urmeaza a fi transmise, sunt alese metodele si mijloacele cele mai potrivite pentru a realiza transmisia, se asigura o organizare corespunzatoare a activitatii, in asa fel incat sa obtina rezultatul scontat.
  - In cadrul istoriei, educatia s-a dezvoltat odata cu societatea si a actionat ca un factor de progres, vehiculand valorile materiale si spirituale in decursul veacurilor. Cea mai pretioasa valoare pe care a creat-o educatia, ca element al culturii este omul, personalitatea umana, fiind o conditie a existentei umane, o necesitate vitala pentru dezvoltarea societatii, asigurand o legatura continua intre generatii si in toate sferile sociale. In general, educatia este determinata de baza economica a societatii, se dezvolta si se schimba odata cu aceasta. Transformarile care au loc in baza economica si in viata sociala determina schimbari in educatie, ea se adapteaza noilor conditii sociale create.
  - O intelegere profunda a relatiei dintre societate si educatie poate fi realizata numai pornind de la teza potrivit careia socialul este o rezultanta a interactiunii si convietuirii oamenilor. In interiorul sau educatia ne apare ca actiune sociala care mijloceste si diversifica relatiile dintre om si societate, favorizand astfel dezvoltarea omului prin intermediul societatii si a societatii prin intermediul oamenilor. In consecinta, educatia omului si transformarile sociale pe care le realizeaza sunt intr-o relatie de reciprocitate, in sensul ca omul educat, actionand asupra societatii, paralel cu transformarea acesteia, se transforma pe el insusi, rezultat care, la randul sau, se va repercuta din nou asupra societatii
  - Importanta implicarii active a educatiei în raport cu problematica libertatii umane este cu atât mai evidenta cu cât, asa dupa cum preciza Finkelkraut (cf. Cucos, C., 1996, p. 86), în prezent omul a devenit un conglomerat de nevoi pasagere, uitând ca libertatea este altceva decât puterea de a schimba o determinare iar cultura este ceva mai mult decât o pulsione care trebuie satisfacuta.

Jocul "Cutia Cu Surprise" - Alternativa Montessori

Mariana Capris

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

Disciplina: Comunicare în limba română

Tema: Recapitulare - Alfabetul

Scopul jocului: - dezvoltarea capacității de descriere a unui obiect și includerea lui în categoria din care face parte

- dezvoltarea capacității de analiză tactilă și auditivă

Materiale didactice: o cutie în care se pun diverse obiecte, jetoane pe care sunt desenate obiecte și ființe din diverse categorii (animale, fructe, legume, mobilă, îmbrăcăminte, unelte), obiecte ce produc zgomote bine definite: chei, clopoțel, sticlă, pahar, hârtie, cutie cu chibrituri.

Momentul lecției în care se aplică: Activități de recreere

Descrierea activității:

Copiii sunt așezați în semicerc sau un bănci, depinde de spațiul în care se desfășoară activitatea. Învățătoarea cheamă, pe rând, câte un copil pentru a alege cu ochii închiși un jeton din „cutia cu surprize”. Fără a-l arăta celorlalți copii, el descrie ceea ce vede în imagine, stabilește categoria din care face parte obiectul prezentat și rostește prima silabă a cuvântului. Copiii trebuie să ghicească cuvântul și să-l completeze cu restul silabelor (dacă pe jeton este reprezentată o bicicletă, copilul o descrie ca mijloc de transport cu pedale, cu ghidon și denumirea începe cu silaba **bi-**). După ghicirea cuvântului, copiii sunt antrenați să spună și alte cuvinte care încep cu silaba **bi-**: bi-rou, bi-di-nea, bi-se-ri-că etc.

Acest joc poate fi aplicat în predarea alfabetului. Copiii își consolidează învățarea prin repetiții, fără intervenția cadrului didactic.

Evaluarea:

Profesorul observă modul în care lucrează elevii, și cât de concentrați sunt asupra activității. Totodată observă tendințele umane și trăsăturile psihologice ale copilului. Copiii descoperă singuri ceea ce trebuie să facă cu ajutorul materialelor care sunt sugestive.

La sfârșit de semestru **se oferă părinților posibilitatea de a se întâlni cu profesorul Montessori pentru a i se prezenta situația elevului.**

Proiect Didactic- Peisaj De Iarnă

Petcu Nicoleta

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

CLASA: Pregătitoare B

DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice

ARIA CURRICULARĂ: Arte și Tehnologii

UNITATEA TEMATICĂ: „Darurile iernii”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

DOMENII INTEGRATE: Comunicare în limba română

SUBIECTUL LECȚIEI: Peisaj de iarnă

TIPUL LECȚIEI: formare de priceperi și deprinderi practice

SCOPUL LECȚIEI:

- Realizarea de creații estetice folosind diverse materiale și tehnici

COMPETENȚE GENERALE:

2. Realizarea de creații funcționale și/sau estetice folosind materiale și tehnici elementare diverse.

COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE:

Arte vizuale și abilități practice:

1.1. Sesizarea semnificației unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/ modelaj/ colaj/ film/ desen animat, care reflectă un context familiar;

2.1. Observarea unor caracteristici simple ale materialelor întâlnite în mediul familiar;

2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/ construcții simple, pe baza interesului direct;

Limba și literatura română:

2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare.

2. Obiective propuse:

O₁: să denumească materialele necesare pentru a realiza peisajul de iarnă;

O₂: să respecte etapele de lucru;

O₃: să realizeze în mod original lucrarea;

O₄: să creeze un peisaj de iarnă ;

O₅: să-și evalueze propria lucrare formulând autoaprecieri.

O₆: să formuleze enunțuri proprii după audierea poveștii.

STRATEGII DIDACTICE:

1. **Metode și procedee:**

- conversația

- explicația

- observația dirijată
- exercițiul interactiv
- demonstrația
- analiza

1. Resurse materiale:

Tablou –lucrare model, materiale pentru pictură, resurse RED

1. Forme de organizare: activitate frontală și individuală, activitate individuală realizată online

4. Resurse temporale: 45 minute

6. Resurse umane: 25 elevi

7. Forme și tehnici de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, evaluarea colectivă, autoevaluarea

Etapele lecției	Demersul didactic/ ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
Moment organizatoric	Asigur condițiile necesare desfășurării optime a lecției: pregătirea materialului didactic necesar, solicitarea atenției elevilor, îndrumarea elevilor în activitatea de pregătire pentru lecție.
Captarea atenției	Încântată fiind de modul în care s-au desfășurat lecțiile online, Zâna Iernii le prezintă elevilor ultima surpriză a zilei și anume peisaje de iarnă . Atenția elevilor este captivată de prezența Zânei Iarnă în persoana învățătoarei și de tabloul de iarnă cu care aceasta a venit.
Anunțarea temei	Elevii sunt încurajați să descopere ce a adus Zâna Iarnă. Astfel, aflăm că ne-a adus un tablou cu un peisaj de iarnă. Așadar, azi, la ora de abilități practice vom realiza un frumos peisaj de iarnă, pe care să-l păstrăm pentru a ne aduce aminte de ziua în care Zâna Iarnă a fost alături de noi.
	Prezentarea și analiza modelului

Dirijarea lecției

Îndrumați de învățătoare elevii analizează modelul adus de Zâna iarnă.

Identificarea și denumirea materialului didactic necesar realizării lucrării. Se enumeră materialele puse la dispoziție, realizându-se o clasificare a acestora.

Se prezintă 2 materiale video din Biblioteca digitală "Educație online" referitor la Culoarele calde și culoarele reci, dar și câteva elemente legate de tipurile de linii, pentru a se familiariza elevii cu terminologia specifică:

-pentru tipurile de linii:

<https://youtu.be/uePqpRmmfPQ>

<http://educatieonline.md/Search>

Dirijarea lecției

-pentru culorile calde/ reci:

<https://learningapps.org/13528121>

Se utilizează un fragment din prezentarea:

<https://www.youtube.com/watch?v=P4cZIsHmgYE>

Prezentarea etapelor de lucru.

1. Se trasează liniile cu creionul pentru a crea conturul tabloului;
2. Se realizează amestecul culorilor reci;
3. Se pictează pe planșă de sus în jos;
4. Se retușează eventualele imagini din tablou.

Exerciții pentru încălzirea mușchilor mâinii

Se realizează câteva exerciții de încălzire a musculaturii fine a mâinii pe versurile cântecului „Ninge, ninge, ninge încetișor”.

<https://www.youtube.com/watch?v=OGLhYiIL24o>

După ce musculatura mâinilor a fost încălzită, la semnalul învățătoarei elevii încep să lucreze. Pictura se realizează de elevi în timp ce audiază povestea de iarnă:

<http://educatieonline.md/details?e701e2e6d3944f10a991325d2631f42c>

<https://learningapps.org/display?v=pywediwrj20>

IMPLICAREA ELEVILOR

În timp ce elevii lucrează, învățătoarea îi sprijină, oferindu-le sugestii și indicații suplimentare. Elevii sunt atenționați în ceea ce privește realizarea lucrării în timpul acordat.

La finalul audierii scurtei povesti de iarnă, elevii vor formula enunțuri cu anumite cuvinte din această poveste.

Evaluarea lucrărilor	<p>Se prezintă lucrările în fața camerei. Fiecare elev argumentează în ce măsură a respectat etapele e lucru și indicațiile date.</p> <p>Fac aprecieri/ observații cu referire la acuratețea lucrărilor prezentate.</p> <p>Fiecare elev va face o poza pe care o va încărca în aplicația ceată de învățătoare , Padlet:</p> <p>https://ro.padlet.com/petcunicoleta75/jy03tkf8hm6gefu2</p>
Încheierea activității.	<p>Elevii sunt îndrumați să-și așeze materialele de care nu mai au nevoie la locul lor. Înainte de a ne despărți de Zâna Iernii, îi vom cânta un cântecel despre iarnă și îi vom spune care parte a zilei ni s-a părut a fi cea mai interesantă.</p>

Bibliografie:

1. Programa școlară pentru clasa pregătitoare/ clasa I
2. <https://educatieonline.md/>
3. <https://www.didactic.ro/resurse-educationale/invatamant-primar>

ALTERNATIVA STEP BY STEP- Aplicații La Clasă

Mariana Capris

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

FORME DE ORGANIZARE: pe grupe (centre)

1.CENTRUL DE CITIRE

Elevii citesc textul în lanț, selectiv, conștient și pe roluri

RECAPITULARE

Vrăjitorul din Oz

Fragment după Frank Baum

Dorothea și prietenii ei străbăteau pădurea deasă. Drumul era pietruit cu cărămizi galbene. Crengile pomilor erau uscate.

S-a auzit un răget îngrozitor. În calea lor a sărit un Leu mare.

Cu o lovitură l-a învârtit pe Sperie Ciori până la marginea potecii. Apoi l-a izbit pe Omul de Tinichea, care nu s-a speriat, deși a căzut în drum.

Micul Toto a alergat lătrând spre Leu. Fiara a deschis gura să-l muște. Atunci Dorothea, de teamă că Toto va fi omorât, s-a repezit la Leu și i-a tras o palmă peste bot.

-Să-și fie rușine! Așa mare **dihanie** să te pui cu un cățeluș ca Toto!

-Nu l-am mușcat!

-Dar ai încercat s-o faci! Nu ești decât un **laș**.

-Știu, ce pot să fac?

-Uite! L-ai izbit și pe Sperie Ciori, care nu e decât un om de paie.

-De aceea s-a rostogolit așa ușor, zise Leul. Și celălalt e de paie?

-Nu, e Omul de Tinichea, răspunse fata și îl ajută să se ridice.

-Ce te face să fii laș? zise fetița.

-Nu știu, răspunse Leul, ștergându-și o lacrimă cu vârful cozii.

-Suferi de o boală de inimă? întrebă Omul de Tinichea.

-Poate!

-Creier ai? întrebă Sperie Ciori.

-Așa cred, dar n-am putut niciodată să mă uit în cap să văd.

-Eu merg la Marele Oz să-mi dea puțin creier, fiindcă în capul meu sunt numai paie.

-Și eu vreau să-l rog să-mi dea o inimă, spuse Omul de Tinichea.

-Și eu doresc să mă trimită împreună cu Toto, spuse fetița.

-Credeți că Vrăjitorul din Oz ar putea să-mi dea curaj? întrebă Leul.

-Da.

-Atunci, n-aneți nimic împotriva să merg cu voi?

Și micul grup a pornit la drum.

2. CENTRUL DE SCRIERE (Semnele de punctuatie.)

a) Transcrie din text:

o întrebare .....

o informare.....

o avertizare.....

o negare.....

b) Transcrieți din text motivele fiecărui personaj pentru care își doreau să ajungă la Vrajitorul din Oz.

.....

3.CENTRUL DE MATEMATICĂ

(Exerciții și probleme cu operațiile învățate)

Fișa de lucru

a) **Dorothea vă roagă să o ajutați să rezolve următoarele exerciții, deoarece este prea mică:**

$$23 \times 26x \quad 104x \quad 342x$$

$$34 \quad 5 \quad 23 \quad 56$$

b) $2354 + 3457 =$

$$4076 + 2777 =$$

$$8000 - 4562 =$$

$$7508 - 3478 =$$

c) Dorotea trecând prin pădure a numărat 136 de copaci, iar

Cățelul Toto de 13 de ori mai mulți.

Câți copaci au numărat cele două personaje?

d) **Află:**

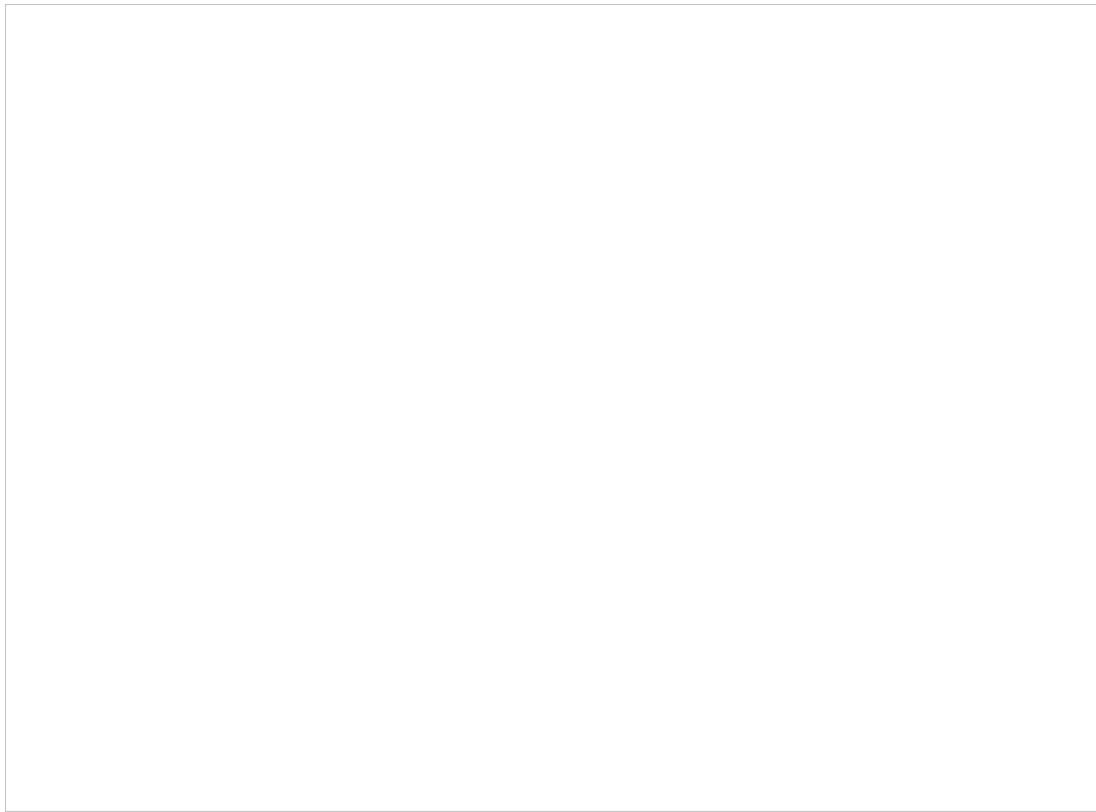
- diferența numerelor 6500 și 2340;

-numerele de 355 de ori mai mari decât: 4 și 8.

-produsul numerelor 7și 8; 7 și 9.

4.CENTRUL DE ARTE

Elevii primesc într-un plic un puzzle. Ei trebuie să-l assembleze și să descopere personajele. Apoi vor colora după imaginea proiectată la videoproiector. În final lipesc piesele pe planșa primită.

Evaluarea

Fiecare grupă va prezenta tema colegilor.

Învățătorul face aprecieri verbale, încurajări, dacă este cazul. Nu se acordă calificative. Părinții care optează pentru această alternativă trebuie să colaboreze cu învățătorii permanent pentru a putea să-și cunoască copilul și pentru a nu produce confuzii în sufletul și mintea lui.

Proiect Pentru Activitate De Dezvoltare Personală - „Albinuțele Și Prietenii Lor”

Alina Boloca

Grădinița Cu Program Normal Galanesti

Nivel de varstă/ Grupa: I/ grupa mică

Tema de studiu: „ Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema săptămânii: Vai, ce zumzet se aude!

Categoria activității de învățare: Activitate de dezvoltare personală

Elementele activității de dezvoltare personală: Întalnirea de dimineață: Salutul, Noutatea zilei, Jurnalul grupei, Prezența, Calendarul naturii, Tabela responsabilităților, Gimnastica de înviorare, Mesajul zilei- „Povestea unei buburuze”- PPT

Tema activității de dezvoltare personală: „Albinuțele și prietenii lor”

Scopul: Stimularea comunicării, a interrelaționării în vederea coeziunii grupului, a împărtășirii cu ceilalți și dezvoltarea dragostei față de muncă.

Obiective operaționale:

- Să coopereze în cadrul grupului, manifestând prietenie, toleranță și disponibilitate;
- Să exerseze deprinderea de a utiliza formule de salut și de a răspunde adecvat acestora;
- Să descrie caracteristici ale vremii specifice zilei, stabilind un raport între cuvinte și imagini;
- Să execute acțiuni motrice însușite în contexte variate, într-un ritm corespunzător;
- Să vizioneze un filmuleț propus reținând ideile acestuia, pe baza cărora vor elabora un mesaj.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, problematizarea, diamantul

Forme de organizare: frontal, individual

Resurse materiale: fotografii, albinuțe cu magnet, tabla magnetică, calendare ale naturii, PC, tabela responsabilităților, jurnalul grupei, ghem de sfoară, cartonașe fețe vesele, fețe triste, film PPT

Bibliografie:

Curriculum pentru învățământul preșcolar, DPH, București, 2009

Răileanu D., Vieriu D., Alecsa I., Proiectarea pas cu pas, Ed. Diamant, 2010

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Copiii se adună la locul destinat întâlnirii de dimineață imitând somnul. La semnalul educatoarei se trezesc și cântă „ Ursuleții s-au trezit”.

Educatoarea îi salută „ Buna dimineața, albinuțelor! Aceștia vor răspunde salutului adresat de educatoare, fiind încurajați să salute și alte personaje alese de ei.

Noutatea zilei, prezența Buburuzei Bubu, este consemnată și în Jurnalul grupei.

În continuare copiii sunt invitați să se grupeze câte doi și să se salute. Se utilizează formule de salut la alegerea copiilor.

Prezența se face cu ajutorul fotografiilor lipite pe albinuțele magnetice. Fiecare copil își ia fotografia din stup și o așează pe o floare

. Se identifică copiii absenți și se numără.

Copiii prezenți împărtășesc unii cu alții starea în care se află. Fiecare copil are în mână o față

veselă sau una tristă în funcție de dispoziția momentului. Se motivează alegerea.

Starea copiilor poate fi influențată și de starea vremii. Astfel, se stabilește care este aceasta, apoi se consemnează în calendarul naturii, utilizând imaginea simbol corespunzătoare. Se recită o strofă dedicată vremii din această zi.

Pentru conștientizarea importanței coeziunii grupului se desfășoară jocul „Pânza de păianjen”.

Se subliniază importanța fiecăruia în cadrul grupului, la fel ca și în grupurile de insecte (în stup, în mușuroi).

Astfel, se reactualizează responsabilitățile copiilor la nivel de grupă.

În acest fel se face trecerea la lectura educatoarei- „Povestea unei buburuze”. Cu ajutorul metodei interactive „ Piramida” se fixează câteva idei principale și se extrage mesajul zilei „Sfatul mamei este bun”. Acesta se afișează în grădiniță.

Diamantul

1. Despre cine a fost vorba în această prezentare? (buburuza)
2. Pe cine a călcat buburuza? (greierele și licuriciul)
3. Cu cine s-a mai întâlnit buburuza? (albina, fluturile, furnica)
4. Ce fenomene ale naturii s-au starnit, ducând-o pe buburuză împreună cu gândacul în râu?
(vântul, ploaia)
5. De cine trebuia să asculte buburuza? (mama)

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/povestea-unei-buburuze-2>

”ÎMPREUNĂ ADUCEM BUCURIE NATURII!”

FELICIA SCRIDONESI

Grădinița Cu Program Normal Nr.1 Maieru

În calitate de educatoare – îndrumător al celor mici – am încercat să fructific emoțiile copiilor în cadrul unui proiect pe care l-am intitulat ”*Împreună aducem bucurie naturii*”. Mai concret, am vrut să valorific curiozitatea, entuziasmul și veselia celor mici în spiritul respectului pentru mediul înconjurător. Să îmbin eficient utilul cu plăcutul.

Copiii din cadrul Grădiniței cu Program Normal ”Prietenia” Teiuș s-au angajat entuziasmați în activitatea propusă. Plini de nerăbdare, aceștia s-au „înarmat” cu gălețele, lopățele și alte astfel de ustensile și au purces înspre curtea grădiniței pentru a admira procesul de înviore a întregii naturi prin peisajul impresionant al pomilor fructiferi și ornamentală în plină floare, iar apoi pentru a crea plantelor un mediu propice dezvoltării armonioase prin plantare de arbuști ornamentală (lilic) și pomi fructiferi (vișini).

Unii dintre cei mici, crescuți la curte și obișnuiți cu atare activități, spuneau cu mândrie că sărbătoresc Pământul în modul în care o fac și părinții ori bunicii lor atunci când lucrează în grădină. Alții, de principiu cei care locuiesc la bloc, se avântau curioși și fără ezitare în aplicarea sfaturilor educatoarelor. Copiii ajutați de școlari au săpat pământul din jurul florilor din rondou, au curățat de pământ și pietre asfaltul din apropierea plantelor, au stropit florile cu apă, au plantat pomi și arbuști, au strâns gunoaierele găsite în curte, respectiv sticle de plastic, resturi de mâncare, ambalaje aruncate.

Am remarcat o serie de emoții constructive prin care au trecut cei mici: mulți erau fericiți pentru sentimentul utilității pe care îl încearcă; unul dintre copii era trist pentru că nu avea o stropitoare cu care să ude pomii plantați; altul pentru că s-a udat la picioare în timp ce uda pomii; alții erau curioși să vadă cum au săpat școlarii o groapă pentru a planta un pom, un arbust etc.

În acest fel, mici discipoli au reținut denumirea pomilor plantați, a plantelor îngrijite, au învățat să descrie florile văzute și au prins gustul respectului pentru natură, angajându-se să nu arunce niciodată pe jos lucrurile al căror loc este la gunoi, să nu nesocotească frumusețea plantelor și să aprecieze mediul înconjurător, care le va fi întotdeauna „casă”.

Pe fețele copiilor se citeau încântarea și emoțiile pozitive în timp ce învățau muncind. Am descoperit astfel că potențarea unei stări de bine le oferă celor mici pârghiile necesare cadrului pedagogic. Că ludicul este premergător învățării, pe care o eficientizează vizibil.

În concluzie, prin activitatea proprie a copiilor am reușit să-i învățăm pe copii să se ajute între ei, să aprecieze lucrurile frumoase, să păstreze o atmosferă de bună dispoziție, calm și siguranță.

De asemenea, i-am ajutat să își pună în aplicare ceea ce au învățat și să își îndeplinească sarcinile, valorificând potențialul copilului. Totodată, le-am explicat faptul că nu putem avea control decât asupra noastră prin modul în care gândim, simțim și ne comportăm. Astfel, i-am determinat să își accepte greșelile, dar să facă eforturi pentru a le depăși sau corecta.

Și uite așa, activitatea urmată de copiii Grădiniței cu Program Normal ”Prietenia” din Teiuș a fost deopotrivă utilă și educativă: zona în care s-au deplasat copiii a fost curățată și pregătită pentru restul primăverii, copiii au învățat lucruri noi și s-au deprins cu spiritul civic, iar adulții au primit într-un mod subtil o lecție de viață de la cei mici, care au reușit să onoreze mediul înconjurător cu zâmbetele pe buze.

BIBLIOGRAFIE:

- MECT, *Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani)*, București, 2008
- *Metoda proiectelor la vârste timpurii*, Ed. Miniped, București, 2002

Caută Albastru/Transformă-Ți Școala Și Orașul Prin Activități STEAM

Anica-Maria Tănase

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

Trăim pe o planetă albastră. Planeta noastră are un ocean, fără el, viața așa cum o știm nu ar putea exista. În ciuda faptului că împărtășesc un litoral vast și o istorie maritimă, mulți cetățeni europeni nu văd importanța și oportunitățile oceanului; nu sunt conștienți de modul în care reglează clima, cum produce oxigenul pe care îl respirăm și cum susține alimentele pe care le mâncăm, viața și bunăstarea omului. Este necesară o schimbare de paradigmă pentru a reorienta societatea umană. Economie albastră și un ocean sănătos pentru noi toți. Educația este un element important în valorificarea bogățiilor oceanului și susținerea vieții. Școlile noastre se angajează, de asemenea, să promoveze alfabetizarea oceanică. Prin proiectul nostru eTwinning, am fost invitați să ne alăturăm elevilor noștri în efortul de a promova alfabetizarea oceanică, ducând oceanul la clase și ajutând pe toți să-și facă griji oriunde s-ar afla. Școlile albastre europene au adus oceanul în sala de clasă. În călătoria aceasta am devenit o școală albastră europeană. Am realizat proiectul nostru cu cei 10 parteneri profesori turci, 1 azer, 1 georgian, 1 spaniol, 4 români și 207 elevi. Cu gândul la procesul etichetei de calitate, principalele activități ale proiectului nostru, au fost propuse într-un plan. Scopul este de a face din ocean o parte relevantă a curriculum-ului școlar prin învățarea bazată pe proiecte. Au fost stabilite 6 categorii de bază de activități ale atelierelor bazate pe obiectivele dezvoltării durabile până în 2030. Profesorii noștri au creat planuri originale de lecție pe baza celor 6 domenii. În acest sens, educația elevilor în domeniu a fost inovatoare și creativă.

Având în vedere pedagogia și inovațiile care stau la baza scopurilor și obiectivelor proiectului nostru, am ales să facem acest proiect. Proiectul nostru a fost gândit pe mai multe planuri de activitate originale specifice domeniilor Agenda Verde și Inovare și a fost încheiat cu succes. Aș dori să susțin că acest proiect demonstrează că este inovator și actual.

De ce școli albastre? De ce știință, matematică, natură, tehnologie și activități artistice? Elevii vor dobândi aptitudini necesare dezvoltării pe tot parcursul vieții. Uniunea Europeană a identificat 8 competențe cheie care permit fiecărui cetățean să se adapteze la schimbările din societate. Aceste competențe cheie sunt importante pentru creșterea și dezvoltarea personală, pentru viața profesională, pentru educație și pentru a învăța lucruri noi: Comunicarea în limba maternă, comunicarea într-o limbă străină, competențe de bază în matematică-știință și tehnologie, competență digitală, a învăța să înveți, competență socială și civică, antreprenoriat și abordarea antreprenoriatului și conștientizarea și exprimarea culturală.

Pornind de la obiectivele dezvoltării durabile am planificat lunar activități variate, cu valori în procesul de învățare și predare.

Competențele de bază în matematică/știință/tehnologie: au ajutat la dezvoltarea și aplicarea gândirii matematice pentru a rezolva o serie de probleme întâlnite în viața de zi cu zi. Accentul a fost pus pe proces, activitate și cunoștințe construite pe o abilitate solidă de aritmetică. Competența în știință se referă la disponibilitatea cunoștințelor și la capacitatea și dorința de a folosi metodologia pentru a explica lumea naturală pentru a răspunde întrebărilor și a produce concluzii bazate pe dovezi. Cuprinde capacitatea de a înțelege schimbările rezultate din activitățile umane și responsabilitățile fiecărui individ ca cetățean.

Competența în tehnologie este văzută ca aplicarea cunoștințelor și a metodologiei în contextul satisfacerii dorințelor și nevoilor umane imediate. Importanța dezvoltării abilităților antreprenoriale ale studenților de la o vârstă fragedă a fost realizată în ceea ce privește viața lor viitoare și carierele viitorului. Elevii au câștigat experiență de primă mână și au contribuit cu soluții și măsuri imediate la combaterea schimbărilor climatice și a efectelor acestora. Dorința de implicare și curiozitatea elevilor au condus la rezultate academice, creativitate și motivație în învățare. Alături de evoluțiile din domeniul educației, există evoluții importante în metodele și tehnicile de învățare și predare. Ideea că aceste activități nu se mai limitează la școală și la clasă, ele trec dincolo de aceste medii și pot beneficia de tot felul de medii de învățare extrașcolare.

Elevii noștri au învățat făcând, au asociat subiectele din curriculum cu mediul în care trăiesc și au stabilit conexiuni cu viața socială.

Au desfășurat studii privind conservarea oceanului, economisirea energiei, resursele marine, au stabilit relații cu viața de zi cu zi, susținând educația formală și au inovat în mai multe domenii. Pentru a dezvolta capacitatea elevilor noștri de a pune întrebări, a gândi critic, a analiza și a sintetiza, în lumina viziunii 2023 asupra educației, ne-am propus să creștem calitatea abilităților de dobândire a competențelor secolului XXI și să le asigurăm dezvoltarea cognitivă, afectivă și psihomotorie, permițându-le să

folosească cunoștințele în mod interdisciplinar. În plus, pe tot parcursul procesului de proiect au fost sprijiniți în utilizarea eficientă a tehnologiei, în special utilizarea instrumentelor web 2.0, dezvoltarea alfabetizării digitale, munca în echipă, asumarea responsabilității, încrederea în sine și dezvoltarea leadership-ului.

Elevii și-au dat seama încă de la începutul proiectului că temele asociate sunt în armonie cu programa școlară. Ei au folosit tehnologia pentru a crește eficiența educației. Au comunicat cu colegii lor care trăiesc în diferite zone geografice ale lumii, iar abilitățile lor sociale și interculturale au crescut. Și-au dezvoltat capacitatea de a coopera, de a-și asuma responsabilitatea și de a empatiza. Elevii au învățat despre securitatea alimentară, diversitatea resurselor marine, biodiversitatea și speciile oceanice promovând industrializarea durabilă, robotizarea și inovarea. Elevii mei au experimentat și au văzut în diverse moduri specii de animale și specii de plante, cum ar fi corali, care sunt în pericol de decolorare datorat încălzirii globale. Ei au dobândit capacitatea de a face inferențe observând, formulând ipoteze, colectând date și propunând măsuri imediate. În atelierul de știință au efectuat experimente, au participat la lecții deschise, au colectat informații științifice prin activități. Au învățat cum să economisească apa, energia, alimentele și alte resurse epuizabile. Am avut elevi care au avut ocazia să observe resurse regenerabile, care sunt energia curată, în centrul de știință. Elevii au transformat informațiile științifice în resurse digitale, producând materiale noi. Întâlnirile cu profesorii și elevii au crescut încrederea în forțele proprii, au îmbunătățit comunicarea elevilor în limba maternă și limba străină.

Cu acest proiect complet centrat pe elev, s-a urmărit aducerea inovației în partea de măsurare și evaluare a muncii elevilor.

În acest fel, proiectul și-a atins scopul.

PROIECT EDUCAȚIONAL - „Copilăria Mea E O Poveste”

Vironica Domnica Hurjui

Grădinița Cu Program Normal Hurjueni

Proiect educațional în cadrul proiectului național „Să citim pentru mileniul III”

1. Argument

Programul educativ „**Să citim pentru mileniul III**” are ca scop principal cultivarea gustului pentru lectură și formarea atitudinii pozitive față de cărți.

Scopul studierii limbii române în grădiniță prin activitățile de educare a limbajului este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicățională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimând gânduri, stări, sentimente, să fie sensibili la frumosul din natură și la cel creat de om, să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii pentru rezolvarea unor probleme concrete în viața de zi cu zi, să poată continua în orice fază a existenței sale procesul de învățare.

În ultimii ani se observă o scădere a interesului față de lectură. Televizorul, jocurile video și calculatorul sunt cele care au „furat” interesul copiilor și chiar al adulților pentru a citi o carte. Unii părinți nu mai reprezintă un model pentru copil, din acest punct de vedere, pentru că nici ei nu mai citesc. Elevii nu citesc decât ceea ce li se solicită la școală.

Sunt copii care nu au o bibliotecă acasă, probabil din cauza prețului din ce în ce mai mare al cărților sau din cauza lipsei de interes a părinților față de acest domeniu. Instituțiile de învățământ sunt cele care trebuie să trezească în copii interesul și dragostea pentru citit.

Acest proiect își propune să însușească copiilor, încă de la vârsta preșcolară, dorința și plăcerea de a se afla în preajma cărților. Vom face din CARTE, un părinte care să îi sprijine pe copii în descoperirea a cât mai multor răspunsuri la întrebările lor cu ajutorul poveștilor audiate, iar din calculator și internet, aliați care să îi sprijine pe copii în dobândirea unor noi cunoștințe.

2. Puncte tari:

- Proiectul de dezvoltare instituțională propune, prin țintele sale strategice, creșterea calității serviciilor educaționale oferite de instituția preșcolară în vederea pregătirii copiilor pentru activitatea școlară și prevenirea eșecului școlar;
- Spațiul educațional din grădiniță permite implicarea copiilor în actul învățării optime utilizând o gamă largă de resurse materiale și umane specifice;
- Dorința părinților de implicare nemijlocită în activitatea de formare și dezvoltare a personalității copiilor.

3. Oportunități:

- Îmbunătățirea bazei materiale prin fondul de carte destinat cadrelor didactice;
- Șanse egale pentru toți copiii;
- Interesul cadrelor didactice pentru inovație și schimbare.

E. DESCRIEREA PROIECTULUI

1. Scopul proiectului:

Cultivarea dragostei pentru carte și lectură;

Formarea la copii, prin intermediul poveștilor, a unui comportament moral adecvat față de sine și față de ceilalți;

Stimularea comunicării prin valorificarea competențelor și abilităților verbale, plastice și estetice în situații variate și originale.

2. OBIECTIVE SPECIFICE:

Pentru copii

- Să se exprime clar corect și expresiv atunci când reproduce sau creează un text;
- Să audieze texte literare în versuri sau proză, pentru a reține momentele și ideile ;
- Să-și dezvolte o exprimare corectă, logică, fluentă, expresivă;
- Să-și exerseze vorbirea sub aspect fonetic, lexical, gramatical;
- Să compună texte scurte în proză sau versuri;
- Să folosească vorbirea dialogată și monologată;
- Să interpreteze roluri utilizând mimică, gesturi, expresii potrivite textului scris;
- Să redea plastic în mod original, scene, personaje, trăiri, emoții.

Pentru cadrele didactice

- Să sprijine desfășurarea proiectului personal, material și financiar;
- Să contribuie la crearea condițiilor optime derulării proiectului;
- Să identifice noi modalități de comunicare între copii și adulți;

Pentru părinții :

- stimularea implicării părinților în activitatea unității și crearea unui mediu adecvat;
- conștientizarea de către părinți a importanței pe care o dețin în educația propriilor copii.

3. Grupul țintă:

Număr de preșcolari și școlari implicați:

Beneficiari: - direcți: - preșcolarii și școlarii din unitate

- indirecti: - educatoarele grupei;
- cadrele didactice din unitate;
- părinții copiilor
- profesor de limba și literatura română
- bibliotecari

4. Durata proiectului: Un an școlar

5. Conținutul proiectului:

Într-o lume a calculatorului, uităm de carte și de scriere. Preșcolarul se întâlnește la tot pasul cu mesaje scrise și orale, prin intermediul cărora realitatea este prezentată și recreată în toată complexitatea ei. Noi, educatoarele, știm că într-o singură poveste, cea a copilului, se oglindește toată viața lui interioară, cu tot ceea ce reprezintă el. Rolul nostru este ca acest copil să-și făurească o poveste, a lui, povestea lui de viață, care se va contura de la cele mai mici vârste. Noi, împreună cu părinții, îi vom ajuta pe copii să-și găsească drumul prin intermediul comunicării, să-și îmbunătățească limbajul, să-și amelioreze dificultățile de vorbire și să pătrundă acel „A fost odată ca niciodată...”

Regulament:

Cadrele didactice implicate în echipa de proiect comunică tuturor partenerilor programul activităților.

- Se stabilesc de comun acord datele de desfășurare, resursele umane și materiale necesare, modalitățile de popularizare a acțiunilor.
- Acțiunile se desfășoară la datele și orele stabilite, cu acordul conducerii instituției de învățământ.
- Dovezile desfășurării activităților vor fi atașate la portofoliul proiectului.

Criterii de evaluare:

- Respectarea calendarului activităților.
- Numărul partenerilor implicați.
- Realizarea obiectivelor stabilite.
- Realizarea portofoliului proiectului.

Standarde/ indicatori:

- Activitățile desfășurate îi ajută pe copii să-și găsească drumul prin intermediul comunicării, să-și îmbunătățească limbajul, să-și amelioreze dificultățile de vorbire și să pătrundă acel „A fost odată ca niciodată...”
- Copiii, cadrele didactice, partenerii și colaboratorii își îmbunătățesc unele competențe de

- comunicare prin intermediul activităților cuprinse în program.
- Proiectul produce schimbări în cultura organizațională, în sensul conlucrării în echipă;
- Cadrele didactice își largesc orizontul preocupărilor valorificând, în interesul preșcolarilor, oportunitățile oferite de colaborarea cu instituțiile partenere.

Impactul proiectului

Implementarea proiectului va avea impact asupra:

- grupului țintă, prin schimbări specifice în exprimare comunicațională, comportament, atitudini;
- unității preșcolare, prin creșterea calității serviciilor educaționale, extinderea parteneriatelor, creșterea prestigiului în comunitate;
- părinților copiilor prin conștientizarea importanței cărții, cititului, în viața copilului;
- partenerilor din proiect, prin accesul la noi informații;
- altor unități de învățământ, prin diseminarea bunelor practici din derularea proiectului.

6.CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

7. Metode, tehnici de lucru, forme de organizare:

- metode clasice și moderne, metode interactive de grup, memorizări, jocuri de rol, povestiri, joc dramatizare, expoziții cu lucrări ale copiilor, concursuri, vizite, spectacole de teatru, audiții, lecturi ale educatoarei.
- organizarea unor festivități de premiere a preșcolarilor participanți
- consemnarea impresiilor copiilor în urma activităților desfășurate.
- activități didactice din cadrul domeniilor experiențiale: Limbă și comunicare, Estetic și creativ, Om și societate;
- activități educative extracurriculare: spectacole de teatru, programe literar - artistice, vizite, excursii, întâlnire cu bibliotecara;
- activități libere: vizionare de filme, jocuri de rol, dramatizări.

8. Rezultate preconizate:

- exprimarea clară și expresivă a copiilor pe parcursul activităților;
- comprehensiunea de către copii a cititului și a scrisului, ca activități necesare școlarității;
- diminuarea barierelor comunicaționale;
- participarea cu interes a părinților;
- participarea comunității.

9. Resurse:

A. Umane:

B. Materiale

Cărți cu povești, imagini, materiale și ustensile specifice educației plastice, unelte de scris și de desenat, carton, aracet, ac, ață, foarfec, albume pentru fotografii, calculator, CD-uri, casete audio, retroproiector, diplome pentru copii.

C. Financiare: Autofinanțare și sponsorizări.

"Hai Să Cunoaștem Mașinării Simple!" Proiect Tematic

ALINA DEZSO

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "FLOARE DE COLȚ"

Tema anuală de studiu: *"Cine și cum planifică și organizează o activitate?"*

Tema proiectului: *„Hai să cunoaștem mașinării simple!”*

Subtemele proiectului: *„Catapulta”; „De la mașinării simple, la angrenaje complexe”.*

Grupa: *mijlocie;*

Durata: *2 săptămâni.*

Dimensiuni ale dezvoltării:

1. **Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale**

- **Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familial;**
- Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

1. **Dezvoltarea socio-emoțională**

- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității;

1. **Capacități și atitudini față de învățare**

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Activare și manifestare a potențialului creativ;

1. **Dezvoltarea limbajului, a comunicării și premisele citirii și scrierii**

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute

1. **Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii**

- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate:

- Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat;
- Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;
- Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate;
- Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.
- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă);
- Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii;
- Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- Participă la experiențe de lucru cu cartea, pentru cunoașterea și aprecierea cărții;
- Identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații - problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi;
- Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;
- Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum.

Resurse materiale: roți de diferite dimensiuni, scânduri, șuruburi și piulițe mari, yale, zăvoare, lacăte, imagini cu catapulte, planșe, enciclopedii, jetoane cu imagini, jetoane cu cifre, pietricele de decor, spatule din lemn, elastic, cărți cu povești, carte electronică ilustrată prin Story Jumper, puzzle, puzzle online, laptop, videoproiector, tabla interactivă, soft educațional pentru Educarea Limbajului, Activități Matematice, Cunoașterea Mediului, tablete, pliante cu coduri QR, aplicația OR Reader, bezele, bețe pentru frigărui; ustensile de scris și desenat (creioane colorate, creioane cerate, carioci); truse pentru construcții – cuburi, Vitocomb, Lego Duplo Simple Machines; legume, capace ale sticlelor de plastic etc.

Resurse umane: copiii, părinți, educatoare.

Resurse de timp: 2 săptămâni

Metode și procedee: conversația euristică și spontană, brainstorming, jocul, observarea spontană și dirijată, povestirea, exercițiul, învățarea prin descoperire, problematizarea, experimentul, demonstrația, explicația, modelarea, cubul, "Amestecă-te! Îngheață! Formează perechi!", tehnica "Ce-ar fi dacă...?", SCAMPER, instrumentele lui Bono - „Punctul de vedere al celorlalți”, „Luați în considerare toți factorii”, „Plus, minus, impactul și sentimentul”, tehnica întrebărilor socratice etc.

Descrierea proiectului:

Ideea proiectului a fost inițiată de către educatoare împreună cu copiii care, în numeroase ocazii, au demonstrat un mare interes față de mașini și mașinării de orice fel, angrenajele constituind un punct major de atracție a copiilor, aceștia fiind impresionați de spectacolul ingineriei.

Prin subtemele sale, „Catapulta” și „De la mașinării simple, la angrenaje complexe”, proiectul tematic își propune o incursiune în lumea descoperirilor și invențiilor ce au avut loc în lume, de-a lungul timpului, în scopul de a ajuta copilul să conștientizeze progresul omenirii, datorat oamenilor de știință și inventatorilor, să se familiarizeze cu aspectul tehnic/funcțional al vieții, cu mecanisme întâlnite în viața de zi cu zi, precum și cu multe și variate oportunități de învățare.

Sunt prevăzute, printre altele, activități STEM, după cum urmează:

Știință:

- Experiment legat de forță și mișcare (este observată relația între forță și mișcare – Legile lui Newton legate de forță și mișcare);
- Experiment legat de centrul de greutate;

Tehnologie:

- Vizionarea unor filmulețe educaționale legate de pârgii, catapulte etc.
- Realizarea design - ului unei pârgii, al unei catapulte, al unei bobine sau al unei roți.

Inginerie

- Realizarea, în manieră simplificată, a unei pârgii, catapulte, bobine și a unei roți.

Matematică:

- Numărarea încărcăturii pârgiei sau catapulte;
- Compararea greutății obiectelor lansate de catapultă;

Analizarea direcțiilor pe care le poate avea roata (înainte, înapoi, la stânga/dreapta).

Inventar de probleme:

Ce știu copiii?

Ce nu știu copiii și doresc să afle?

- Ce este o mașină.
- Ce formă au roțile și că ele sunt prezente la toate mașinile pe care le cunosc.
- Ce este o încărcătură.
- Ce înțelegem prin greutate (masa).
- Cum desenăm o roată etc.
- Ce înțelegem prin mașinărie?
- Ce este o catapultă?
- Cum funcționează catapulta?
- Care este legătura dintre forță și mișcare?
- Ce este centrul de greutate?
- Ce este o pârghie?
- Cum putem construi mașinării simple, cu materiale la îndemână (aflate în jurul nostru)?
- Cum apreciem lansarea și aterizarea unui obiect/încărcături, aproape sau departe.
- Cum înșurubăm/deșurubăm o piuliță?
- Cu ce se ocupă oamenii de știință?
- Care au fost femeile și fetele oameni de știință? (11 februarie - Ziua Internațională a Femeilor și Fetelor Oameni de Știință).
- Povești cu catapulte și alte mașinării.

Catapulta și alte mașinării simple sau complexe

Cum construim și cum testăm mașinării simple?

Oameni de știință – descoperirile și invențiile lor.

Materiale din care se pot construi mașinării simple.

Ce sunt: forța, greutatea, centrul de greutate.

Cum înșurubăm sau deșurubăm, cum utilizăm diferite mașinării.

Povești cu catapulte/roata – Isaac salvează lumea/Ziua Buldozerului

Rolul Lecturii În Procesul De Învățare Al Elevului

Iuliana Moraru

Scoala Gimnaziala Iordache Cantacuzino Pascani

Lectura, joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărțile pe care le citesc, copiii își formează o anumită concepție asupra lumii, cărțile formează la ei anumite norme de conduită.

Nicolae Iorga

Cuvântul lectură provine din latinescul „lectura”, care înseamnă citire, decodificarea semnelor scrise ce formează un text, precum și descifrarea mesajelor ce sunt comunicate. Expresia „a lectura” are semnificația de „a interpreta” un text literar, a descifra sensurile unor cuvinte, a unor expresii. În procesul de învățare, cadrul didactic are obligația de a conduce copilul către instruire și autoeducare, astfel încât, pe baza cunoștințelor acumulate anterior, să poată înmagazina noțiuni și diferite forme de cunoaștere.

Lectura reprezintă contactul cu textele literare, care sunt de fapt, un grup de semne, simboluri, realizate într-un anumit mod și care au drept scop producerea unui sens logic, ce poate fi diferențiat în funcție de cititor, prin cunoștințele pe care acesta le are deja acumulate. Odată însușite abilitățile de a citi și a scrie în mod clar și coerent, copilului i se dă oportunitatea de a interpreta operele literare, ceea ce duce la apariția unei legături strânse între autor și cititor.

Există factori care determină lectura elevilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură este format din primii ani de școală, acesta rămâne pentru toată viața, o obișnuință utilă. Gustul pentru lectură nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala). Este cunoscut faptul că de la vârsta preșcolară atâta familia cât și grădinița depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii. Această dificilă muncă e situată la nivelul superior, în primele clase ale școlii. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, în clasele primare Elevului mic trebuie să i se trezească curiozitatea spre lecturi, să i se cultive interesul spre cunoaștere.

Lectura are o influență foarte bună asupra întregului proces instructiv-educativ, dezvoltă imaginația, creativitatea și gândirea, ori, într-o oră, activitatea învățătorului este limitată, de aceea este necesară lecturarea în afara școlii. Recunoaștem cu toții, că nu e ușor să-i facem pe copii să citească în timpul liber și chiar să considere o relaxare cititul, dar trebuie să perseverăm și să luăm măsuri pentru îmbunătățirea acestui aspect.

Literatura pentru copii trebuie studiată din interes, și nu din obligație, motivația fiind procesul de bază ce stimulează interesul elevilor.

Abordarea literaturii pentru copii în învățământul primar se realizează ușor deoarece învățarea se poate stimula prin întrebări simple, prin utilizarea de către cadrul didactic a unor materiale, cum ar fi, planșe, desene, filmulețe, fișe, aplicații educative pe internet, sau pur și simplu citirea unui fragment din textul ce urmează să fie studiat.

De asemenea, este foarte important ca fragmentul ales să fie unul cât mai captivant, să trezească interesul elevilor, astfel putem da ca sarcini elevilor: selectarea anumitor imagini vizuale, auditive, selectarea paragrafelor unde sunt prezentate personajele pozitive/ negative, etc, toate acestea fiind în conformitate cu particularitățile de vârstă ale elevilor. Literatura pentru copii se fundamentează mai mult pe genul epic și genul liric, care facilitează perceperea în învățământul primar. Prin farmecul lor artistic lecturile atrag elevii, îi face să trăiască și să aibă emoții alături de personajele lor preferate, de aceea este necesară și o selectare atentă a textelor recomandate elevilor din învățământul primar. Cu cât schițele, romanele, nuvelele, povestirile științifico-fantastice sunt mai atrăgătoare, cu atât interesul copiilor de a le citi este mai mare.

Pe traseul ciclului primar se studiază diverse texte literare, în proză și în versuri, ce au drept temă: patria cu frumusețile ei, poporul, familia, școala, viețuitoarele etc. În consecință, impunerea unui specific în predare este dat de fiecare gen literar în funcție de conținutul și forma acestuia.

De reamintit este că, în afară textelor epice și lirice, trebuie să-i îndrumăm pe elevi să le citească și pe cele non-literare. Revistele pentru copii reprezintă un instrument valoros, atlasele, informațiile pe care le

caută pe internet .

Lectura în afara clasei lărgeste orizontul cunoștințelor primite în clasă. Este foarte important ca învățătorul să știe care sunt formele de îndrumare a lecturii în afara clasei. Dintre acestea putem aminti: *povestirea* , completarea unei *fișe de lectură* care poate cuprinde mai multe aplicații pe textul citit, *realizarea unui desen reprezentativ după textul dat*, *formarea bibliotecii de clasă*, precum și a *bibliotecii personale acasă* , *concursuri* cum sunt: „Cel mai bun recitator”, „Cine a citit cele mai multe povești?”, „Răspunde repede și bine... Ce poveste-ți place ?” *ghicitorile literare*, *șezători literare* sau *proiectele educaționale*.

De asemenea, se pot realiza *lecții demonstrative de lectură* ce implică și părinții. În cadrul unei astfel de lecții se pot folosi metode alternative de lucru cu cartea: diagrama Venn, rețeaua personajelor, lectura predictivă, jurnalul dublu, brainstormingul,etc.

În concluzie, cadrele didactice au datoria de a cultiva dragostea și interesul elevilor pentru carte, ajutându-i să citească texte potrivite vârstei lor, învățându-i cum să citească și prin intermediul lecturilor să le dezvoltăm calitățile cele mai de preț: prietenia, hărnicia, cinstea, modestia, curajul, perseverența, dreptatea, cinstea și cuvântul.

Bibliografie:

1. Alexandru Gheorghe, *Lecturi literare pentru ciclul primar – îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi*, Editura „ Gheorghe Alexandru”, Craiova, 1995
2. Aanei, Genilia. Irimia, Violeta-Cristina (2003). *Literatura pentru copii, Accepțiuni moderne*, Editura Aramis, București.
3. Ioan Șerdean, *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*, Editura Corint, 2006.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE

DUȚUC MIRELA-MAGDALENA

Scoala Gimnaziala Nr. 6 Suceava

Activitățile extracurriculare au menirea de a valorifica timpul liber al elevilor într-un mod plăcut și util și de a-l transforma într-o sursă educațională. Este necesar ca în activitățile

extracurriculare obiectivele instructiv-educative să primeze, dar trebuie să fie integrate în mod echilibrat și momente recreative.

Educația extracurriculară este realizată dincolo de procesul de învățământ și își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor. Activitățile extrașcolare constituie modalitatea neinstituționalizată de realizare a educației.

Prin activitățile extracurriculare, educația urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii.

Activitățile extrașcolare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă relaxantă, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități.

Scopul activităților extracurriculare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în proiecte cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudini caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Activitățile „de după ore” sunt foarte utile pentru majoritatea elevilor, cu atât mai mult cu cât sunt unii dintre ei care nu au cea mai bună viață de familie. În cazul unui astfel de tânăr, activitățile extracurriculare sunt binevenite deoarece îi pot schimba optica asupra vieții și îl pot orienta spre un drum mai bun. Dacă acasă îi lipsește „mentorul”, persoana care să îl ghideze, tânărul va căuta unul afară, așa că este indicat să fie un adult responsabil, un profesor, un îndrumător.

Un alt aspect pozitiv al activităților extracurriculare este faptul că îl fac pe individ mai responsabil, iar această responsabilitate îl pregătește pentru viitor. De asemenea, implicarea în activități extracurriculare ajută individul să întâlnească oameni noi, cu experiențe diferite, îl ajută să-și facă prieteni, să socializeze, acest aspect fiind foarte important în cazul tinerilor care întâmpină dificultăți de comunicare cu semenii lor.

Astfel de activități sunt de o reală importanță cu atât mai mult cu cât trăim într-o lume dominată de mass media, referindu-ne aici la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional.

Activitățile extracurriculare sunt variate, astfel încât tinerii pot fi implicați, în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca elevii să exceleze în aceste activități, atâta timp cât la sfârșit asimilează niște experiențe noi care îi vor ghida mai departe.

Participarea la dezbateri sau discuții de grup

Atât elevii cât și părinții acestora pot fi invitați să participe la activități care implică lectura, dezbateră și discuțiile de grup care îi vor ajuta să achiziționeze deprinderi în comunicare. Chiar dacă elevii mei sunt în clasa pregătitoare, am organizat mese rotunde și ședințe cu părinții la care au fost prezenți și elevii. Discuțiile cu anumite teme au antrenat atât elevii cât și părinții.

Participarea la dansuri sau la canto

Tinerii care au ca preocupări dansul sau muzica pot să participe la diferite competiții de acest gen. Acest lucru, nu numai că le oferă o alternativă la viitoarea carieră, dar îi ajută să capete încredere în ei înșiși. La orele de ED. FIZICĂ și MUZICĂ și MIȘCARE, elevii – într-o manieră relaxantă învață să cânte și să danseze.

Participarea la concursuri de cultură generală

Sunt elevi care studiază mult, dar sunt o serie de lucruri care pot să nu le fie clare. Cu ajutorul acestor

concursuri, ei pot acumula informații pe care nu le aveau înainte. Elevii mei au participat cu mare plăcere la concursul AMINTIRI DIN COPILĂRIE, primele două etape.

Participarea la jocuri și sportul

Studiul este important, dar la fel este și „jocul”. Sportul este necesar în dezvoltarea corpului și a minții, mai mult, el învață individul ce înseamnă spiritul de echipă, corectitudinea și toleranța.

Participarea la diverse campanii de conștientizare

Elevii trebuie să participe de asemenea la diferite activități care militează pentru sănătate, protejarea mediului etc., astfel încât ei să devină activi în problemele societății actuale. Astfel de activități la care am participat au fost : IGIENA ORALĂ, SĂ MÂNCĂM SĂNĂTOS, NONVIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ.

Participarea la evenimente comunitare

Elevii trebuie de asemenea să fie pregătiți pentru situații limită. Astfel, ei ar trebui să știe cum să ofere primul ajutor și cum să-l primească, în diferite cazuri (cutremur, incendiu, accident etc), întregul proces și tehnicile folosite. Înainte de vacanța de PAȘTE, elevii școlii noastre au participat la activități de simulare în caz de incendiu și cutremure. Sfaturile primite de la reprezentanții ISU-Suceava, au lămurit neclaritățile copiilor și au transmis cunoștințele necesare protejării în cazul acestor calamități !

Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase.

Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască școlarii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață. În legătură cu dezvoltarea creativității copiilor, pot fi date dascălilor următoarele îndrumări: gândirea creativă și învățarea din proprie inițiativă trebuie încurajate prin laudă. Trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor de manipulare a obiectelor și a ideilor. Școlarii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ.

În final, atât activitățile curriculare cât și cele extracurriculare nu trebuie doar să educe pe tineri în spiritul societății actuale, ei trebuie să fie învățați și să se adapteze. Astfel, ei vor fi pregătiți pentru o lume care nu va mai fi „a noastră”, ci va fi „a lor”.

Bibliografie:

1. CERNEA, MARIA - *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în “Învățământul primar” nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
2. Ionesc, M., Chiș, V. - *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
3. Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian - *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, 2002

Rolul Familiei Și Al Școlii În Educația Și Formarea Copilului Pentru Viață

DUȚUC MIRELA-MAGDALENA

Scoala Gimnaziala Nr. 6 Suceava

Principalii factori care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt școala și familia. Funcția educativă a familiei constă în formarea priceperilor, deprinderilor de viață, transmiterea primelor cunoștințe, sentimente, virtuți. Rolul familiei este important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic. Copilul reprezintă elementul central în educație. Educația trebuie centrată pe elev, iar finalitatea ei să fie formarea capacității elevului de a se adapta la realitatea socială. Școala alături de familie influențează prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului.

Educarea elevului se situează în egală măsură, în familie și școală. Meritul familiei îl reprezintă formarea temeliei individualității copilului, încă de la vârstă fragedă. Mediul familial oferă primele ocazii de stabilire a unor relații sociale, de comunicare afectivă și verbală. Climatul familial își pune amprenta pe personalitatea sa. Odată cu intrarea copilului în școală, funcțiile educative ale familiei nu încetează, ci se amplifică, în sprijinirea rolului de elev. Profesorii trebuie să colaboreze cu familia, să facă în așa fel încât să-l facă un aliat și să se sprijine reciproc în munca de educație. Alături de școală, familia exercită cea mai mare influență asupra copilului, iar scopul acțiunilor lor trebuie să fie unitar. Familia, prin condițiile oferite, prin înțelegerea corectă a manifestărilor copiilor, prin contribuția în lărgirea orizontului profesional al acestora și prin oferirea unor modele pozitive de conviețuire socială contribuie la pășirea corectă a tânărului în viață. Familia poate stimula elevul, îl poate mobiliza în acțiuni legate de un anumit domeniu de activitate față de care manifestă aderență și pentru care prezintă mai multă garanție, în valorificarea capacităților proprii. Părintele își poate da mai bine seama de toate acestea în colaborare cu școala.

Învățătorul trebuie:

- Să cunoască bine elevul;
- Să asigure un climat de cooperare și competiție în colectivul de elevi;
- Să asigure o unitate de decizie, acțiune, control, reglare;
- Să precizeze clar sarcinile și responsabilitățile elevilor;
- Să comunice deschis și eficient cu elevii și părinții.

Tipuri de părinți:

- Cei care adaptează stilul lor de educație cu cel al școlii;
- Cei care nu conștientizează efectele negative ale metodelor aplicate în educație;
- Cei care nu recunosc faptul că relațiile cu copii sunt deficitare;
- Cei care nu acceptă rezultate slabe la învățătură indiferent de motive;
- Cei care nu cunosc faptul că factorii care influențează rezultatele școlare sunt: nivelul de inteligență, mediul, starea de sănătate.

Familii care reprezintă un bun mediu educativ

- Existența relațiilor de înțelegere, respect, întraajutorare între membrii;
- Autoritate exigentă a părinților îmbinată cu respect;
- Situație economică bună.

Familia trebuie să se preocupe de asigurarea unui trai decent, să apere copilul de pericole, să le ofere condiții de odihnă și învățătură, să se îngrijească de starea lor de sănătate, să le formeze deprinderi de igienă, să le dezvolte gustul lecturii. Copiii își formează deprinderi de comportament civilizate tot în familie: respect, politețe, cinste, decență. Părinții reprezintă un exemplu pentru copil, tot ei trebuie să-l îndrume să fie sociabil, bun coleg și prieten. Familia realizează contactul cu frumusețile naturii și se preocupă de cultura estetică. Copilul are nevoie să fie ajutat, apărat, călăuzit, să se simtă important pentru cei din jurul său. Într-o familie care îi asigură un echilibru, copilul se dezvoltă armonios, face eforturi de a învăța pentru a răsplăti pe părinții. Părinții trebuie să le organizeze timpul astfel încât să îmbine orele de pregătire a lecțiilor cu ore de odihnă și joacă. Trebuie să îmbine exigența cu indulgența, să-i ajute la realizarea temelor de casă dacă le este solicitat ajutorul, dar să nu minimalizeze controlarea acestora. Familia trebuie să asigure copilului bani de buzunar dar să nu exagereze. Încurajarea copilului de a fi ponderat în cheltuirea banilor îl va determina să-i prețuiască și nu-l va expune în postura de „copil de bani gata”.

Familii care nu reprezintă un mediu de educație aproape de normal

- Familia descompusă în urma unui divorț sau a unui deces, condițiile de viață a copilului orfan de un părinte depinde de puterea de dragoste a acesteia;
- Familia reconstituită-recăsătorită;
- Violența în familie;
- Certuri și neînțelegeri;
- Divergențe între părinți privitor la măsurile luate de un părinte asupra copilului ;
- Părinți care mint, fură, înjură, în această situație copilul imită comportamentul părinților.

Într-o familie în care părinții nu se înțeleg, copilul începe să se frământa, își pune întrebări fără a găsi răspunsuri, își simte sufletul încărcat, își pierde încrederea și interesul pentru învățatură. Condițiile ținând de starea economică precară a familiei asociate cu factori ce țin de o moralitate scăzută, conduc la insucces sau chiar la abandon școlar pecum și conduite antisociale. Părinții trebuie să nu minimalizeze școala și să vadă în copil doar un ajutor permanent în gospodărie. În aceste condiții copilul nu mai are timp să se pregătească pentru lecții, le este frică pentru notele mici și le este teamă să meargă la școală. Neînțelegerile dintre părinți, dintre părinți și bunici, unii încurajează copilul să învețe celălalt îl lasă în voia sorții fac să apară note mici, copilul va pendula spre cel care îl lasă să facă ce vrea. În aceste situații apare cu siguranță eșecul școlar. Interesul excesiv al părinților pentru buna pregătire a lecțiilor de către copil are ca efect o continuă stare de tensiune și oboseală, care influențează negativ munca sa școlară. Preocuparea excesivă a părinților pentru o situație strălucită la învățatură, alimentată de orgoliul lor îi determină să-l constrângă la o muncă școlară care îl depășește uneori și creează o continuă stare de neliniște și tensiune. Alți părinți le cer copiilor să facă multe ore de pregătire suplimentară, ore de dans, muzică, sport, fără a ține cont de părerea copilului. Rezultatele sunt de cele mai multe ori contrar celor scontate. Aceasta duce la o suprasaturare de informații, la plictiseală, oboseală și nu în ultimul rând la surmenaj.

Forme de colaborare a învățătorului cu familia:

- Ședințele cu părinții;
- Convorbiri individuale;
- Vizite la domiciliul elevului;
- Corespondența (rezultate la învățatură, invitații la ședințe, scrisori de felicitare sau mulțumire);
- Antrenarea părinților în activități școlare și extrașcolare;
- Consultații pedagogice;
- Informarea reciprocă;
- Ședințe comune cu elevi și părinți;
- Vizitarea școlii de către părinți.

Forme de colaborare a părinților cu școala

- Prezența la ședințe și lectorate;
- Asistarea elevilor în efectuarea temelor;
- Participarea la activități cultural-artistice și sportive;
- Oferte de sponsorizare;
- Organizarea unor serbări, excursii;
- Participarea la decorarea clasei,
- Stabilirea de contacte cu alte organizații în scopul unor schimburi de experiență;
- Atragerea unor fonduri pentru școală;

Comunicarea învățător-familie

O comunicare optimă învățător-familie are rolul de a acționa în mod pozitiv asupra copilului și de a stopa comportamente negative. De multe ori apar dificultăți de comunicare și dezvoltare a relației școlă-familie. De aceea trebuie cunoscuți factorii care favorizează dar și blochează o comunicare eficientă. Lipsa de comunicare din partea uneia dintre ele afectează evoluția elevului, rezultatele școlare și natura comportamentului.

Factori care favorizează comunicarea:

- Transmiterea informațiilor de către învățător într-o formă accesibilă părinților;
- Alegerea unei teme de discuție interesantă care să incite curiozitatea părinților;
- Mediul ambiant de discuție să fie plăcut;
- Capacitatea învățătorului de a mobiliza părinții să comunice și să le asculte problemele;
- Evitarea subiectelor care privesc elevii problemă, se fac discuții individuale cu părinți acestora;
- Rezolvarea problemelor elevilor, implicarea în găsirea unor soluții;
- Sprijinirea, încurajarea părinților pentru a schimba atitudinea negativă a elevului.

Factori care blochează comunicarea

- Utilizarea unui limbaj neaccesibil părinților;
- Evidențierea doar a aspectelor negative ale comportamentului elevului;
- Alegerea de teme neadecvate lectoratului;
- Judecarea, ridicularizarea, moralizarea părinților;
- Transmiterea unui volum mare de informații;
- Oferirea sfatului necerut.
- **„Școala, pentru a da roade, are nevoie de sprijinul conștient și de colaborarea părinților. Educația dată în școală se dovedește a fi muncă irosită și ineficace, dacă familia e ostilă și indiferentă”!**

Bibliografie:

- Dr. Bunescu Gheorghe „**Democratizarea educației și educația părinților**”, Institutul de Științe ale Educației.
- Bunescu Gheorghe, „**Școala și valorile morale**”, EDP, R:A., București, 1998
- Șincan E., Alexandru Ghe., „**Școala și familia**”, Editura „Gheorghe – Cârțu Alexandru”, Craiova, 1993

EDUCAREA LIMBAJULUI, MIJLOC DE STIMULARE A IMAGINAȚIEI CREATOARE A PREȘCOLARILOR ÎN GRĂDINIȚĂ

Lavinia Carmen Mitiu

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "FLOARE DE COLȚ"

Creativitatea umană constituie una din problemele centrale ale cercetării psiho-pedagogice din ultimii ani. Specialiști din diferite domenii, preocupați de acest fenomen, au încercat să descifreze tainele lui, elaborând numeroase studii.

Astfel, Abraham A. Moles definește creativitatea ca fiind „o capacitate generală a psihicului uman ce constă într-o rearanjare a elementelor câmpului de conștiință pentru a descoperi soluții originale solicitărilor externe”. Definiția dată relevă că această capacitate se poate dezvolta la orice persoană într-un grad mai mare sau mai mic în funcție de interacțiunea factorilor care concură la apariția și exprimarea. Definierea creativității la nivelul personalității se referă la îmbinarea optimă generatoare de nou dintre atitudini și aptitudini. Aptitudinile nu sunt creative prin ele însele, ci devin astfel în măsura în care sunt activate și valorificate prin motive și aptitudini creative. Fiecare copil dispune deci de un potențial creativ, respectiv de anumite trăsături sau însușiri favorizante actului creator. Deosebiri se exprimă prin intensitatea cu care se manifestă acest potențial și prin domeniul în care se aplică. El reprezintă o posibilitate latentă ce se poate întrevădea de la cea mai fragedă vârstă.

Sarcina dezvoltării îmbogățirii și perfecționării limbajului copiilor este majoră constantă și realizabilă în grădiniță prin întregul sistem de activitate și mai ales prin cele specifice. Dar formarea și dezvoltarea capacității de comunicare verbală este strâns legată de dezvoltarea capacității de creație.

Capacitatea de memorare a limbajului la nivel preșcolar e determinată în primul rând de volumul și expresivitatea vocabularului activ precum și de stimularea pentru verbalizarea acțiunilor pe care trebuie să o impună educatoarea. Majoritatea specialiștilor sunt de părere că este remarcabilă capacitatea de combinare de care dau dovadă copiii, tocmai datorită faptului că, neavând posibilitatea de a face deducții și raționamente logice, găsesc rezolvări surprinzătoare creative pentru foarte multe probleme. Așa se explică de ce desenele animate sunt foarte apreciate de copii, fiind structurate tocmai pe această caracteristică animistică și de fabulație a gândirii. În situația în care copiii sunt antrenați în a povesti mici istorioare inventate de ei înșiși, avem posibilitatea să constatăm apariția unor combinații ciudate între basmul clasic, desenele animate și filmele S.F. văzute de ei.

Ne vom axa în continuare pe activitatea de educare a limbajului considerând că acestea contribuie în bună măsură la stimularea și dezvoltarea imaginației creatoare a copiilor.

Primele narațiuni libere sunt repovestirile în care ei sunt solicitați să expună într-o formă simplă sau dezvoltată conținutul unui text literar. Copiii reproduc textul mai mult sau mai puțin exact, folosind pe lângă expresiile tipice povestirii, o serie de onomatopee, cuvinte și expresii create chiar de ei.

Povestirile create de copii constituie un alt mijloc prin care vocabularul și imaginația creatoare pot fi cizelate și îmbogățite. Astfel prin povestea „Pășania iepurașului Țupa-Țupa”, poveste creată după un șir de ilustrații, copiii au făcut cunoștință cu locul unde se desfășoară acțiunea, personajele implicate, cu faptele acestora. Ei au fost impulsionați să povestească conflictul, desfășurarea faptelor, deznodământul folosindu-se de suportul intuitiv și de propria imaginație creatoare. În vederea bunei desfășurări a activității și pentru obținerea rezultatelor scontate s-au împletit o serie de metode și procedee specifice dintre care menționăm conversația și povestirea. Un alt tip de povestire creată este cea cu început dat. Acestea se inspiră din viața animalelor, a păsărilor, a oamenilor, iar temele preferate sunt temele în care se prezintă acțiuni morale antitetice: hărnicie- lene, curaj- lașitate, ascultare- neascultare. Pentru a putea fi continuat, începutul trebuie să întrunească anumite condiții: să fie stabilit locul desfășurării, timpul acțiunii și personajele principale. Continuarea povestirii se bazează atât pe cunoștințele acumulate din diverse basme și povestiri, dar mai ales pe imaginația și creativitatea copilului. Potențialul creator al acestuia va fi scos în evidență spre final, solicitând copilului un titlu adecvat povestirii. Variantele propuse au evidențiat imaginația creatoare prin titluri precum: „O faptă bună”, „Irinuca cea cuminte”, „Martinel –năzdrăvanul”.

Un alt mijloc important de cunoaștere și dezvoltare a limbajului și exersare a creativității sunt lecturile după imagini. Prin îmbinarea mai multor metode și procedee cum ar fi: conversația, explicația, problematizarea, etc. este posibilă antrenarea copiilor în interpretarea datelor oferite de imagini, în valorificarea reprezentărilor, a experienței anterioare în exprimarea cât mai clară, fluentă a ideilor.

Elementele de creativitate au fost realizate mai ales cu ajutorul întrebărilor-problemă.

De exemplu în lectura după imagini „Munca în grădină primăvara”, s-au folosit întrebările:

-„Cine vorbește despre ce nu se redă în tablou?”

-„Culesul legumelor”

-„După ce cunoașteți că oamenii au lucrat în grădină?”

-„De ce trebuie culese legumele?”

Întrebările stimulative îi ajută pe copii să lectureze organizat imaginea dar și să se ridice la generalizări.

Având o tematică variată poeziile pot fi folosite și ele în grădiniță nu dor pentru simpla memorare și reproducere, ci și pentru stimularea creativității, a capacității de comunicare corectă, fluentă, expresivă. Astfel exemplificăm prin activitatea de memorare cu tema „Zdreanță”. În prima parte a activității copiii au făcut cunoștință cu personajul, cu înfățișarea și comportamentul acestuia - „Zdreanță cel cu ochii de faianță”, „câine zdrențaros, dar frumos”, apoi au aflat o întâmplare hazlie cu ajutorul versurilor. În partea a doua a activității am făcut un exercițiu creativ prin care copiii au fost antrenați să povestească ce știu despre Zdreanță, apoi să-și imagineze și alte întâmplări cu acesta. Astfel Zdreanță a fost pe rând câine rău, hoț, „șmecher”, neascultător, dar și viteaz, curajos, harnic, prietenos, în funcție de trăirile afective, dar și de imaginația fiecărui copil. Putem vorbi însă despre imaginația creativă și în cadrul activităților desfășurate în etape. Copiilor le place să se amuze jucându-se cu vorbele, schimbând cuvintele între ele, ori sunetele și silabele din interiorul cuvântului. Le place să alcătuiască structuri verbale absurde, glume de tot felul și să se amuze de rezultat. Aceste glume nu trebuie să fie neapărat „inteligente”, ci trebuie să fie clare și amuzante la fel ca și modelul educatoarei. De exemplu:

„-De ce are elefantul nas lung?

-Ca să și-l bage în oală când fierbe!”

„-De ce are iepurele o coadă așa de mică?

-Pentru că nu l-au ajuns banii pentru o coadă de vulpe!”

Curând după aceste modele copiii vor începe să creeze și să inventeze și ie glume.

Deasemenea, copiilor le plac rimele, cuvintele rimate. Ei se bucură să le asculte, dar și să le creeze. Una din variantele de început ale jocului poate porni de la imagini. Li se prezintă mai multe imagini amestecate solicitându-l să facă perechi din cele ale căror nume se termină la fel. Astfel vor găsi perechi de desene de tipul: „rac-mac”; „casă-masă”; „barză-varză”. În jocurile viitoare ei vor putea să găsească singuri astfel de cuvinte rimate. Este important de menționat că exercițiile de ritm, rimă și imaginație trebuie alternate cu lecturile din adevărata poezie și literatură.

Un alt mod de dezvoltare a creativității îl constituie jocul de creație având mari valențe în dezvoltarea generală și în special în dezvoltarea limbajului. Acesta este puternic influențat de mediul socio-cultural de proveniență, de obiceiurile tradiționale și modalități de vorbire și exprimare ale familiei și comunității de origine. În jocul „De-a familia” copiii vor imita comportamentul și limbajul propriei familii, iar rolul educatoarei este de a lărgi sfera de cunoaștere specifică jocului, arătându-le și alte forme de comportament și vorbire utilizate în diferite situații. Exemple: cum vorbește și cum se comportă șoferul, doctorul, vânzătorul, etc. Se discută cu copiii despre ce personaj ar dori să fie, fiind încurajați să emită și ei idei personale. Educatoarea îi va urmări gata să intervină dacă preșcolarii au intrat într-un impas. Jocul de rol este indicat de asemenea pentru introducerea în comportamentul copiilor a unor conduite sociale, cum ar fi: salutul, formulele de politețe, etc. Este util ca în joc să fie introduse poezioare scurte, cântecele și rime create chiar de ei pentru ca implicarea lor să fie cât mai completă. Cu timpul copiii își vor crea singuri jocurile distribuindu-și rolurile și interpretând personajul dorit.

În concluzii metodele și procedeele aplicate la grupele de preșcolari în vederea stimulării și dezvoltării creativității în cadrul activităților de educare a limbajului vor fi alese cu grijă în funcție de celelalte componente ale procesului didactic, vor fi asociate în așa fel încât să evite monotonia. Copilul are nevoie de libertate dar și de îndrumare, educatoarea trebuie să-l transforme într-un participant activ în actul creației.

BIBLIOGRAFIE

Nicola Ioan, Pedagogie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994, pag.124-133

Voiculescu Elisabeta, Pedagogie preșcolară, Editura Aramis, București, 2001, pag.71-85

***Revista Învățământului preșcolar, București, editată în perioada 1995-2004

Dumitrana Magdalena, Educarea limbajului în învățământul preșcolar, Editura Arta grafică, București, 1999, pag. 85-103

Proiect Didactic - „Poienița Cu Emoții”

Vironica Domnica Hurjui

Grădinița Cu Program Normal Hurjueni

Nivel / Grupa : mare

Tema anuală de învățare: „Cum exprimăm ceea ce simțim”

Tema săptămânii: „Emoții și sentimente”

Tema activității integrate: „Poienița cu emoții”

Tipul de activitate: sistematizare și consolidare de cunoștințe

ELEMENTELE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE

ADE:

- **DOS :** „Poienița cu emoții”- povestire
- **DȘ:** „ Chipuri emoționate”- experiment

Scopul activității: Îmbogățirea experiențelor senzoriale de cunoaștere și investigare a unor fenomene din lumea înconjurătoare prin diferite strategii

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- să asculte activ textul literar, reținând cât mai multe aspecte din conținutul său;
- să identifice emoțiile zânelor pe baza faptelor acestora;
- să manifeste empatie pentru un personaj aflat în dificultate, identificând stări afective;
- să motiveze răspunsurile date;
- să folosească instrumentele speciale pentru realizarea experimentului;
- să facă predicții cu privire la modificările ce vor apărea;
- să comunice efectele observate.

Strategii didactice:

1. **Metode si procedee:** observația, conversația, explicația, exercițiul, învățarea prin cooperare, metoda predicțiilor, experimentul, problematizarea, învățarea prin descoperire, munca independentă, munca în grup, jocul, experimentul, metoda kinestezică.
2. **Elemente de joc:** elementul surpriza, aplauze, stimularea, cuvântul stimulat, mânuirea materialelor, recompensa.
3. **Resurse materiale:** panou care reprezintă personajele din povestea „ Poienita cu emotii”, vase transparente, apă, marchere colorate , sevețele de hartie, recompense.
4. **Forme de organizare:** frontal, individual.

Durata: 40 minute

BIBLIOGRAFIE :

- „Curriculum pentru învățământul preșcolar” MECT, 2018;
- „Cunoștințe despre natură în grădinița de copii”, E.D.P, București, 1979;
- Culea, Laurenția, Seșovici, Angela, Grama, Filofteia, 2008, „Activitatea integrată în grădiniță”, Ed. Did. Publishing Hous, București;
- Silvia Breabăn, Elena Gongea, Ruiu, Mihaela Fulga,-2002, „Metode interactive de grup”, Ed. Arves, București.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Copiii vor intra în sala de grupă:

„Veniți, dragi fluturasi,/ Sunteți tare drăgalasi,/ Pe musafiri să-i salutați/ Și frumos să vă jucați!”.

Voi prezenta copiilor musafirii, apoi îi vom saluta.

În sala de grupă își va face apariția personajul surpriză Soarele vesel. Acesta se va prezenta, le va spune copiilor că a auzit de activitatea lor de astăzi și a venit cu câteva prietene în poienița din grădinița noastră și are nevoie de ajutorul copiilor pentru a se juca și pentru a studia/experimenta poienița. Le voi propune copiilor să răspundă provocării soarelui. Voi anunța titlul poveștii, iar copiii se vor așeza pe covor, în formă de semicerc pentru a asculta ce provocări au de îndeplinit, prin versurile, „Albinuțe mici, drăguțe,/ Haideți, hai, în poieniță,/ Toată ziua să zburăți / Prin poieniță colindați/ Si povestea ascultați/ Vă rog, să m-ajutați / Apoi, să experimentați/, Emoții să exprimați,/ Bucuria, veselia,/ Tot ce-seamă omenia”. Voi prezenta conținutul poveștii clar, coerent, expresiv, cu un ton și o mimică adecvată fiecărui moment petrecut. Cu ajutorul chipurilor zânelor și a „panoului povestitor” voi da curs povestirii după care voi purta o scurtă conversație pe baza derulării și întâmplărilor din povestea ascultată, punând bază pe emoții: „Despre cine este vorba în povestea noastră? Ce zâne întâlnim în poveste? De ce era fericită Zâna bucuroasă? Cum a înveselit-o Zâna bucuroasă pe Zâna tristă? Cine voia să stea în casă pentru ca nu avea curaj să iasă la joacă? De ce era necăjită zâna furioasă? De ce se temea Zâna speriată? Se trage concluzia că dacă vorbim cu cei dragi despre fricile noastre, spunem ce ne supără, vom reuși să rezolvăm problemele mai ușor și noi ne vom simți mai bine.

Le voi reaminti copiilor că Zânele au nevoie de ajutorul nostru pentru a le arăta cum s-au simțit în timpul poveștii și prin tranziția: „Copilași drăgălași/ Pe vârfuri ne îndreptăm/ Zânele nu le speriem,/ Și-o surpriză le facem / Dacă bine o să priviți / O să le descoperiți!” Ne vom deplasa către mese pentru a realiza cu copiii experimentul propus, prin intuirea, descoperirea, demonstrarea și explicarea modului de realizare a experimentului. Copiii vor plia șervețelul în două, pe prima parte a șervețelului vor desena un oval/cerc iar pe cealaltă vor desena ochi, nas, gură (în diferite poziții cu scopul de a exprima o emoție întâlnită în poveste), apoi o vor pune într-un vas transparent cu apă.

Înainte de a începe experimentul, copiii vor descoperi materialele puse la dispoziție, se vor purta câteva discuții, mai întâi vom încerca să intuim ce vom putea să realizăm cu materialele de pe mese, apoi aceștia vor fi invitați să spună ce cred ei că se va întâmpla dacă vom așeza șervețelul desenat în apă. După aceste discuții, le voi explica și demonstra copiilor modul de lucru apoi se va trece la realizarea experimentului de către fiecare copil în parte. La sfârșitul experimentului, aceștia vor fi ajutați să împărtășească trăirile avute să motiveze emoția exprimată în experiment.

Pentru evaluarea activității voi folosi metoda „kinestezică”. Copiii vor avea așezate pe podea imagini ce reprezintă emoțiile întâlnite în poveste. Fiecare copil va sări pe o imagine și va trebui să motiveze alegerea făcută (cu referire la personajele poveștii sau cu emoția desenată în experiment) sau poate să împărtășească când s-a simțit în acel fel.

Activitatea se va încheia cu jocul de mișcare „Dacă vesel se trăiește,,.

Se vor face aprecieri asupra întregii activități, iar copiii vor fi încurajați să spună cum s-au simțit astăzi și dacă le-a plăcut activitatea. Pentru că au fost harnici, copiii vor fi apreciați și vor primi recompense.

Nr. crt.	Etapile activității	Conținutul științific	Strategii didactice	
			Metode si procedee	Mijloc învățan
1.	Captarea și orientarea atenției	Prezența personajului Soare, captează și activează atenția copiilor și motivează dorința lor de a participa la activitate.	Observația Conversația	Personaj Soare v
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Se comunică tema și obiectivele ce urmează a fi atinse pe parcursul activității prin formulări accesibile care să le trezească interesul copiilor pentru activitate și care vor îmbogăți experiența senzorială, receptarea și participarea afectivă la tema propusă.	Conversația Explicația	

3.	Prezentarea conținutului și dirijarea învățării	Utilizarea calităților expresive ale limbajului oral în alcătuirea și verbalizarea unor propoziții despre personajele și întâmplările emoționale din poveste cât și experimentarea emoțiilor. Însușirea prin observare, învățarea senzorială și experimentală prin preluarea în situații concrete a unor cunoștințe, priceperi, deprinderi în raport cu normele prestabilite și aplicarea cunoștințelor cu caracter științific în contexte variate, concrete și creative exprimând stări afective și comportamentale.	Povestirea Conversația Explicația Metoda predicțiilor	Panoul, cu emot person poveștii ce repre -Soarele zâna bu zâna tri: timidă, z furioasă speriată
----	--	---	---	---

Jocul În Cadrul Procesului De Recuperare

Giulia Ivanescu

ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „EMIL GÂRLEANU”

În activitățile matematice ce au un grad mare de abstractizare, se simte nevoia găsirii unor mijloace care să ușureze însușirea noțiunilor matematice. Mijlocul cel mai eficient de învățare pentru elevii cu cerințe educative speciale îl reprezintă jocul.

La copiii cu cerințe educative speciale, jocul didactic se poate organiza la toate disciplinele școlare, în orice moment al lecției, într-o anumită etapă a ei, sau întreaga activitate se poate desfășura pe baza lui.

Cerințele și metodica desfășurării unui joc didactic sunt:

- - *pregătirea jocului didactic*
  - *organizarea judicioasă a jocului*
  - *respectarea momentelor jocului didactic*
  - *ritmul și strategia conducerii lui*
  - *stimularea elevilor în vederea participării active la joc*
  - *asigurarea unei atmosfere prielnice de joc*
  - *varietatea elementelor de joc (complicarea jocului)*

Pregătirea jocului didactic presupune:

- studierea atentă a conținutului și structurii acestuia;
- pregătirea sau confecționarea materialului necesar;
- elaborarea proiectului după care se va desfășura jocul didactic

Pentru organizarea jocului didactic matematic cadrul didactic va lua următoarele măsuri:

- împărțirea corespunzătoare a elevilor clasei în funcție de acțiunea jocului;
- reorganizarea mobilierului sălii de clasă (dacă acțiunea jocului o solicită);
- distribuirea materialului necesar desfășurării jocului.

În general, materialul didactic se distribuie la începutul activității de joc, deoarece elevii cunoscând (intuind) în prealabil materialele necesare jocului respectiv, vor înțelege mult mai ușor explicația cadrului didactic referitoare la desfășurarea jocului. Există și situații în care materialul didactic poate fi împărțit elevilor după explicarea jocului.

Respectarea momentelor jocului didactic presupune parcurgerea următorilor pași:

1. Introducerea în joc se face prin discuții pregătitoare – o scurtă povestire, poezie sau

ghicitoare. Se creează o atmosferă plăcută ce va stârni interesul și curiozitatea pentru activitatea ce va urma.

1. Anunțarea titlului jocului și a obiectivelor operaționale – se folosesc cuvinte pe care

copiii le înțeleg, se precizează regulile și elementele de joc.

1. Prezentarea materialului didactic necesar desfășurării jocului – se pune la dispoziția

copiilor pentru a se familiariza cu el și pentru intuirea proprietăților caracteristice, poate fi împărțit la începutul activității sau chiar pe parcursul ei.

1. Explicarea și demonstrarea regulilor jocului - cadrul didactic îi revin următoarele

sarcini:

- să explice așa încât copiii să înțeleagă sarcinile de lucru ce le revin pe parcursul jocului;
- să precizeze regulile jocului, asigurând înțelegerea și însușirea lor rapidă și corectă;
- să prezinte conținutul jocului și principalele etape în funcție de regulile jocului;
- să dea unele indicații referitoare la utilizarea materialului didactic;
- să precizeze sarcinile conducătorului de joc și cerințele ce trebuie îndeplinite pentru a deveni câștigători ai jocului.

1. Executarea jocului de probă – se face la semnalul conducătorului de joc. Acesta

poate interveni mai des pentru reamintirea regulilor jocului, apoi poate să dea mai multă independență când copiii capătă experiența necesară. În conducerea jocului se regăsesc două forme:

- conducerea directă – conducătorul jocului are rolul principal;
- conducerea indirectă – conducătorul participă, dar nu are rolul de lider.

1. Executarea jocului de către copii – se face după jocul de probă, se intervine numai pentru păstrarea ritmului.

1. Complicarea jocului – după executarea corectă a jocului propriu-zis se pot crea situații noi, se pot introduce elemente noi de joc, alte materiale și se pot complica sarcinile prin introducerea unor situații problemă.

1. Încheierea jocului – se fac aprecieri finale despre modul de desfășurare, respectarea regulilor, executarea sarcinilor de către copii, se stabilește câștigătorul. Se repetă titlul jocului, scopul său, se fac unele recomandări și se refac condițiile de ordine și curățenie.

Pentru formarea reprezentărilor despre formele geometrice și verificarea cunoștințelor despre culori se poate folosi jocul „Ce formă ai primit?„. Ca material se folosesc figuri geometrice decupate ca: pătrat, triunghi, cerc. Sala de clasă va fi amenajată cu imagini ale unor obiecte asemănătoare cu figurile geometrice: minge-cerc; batistă-pătrat; basma-triunghi.

Educatorul va împărți elevilor figurile geometrice, apoi va indica numele unuia din obiectele afișate în clasă. Elevii care au figura geometrică asemănătoare trebuie să o ridice și să spună ce culoare are.

Jocul „Formează grupe de aceeași formă și culoare„ are ca scop sesizarea de către copii a însușirilor comune formelor, formarea de grupe după însușiri comune (culoare-formă) și verbalizarea acțiunii. Fișă: „Să încercuiască figurile în formă de...și de culoare...”

Fiind o rezolvare bazată pe puterile proprii, în fișe, elevii au libertatea de a judeca și acționa independent. Prin analiza fișelor se poate urmări puterea de concentrare a fiecărui elev și gradul de formare al reprezentărilor despre formă și culoare.

Pentru învățarea operațiilor cu numere se poate folosi jocul „**Ce pereche e mai mare?**“

Scopul: consolidarea deprinderilor de calcul și comparare a rezultatelor, dezvoltarea memoriei.

Sarcina didactică: efectuarea exercițiilor de adunare și scădere în limitele 0-100 și selectarea celei mai mari sume dintr-un șir de perechi de numere.

Material didactic: foi de scris pentru fiecare elev.

Regula jocului: se scriu pe tablă 2-3 perechi de numere și li se cere elevilor să afle din fiecare grupă care pereche e mai mare și să o noteze pe foaie.

Elementele de joc: întrecerea, recompensa.

Desfășurarea jocului: un elev spune care rezultat este mai mare și cum s-a ajuns la acesta, apoi se notează pe tablă. Elevii sunt împărțiți în grupe, iar fiecare elev din fiecare grupă confruntă răspunsurile de pe foaie cu cele de la tablă.

Încheierea jocului: câștigă echipa cu cele mai multe rezultate identice.

Bibliografie selectivă:

- Alois Gherguț, *Sinteze de Psihopedagogie Specială*, Editura Polirom, 2005
- Berciu Stela, *Caiet de muncă independentă pentru activitățile matematice*, Editura Petron, 1999
- Cerghit, I., *Metode de Învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980
- Constantin Păunescu, Ionel Mușu, *Psihopedagogie Specială Integrată*, Editura Pro- Humanitate, București, 1997
- Popovici și colaboratorii, *Culegere de jocuri didactice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971

Imaginația Și Potențialul Creativ La Școlari

Angela Flamanzeanu

Școala Gimnazială Bujoru

Imaginația se definește ca proces cognitiv complex de elaborare a unor imagini noi pe baza combinării și transformării experienței anterioare. Prin intermediul imaginației, câmpul cunoașterii umane se lărgiște foarte mult, omul fiind capabil de performanța unică de a realiza unitatea între trecut, prezent și viitor.

Imaginația interacționează cu toate procesele și funcțiile psihice și îndeosebi cu memoria, gândirea și limbajul. Imaginația exploatează nelimitat necunoscutul. „Gândirea, inteligența ghidează și dirijează producția imaginativă, iar imaginația, la rândul ei, participă la elaborarea ipotezelor și la găsirea strategiilor de rezolvare a problemelor.”(Negură, 2016, p. 55)

Pot fi distinse două stadii ale dezvoltării imaginației de-a lungul micii școlarități: unul inițial, definitoriu pentru primele două clase, caracterizat prin aspectul însă imperfect, sărac în detalii, ale imaginațiilor create. „Experiența de viață încă limitată îl face pe copil să lunece spre combinații de imagini superficiale, spontane, cuprinzând unele elemente fantastice, inadecvate. Imaginile create sunt adesea statice, lipsite de mișcare.”(Sion, 2003, p. 105)

Către începutul clasei a III-a se conturează un nou stadiu determinat de contactul sistematic cu procesele de învățare, care introduc o oarecare ordine și sistematizare în cadrul proceselor imaginative. Acum „vede imaginativ mult mai corect distribuția evenimentelor despre care i se povestește. Imaginile capătă mai multă plenitudine, coerență, dinamism.”(Sion, 2003, p. 137)

În strânsă legătură cu imaginația reproductivă, se dezvoltă imaginația creatoare. Ascultând o povestire, „școlarul mic este capabil să și-o reprezinte transformator, introducând modificări în desfășurarea subiectului, generalizând și comprimând aspectul imaginilor, ceea ce se explică prin influența proceselor gândirii și memoriei verbal-logice asupra imaginației.”(Sion, 2003, p. 137) Pe măsură ce cunoștințele despre construcția, originea și condițiile de producere a lucrurilor cresc, producțiile imaginative ale copilului capătă și ele un fundament logic mai solid, iar creativitatea devine mai amplă. Formele creative ale imaginației școlarul mic sunt stimulate de joc și fabulație, de povestire și compunere, de activitățile practice și muzicale, de contactul cu natura și activitățile de muncă. Produsul imaginației creatoare este un proiect mental caracterizat prin noutate, originalitate și ingeniozitate. Imaginația creatoare este stimulată și susținută de motive și atitudini creatoare: interesul pentru nou, trebuința de autorealizare, curiozitate, încrederea în posibilitățile proprii.

Creativitatea, strâns legată de imaginație, în esența sa, este o valoare social-umană și educațională de prim rang și se poate manifesta în toate activitățile omului: muncă, învățare, joc, cercetare științifică, tehnică, politică, și se referă la găsirea unor soluții, idei, probleme, metode care, chiar dacă nu sunt noi pentru societate, ele sunt obținute pe o cale independentă de către subiect. Se consideră că persoanele înalt creative se caracterizează prin: sensibilitatea față de probleme, flexibilitatea gândirii, gândire abstractă, originalitatea gândirii, fluentă, capacitatea de a restructura, organiza, elabora.

Cercetările din acest domeniu au condus la două concluzii majore și anume: fiecare individ normal dispune de un potențial creativ, iar potențialul creativ poate fi antrenat, stimulat, educat.”Fantezia îngăduită și cultivată în preșcolaritate va genera forțe creatoare mai târziu” (Crețu, 2005, p. 89)

Potențialul creativ a individului este educabil, iar procesul educativ, factorii educaționali care îl influențează pot determina dezvoltarea acestui potențial. Învățătorul și familia au responsabilitatea de a dezinhba creativitatea expresivă a copilului și de a cultiva factorii de personalitate care constituie acest potențial.

Dezvoltarea creativității copiilor trebuie să fie astăzi o preocupare permanentă, aceasta fiind o calitate din ce în ce mai apreciată în toate domeniile și oferind un plus valoric celor ce o posedă, indiferent în ce domeniu în care activează. De când noua tehnică a preluat sarcinile stereotipe în majoritatea domeniilor, omului îi revin sarcinile de perfecționare, de înnoire, astfel că dezvoltarea creativității a devenit o sarcină importantă a școlii. Trebuie în permanență să avem în vedere că, așa cum susține pedagogia Montessori, nu-i pregătim pe copii pentru lumea aceasta, căci ea nu va mai exista atunci când ei vor crește, ci trebuie să-i învățăm să se adapteze la noile situații, să găsească soluții inedite și originale, să producă ceva nou și benefic pentru societate, iar creativitatea este acea latură a personalității individului, acea abilitate, care îi pregătește pe copii pentru viitor, pentru o altă lume, mai bună decât aceasta.

Copilul care citește sau care ascultă povești, basme, este provocat să creeze cu ochii minții, să-și imagineze locuri, peisaje, personaje, chipuri, situații, să anticipeze acțiuni, să prevadă rezultate. Copilul a

căruia imaginație este stimulată astfel va deveni un om capabil să se adapteze într-o societate aflată în permanentă schimbare și transformare. Copilul care citește va fi un adult care gândește.

Bibliografie

NEGURĂ, Ion, *Psihologia memoriei, gândirii și imaginației* – Note de curs, Chișinău, 2016

SION, Grațiela, *Psihologia vârstelor*, Ed. Fundației "România de mâine", Buc., 2003

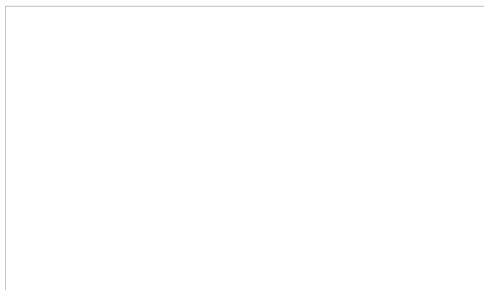
CREȚU, Tinca, *Psihologia copilului* – Proiect pentru Învățământul Rural, Învățământ Primar., M.E.C, 2005

TERAPIA EDUCAȚIONALĂ COMPLEXĂ ȘI INTEGRATĂ

Ovidiu Marius Toma

ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ „EMIL GÂRLEANU”

Terapia educațională complexă și integrată cuprinde cinci module distincte: *Formarea autonomiei personale, Socializare, Terapie ocupațională, Stimulare cognitivă și Ludoterapie.*

Principalele valențe educaționale ale terapiei educaționale complexe și integrate sunt: stimularea învățării pe baza unor situații de viață diverse, educarea capacităților cognitive, educarea capacității de reacție la diverse situații de viață, antrenarea funcției neuromusculare, antrenarea integrării senzoriale, sprijinirea relațiilor interpersonale, educarea capacității de acțiune în funcție de constrângerile și resursele de mediu, dezvoltarea, menținerea și recuperarea nivelului de funcționare al organismului fiecărei persoane etc.

Terapia educațională complexă și integrată se constituie din diverse acțiuni și programe compensatorii aplicate în moduri cât mai variate, care stimulează învățarea, facilitând înțelegerea lucrurilor, fenomenelor, persoanelor și situațiilor de viață în dimensiunea lor instrumental - integratoare. Prin intermediul acestor terapii cu puternic caracter ludic, elevul își angajează întregul potențial psihic, își ascute observația, își cultivă inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii și își dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

Profesorul/educatorul din instituțiile de educație specială trebuie să includă și să folosească toate tehnicile terapeutice care utilizează actul însușirii cunoștințelor și formării deprinderilor în sfera educației intelectuale, pe cele care utilizează mișcarea ca factor terapeutic în sfera educației fizice, iar artterapia și meloterapia să satisfacă principiile educației estetice etc.

Cele cinci submodule sunt prevăzute și cu structuri de activități specifice, cu intenția de a oferi un cadru general de organizare a activităților educațional-terapeutice susceptibil de a fi îmbogățit de educator în funcție de experiența educațional-terapeutică proprie și de particularitățile copiilor din colectivul cu care își desfășoară activitatea.

Pentru aplicarea în mod creator a programelor de terapie educațională complexă și integrată este necesar să relevăm câteva idei cu caracter general ce se degajă din concepția generală de elaborare a lucrării și anume:

- elaborarea de programe de intervenție educațional-terapeutică personalizate, ca o soluție implicată de una din caracteristicile actului terapeutic și anume de a fi individualizat;
- evaluarea, ca o componentă esențială de perfecționare a rezultatelor și proceselor ce au loc în derularea actului educațional-terapeutic și ca mecanism de reglare a întregului proces educațional-terapeutic;
- programarea activităților în funcție de caracterul terapeutic al educației;
- utilizarea unor structuri de activitate integrată ce decurg din concepția de elaborare a lucrării și anume că terapia educațională este complexă și integrată și se realizează prin activități integrative bazate pe principiul interdisciplinar, inter-relațional dintre cele cinci module educațional-terapeutice și prin activități integrative ce decurg din valorificarea posibilităților și resurselor de învățare conexe oferite elevilor de școală, familie și mediul comunitar, trei factori educaționali decisivi în educația copiilor cu cerințe educative speciale.

Principiul integrativ al acțiunii educațional-terapeutice obligă ca activitățile educaționale să fie valorificate sub toate aspectele. Educatorul care desfășoară activități cu elevii care prezintă CES trebuie să valorifice valențele educaționale ale acestor terapii, care utilizează actul însușirii cunoștințelor și formării

deprinderilor, prin activități relaxante și diverse.

Bibliografie:

Mușu, I., Taflan, A., *Terapia educațională integrată*, Editura ProHumanitae, București, 1997

Programele școlare de *Formarea autonomiei personale, Socializare, Terapie ocupațională, Stimulare cognitivă și Ludoterapie*, Anexa nr. II la Ordinul Ministrului Educației nr. 3702/21.04.2021, publicate în *Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 520 bis/19.V.2021*

Metoda Pălăriilor Gânditoare

Claudia Ramona Cuc

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "FLOARE DE COLȚ"

Explicarea jocului

„Haideți să vă explic copii, ce avem de făcut, pentru a-i arăta Zânei Poveștilor cât de multe știm noi despre această lume minunată, a poveștilor! Pălăriile de pe măsuțele voastre se numesc : „pălării gânditoare” și vreau, prin intermediul lor să vedem cum gândiți voi, referitor la povești.

Eu am pregătit 3 seturi de întrebări pentru fiecare echipă. Fiecare răspuns corect este răsplătit cu o pălăriuță de culoarea pălăriei echipei din care faceți parte. Câștigă echipa care strânge cele mai multe pălăriuțe.

Fiecare „pălărie gânditoare” ne cere ceva anume:

-pălăriuța albă=informează (pălăria albă este povestitorul, cel ce redă pe scurt conținutul textului. El este neutru – doar informează);

-pălăriuța roșie=spune ce simte –personaje pozitive și negative (pălăria roșie își exprimă sentimentele, emoțiile, supărarea față de personajele întâlnite) ;

-pălăriuța neagră=corectează greșelile (pălăria neagră este criticul, prezintă aspectele negative ale întâmplărilor -identifică și corectează greșelile);

-pălăriuța vedre=prezintă soluții (pălăria verde este gânditorul, care oferă soluții alternative, idei noi, dă frâu liber imaginației –generează idei noi);

-pălăriuța galbenă=realizează beneficii-morala (pălăria galbenă este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, creează finalul - efortul aduce beneficii);

-pălăriuța albastră =trage concluzii, alege soluția corectă (pălăria albastră este liderul, conduce activitatea, controlează discuțiile –clarifică).

Fiecare echipă trebuie să rețină sarcina și să fie atentă la întrebări. Copiii dintr-o echipă cooperează între ei pentru a da răspunsuri corecte.

Jocul de probă

„-Să vedem dacă ați înțeles cum ne vom juca!”

Cu sprijinul meu, copiii vor executa un joc de probă pentru a vedea dacă au înțeles regulile jocului.

Jocul propriu-zis

În timpul executării jocului, voi urmări realizarea obiectivelor propuse și voi sprijini pas cu pas derularea jocului având în vedere, realizarea sarcinilor și respectării regulilor jocului. Urmăresc stimularea gândirii critice, creatoare, exprimarea în propoziții dezvoltate, corect formulate din punct de vedere al acordului dintre subiect și predicat, folosirea unui vocabular bogat.

Fiecare copil care va da răspunsul corect în urma consultării cu toți membrii echipei, va purta pe cap pălăria corespunzătoare echipei .

Dacă o echipă nu știe răspunsul la o întrebare adresată echipei , poate fi ajutat de membrii altor echipe.

SETUL I de întrebări (referitoare la povestea : „Albă ca Zăpada”)

-pălăriuța albă„Cine a scris povestea : Albă ca Zăpada?”

pălăriuța roșie„, Cui ar fi trebuit să-i ceară ajutorul Albă ca Zăpada și n-a făcut-o?”

-Ce simți referitor la mama vitregă a Albei ca Zăpada?”

pălăriuța neagră„,Este mama vitregă un personaj negativ sau pozitiv?”

-Ce este rău în comportamentul ei?"

pălăriuța verde-„Ce a-ți sfătui-o pe Albă ca Zăpada să facă pentru a scăpa de mama vitregă?"

pălăriuța galbenă-„Ce trebuie sa învățăm noi din povestea „Albă ca Zăpada?"

-pălăriuța albastră-„Este bine cum s-a comportat mama vitregă?"

SETUL II de întrebări (referitoare la povestea „Fata babei și fata moșului”)

-pălăriuța albă-„Cine a scris povestea: „Fata babei și fata moșului?"

pălăriuța roșie-„Care sunt personajele pozitive din povestea: „Fata babei și fata moșului?"

pălăriuța neagră-„Este fata babei un personaj negativ sau pozitiv?"

pălăriuța verde-„Ce ar fi trebuit să facă fata babei pentru a fi un personaj pozitiv?"

pălăriuța galbenă-„Ce trebuie sa învățăm noi din povestea „Fata babei și fata moșului?"

-pălăriuța albastră-„Este bine cum s-a comportat baba cu fata moșului?"

SETUL III de întrebări (referitoare la ambele povești)

-pălăriuța albă-„Care sunt formulele specifice de început ale unei povești?"

pălăriuța roșie-„Ce fel de personaje sunt Albă ca Zăpada și fata moșului ?De ce spunem asta?"

pălăriuța neagră-„Ce s-ar fi întâmplat cu Albă ca Zăpada dacă nu erau piticii?"

pălăriuța verde-„Ce ați face voi dacă ați fi în locul fetei moșului?"

pălăriuța galbenă-„Ce credeți că a învățat mama vitregă după toate cele întâmplate?"

-pălăriuța albastră-„Cum trebuie să ne comportăm noi ,ca personajele pozitive sau ca și cele negative?
De ce?"

Zâna Poveștilor apudă echipele care răspund „repede și bine”.

ABC-UI Emoțiilor Noastre

Todașcă Ionela Loredana

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

„Nu trebuie să îți fie frică de nimic în viață. Trebuie doar să înțelegi.” Marie Curie

Influențarea emoțiilor și sentimentelor joacă un rol important în programele de prevenire concepute pentru a provoca o schimbare durabilă de comportament. Inteligența emoțională din viața unui adult își are originea în dezvoltarea competențelor emoționale și sociale în perioada preșcolară și școlară mică, acestea fiind perioade de achiziții fundamentale în plan emoțional, social și cognitiv.

Copiii care prezintă deficite la nivelul competențelor emoționale și sociale riscă să dezvolte probleme serioase, atât în timpul copilăriei, a adolescenței cât și a vieții adulte, într-o serie de domenii cum ar fi : sănătatea mintală (anxietate, tulburări de comportament, delincvență juvenilă, consum de alcool și droguri) , dezvoltare cognitivă (atitudini negative față de școală, lipsa încrederii în sine, în abilitatea de a rezolva sarcinile școlare sau refuzul acestora), adaptarea școlară (absenteism, abandon școlar, dificultăți în adaptarea la cerințele mediului școlar, etc.). În multe cazuri, consumul de droguri compensează o incapacitate de a gestiona, într-un mod productiv, sentimentele de tristețe și lipsă de speranță. O deficiență emoțională gravă are ca rezultat incapacitatea elevilor de a percepe semnificația noilor informații și a experiențelor anterioare, ceea ce poate duce la un comportament iresponsabil și un dezechilibru emoțional.

Proiectul educațional propus reprezintă o încercare de a promova sănătatea mintală și starea de bine a elevilor, în contextul derulării procesului de învățământ față-în-față după cel desfășurat în mediul on-line și de a le oferi copiilor un cadru stimulativ de învățare.

La școala noastră, s-a desfășurat Proiectul „ABC-ul emoțiilor” la inițiativa Agenției Naționale Antidrog în baza adresei nr. 4112810/ 17.02.2021 și a Protocolului de parteneriat încheiat între ANA și MEN, a fost un proiect finanțat de Consiliul Județean Suceava. Partenerul direct în implementarea și desfășurarea proiectului a fost Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Suceava (CPECA). Beneficiarii direcți ai proiectului derulat timp de trei luni au fost 30 elevi de 9, respectiv 10 ani. Proiectul educațional „ABC-ul emoțiilor” este un proiect de formare și consolidare a abilităților emoționale cu rol de factori de protecție în prevenirea consumului de droguri, punând accent pe : conștientizarea de sine, abilități de comunicare asertivă, gestionarea emoțiilor negative, abilitatea de a face față presiunii grupului și de adoptare a deciziilor pentru o dezvoltare sănătoasă. Este un proiect centrat pe dezvoltarea a cinci competențe cheie: autocunoaștere, stăpânirea de sine, conștiința socială, abilitatea de a lua decizii responsabile și gestionarea relațiilor interpersonale.

Scopul proiectului a vizat următoarele aspecte importante dezvoltarea emoțională a elevilor participanți, promovarea stării de bine a elevilor, atât fizic cât și psihic, în contextul reluării învățământului față-în-față după desfășurarea cursurilor on-line, facilitarea reintegrării fizice într-un mediu educațional diferit și oferirea de suport emoțional și formarea de deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazate pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Obiectivele proiectului au fost stabilite în funcție de scop și au răspuns nevoilor de formare ale elevilor. Sumarul obiectivelor este următorul: dezvoltarea abilităților socio-personale prin dezvoltarea abilităților de a-și recunoaște și de a-și regla corect emoțiile, gândurile, comportamentele în situații diverse, dezvoltarea abilităților socio-personale prin dezvoltarea abilităților de a valoriza propria persoană în relațiile cu ceilalți, de a valoriza relațiile interpersonale și de a empatiza cu alte persoane, dezvoltarea abilităților socio-personale prin alegeri constructive în baza unor standarde etice, morale, sociale și realiste.

Elevii au fost încurajați să investigheze propria persoană, să identifice emoțiile pozitive și a emoțiile negative și a propriilor trăsături evidențiate prin comportamentul în familie, la școală și cu prietenii, să identifice spectrul consecințelor unor acțiuni provocate de emoții incorect gestionate, să împărtășească experiențe personale, să exerseze modalități adecvate de gestionare a emoțiilor negative și a unor modalități adecvate de comunicare asertivă, de rezolvare a problemelor, de gestionare a relațiilor interpersonale și să-și exprime opinii cu privire la anumite reacții, atitudini și comportamente observate în situațiile/contextele explorate.

Printr-o abordare integrată a conținuturilor, s-a reușit implicarea elevilor și a părinților în activități captivante care au dat naștere unor adevărate dezbateri. Activitățile au introdus o tematică specifică, cu titlu sugestiv, cu conținut atractiv, cu jocuri de cunoaștere și autocunoaștere.

În activitatea "Cine sunt eu?", elevii au ales jetoanele care îi definesc în relație cu familia, cu școala și le-au lipit pentru a-și construi autoportretul. Au argumentat alegerile făcute și au descoperit lucruri noi unii despre alții. În activitatea "Identificarea emoțiilor negative", elevii au completat "Copacul emoțiilor", au identificat situațiile, lucrurile care îi înfurie, care îi dezamăgesc sau care îi îngrijorează. Au sortat frunzele copacului în funcție de culorile indicate și au adăugat alte trei situații. Au argumentat alegerile făcute și au descoperit lucruri noi despre emoțiile negative.

În activitatea "Gestionarea emoțiilor negative", elevii au selectat jetoanele care le-au indicat modalități prin care pot să le facă față acestor situații și le-au lipit în dreptul fiecărei emoții. Au argumentat alegerile făcute și au descoperit lucruri noi despre gestionarea emoțiilor negative.

În activitatea "Cum să spunem NU! în situații dificile?", după lecturarea povestirii "Autobasculanta", elevii au identificat situații în care este bine să spui ferm "Nu!", apoi prin intermediul metodei "Pălăriile gânditoare", au aprofundat conținutul textului și au concluzionat mesajul educativ. Și-au argumentat părerile și au descoperit lucruri noi despre ei, despre puterea și despre fermitatea necesară în luarea unor decizii, în rezolvarea unor probleme.

În activitatea "Alegeri responsabile", elevii au denumit substanțele sigure și substanțele periculoase de pe jetoane. Au sortat jetoanele și au menționat alte alimente/substanțe sănătoase/periculoase pentru copii. Și-au argumentat părerile, apoi au identificat comportamente sănătoase/periculoase pentru copii. Au completat un text lacunar și au luat decizii în ceea ce privește băuturile sănătoase versus băuturile nesănătoase. Elevii au descoperit lucruri noi despre ei, despre puterea și despre fermitatea necesară în luarea unor decizii rezolvând exercițiile "Obiceiuri sănătoase versus obiceiuri nesănătoase" și "Cum folosim medicamentele?".

În activitatea "Lumea mea", elevii au discutat despre ceea ce simt în fiecare zi și cine le-a fost mereu alături. Universul fiecărui copil are o parte nevăzută, interioară în care el simte emoții pozitive sau negative și o parte văzută, caldă și prietenoasă reprezentată de familie, școală și prieteni. Familia îl ajută să înțeleagă lumea și îl lasă să o descopere prin emoții pozitive și tot familia îl sprijină în situațiile în care trebuie să facă față emoțiilor negative. Elevii au construit un puzzle "Eu și familia mea" din care au obținut imaginea familiei. În textul "Povestea ursulețului", elevii au descoperit că acesta poate trăi emoții negative, însă trebuie ajutat să treacă cu bine prin labirintul emoțiilor luând decizii și alegând emoțiile pozitive.

La finalul proiectului, s-au constatat următoarele aspecte majore: o dezvoltare a relațiilor de colaborare în cadrul colectivului, o creștere a gradului de atractivitate a școlii, a învățării în contextul revenirii după pandemie, o creștere a gradului de implicare a părinților în viața școlii. Alte rezultate obținute au vizat efectivul de elevi și s-au concretizat în relaționarea mai bună în cadrul familiei, în cadrul clasei și în cadrul grupului de prieteni, o mai bună cunoaștere de către elevi a propriei persoane și a propriilor limite și o mai bună gestionare a conflictelor sau problemelor. Prin derularea activităților, elevii au avut oportunitatea de a învăța într-un cadru stimulat, cu înțelegere, toleranță și comunicare empatică și asertivă.

Proiectul derulat a oferit cadrul valorizării propriei persoane și a relațiilor familiale, cultivării sentimentului acceptării necondiționate, al siguranței și al încrederii de sine și a conștientizării afectivității de grup ca suport al prieteniei.

Bibliografie:

- Camelia Iacob, Ștefania Boca-Caietul de activități al elevului "ABC-ul emoțiilor"-material suport realizat cu sprijinul Agenției Naționale Antidrog, București 2021;

- Ioan Neacșu, Mihaela Suditu "Educația emoțional-afectivă. Noi explorări, noi strategii" Editura Polirom, București 2021;

ÎNVĂȚAREA SUBSTANTIVULUI ÎN CICLUL PRIMAR

Lucretia Iordan

Scoala Gimnaziala Nr. 13 Mun. Rm. Valcea

Printre bunurile pe care le-a realizat ființa umană, limba ocupă locul primordial, fiind factorul de cea mai mare însemnătate în societate, prin funcția sa de mijloc de comunicare între oameni. Fără acest instrument, omul este exclus din viața socială. Un rol important îndeplinește limba în realizarea tuturor proceselor de cunoaștere, în calitate de mijloc de fixare, de prelucrare și de transmitere a informației. Limba permite deci comunicarea gândurilor, asigură posibilitatea de colaborare între oameni; cu ajutorul ei se păstrează și se transmit din generație în generație cuceririle înregistrate de cugetarea omenească în decursul timpului; este, după cum se exprima într-un mod plastic Vasile Alecsandri, „tezaurul cel mai scump moștenit de la strămoși, simbolul sacru al naționalității”.

Obiectul **Limba și literatura română** este de primă importanță în procesul pe care îl reprezintă învățământul național.

A-i învăța pe micii școlari să descifreze tainele slovelor, să pătrundă în lumea minunată a cărții și să dorească să comunice corect în limba română, constituie o misiune fără egal, la îndeplinirea căreia cadrele didactice trebuie să se angajeze cu toată răspunderea.

Prin păsarea sintaxei în prim planul gramaticii (clasele a III-a ,a IV-a) părțile de vorbire sunt reprezentate în cadrul sintaxei, ca modalități de exprimare a subiectului, predicatului, atributului și complementului. Prin aceasta, elevii vor evita o serie de confuzii:

-între părțile de propoziție și părțile de vorbire,

-între părțile de vorbire:substantivele și adjectivele(substantivul denumește,printre altele și însușiri,iar adjectivul arată însușiri ale obiectelor), între substantive și verb(substantivul denumește acțiuni,iar verbul exprimă o acțiune,stare,existentă).

În cadrul învățării (asimilării) substantivului de către elevi, ies în evidență, ca modele și procedee,conversația euristica ,demonstrația și explicația,iar ca exerciții trebuie utilizare:identificarea într-un text a substantivelor care denumesc diferite obiecte,utizarea ă enunșuri a substantivelor, formarea unor scurte compuneri gramaticale cu substantive, aparținând aceleiași sfere tematice,transformarea unui grup de substantive în adjectivele căreia le corespund sau să indice ce verbe corespund unor substantive care denumesc acțiuni.

Metoda conversației euristice-dialog permanent între învățător și elev-dă elevilor posibilitatea să descopere ei înșiși adevărul.Se poate utiliza în cadrul predării substantivului,a felului lui a numărului și genului,ca și în cadrul lecțiilor recapitulative despre substantive.Fără îndoială,în cadrul scenariului lecțiilor care au ca obiect însușirea substantivului ponderea cea mai mare o va avea efectuarea exercițiilor intens diversificate cerându-se:identificarea substantivelor,motivarea substantivelor comune și proprii, utilizarea în propoziții a substantivelor cu dverite cerințe,înlocuirea substantivelor cu sinonimele și antonimele lor.,alcătuirea unor propoziții în care substantivul să fie subiect ,atribut,complement,sau să intre în structura predicatului nominal,analize gramaticale ale substantivelor,alcătuirea unor scheme recapitulative.

Alte exerciții vor cere trecerea unor substantive dintr-un text de la singular sau plural și invers,gruparea pe genuri a substantivelor dintr-o listă. Elevul nu poate fi un simplu depozitar al cunoștințelor, el trebuie să devină un factor activ în stare să se folosească de instrumentele muncii intelectuale în vederea propriei sale formări pentru un viitor apropiat și pentru desfășurarea unor activități creatoare cu caracter social într-o perspectivă mai depărtată. În acest sens este necesară punerea în mișcare a unor valori formative superioare de tipul activității gândirii al interesului și al dragostei pentru cunoaștere, al spiritului de observație și de investigație.

Substantivul - fișă de lucru

1. Subliniați substantivele din textul următor:

„Cocioaba de pe malul stâng al Bistriței, bărbatul, fata și boii din pădure, un țap și două capre slabe și răioase, era toată averea Irinucăi”

Substantive comune numărul singular	Substantive comune numărul plural	Substantive proprii

2. Transformați după model:

Bistrița - bistrițean - Bistrițeanu

Ardeal - .....

Moldova - .....

Galați - .....

Suceava-.....

Iași - .....

3. Completați versurile de mai jos cu formele corespunzătoare de plural ale cuvântului „**corn**”:

Iată - aici un **corn**!

- Ba, ... gustoase,

Dar acum dacă mă-ntorc

Zic trei mâncăcioase.

Și-alte două le adun

Iar un grădinar

La trei oare cum le spun?

Rostește arar:

..... , cum altfel

- Pomii ..... se numesc

Sare iute țapul chel.

..... fructele ce cresc.

4. Alegeți propozițiile în care cuvintele subliniate sunt substantive

“ În port au sosit multe vapoare.

“ Vacanța ne-o vom petrece la mare.

“ Eu port o rochiță roșie.

“ Radu a prins un pește foarte mare.

“ Uneori le cer colegilor să mă ajute.

“ Leneșul a preferat spânzurătoarea.

“ Pe cer stelele răsăreau una câte una.

“ Nu mi-a plăcut niciodată omul leneș.

ARIPIOARE PE SUB SOARE

ANA LUISA MITU

Gradinita Cu Program Prelungit Tic-pitic Mioveni

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim? ”

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: „Emoții de primăvară”.

SUBTEMA: „Insecte din grădina mea”.

TEMA ACTIVITĂȚII INTEGRATE: „Aripioare pe sub soare”.

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ADP+ALA I+ADE (DȘ+DEC)+ ALA II.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

LOC DE DESFĂȘURARE: sala de grupă.

TIPUL ACTIVITĂȚII: Verificare și consolidare de cunoștințe și deprinderi.

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- **Activități de dezvoltare personală (ADP)**
- Întâlnirea de dimineață: „Dacă aș fi o insectă, mi-ar plăcea să fiu...”

Tema zilei: „Aripioare pe sub soare” (salutul, prezența, calendarul naturii, noutatea zilei).

- Rutine:
  - „Suntem harnici ca albinele” - exersarea unor deprinderi de ordine.
  - „Apa, prietena mea” – exersarea unor deprinderi igienico-sanitare.
  - Gustarea
  - Tranziții:
    - „Bat din palme”.
    - „Ghicește unde s-a ascuns buburuza?”
  - **ALA I:**

-Joc de masă: -„Puzzle cu insecte”, -„Insectele și umbra lor”.

-Artă: -„Insecte colorate” – modelaj din plastilină și aplicare pe șablon cu insecte.

- **ALA II:** „Aripioare pe sub soare”- balul albinuțelor

Melodii: „Danseză hopa,hopa”, „Balul găzelor”

- **Activități pe domenii experiențiale (ADE) :**
  - **DȘ** (Activitate matematică) - „ Coșul cu surprize”- joc didactic.
  - **DEC** (Pictură pe ipsos) - „ Albinuțele harnice”.

„ Coșul cu surprize”- joc didactic

Scopul: Verificarea și evaluarea cunoștințelor matematice privind însușirea conceptului de număr natural în centrul 1-5; utilizarea limbajului matematic adecvat.

Sarcina didactică: numărare crescător și descrescător în limitele 1-5; raportarea corectă a cantității la număr și a numărului la cantitate; stabilirea locului fiecărui număr în șirul numeric; gruparea obiectelor după mărime.

Elemente de joc: Albinuța Ușa, aplauzele, întrecerea, surpriza, mânuirea materialului.

Regulile jocului: Se vor forma două echipe (albinuțele și florile). Câte un copil din fiecare echipă, ales de bagheta magică va extrage un plic din coș. I se citește sarcina și el trebuie să o rezolve corect, dacă are nevoie de ajutor colegii de echipă îl pot ajuta. Răspunsurile corecte sunt recompensate cu câte un simbol al grupei, care la sfârșit vor fi numărate și vor desemna echipa câștigătoare. În complicarea jocului copiii trebuie să așeze pe flori de mărimi diferite, fluturi de aceeași mărime cu florile, să numere fluturii și să

așeze cifra corespunzătoare deasupra grupei formate. În final, pentru asigurarea transferului cu ajutorul unei scrisori de la albinuța Uța, copiii trebuie să compună un tablou de primăvară, cu șabloane reprezentând soare, nori, flori, insecte, dar și cifrele corespunzătoare.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1: Să numere crescător și descrescător în centrul 1-5;
- O2: Să asocieze corect cantitatea la număr și a numărului la cantitate;
- O3: Să grupeze corespunzător elementele în funcție de mărime;
- O4: Să identifice corect locul fiecărui număr în șirul numeric;
- O5: Să compună în mod original și personal spațiul plastic.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, jocul, expunerea, turul galeriei, problematizarea.

MIJLOACE ȘI MATERIALE DIDACTICE: O albinuță-mascotă, coșul cu surprize, insecte, plastilină, șabloane insecte model, puzzle insecte, jetoane insecte și umbra lor, ecusoane albinuțe, flori, săculeț, palete cu cifre 1-5, albine din ipsos, palete de culori, pensule, acuarele, pahar apă, coli de scris, scrisoare, 1 soare, 2 nori, 3 rândunele, 3 lalele galbene, 4 lalele roșii, 5 narcise, o albinuță, un fluture, o buburuză, flori de mărimi diferite, fluturi de mărimi diferite, 5 flori, un fluture.

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Loc de desfășurare: sala de grupă.

Durata: o zi.

Scenariul zilei

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineață**, întâlnire de grup, între educatoare și copii, prin intermediul salutului de dimineață.

Educatoarea salută copiii prin metoda „Aș vrea să te salut așa..., tu cum ai vrea să mă saluți?” Fiecare copil alege metoda prin care vrea să-și salute educatoarea de pe panoul special pregătit.

Prezența: Fiecare copil ce își aude numele, merge la panou, își caută poza și o așează la locul potrivit pe panou. Cei absenți sunt nominalizați și așezați în dreptul copiilor absenți.

Calendarul naturii: se completează calendarul naturii cu ajutorul unor întrebări (Ce zi este azi? Ce zi a fost ieri? Ce zi este mâine? În ce anotimp suntem? Cum este vremea azi? Cum ne îmbrăcăm?)

Împărtășirea cu ceilalți: copiii își vor exprima opinia în legătură cu anotimpul primăvara, cu activitățile pe care le-am desfășurat, ce le-a plăcut cel mai mult.

Noutatea zilei: se realizează cu ajutorul mascotei albinuța Uța, ce a venit în vizită, deoarece a auzit că la grădinița noastră azi e balul albinuțelor. Albinuța a adus cu ea mai multe surprize pe care le vom descoperi pe parcursul zilei.

Înviorarea: se execută câteva exerciții de înviorare pe baza unor versuri „1,2,3 și mâinile sus, mâinile jos./Stânga, dreapta, dansăm frumos./Batem din palme, ne răsucim/Dăm din cap și ne oprim”

Se anunță activitățile ce urmează a fi desfășurate. Copiii vor fi împărțiți în două echipe cu ajutorul unui săculeț, metoda „Mâna oarbă”. Copiii extrag din săculeț jetoane și astfel se formează „grupa albinuțelor” și „grupa florilor”. Pe versurile jocului cu text și cânt „Bat din palme, clap, clap,clap./Din picioare trap, trap, trap./Ne-nvârtim, ne răsucim și spre centre noi pornim”, copiii merg spre centrele de activitate.

La centrul **JOC DE MASĂ**, copiii au două sarcini de realizat, în funcție de vârstă:

- puzzle cu insecte;
- insectele și umbra lor.

La centrul **ARTĂ** copiii au pregătite șabloane cu insecte, pe care trebuie să aplice plastilină în funcție de culoarea indicată pe insectă.

În timp ce copiii lucrează, educatoarea supraveghează și monitorizează activitatea copiilor, oferă

explicațiile necesare acolo unde este cazul, oferă sprijin copiilor aflați în dificultate. Se reamintește copiilor comportamentul așteptat în cadrul activității: se vorbește în șoaptă pentru a nu-i deranja pe ceilalți colegi, fiecare activitate trebuie finalizată, iar cine dorește poate să meargă și la celălalt centru de activitate. Voi face aprecieri asupra întregii activități de la centre, a modului de participare a copiilor la activitate și a comportamentului acestora. Trecerea de la ALA1, la activitățile pe domenii experiențiale se realizează prin jocul liniștitor „Ghicește, unde s-a ascuns buburuza?”

Jocul didactic matematic „Coșul cu surprize” este prima activitate pe domenii experiențiale, ce aparține Domeniului Științe și se va realiza cu ajutorul unui joc didactic. Copiii vor avea de extras din coș câte un plic cu sarcina de realizat. Se vor explica regulile jocului de către educatoare, apoi se trece la executarea jocului de probă. Va urma jocul propriu-zis, apoi complicarea jocului.

În cadrul **Domeniului Estetic și Creativ**, copiii vor avea de pictat albinuțe pe ipsos. Se prezintă lucrarea model, se prezintă modul de lucru, se analizează materialul pus la dispoziție, apoi copiii încep lucrul. Copiii sunt supravegheați și ajutați acolo unde este cazul de educatoare. După finalizarea lucrărilor, preșcolarii vor expune albinuțele, la locul pregătit, se face turul galeriei și se alege cea mai îngrijită lucrare. Toți copiii sunt apreciați pentru activitățile desfășurate.

În partea a doua a activităților liber alese **ALA2** copiii sunt invitați la „Balul albinuțelor”. Pe melodii precum „Dansează hopa, hopa”, „Balul găzelor”, copiii dansează și se bucură. Se fac aprecieri asupra întregii activități desfășurate.

Bibliografie:

1. **Curriculum pentru educația timpurie(copii de la naștere la 6 ani)- 2018;**
2. Păiș- Lăzărescu M., Ezechil L., Laborator preșcolar- ghid metodologic. Editura V & I Integral, București, 2011;
3. Toma G., Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar, Editura Delta Cart Educațional, Pitești, 2009;
4. Culea L., Sesovici A., Activitatea integrată din grădiniță (ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar), editura Didactică Publishing House, București, 2008;
5. Revista învățământul preșcolar nr. 3-4/2011.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR ARTISTICO-PLASTICE ÎN STIMULAREA CREATIVITĂȚII

Camelia Maria Croitoru Paduretu

Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 5 Zimnicea

Activitățile artistico-plastice sunt modalități eficiente de stimulare a actului creator prin toate formele sale de organizare. Ca modalitate artistică de exprimare, desenul reprezintă pentru copii cu totul altceva decât pentru adulți. Aceasta nu înseamnă ca desenele copiilor nu sunt o expresie a realității, în desen, copilul se identifică cu propria experiență. Copilul se joacă cu creioanele pe hârtie chiar de la vârstele la care nu știe să țină nici creionul, nici hârtia. Pictura le permite copiilor, asemeni desenului, să redea mișcarea de nuanțe și culoare. Copiii îndrăgesc aceste activități, lucrează cu plăcere.

Creativitatea exprimă un concept utilizat în relație cu următoarele aspecte:

- a) Actul creator, procesul creator de care este capabil doar omul, singura ființă care poate să intervină în mediul său (creativitatea);
- b) Produsul acestui potențial, pus în evidență de activitatea creatoare însăși.

Creativitatea presupune originalitate ce se manifestă prin diferite grade de noutate. Creativitatea se caracterizează printr-o multitudine de sensuri (Adrian R., 2008): productivitate-caracterizată prin produse folositoare; utilitate – privește în special, rezultatele acțiunii care trebuie să fie folosite, să contribuie la bunul mers al activității; eficiență – ce are în vedere caracterul economic al performanței și anume randamentul acțiunii; valoarea – rezultatele produselor activității creatoare trebuie să prezinte însemnătate în plan practic și teoretic; ingeniozitatea – presupune eleganța și eficacitatea metodelor de rezolvare; originalitatea – se apreciază prin noutatea ideilor, soluțiilor de rezolvare a problemelor apărute. Abilitățile creative depind și de unele trăsături de personalitate, cum ar fi: independența, autodisciplina, toleranța la ambiguitate și/ sau frustrare, orientarea spre risc. Motivația creativă este importantă în demersul creativ pentru că este supusă influențelor exterioare, putând fi influențată, dar motivația intrinsecă are un rol extrem de important în creație.

Activitățile educative continue și organizate în vederea stimulării și dezvoltării potențialului creativ la preșcolari vor avea următoarele obiective:

- Îmbogățirea reprezentărilor despre obiecte, fenomene și situații;
- Formarea receptivității față de probleme;
- Dezvoltarea gândirii divergente;
- Însușirea principalelor procedee imagistice;
- Dezvoltarea imaginației reproductivă;
- Cultivarea spontaneității și a independenței;
- Formarea capacității de exprimare a propriilor idei și soluții;
- Formarea receptivității pentru cooperare.

Mai mult decât alte activități, activitățile artistico-plastice constituie cadrul cel mai generos de activare și stimulare a potențialului creativ al preșcolarilor. Formele plastice, culorile, sunt mijloacele de exprimare și exteriorizare a dorințelor, așteptărilor. Rolul adultului în activitățile artistico-plastice este de a încuraja și de a sensibiliza copilul față de frumos.

Cadrul didactic exersează și descoperă predispozițiile artistice ale copiilor: simțul culorii și simțul formei. În cadrul activităților artistico-plastice, preșcolarii li se dezvoltă atenția, spiritul de observație, imaginația. În urma analizei unei lucrări a unui preșcolar, poți descoperi foarte multe lucruri despre acesta, și anume: felul lui de a fi, tipul de personalitate, caracterul acestuia, gândurile sale ascunse redate inconștient în desen.

Cadrul didactic îl va instrumenta pe copil cu principalele elemente de limbaj plastic și îl va stimula să le reproducă. Aceste elemente sunt (Cristea S., 1992): punctul plastic, static sau dinamic; forma spontană; culori supuse operațiilor de amestecare, contraste; linia.

Elementele de limbaj plastic vor fi îmbinate cu cele de tehnică: Dactilo-pictură; Tehnica ștampilării; Tehnica tamponării; Tehnica pieptenelui; Tehnica decolorării.

În dactilo-pictură li se dă libertatea să-și aleagă tema, apoi sunt îndrumați să-și aleagă materialul preferat. Prin contactul mâinii direct cu hârtia, copiii încep încă de la grupa mică să știe cum să-și dozeze efortul la apăsare. Folosind această tehnică, mâna copilului capătă o mare flexibilitate. Toate aceste

conținuturi sunt interiorizate și mai târziu aplicate în alte acte creative.

Responsabilă pentru stimularea creativității este strategia didactică ce pune accent pe antrenarea autentică a copilului. Dintre metodele bazate pe acțiune, jocul ocupă un rol primordial. Copilul se joacă cu creionul încă de la o vârstă fragedă, când nu știe încă să țină creionul în mână. Activitățile din grădiniță oferă copiilor posibilitatea de a-și verifica talentele și interesele pentru un anumit domeniu.

De asemenea, un rol important în stimularea creativității preșcolarului îl ocupă și amenajarea spațiului sălii de grupă. În sălile de clasă principalele centre de interes ce pot fi deschise fie toate, doar anumite centre, în funcție de nivelul de vârstă al copiilor și de tema abordată sunt: Centrul Construcției, Centrul Știință, Centrul Biblioteca, Centrul Artă, Centrul Joc de Rol, Centrul Nisip și Apă. (Vrăsmaș., E., 2014., p.96)

Bibliografie:

1. Bocoș, M., Catalano, H. (2008), Pedagogia învățământului preșcolar și școlar, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;
2. Bontaș, I., (2007), Tratat de pedagogie Editura Bic All, București. *** (3-4/2008);
3. Revista învățământului preșcolar, București. *** (1-2/2008);
4. Revista învățământului preșcolar, București.

FACTORI DE DEZVOLTARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE ÎN CE PRIVEȘTE EDUCAȚIA PENTRU SĂNĂTATE-CONDIȚIILE ORGANIZAȚIONAL-PEDAGOGICE

Ioana Daniela Popa

Scoala Gimnaziala Iulia Halaucescu Comuna Tarcau

Pentru dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice în ce privește educația pentru sănătate trebuie să ne axăm pe strategiile educației pentru sănătate și respectarea unor condiții organizațional-pedagogice. Conceptul de „condiții organizațional-pedagogice” atestă două părți semantice: „condiții organizaționale” și „condiții pedagogice”.

Există două aspecte ale condițiilor organizațional-pedagogice care facilitează dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice: ordinea și direcția. Ordinea este definită cantitativ ca reciprocă a entropiei sistemului. Orientarea organizației caracterizează conformitatea (sau neconformitatea) sistemului cu condițiile de mediu, oportunitatea acestui tip de organizație pentru a menține funcționarea normală a sistemului etc [9].

Pe baza definițiilor conceptelor „condiție” și „organizare” se poate defini conceptul de „condiții organizaționale”. Prin condiții organizaționale înțelegem o componentă esențială a unui complex de obiecte, fenomene sau procese de care depind alții, fenomene condiționate (obiecte, fenomene sau procese) și care afectează formarea dirijată și ordonată a mediului, în care are loc fenomenul [2].

De asemenea, condițiile organizaționale se referă la [8]:

- planificarea activităților și consistența interacțiunii dintre părțile mai mult sau mai puțin diferențiate și autonome ale întregului;
- stabilirea unui set de procese sau acțiuni care duc la educație și îmbunătățirea relației dintre părțile întregului;
- colaborarea dintre persoanele care implementează împreună programul de activitate și care acționează pe baza anumitor proceduri și reguli.

V.A. Belikov [7] elucidează condițiile pedagogice drept un set de posibilități obiective de conținut, forme, metode și mediu material-spațial, care vizează realizarea sarcinilor atribuite.

Există trei abordări principale pentru analiza conceptului de condiții pedagogice:

- prima abordare reflectă punctul de vedere potrivit căruia *condițiile pedagogice sunt o combinație a oricăror măsuri cu impact pedagogic ridicat*; V. I. Andreev [1, p.34] le definește drept „un set de măsuri, conținut, metode, tehnici și forme organizaționale de instruire și educație”;
- a doua abordare leagă cadrul pedagogic de proiectarea și construirea unui sistem pedagogic în care condițiile sunt o componentă. N.V. Ippolitova [4, p.6-8] în studiul său susține că aceste condiții pedagogice sunt o componentă a sistemului pedagogic, reflectând un set intern (asigurând dezvoltarea aspectului personal al subiecților procesului educațional) și extern (promovând implementarea aspectului procedural al sistemului) elemente care îi asigură funcționarea eficientă și dezvoltarea în continuare;
- cea de-a treia abordare, condițiile pedagogice sunt o muncă sistematică pentru a clarifica tiparele ca verigi stabile ale procesului educațional, oferind posibilitatea verificării rezultatelor cercetării științifice și pedagogice [5, p. 101-104].

După analizarea pozițiilor diferiților cercetători cu privire la definirea conceptului de „condiții pedagogice”, N. Ippolitova [3, p. 8-14] evidențiază o serie de prevederi importante:

- - condițiile acționează ca un element integrant al sistemului pedagogic;
  - condițiile pedagogice reflectă totalitatea oportunităților educaționale (măsuri proiectate în mod intenționat de influență și interacțiune a subiecților educației: conținut, metode, tehnici și forme de educație și creștere, software și echipamente metodologice ale procesului educațional) și material-spațial (echipament educațional și tehnic, mediul natural-spațial al unei instituții de învățământ etc.), care afectează pozitiv sau negativ valoros pentru funcționarea sa;
  - în structura condițiilor pedagogice există atât elemente interne (care oferă un impact asupra dezvoltării sferei personale a subiecților procesului educațional), cât și externe (care contribuie la formarea componentei procedurale a sistemului);
  - implementarea condițiilor pedagogice corect selectate asigură dezvoltarea și eficacitatea

funcționării sistemului pedagogic.

Specificăm, condițiile pedagogice includ doar cele care sunt create special în procesul educațional. Implementarea lor asigură cursul cel mai eficient al procesului pedagogic. Evident, condițiile pedagogice nu pot fi reduse doar la mediu, la circumstanțe externe, la totalitatea obiectelor care influențează procesul. Dezvoltarea personalității copilului în procesul educațional este întotdeauna o unitate subiectivă și obiectivă a esenței/fenomenelor.

Cele două tipuri de condiții sunt interdependente, formând un singur întreg, acționând ca părțile sale echivalente. Condițiile organizaționale susțin posibilitatea și sprijinul implementării condițiilor pedagogice, adică acționează ca mediu spațial pentru mediul educațional. Astfel, în contextul prezentei cercetări, înțelegem condițiile organizaționale și pedagogice ca o caracteristică a sistemului pedagogic, reflectând totalitatea capacităților potențiale ale mediului educațional spațial, a cărui implementare va asigura o funcționare eficientă ordonată și direcțională, precum și dezvoltarea sistemului pedagogic .

Dezvăluind esența conceptului de „mediu spațial” K.G. Silanyan observă că acesta este un fragment de spațiu, cunoscut, construit și echipat de subiecți în procesul vieții. Mediul spațial este contradictoriu intern, ceea ce se datorează dinamicii ridicate a dezvoltării sale, inegalității dezvoltării sale de către subiecți, valoarea inegală a fragmentelor sale individuale în mintea oamenilor care trăiesc în el, utilizarea diferitelor abordări organizarea acestuia. Mediul spațial este structurat, organizat, cunoscut de subiecți în procesul dezvoltării sale. Stăpânirea mediului spațial de către subiecți este subdivizată în social, informațional, utilitar, semiotic, cultural; fiecare dintre ele se desfășoară prin propriile mijloace, își rezolvă propria problemă, are propriile sale rezultate utilizate în practica socială. Cu cât este mai mare asimilarea mediului spațial, cu atât este mai mare adecvarea înțelegerii și experienței acestuia de către subiecți [6, p. 14-17]

În contextul educației pentru sănătate, mediul spațial este grădinița, ca mediu familiar copiilor, care trebuie amenajat conform cu standardele prevăzute de Organizația Mondială a Sănătății.

Conform datelor cercetării noastre, considerăm condițiile ca un set de circumstanțe în care competența profesională a educatorilor este sporită/dezvoltată în materie de conservare a sănătății preșcolarilor și care asigură eficacitatea acestui proces. Circumstanțele pot include: subiecți ai procesului educațional, obiecte ale lumii înconjurătoare, trăsături datorate specificului educației preșcolare, forme, metode, mijloace de implementare a acestui proces.

BIBLIOGRAFIE:

1. Andreev V.I. Dialectica educației și autoeducarea personalității creative. Kazan: Editura KSU, 1988.
2. Demidova G. A. Condiții organizatorice și pedagogice pentru formarea potențialului de conducere al managerului sferei sociale și muncii în mediul reflexiv al educației profesionale suplimentare. În: Științe pedagogice și psihologice: probleme de actualitate: materiale Conferință științifică și practică prin corespondență internațională. Partea I. (31 octombrie 2012). Novosibirsk: Editura Asociația Siberiană a Consultanților, 2012.
3. Ippolitova N. Analiza conceptului de „condiții pedagogice”: esență, clasificare. În: Educație generală și profesională. 2012. Nr. 1, pp. 8-14
4. Ippolitova N Teoria și practica pregătirii viitorilor profesori pentru educația patriotică a elevilor. Autoref. tezei de dr. Ped. științe. Chelyabinsk, 2000. 23 p.
5. Kupriyanov B.V. Abordări moderne ale definirii esenței categoriei „condițiilor pedagogice”. În: Buletinul Universității de Stat Kostroma. N.A.Nekrasova. 2001. Nr. 2., pp. 101-104.
6. Silanyan K.G. Mediul spațial ca fenomen socio-cultural. Autofef. Tezei de doctor în șt. psihologice. Krasnodar, 2002. 33 p.
7. Беликов В. А. Образование. Деятельность. Личность: монография. М.: Академия Естествознания, 2010.
8. Володин А. А., Бондаренко Н. Г. Анализ содержания понятия ”организационно-педагогические условия”. [accesat 8 august 2020]. Disponibil pe Internet: <https://cyberlenika.ru>article>ana..>>
9. www.dex.md/intrare/ordine/39421

Istoriile Obiectelor Vechi Din Familia Mea

ADRIANA ANTOHI

Scoala Gimnaziala Nr. 206

Activitatea *Istoriile obiectelor vechi din familia mea* desfășurată în cadrul orei de istorie a constat în prezentarea unor obiecte vechi aparținând familiei.

Experiențele de viață, pasiunile, acțiunile și talentele părinților, bunicilor și străbunicilor influențează modul de viață al copiilor, iar evenimentele din viața membrilor familiei, trecutul lor, se constituie în istoricul ce aparține familiei și cu care elevul intră în contact. Expoziția de obiecte vechi i-a ajutat pe elevi să descopere poveștile ascunse în exponatele ce aparțin familiilor fiecăror, vechimea, proveniența, utilitatea, dar în același timp să se descopere pe sine prin acestea.

Fiecare elev și-a prezentat colegilor obiectul sau chiar mai multe obiecte vechi. S-au consultat cu membrii familiei, unii dintre ei chiar călătorind la bunici pentru a aduce obiectul la școală, împărtășindu-i povestea și readucându-l la viață.

Copiii au fost impresionați de medalia bunicului primită pentru actele de eroism săvârșite în război și păstrată la loc de cinste în cadrul familiei, de marama ce a acoperit capul miresei din trei generații, de cartea cu amprenta străbunicii surprinsă pe copertă, de cartea de limba franceză ce a condus la întemeierea unei familii, de un ceas care i-a fost alături bunicului pe front și l-a adus teafăr acasă, dar și de casete, poze vechi cu bunici și străbunici, diafilme cu povești, aparat de filmat, fier de călcat, carpeta țesută de străbunică, carte de bucate, obiecte din argint pentru servirea ceaiului, monede și bancnote, o lampă, binoclu folosit la operă, sfetnic, clopoței, ceramică și jucării.

Toți elevii clasei au fost prezenți și s-au implicat în această activitate care le-a plăcut foarte mult și care a fost o modalitate eficientă de activizare a lecției de istorie.

IMPORTANTA COMUNICĂRII ÎN ACTUL EDUCATIV

Ionela Gheorghiu

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.13 Focșani

Baza relațiilor interumane este comunicarea, ca mijloc de cunoaștere pe sine și a celor din jur. Comunicarea defectuoasă a stat la baza multor conflicte în istoria mondială, de la lupte teritoriale la războaiele mondiale cu consecințe majore asupra populației.

Prezenta lucrare demonstrează nevoia unei comunicări clare, cu un scop precis și o exprimare inteligibilă. Limbajul, fie el verbal sau non verbal, trebuie adaptat fiecărei persoane cu care interacționăm, pentru a nu se crea confuzii. De exemplu, nu toți oamenii înțeleg sarcasmul, ironia. Sensul figurativ al cuvintelor poate fi perceput ca și sens propriu, de aceea, mesajul transmis trebuie să fie bine structurat, fără a putea fi reinterprețat și transmis mai departe în mod eronat.

În al doilea rând, comunicarea presupune ca nemulțumirile să fie exprimate atunci când apar și rezolvate, deoarece pot avea efect hotărâtor asupra relațiilor dintre oameni. De exemplu, comunicarea este foarte importantă într-un cuplu care intenționează să-și întemeieze o familie. O comunicare incompletă duce la o acumulare de sentimente cu efect atât în plan psihologic, cât și în plan fizic.

În concluzie, comunicarea este necesară și decisivă în relațiile interumane. Oamenii trebuie să-și transmită gândurile, părerile și dorințele într-un mod cât mai adecvat pentru a nu transforma vorbele în arme.

Schimbarea concepției comunicative promovată în școală pune în mod acut problema educării cu și mai multă sârguință a capacității comunicative deopotrivă la profesor și la elevi, concomitent cu îmbunătățirea comunicării de ansamblu din cadrul instituției școlare. Comunicarea are semnificația unei valori umane și sociale, motiv pentru care educarea comunicării constituie un scop în sine, un obiectiv major al învățământului.

Cerințele de comunicare ale școlii sunt într-o continuă creștere, motiv pentru care ea își multiplică formele de comunicare și își sporește exigențele față de actul comunicării. O astfel de evoluție obligă cadrul didactic să devină un bun profesionist al comunicării didactice, atât în planul stăpânirii tehnicii comunicării, cât și în cel al rezonanței receptorului, în cel al influențării formării personalității acestuia sub multiple aspecte, competența comunicativă căpătând, în felul acesta, o valoare integrativă a aptitudinii sale pedagogice..

Comunicarea este un proces relațional, în cadrul căruia doi sau mai mulți interlocutori fac schimb de informații, se înțeleg și se influențează între ei. Codurile folosite în comunicare sunt: cuvântul, gestul, imaginea, sunetul, mișcarea, stările afective.

Conform Dicționarului de pedagogie, comunicarea didactică este parte fundamentală a procesului de învățământ în care elevii, sub îndrumarea cadrului didactic, dobândesc noi cunoștințe, reguli, formule, legi. În pedagogia tradițională, comunicarea didactică era considerată numai acțiune de predare, elevul având un rol de simplu receptor.

Reconsiderând rolul elevului în cadrul procesului de învățământ, pedagogia modernă acordă o atenție deosebită metodelor activ-participative, conlucrării dintre elev și cadrul didactic, toate acestea fac din comunicarea didactică un proces complex și viu.

UN COPIL EDUCAT

Mihaela Laura Grumazescu

Scoala Gimnaziala Luna de Sus Com. Floresti

Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși. (John Dewey)

Cu ocazia „Zilei Educației”, am realizat împreună cu elevii mei o activitate integrată cu titlul „Un copil educat „.

Scopul activității a fost de a transmite și de a promova laturile educației precum și valorile educative ce vor ajuta elevii în viitor să devină adulți responsabili . Activitatea a debutat cu o conversație purtată cu elevii pe tema propusă. S-a făcut referire la originea latină a cuvântului educație „ education„,- creștere, hrănire, cultivare. Această zi se sărbătorește în prezent în peste 200 de țări. Denumirea ei fiind **World Teachers’ Day** în engleză sau **Journée Mondiale des Enseignants**, în franceză.

Le-am prezentat elevilor câteva imagini sugestive despre „ educația din trecut,,(manuale școlare, hărți, instrumente de scris), precum și câteva citate celebre ale unor personalități marcante ale lumii (Nelson Mandela, Robert Froust, Mihai Eminescu, Anatole France, Seneca).

Elevii au fost împărțiți în 4 grupe. Fiecare copil și-a spus părerea despre rolul educației în viața omului – De ce trebuie să învățăm ? Ce-ți vine în minte atunci când spui cuvântul educație? Ce este un copil educat ?

Lucrările realizate au fost prezentate și discutate cu elevii, iar la finalul activității am împărțit diplome și am cântat împreună cântecul „ Dacă vesel se trăiește „ .

RAPORT PROIECT EDUCATIONAL CHEMAREA NATURII ÎN CADRUL PROIECTULUI MONDIAL LeAF

ALINA SIMONA DULGHERU

Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 5 Mun. Barlad

Nr. preșcolari: 21

ETAPE DE LUCRU:

1. ETAPA DE LUCRU ÎN CLASĂ:

1. DECEMBRIE 2019

- Constituirea comitetului de mediu: 21 de copii de la grupa mijlocie B și părinții lor;
- Stabilirea locului de desfășurare: Parcul V. I. Popa, Bârlad, curtea grădiniței;
- Titlul proiectului: "**Chemarea naturii**".

2. ETAPA DE LUCRU ÎN PARC– Derularea activităților proiectului

1. IANUARIE - MAI 2020

3. ETAPA DE EVALUARE

1. IUNIE 2020

- Popularizarea rezultatelor la nivel de grădiniță, familie, comunitate locală
- Realizarea unui album cu imagini din proiect
- Expoziție de lucrări la biblioteca orașului.

ACTIVITĂȚI ÎN CADRUL PROIECTULUI:

1. Decembrie 2019 - "LUCRĂM ÎMPREUNĂ"

Constituirea comitetului de mediu, formarea și organizarea echipei de proiect, alegerea unui comitet de monitorizare a proiectului, stabilirea responsabilităților, stabilirea activităților ce se vor desfășura, popularizarea inițiativei a proiectului la nivel de școală, familie, presă, comunitate locală.

2. Ianuarie – mai 2020

Ianuarie - „Animale și păsări de curte” – joc didactic

Februarie – „Confecționăm omul de zăpadă”

Martie – „Salvați un copăcel!” – colectare maculatură

Aprilie - „Grădinița mea ca o floare” - plantare

Mai – „Din tainele pădurii”- expoziție de lucrări

3. Iunie 2020 - Evaluarea proiectului:

Se va realiza atât pe parcursul anului școlar, cât și la final, în perioada de evaluare. Verificarea finală se va face prin activități desfășurate prin metoda convorbirii și a jocului didactic și finalizate prin aplicarea unor fișe de evaluare.

1. MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- Evaluări curente: convorbiri, activități practice, fotografii;
- Evaluări finale: concursuri, portofolii, expoziții cu fotografii, program artistic, diseminarea

rezultatelor.

Povestea Omului De Zăpadă

Ramona Hurgoi

Grădinița cu PP Albinuța nr 1 Zărnești

„Copilul să nu știe pentru că i-ai spus, ci pentru că a înțeles el însuși; să nu învețe știința, ci să o descopere”

(Jean-Jacques Rousseau)

SCENARIUL DIDACTIC AL ZILEI

- **ADP** Activitatea debutează cu “**Întâlnirea de dimineață**” în care copiii au posibilitatea de a-și manifesta starea de spirit, de bună dispoziție. Copiii stau de vorbă cu Zâna Iarna- au loc discuții libere despre bucuriile pe care ni le aduce iarna: fulgi moi și pufoși, ninge mult ca să putem face oameni de zăpadă, să ne jucăm cu bulgări, să mergem la săniuș, să ne distrăm chiar dacă este frig afară
- **Salutul** pornește de la educatoare și este continuat de toți copiii grupei cu o formulă specifică: “- Bună dimineața, omule de zăpadă....(trist, vesel, frumos etc)!”
- **Prezența:** “După ce ne-am adunat

Și frumos ne-am salutat

Colegii ne-am întâlnit;

Cine oare n-a venit?”

- **Calendarul naturii:** Se lucrează pe panou:
  - În ce anotimp suntem?
  - Ce zi a săptămânii este astăzi?
  - Ce zi a fost ieri?
  - Ce zi va fi mâine?
  - Cum este vremea?
- **Noutatea zilei:** Educatoarea le spune copiilor că astăzi se vor împrieteni cu un personaj- prezint omul de zăpadă de pluș.

În cadrul activităților liber-alese, copiii vor găsi materialele necesare fiecărui sector. **TRANZIȚIA 1:**

Între: Întâlnirea de dimineață și ALA1 „*Bat din palme*”:

- **ALA 1** La sectorul “**ARTĂ**” copiii vor avea ocazia să coloreze imagini cu omul de zăpadă, la “**CONSTRUCȚII**” vor avea cuburi din plastic din care vor construi palatul Zânei Iarna, la “**ȘTIINȚĂ**” vor rezolva fișe de lucru pe care le vor asambla în cartea pentru omul de zăpadă, împreună cu imaginile de la sectorul artă, la “**BIBLIOTECA**” vor realiza piramida iernii.

ADE În continuare se trece la prima activitate ADE- domeniul limbă și comunicare- povestirea educatoarei „Povestea omului de zăpadă”. Acest moment se realizează prin **TRANZIȚIA 2:** „*Hai Călușeii*”. Le povestesc copiilor despre o poveste ce am auzit-o și eu când mergeam la grădiniță. Copiii ascultă povestea colaborând atunci când li se solicită acest lucru. Înțelegerea acesteia se realizează prin metoda Explozia stelară. Copiii formează 5 echipe și vor reține că întrebarea CE este scrisă pe steluța galbenă, CINE este scrisă pe steluța roșie, CÂND este scrisă pe steluța albastră, UNDE este scrisă pe steluța verde, DE CE este scrisă pe steluța portocalie.

TRANZIȚIA 3:

- leșim la masă : „*Rândul iute să-l formăm!*”

După masă prin **TRANZIȚIA 4** : „*Iarna a sosit în zori*”- *cântec*, urmează realizarea celei de-a doua ADE- domeniul om și societate- confecționarea unui om de zăpadă.

Evaluarea tuturor activităților se realizează printr-un joc folosind metoda Pălăriile gânditoare- anexa 3.

TRANZIȚIA 5 :

Între ADE2 și ALA2, „*Cercul mare*”

ALA2 Joc de mișcare: „Ultimul om de zăpadă rămâne fără scaun”

Se așează scăunelele în semicerc, cu unul mai puțin decât numărul de copii. Se pornește muzica și copiii vor dansa până se va opri muzica, moment în care copiii vor ocupa fiecare un scaun. Cel rămas fără scaun va fi eliminat și se va elimina și un scăunel din semicerc. Treptat se vor elimina toate scăunelele, iar copilul rămas va fi declarat „omulețul câștigător”, (cei eliminați vor dansa în cerc undeva în altă parte a sălii).

Pledoarie Pentru Arte

CECILIA TEODORA GHITA

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Dichiseni

Lumea copilului rămâne cea mai frumoasă, cea mai curată și cea mai inventivă. În jocul lui serios copilul creează lucruri deosebite și de aceea noi, cei maturi trebuie să ne întoarcem în lumea copilăriei, sau mai bine să nu ne desprindem de ea niciodată.

Frumosul a fost întotdeauna considerat una dintre valorile esențiale care trebuia cultivată în conștiința oamenilor alături de adevăr și bine. Cele mai complexe și mai adânci impresii estetice le produce arta (literatura, muzica, plastica, etc.); de aceea educația artistică reprezintă partea esențială a educației estetice. Artă îl influențează profund pe om îi trezește o gamă largă de sentimente și emoții, îl determină să reflecteze, să mediteze, îl îndeamnă la acțiune. Artă îl umanizează pe om !

„Există adesea, în prima copilărie, o prospețime a imaginației, o curiozitate neobosită, un fel de geniu poetic, pe care savanții sau artiștii ajunși la maturitate nu le pot găsi decât cu mare greutate”.

Pornind de la această remarcă, a lui Gaston Berger din „L'homme moderne et education” putem să ne îndreptăm atenția spre o abordare cu încredere a problematicii creativității susținuți de orientările din „Curriculum național” și „Planul - cadru de învățământ”.

Respectând principiile de descentralizare, de flexibilizare și decongestionare a parcursului școlar, putem să abordăm cu deosebită flexibilitate domeniile „Arte” și „Tehnologii”. Valorificând cele mai de preț însușiri ale copilăriei (inventivitatea, fantezia, imaginația, căutările pasionate, elanul spre aventură și cunoaștere) vom stimula și vom forma inteligențe îndrăznețe , oameni cu o gândire independentă, creativă, capabili să opteze pentru o meserie și în acest domeniu.

Deoarece desenul și lucru manual redă dascălului echilibrul, speranța și puterea, îl determină să iubească frumosul din natură și artă, îl determină să stabilească bariere între creația artistică autentică și chici, prin artele vizuale va trebui să stimuleze disponibilitățile creatoare existente mai mult sau mai puțin în fiecare elev.

Copiii nu pot realiza la începutul drumului lor de mici artiști forme care să le întruchipeze cât mai sugestiv ideile și sentimentele. Abordarea integrată a conținuturilor programelor din învățământul primar oferă copilului la început de drum o imagine mai amplă a orizontului apropiat și îndepărtat care le clarifică multe curiozități , regăsindu-se și în creațiile lor artistice și plastice.

Dezvoltarea capacităților creatoare prin artele vizuale, la elevi , de la vârste mici, din perspectiva psihopedagogică se justifică astfel:

avem nevoie de copii care gândesc și au capacitatea de a prelucra informația primită, nu de simpli receptori;

se impune trecerea de la stocarea informației la prelucrarea logică, astfel încât aceasta să-și găsească aplicabilitatea;

este necesară stimularea creativității, imaginației și a gândirii flexibile pentru o structurare temeinică , sistematică a informației, a aptitudinilor, a capacităților;

se impune necesitatea de a forma capacitatea elevilor de a transfera logic, de la o arie curriculară la alta, conținuturile și de a le structura , restructura și ierarhiza în funcție de trebuințe, de necesități și de contextele situaționale.

Pornind de la aceste premise, cu ocazia sărbătorilor de iarnă, la nivel de școală, s-a organizat un târg de Crăciun cu vânzare de produse realizate de copii.

Pregătiți cu arme și bagaje (diverse materiale și instrumente de lucru), am făcut un tur de forță printre imaginație, creativitate și tehnici din care au rezultat cele mai frumoase decorațiuni.

Activitatea s-a bucurat de un real succes. Într-o jumătate de oră nu am mai avut ce să vindem.

Mulțumiți de rezultat, copiii au sărbătorit cu prăjituri și turtă dulce, cu ceai și ciocolată caldă, au făcut fotografii într-un decor magic, au creat amintiri și planuri pentru următorul târg.

Cu banii strânși, școala a reamenajat spațiul bibliotecii pentru elevii de gimnaziu iar pentru cei de

ciclu primar, a realizat o sală de lectură.

Activități De Promovare A Lecturii

COSTELA LILIANA DUMITRU

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Dichiseni

Motto. “ Un copil care citește va fi un adult care gândește. – Sasha Salmina

Una dintre carențele reale ale elevilor din zilele noastre este lipsa interesului acestora pentru lectură.

Fenomen real al ultimului deceniu și jumătate, criza lecturii îngrijorează nu numai cadrele didactice și părinții, ci pe toți care se ocupă de destinul cărții, de la autori și editori, până la bibliotecari și documentariști.

Oare de ce copiii noștri nu mai au bucuria de a citi, bucurie pe care o simțeam noi, părinții și bunicii noștri?

Fără a minimaliza importanța mijloacelor moderne de informare, cadrul didactic are datoria de a apropia elevul său de carte de la vârste mici, dar nu obligându-l să citească, ci îndrumându-l să descifreze tainele cărților și trezindu-i interesul pentru această activitate intelectuală.

Pentru aceasta eu, în primul rând am realizat o bună colaborare cu biblioteca școlii, urmărind împreună citirea unor opere literare adecvate vârstei copiilor, opere care fac parte din tezaurul literar românesc și universal. De la sfârșitul clasei I i-am dus pe elevii mei în aceste “temple ale culturii”, unde le-am explicat ce este aceea o bibliotecă, cum se pot informa, cui pot cere ajutorul în alegerea unei lecturi.

Anul acesta la clasa a III a , avem o oră din cele cinci de limba română dedicată lecturii.

Se știe că lectura literară contribuie la dezvoltarea gândirii, limbajului, a trăsăturilor de caracter ale copiilor, sensibilității și gustului pentru frumos.

Primul contact cu cartea este foarte important, de aceea trebuie încurajat și îndrumat în permanență .Este deosebit de important ,ca elevul să înțeleagă ceea ce citește, apoi să fie în măsură să analizeze, să deosebească ceea ce este bun, util, instructiv și educativ de ceea ce este rău, inutil dăunător, ca în final să-și poată formula o opinie despre cartea citită.

Activitățile de promovare a lecturii sunt de natură interdisciplinară. Ele se pot organiza sub orice formă, în funcție de creativitatea și disponibilitatea celui care conduce centrul. Pot fi jocuri de rol , șezători literare, expoziții de cărți, diverse acțiuni desfășurate cu prilejul unor sărbători – marcarea festivă a Zilei internaționale a cărții pentru copii (2 aprilie), concursuri, prezentări power-point, înființarea unui colț intitulat “Vitrina literară” unde se va face o prezentare fluentă și continuă a operelor literare pentru copii: povești, povestiri, legende, fabule, poezii, proverbe, ghicitori; fișe cu exerciții diverse pe baza textelor citite, imagini de colorat cu personaje îndrăgite, dicționare sau modele de fișe de lectură. În urma unor astfel de prezentări elevii vor ști să deosebească scriitorii, să le recunoască operele.

Un alt tip de activitate pentru promovarea lecturii ar putea fi acțiuni de genul “Am citit, recomand colegului!” sau “Mi-a plăcut, cred că v-ar plăcea și vouă!”, în care elevii vor povesti episoadele cele mai interesante din lecturile citite stârnindu-le și celorlalți interesul pentru o anumită operă.

De asemenea se mai pot realiza convorbiri literare, organizate sub forma unui dialog cu copiii, fie individual, fie în grupuri mici, fapt care îi angajează pe aceștia în împărtășirea spontană a impresiilor în comunicarea propriilor gânduri, fiind implicați activ, atractiv sau în mod deconectant la viața socială a clasei.

Filmul, teatrul de păpuși, casetele audio și video folosesc ca mijloace concrete ce pot fi utilizate de dascăl în vizualizarea unor posibile lecturi suplimentare din programa școlară.

Se mai pot realiza acțiuni în parteneriat cu familia de tipul: “Părinți și copii împreună”, “Bunica deapănă amintiri”, dramatizări ale fabulelor în care personajele viețuitoare, prin comportamentul lor corespund actualelor nevoi de educație ale individului.

Lectura modifică comportamentele cititorilor, spiritul și gândirea critică le dezvoltă, iar aceștia sunt responsabili pentru faptele lor, participă direct la medierea conflictelor, se pot autodepăși, autoevalua, ajungând la dezvoltarea lor personală.

Fiecare lectură audiată sau citită mobilizează atât elevii, cât și pe părinții acestora, care trebuie să intervină cu explicații despre conținuturile mai greu perceptibile.

Atunci când copiii nu simt lectura ca pe o corvoadă, ci o caută ca pe o sursă de informare, de relaxare, de bucurie, putem spune că am îndeplinit cu adevărat mare parte din misiunea pe care o avem ca dascăli.

Cărțile- sunt poarta deschisă spre cunoaștere, profesorul cu cea mai multă răbdare, care așteaptă să fie citite și explorate.

Grădinița-Educație Prin Iubire

Luciana Voinea

Grădinița Program Normal Nr.2 Satnoieni

Vă întrebați ,oare cum reușesc copiii să se acomodeze într-o clasă/grădiniță și în alta nu,ei bine, copiii vin cu plăcere acolo unde simt dragoste necondiționată și se atașează într-o clipă de educatoare,de sala de grupă colorată,luminoasă,primitoare ,de colegi.Ne întrebăm dacă prea multă iubire și ăngaduință duc la eșec în educația copiilor noștri,ei bine,pentru a se dezvolta constant și sănătos,un copil are nevoie de o relație sănătoasă și permanentă cu adușșii care țin cu adevărat la ei.În relațiile interumane faptele sunt mai grăitoare decât vorbele.

Nu toți copiii se simt cu adevărat iubiți de educatoare pentru că iubirea și afecțiunea trebuie demonstrată,nu doar afirmată.Copiii vin pe lume cu anumite capacități comportamentale și educaționale,mai târziu învățând să comunice verbal.Aceasta presupune să ne manifestăm iubirea față de copil atât pe căi emoționale cât și comportamentale.Ceea ce îl determină pe copil să se simtă iubit se bazează pe ceea ce facem și mai puțin pe ceea ce spunem chiar dacă ne exprimăm verbal iubirea în fiecare zi,Copilului nu îi sunt suficiente o îmbrățișare,un pupic pe frunte sau obraz.Arsenalul nostru de dragoste trebuie să includă acele întâlniri directe care să îi dea de înțeles copilului că îl iubiți:o mângâiere și o bătaie ușoară pe spate sau pe umăr, o mână trecută prin păr și de ce nu un scărpinat distractiv pe spate.

Acest tip de afecțiune întâmplătoare este un dar foarte pentru copil alături de menținerea contactului vizual.Modalitățile e a menține contactul vizual îi oferă senzația că ești doar cu el când sunt și alții de față:o privire mai intensă,un semn făcut cu ochiul,un zămbet larg ornat de acel demn de apropiere al mâinii de obraz,, așa cum numai tu și el v-ați obișnuit".

Nimic nu e gratuit și nefolositor pentru simplul motiv că se creează o relație specială ,trainică ,de care copilul are o nevoie disperată pentru a face față realităților vieții.Un element vital este iubirea necondiționată care pune pe primul loc nevoile copiilor și constituie baza unei relații sincere și solide cu un copil.De multe ori copilul se poartă urât pentru că cerșește un răspuns pozitiv la întrebarea :,, Mă mai iubești?"Din experiența proprie am observat că e mult mai ușor să formezi un copil atunci când se simte iubit sincer,oare nu este mai frumos și mai ușor să educăm prin și cu iubire?

JOCURI IN AER LIBER - CATALOG DE JOCURI PENTRU VĂRSTA DE 3-5 ANI

mariana tamas

Gradinita Cu Program Prelungit Ion Creanga Baia Mare

1. Țară, țară vrem ostași!

Pentru acest joc e nevoie de mai mulți copii, cel puțin 10-12. Ei se împart în două echipe și se așază față în față la distanță de 6 metri, sau în funcție de mărimea terenului de joacă. Echipele se prind de mâini și se țin cât mai strâns. Una dintre echipe strigă "Țară, țară vrem ostași!" iar cealaltă echipă răspunde "Pe cine?".

Cei care au strigat că vor ostași numesc numele unui copil din echipa adversă. Cel ales trebuie să fugă înspre echipa care îl cheamă și să încerce să desfacă mâinile dintre doi copii (să rupă zidul de mâini format de aceștia). Dacă a reușit să desfacă mâinile, copilul alege un jucător din echipa adversă și îl duce la echipa sa.

Dacă nu a reușit să desfacă mâinile, acel copil rămâne în echipa adversă. Câștiga acea echipa care are mai mulți jucători.

2. Rațele și vânătorii

Se joacă în 2 echipe – jucători de la 10 în sus sau cu cât mai mulți cu atât mai bine. Se joacă cu 2-3 mingi ușoare. Copiii se împart în două echipe.

O echipă se va distribui pe cele două tușe laterale în timp ce a doua echipă va sta în mijlocul terenului. Scopul jocului este de a elimina echipa aflată la mijlocul terenului, într-un anumit interval de timp, stabilit înainte, așa că echipa de pe margini va trebui să elimine cât mai mulți membrii posibili din echipa din mijloc. În momentul în care un jucător din mijloc va fi atins, va fi eliminat. În cazul în care un jucător din mijloc reușește să prindă mingea din zbor, va avea o viață care-l va salva în cazul în care va fi nimerit cu mingea de echipa atacatoare.

Când a expirat timpul de joc se numără jucătorii de la echipa din mijloc, rămași în joc, după care echipele vor schimba rolurile.

Câștigă echipa care a reușit să elimine cât mai mulți jucători de la echipa adversă.

3. Batistuța

Se joacă cu cel puțin 4-5 copii. Copiii, mai puțin unul, stau în cerc așezați pup, cu ochii închiși și în jurul lor copilul ales printr-o numărătoare se învârtă cu o batista în mana, cântând:

Am pierdut o batistuța/Mă ceartă mămica/Cine-o afla să mi-o dea/Că-i sărut gurița/Batista-i parfumată/
Se află la o fata/La o fată frumoasă/Pe care o iubesc.

După ce a terminat de cântat lasă batista la spatele unui copil spunând "gata".

Toți copiii își deschid ochii, se vor uita în spate și la cel care e batista o ia de jos și fuge după copilul care i-a lăsat-o. Acesta trebuie să fugă și el și să încerce să se așeze în locul în care era celălalt copil, în grup.

Apoi jocul se ia de la început.

Educație Fără Frontiere!

ionela ceaureanu

Liceul de Arte I.st.paulian

Încă din primii ani de viață ai copilului începem să ne gândim la un sistem de educare pentru acesta, să conturăm în linii mari metoda pe care vrem să o adoptăm. Fiecare părinte este unic, prin urmare, ideile fiecăruia sunt foarte variate, dar cu siguranță fiecare își dorește ceea ce e mai bine pentru copilul său. În România, pe lângă sistemul clasic de învățământ există și sisteme alternative, cum este cel Montessori, Waldorf sau Step by Step. Pe lângă acestea, începe să prindă contur și homeschooling-ul, ca formă de educație pentru copii.

Sistemul clasic este cunoscut în linii mari de toți părinții. Acesta este concentrat pe acumularea unor cunoștințe și asimilarea unor comportamente. Din fericire, cel puțin în clasele primare, există și învățători talentați, cu dragoste pentru copiii, care încearcă să-i facă pe copii să iubească școala și să învețe din plăcere, fără să le ceară să rețină pe de rost definiții pe care nu le înțeleg..

Sistemul Step by Step este un sistem alternativ, organizat în cadrul școlilor obișnuite de stat. Deși la început a fost un program conceput pentru copiii din mediile sociale defavorizate, în prezent au ajuns să fie în întreaga țară în jur de 900 de clase cu sistem de predare Step by Step. Se poate înscrie orice copil, în limita locurilor disponibile. În momentul de față, sistemul Step by Step este prezent în România doar în învățământul de stat preșcolar și primar

În România, învățământul Waldorf funcționează atât ca învățământ de stat, cât și ca învățământ privat, organizat de Ministerul Educației, în baza Acordului General de Cooperare, încheiat în anul 1996 cu FWR. Se pornește de la premisa că fiecare ființă umană este unică și trece prin diferite etape de dezvoltare, așadar nevoile fizice, sociale, emoționale, intelectuale și spirituale specifice fiecărei faze de dezvoltare sunt și ele diferite.

Sistemul de predare Montessori a înființând peste tot în lume școli. La început atenția a fost concentrată pe copiii cu deficiențe mintale din naștere, retardați intelectual.

Educația în Marea Britanie este obligatorie pentru toți cetățenii cu vârsta cuprinsă între 5 și 16 ani și este împărțită în public (învățământ gratuit) și privat (instituții de învățământ cu taxă). Este de remarcat faptul că în Marea Britanie, în conformitate cu diviziunea administrativă și tradițiile stabilite, coexistă trei sisteme educaționale: Anglia și Țara Galilor, Irlanda de Nord, Scoția. Anglia, Țara Galilor și Irlanda de Nord diferă ușor în ceea ce privește educația, dar sistemul de învățământ scoțian are propriile sale caracteristici tradiționale.

Educația școlară tradițională britanică durează 13 ani: de la 5 la 18 ani. Există o mare varietate de școli în Marea Britanie. Există școli de fete, de băieți și școli mixte, unde ambele se predau împreună.

Educația școlară din Germania este supusă guvernului statului său. Prin urmare, programele, regulile și chiar durata pregătirii în diferite regiuni ale țării diferă. Durata totală a studiilor în Germania este de 13 ani. Sistemul școlar este format din două etape:

Școală primară. Formarea durează de la 4 la 6 ani. Programul educațional la această etapă de învățământ este același pentru toate instituțiile de învățământ ale țării.

Școlile secundare din Germania diferă ca tip. Curricula și domeniile lor de educație diferă semnificativ. Adică un elev aflat deja la liceu alege în ce direcție și nivel de specialist vrea să devină. Învățământul secundar în Germania se oferă în gimnazii, școli reale, școli de bază, profesionale și unificate.

Rolul proiectelor și parteneriatelor educaționale școlare în socializarea și valorizarea elevilor

În contextul societății contemporane caracterizate prin criza de timp și prin explozia informațională și tehnică, computerul și, implicit, internetul, au devenit fenomene globale a căror înțelegere încă ne depășește. Apreciem, desigur, efectele pozitive, conectivitatea, rapiditatea găsirii răspunsurilor, dar mai greu ne dăm seama de potențialul lor nociv. Copiii și adolescenții pot deveni foarte ușor prizonierii unui dialog virtual, joc sau aplicație, devin dependenți de net, renunță la a mai socializa în mod direct, la jocuri sportive, se însingurează, iar dezvoltarea personalității lor va avea serios de suferit. În plus, se deschid porți de vulnerabilitate fără precedent, de care adulții nu au știut niciodată și nu le percep prea ușor pentru că nu au crescut cu așa ceva. Iată de ce, din ce în ce mai mult, se afirmă că școala și specialiștii săi au un rol esențial în formarea și pregătirea tinerilor pentru viață.

Parteneriatele școlare facilitează realizarea unor proiecte prin care elevii au posibilitatea să își perfecționeze și să pună în practică cunoștințele, să participe la competiții, excursii, schimburi de experiențe, socializând și perfecționându-și competențele de comunicare.

Proiectarea și implementarea unor activități extracurriculare și extrașcolare, în școală și în comunitate, pe baza proiectelor și parteneriatelor dintre elevi, profesori și membri ai comunității locale este o necesitate a activității didactice.

Experiențele elevilor participanți sunt pozitive, legăturile de prietenie dintre participanți sunt stabile și viabile astfel încât nu mai este nevoie de motivare suplimentară pentru participarea la alte programe asemănătoare, interne sau internaționale.

În concluzie, în societatea actuală este extrem de important rolul școlii în favorizarea relațiilor constructive, în crearea relațiilor pozitive între elevi și semenii lor, în promovarea comportamentului incluziv.

Bibliografie:

1. Bătrînu, E. - Educația în familie. București: Editura Politică, 1980.
2. Cucuș, C. (coord.) - Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice. Ediția a III-a revăzută și adăugită. Iași: Editura Polirom, 2009.

Actorii Principali Cu Rol În Incluziunea Copiilor În Mediul Școlar

Sescu Ursu Irina Ecaterina

Scoala Gimnaziala Sfântul Andrei

În vederea stabilirii unor strategii de prevenire și combatere a eșecului școlar, am vizat următoarele obiective :

1. Evidențierea factorilor reușitei \ eșecului școlar într-un mediu socio-cultural bine determinat;
2. Evaluarea influenței unor factori determinanți ai eșecului școlar, referitori la următoarele variabile:
  - caracteristicile individuale ale elevilor (starea de sănătate, dezvoltarea psihointelectuală, vârsta cronologică \ vârsta mentală, dezvoltarea psihointelectuală, motivația, aspirațiile, interesul pentru instruire)
  - mediul familial și relațiile de grup (nivelul de instruire al părinților, interesul acestora pentru studiile copiilor, importanța acordată școlii, opțiunile familiei în ce privește perspectiva socială și profesională)
  - mediul școlar (conținutul învățământului, resursele umane și materiale ale școlii, personalitatea învățătorului)
3. Elaborarea unor strategii de prevenire și combatere a eșecului școlar, atât la nivel de macrosistem, precum și la nivel individualizat.

Ipoteza de la care am pornit poate fi sintetizată sub forma următoarelor enunțuri:

- Cu cât predispoziția spre eșec este mai mare, cu atât poziția subiectului în grup tinde spre marginalizare;

Stilul didactic afectiv compensează factori extrașcolari predispozanți la eșec, prin înlăturarea fobiei școlare și creșterea încrederii în forțele proprii; Metodica cercetării

Cercetarea se realizează pe un eșantion de 24 de elevi, respectiv 12 fete și 12 băieți ce compun colectivul clasei pregătitoare G. Indirect, familiile celor 24 de subiecți participă prin completarea chestionarelor (Anexa 1). Sunt implicate în cercetare 20 de cadre didactice cu o vechime în învățământ de cel puțin 2 ani, care prin completarea chestionarelor (Anexa 2) aduc informații importante în plan cantitativ și calitativ.

Durata propusă pentru realizarea obiectivelor este de 1 an școlar, respectiv 14 septembrie 2020- 25 iunie 2021.

Metodele și instrumentele de investigație utilizate pentru verificarea ipotezelor propuse au fost următoarele:

Metode de recoltare a informațiilor

1. Metoda observației constând în urmărirea intenționată și înregistrarea sistematică a diferitelor manifestări comportamentale ale grupului \ individului, precum și a contextului situațional al comportamentului. În realizarea observației am avut în vedere atât simptomatologia stabilă, trăsăturile bioconstituționale ale elevilor din eșantion, dar cu precădere simptomatologia labilă, adică multitudinea comportamentelor flexibile, mobile ale subiecților investigați cum ar fi conduita verbală, motorie, mnezică, inteligența, etc., ca și varietatea expresiilor afective, atitudinale. Ca formă de organizare a observației am abordat observația directă, continuă, alternând tipul pasiv cu participativ la activitatea grupului, dar prin suprapunerea rolurilor de învățător cu cel de observator, elevii supuși cercetării nu s-au simțit studiați, tratându-mă ca pe un observator ignorat, astfel permițându-mi să surprind manifestările comportamentale naturale, firești, în condiții obișnuite de solicitare școlară, oferind date de ordin calitativ.

„Specific pentru cercetările observaționale este faptul că ele se efectuează de un observator care de regulă este agentul acțiunii educaționale. Întrucât este implicat nemijlocit în desfășurarea acțiunii educaționale, prezența sa nu distorsionează rezultatele, având în același timp posibilitatea să insiste asupra amănuntelor și să urmărească detaliile.” (Drăgan I., Nicola I., 1993, p 37)

Limitele acestei metode de cercetare am încercat a le compensa prin folosirea altor metode complementare, prezentate în continuare.

2. Ancheta prin chestionar adresat familiilor referitor la :

- caracteristicile mediului familial (componența, tip de familie, climat, indicatori socioeconomi, etc.);
- motivațiile, interesele, aspirațiile, atitudinea acestora față de școală și activitatea de instruire;
- relațiile și anturajele extrașcolare, preocupările din timpul liber;

3. Ancheta prin chestionar adresat unui număr de 20 de cadre didactice (învățători\ institutori, cu o vechime minimă în învățământ de 2 ani) prin care urmăresc corelarea experienței individuale și a observațiilor făcute pe un eșantion bine determinat cu informații similare culese pe baza întrebărilor dihotomice, evantai sau libere de la persoane cu experiență în educație și implicit în elaborarea unor strategii de prevenire și combatere a eșecului școlar;

Informațiile culese cu ajutorul metodelor enunțate au fost analizate, prelucrate, pentru a putea fi prezentate într-o formă accesibilă, sintetică și relevantă prin tabele, grafice, procente.

Chestionar aplicat cadrelor didactice

În activitatea dumneavoastră ați întâlnit elevi în situația de eșec școlar?

Figura 1 Cazurile eșecului școlar întâlnit de către cadrele didactice chestionate

Dintre cele 20 de cadre didactice, 16 persoane au răspuns afirmativ, reprezentând un procent de 80%, atunci când au fost întrebat dacă au întâlnit cazuri de eșec școlar pe parcursul carierei. (Figura 1)

La întrebarea "Care dintre factorii următori vi s-au părut cu preponderență a fi implicați în eșecul școlar?" (Figura 2) am obținut un procent de 60% pentru factorii extrașcolari, 20% pentru factorii intelectuali și într-o pondere egală de 10% pentru factorii școlari și nonintelectuali. Astfel un număr de 12 persoane evidențiază factorii extrașcolari ca fiind deosebit de importanți în evoluția școlarului.

Un procent de 65% dintre respondenți consideră că uneori repetarea clasei poate fi o măsură eficientă pentru combaterea eșecului școlar, 20% considera ca nicidecum aceasta metodă nu este eficientă și doar 15% consideră ca repetarea clasei poate combate abandonul școlar. Nici un cadru didactic nu a optat pentru varianta conform căreia întotdeauna repetarea clasei previne eșecul școlar. (Figura 3.)

Care dintre factorii următori vi s-au părut cu preponderență a fi implicați în eșecul școlar?

Figura 2 Ponderea factorilor extrașcolari, școlari, intelectuali și nonintelectuali

În ce măsură repetarea clasei este o măsură eficientă în combaterea eșecului școlar?

Figura 3 Repetarea clasei – măsură eficientă în combaterea eșecului școlar

Cauza eșecului școlar

Figura 4 Cauzele eșecului școlar

Un procent de 35% dintre cadrele didactice chestionate considera că principala cauză ce poate duce la eșecul școlar este reprezentată de lipsa cooperării familiei cu școala. Un al doilea factor ce poate sta la baza unui eșec este instabilitatea școlară, acesta fiind considerat un factor important de 25 % dintre respondenți. Tulburările comportamentale alături de instabilitatea psihomotorie sunt în pondere de 20 % și respectiv 15 % , iar inteligența școlară sub limită ocupă ultimul loc ca și cauză pentru eșecul școlar din punctul de vedere al respondenților.

Așa cum se poate observa în Figura 5 în cazul în care un copil este predispus spre eșec, 85% din colectivul clasei are tendința de respingere, pentru 10% din colectiv trece neobservat, 5% reprezintă procentul de acceptare și din păcate nici un elev nu a prezentat o reacție de îndrăgire față de copiii pe care i-am ales ca studiu de caz (D.F. și G.E.).

Statutul preferențial al subiectului în situația eșecului școlar

Figura 5. Statutul preferențial

Bibliografie

1. Stoltz, G., 2000 Esec școlar – risc de esec social, Societatea Academică Hyperion, Ed. Victor, București.

PROIECT DIDACTIC - Unități De Măsură Nonstandard

Mihaela Trandafir

Școala Gimnazială Găgești

ARIA CURRICULARĂ: Matematica și științele naturii

UNITATEA TEMATICĂ: Măsurăm și comparăm

DISCIPLINA: Matematica și științele naturii

DISCIPLINE IMPLICATE: Comunicare în limba română

Arte vizuale și abilități practice

SUBIECTUL LECȚIEI: Unități de măsură nonstandard

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

TIPUL LECȚIEI: predare- învățare

COMPETENȚE SPECIFICE:

*** Matematica și explorarea mediului**

6.1. Utilizarea unor măsuri neconvenționale pentru determinarea și compararea lungimilor

1.1. Recunoașterea numerelor în centrul în centrul 0-31

5.1. Sortarea și clasificarea pe baza unui criteriu dat

*** Comunicare în limba română**

2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală.

2.4. Exprimarea propriilor idei în context cunoscute, manifestând interes pentru comunicare.

***Arte vizuale și abilități practice**

1.1. Sesizarea semnificației unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/ modelaj/ colaj/ film/ desen animat, care reflectă un context familiar.

OBIECTIVELE LECȚIEI:

Până la sfârșitul activității toți elevii vor fi capabili să:

O1-să compare lungimile a două sau mai multe obiecte;

O2-să estimeze care obiect este mai lung, mai scurt, ori de aceeași lungime cu obiectul dat;

O3-să măsoare lungimi cu ajutorul unor etaloane nestandardizate: pasul, creionul, palma, cotul;

O4: să utilizeze în mod adecvat termenii prin care se exprimă măsurarea lungimii obiectelor;

O5:să formuleze clar și rar răspunsurile la întrebări referitoare la conținutul textului audiat.

RESURSE:

I METODOLOGICE

STRATEGII DIDACTICE:

1. **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația ,expunerea,explicația, exercițiul, observația, jocul didactic, Metoda Ciorchinului,
2. **MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** Fișe de lucru, prezentare Power Point, jetoane, cartonașe, caietele

- de lucru, cutia magică, videoproiector, planșe.
3. **FORME DE ORGANIZARE:** frontală și individuală.
  4. **METODE DE EVALUARE:** observarea sistematică a comportamentului elevilor, autoevaluarea, aprecieri verbale.

II TEMPORALE: 50 minute

III UMANE: elevii

IV SPAȚIALE: Clasa

BIBLIOGRAFICE: Programele școlare pentru clasa pregătitoare, aprobate prin OMEN nr. 3418 din 19.03.2013

Ghid metodologic pentru clasa pregătitoare – Editura Intuitex.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

ETAPELE INSTRUIRII ȘI DOZAREA	COMP. SPE- CIFI CE	COMP. DERI- VATE	CONȚINUTUL INFORMAȚIONAL ȘI DEMERSUL DIDACTIC		STRATEGII DID	
			ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVULUI	METODE ȘI PROCEDEE	MIJ DE ÎNV. MÂI
1. Moment organizato ric 1 min.			<p>Pregătesc materialele necesare și climatul optim desfășurării activității.</p> <p>Anunț copiii că astăzi vom face împreună ora de matematică și explorarea mediului.</p>	Elevii se pregătesc pentru ora de Matematica și explorarea mediului	Conver sația	

<p>2. Reactualizarea cunoștințelor 5 min</p>	<p>MEM 1.1</p>	<p>O1</p>	<p>Pentru a ne intra în ritm , voi ruga copiii să rezolve următoarele cerințe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Numți vecinii numărului 15. • Ce număr se află între 27 si 29? • Cum este 21 față de 23? • Spune o opera • ție de adunare care să îți dea rezultatul 15. • Numără încă trei numere după 17. 	<p>Copiii vor răspunde cerințelor în propozitii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vecinii numărului 15 sunt : 14 si 16 • Numărul aflat între 27 si 29 este 28. • Numărul 23 este mai mare față de 21. • O operație de adunare este $10+5=15$ • 18, 19, 30 	<p>Expunerea</p>	
<p>3. Captarea atenției 5 min.</p>	<p>CLR 2.4</p>	<p>O5</p>	<p>Se realizează cu ajutorul unei prezentări power point care debutează cu textul:</p> <p><i>Un cocor călător</i></p> <p><i>Învăța matematica din zbor.</i></p> <p><i>Mult a colindat prin lume</i></p> <p><i>Dar ce distanță nu știe anume.</i></p> <p><i>Căci habar el n-are, ba nici nu știe</i></p> <p><i>Cum se măsoară și cum cum s-o scrie</i></p> <p><i>Distanța, lungimea, măsurătura</i></p> <p><i>Vai, ce încurcătură!</i></p> <p>Adresez întrebări:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cine este personajul? 2. Ce a făcut acesta? 3. Ce nu știe cocorul? <p>Dragii mei, cocorul este foarte necăjit deoarece, acesta nu știe să măsoare lungimea unui obiect. Așa că ne roagă să îl ajutăm .</p>	<p>Copii sunt atenți și vor răspunde la întrebări în propoziții.</p>	<p>Conversația</p> <p>Expunerea</p>	<p>Pre: re</p> <p>Pow Poir</p>

	<p>MEM 6.1</p>	<p>O2</p>	<p>Copiii vor avea de rezolvat următorul exercițiu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Folosind radiera, măsoarăți lungimea penarului, a caietelului și a stiloului. • Câte radiere ați numărat? <p>Copiii își dau seama că măsura lungimii nu a rezultat la fel și le voi explica, că acest lucru, se datorează faptului că lungimea obiectelor nu este aceeași.</p>	<p>Copiii sunt atenți</p> <p>Copiii vor rezolva exercițiul și vor constata că nu le-a dat același număr de radiere.</p>	<p>Expunerea</p> <p>Exercițiul</p>	<p>Fișă lucru</p>
--	----------------------------------	-----------	---	--	---------------------------------------	-------------------

Tema Pentru Acasa-Necesitate Sau Obligativitate?

GHEORGHITA COTET

Liceul Teoretic Ionita Asan Caracal

Tema, reprezintă pentru elevi, un mijloc de a-și fixa și consolida cunoștințele dobândite la școală, iar pentru părinți, un mod concret de a se implica în procesul educațional.

Odată devenit școlar, copilul începe să aibă anumite responsabilități, mult mai mari decât atunci când mergea la grădiniță, ca preșcolar. În primul rând, începe să aibă responsabilități în ceea ce privește viitorul său în devenirea sa ca adult. Printre aceste responsabilități ale sale se află și « temele pentru acasă ».

Elevii trebuie să înțeleagă de ce primesc teme pentru acasă:

-deoarece trebuie să își fixeze și consolideze informațiile primite la ore;

-să se pregătească pentru zilele următoare de școală;

-să aibă un motiv de a recurge la anumite surse de informare suplimentare (cărți, dicționare, enciclopedii, internet, etc.).

În același timp, temele îi ajută pe copii să devină mai încrezători în capacitatea lor de decizie, să dorească și să se informeze, dar și să devină mai disciplinați, să își planifice timpul și să respecte « termenele limită ».

Necesitatea temelor pentru acasă este discutabilă, existând păreri pro, dar și contra. Enumăr câteva:

a)argumente pro

1. *Temele pentru acasă ajută la însușirea noțiunilor redată în orele de curs. Acestea conțin elemente învățate de către elevi în ziua respectivă și sunt impuse tocmai pentru o mai bună înțelegere a noțiunilor. Aceste teme îl obligă pe elev să aplice partea teoretică într-o problemă de ordin practic. Astfel, partea teoretică va fi înțeleasă și învățată mai ușor și nu în mod mecanic.*

2. *Temele pentru acasă reprezintă un mod eficient pentru elev de a-și petrece timpul liber. Rezolvarea temelor pentru acasă conferă elevului o creștere a nivelului de inteligență a acestuia, ceea ce va duce la obținerea de rezultate mai bune în școală, dar și în viață. Tot în acest fel copilul va capăta mai multă încredere în modul sau de a raționa.*

b)argumente contra

1. *Temele pentru acasă nu reprezintă o modalitate eficientă de educare a elevilor. Acestea sunt ineficiente în contextul în care, acasă, copilul este înconjurat de numeroase tentații (calculator, televizor, telefon), iar părinții sunt prea ocupați pentru a-și supraveghea în permanență copiii.*

2. *Elevul poate demonstra însușirea cunoștințelor în clasă. Orice aplicație care poate fi dată ca tema pentru acasă poate fi redefinită pentru a fi lucrată în clasă. Distincția școală- acasă este similară pentru elevi cu cea de muncă- timp liber. De altfel, dacă școala îl pregătește pe elev pentru viață, așa ar și trebui să fie. Tot ceea ce elevul are de a demonstra, va trebui să se pregătească la locul de învățare. Este de preferabil ca activitățile de verificare a deprinderilor și cunoștințelor să se petreacă în clasă.*

Volumul de muncă necesar efectuării temelor pentru acasă trebuie să se înscrie în limite rezonabile. De aceea, un număr mare de exerciții duce la lucru de mântuială, copiere, abandonarea întregii teme, refuz față de abordarea temei. Aceasta trebuie să fie în corespondență cu posibilitățile elevilor și să fie legată de însușirea și aplicarea cunoștințelor predate. Ea trebuie dată diferențiat, atunci când între elevii aceleiași clase sunt diferențe mari în ceea ce privește capacitatea și pregătirea lor.

Tema trebuie să fie însoțită de explicații ajutătoare și de indicații potrivite. Mulți elevi învață pe de rost metodele de rezolvare a unor probleme și își formează șabloane pe care le aplică automat.

Învățătoarea are obligația de a-i învăța pe elevi cum să-și facă tema, nu să creeze în permanență un climat ce determină ca necesitate apariția unui mediator între elev și cadru didactic care predă la clasă. Temele de acasă își ating scopul dacă sunt controlate în permanentă de către profesor. Temele nu trebuie folosite niciodată ca pedeapsă.

Greșit este să i se promită diverse recompense pentru a-și efectua temele, iar părintele nu trebuie să stea permanent lângă copil și nici nu trebuie să-l păzească. Un părinte trebuie să evite extremele, să nu fie nici prea cicălit, dar nici să nu știe dacă copilul său are sau nu teme de rezolvat pentru acasă.

În opinia mea, temele pentru acasă se dau pentru:

- a rezolva și a înțelege mai bine ceea ce s-a discutat în clasă;
- a-și însuși mai rapid informațiile predate la școală;
- a înțelege ce se va discuta în ziua următoare la ore;
- a se obișnui de mici să consulte diferite resurse precum cărțile de la bibliotecă, enciclopediile, dicționarele etc.;
- a-i ajuta pe copil să-și dezvolte aptitudini pozitive, să găsească unele soluții, să-și consolideze cunoștințele etc.

Elevii care acordă o mare atenție temelor se descurcă mai bine la școală, descoperă lucruri noi, iar părinții descoperă la rândul lor multe lucruri noi legate de educația copiilor lor și atunci se vor implica activ în educația copilului.

Familia Și Școala- Factori Activi Ai Succesului În Viață

Loredana Mariana Creanga

Scoala Gimnaziala Pirjol

Este greu să crești un copil, dar și mai dificil este să-l educi. Educația, ca acțiune socială organizată se desfășoară într-un cadru constituit pe baza unor valori perene și cu participarea tuturor factorilor educaționali: școală, familie, instituții culturale, mass-media, comunități locale, state și guverne naționale.

Familia și școala reprezintă cei mai importanți factori educaționali, fiind adevărați piloni ai educației. Atât părinții, cât și educatorii au un interes deosebit față de succesul copiilor și doresc să le faciliteze reușita în viață.

Legăturile dintre cele două instituții pot deveni foarte puternice. Părinții își doresc foarte mult ca cei mici să reușească și vor să colaboreze cu școala pentru a atinge succesul. Școlile pot și chiar joacă un rol important în întărirea acestor interdependențe. Părinții se întorc către școli pentru a fi îndrumați. Când dascălii și conducerea sunt dornici să-i atragă pe părinți, atunci rezultatele copiilor se îmbunătățesc. Există multe inițiative promițătoare care demonstrează căile inovative de a îndrepta familia către procesul de învățământ. Prin astfel de eforturi, precum și altele asemănătoare, școlile vor obține un sprijin și mai mare din partea părinților și se va observa mai clar progresul elevilor.

Orice tip de efort, realizat pentru a le oferi părinților mai multe oportunități de a-și ajuta copiii să învețe și să-și croiască un viitor, va necesita o schimbare în atitudinea publică în ceea ce privește importanța învățământului, va implica dorința dascălilor de a regândi fundamental rolul părinților și al relației școală-familie și va solicita cooperarea întregii comunități.

Concomitent cu intrarea copilului în mediul școlar, acțiunea educativă a familiei se îmbogățește și devine mai profundă. Pentru ca elevul să obțină performanțe calitativ superioare este necesară o punte de comunicare, o conexiune reală între cei doi factori: școală și familie

Implicarea familiei în educație presupune o mulțime de activități. Unii părinți și unele familii poate au timp să se implice în mai multe moduri, alții doar cu una sau două activități. Pentru familiile foarte ocupate și care n-au timp să se implice în educația copiilor pot să-i întrebe simplu, dar neapărat în fiecare zi: „Cum a fost azi la școală?” Aceasta va transmite copilului un mesaj clar că activitatea sa școlară este importantă pentru părinții săi și că se așteaptă de la el să obțină rezultate bune.

Părinții, ca primi profesori ai copiilor lor ar trebui:

1. să elaboreze un program zilnic pentru teme, iar acesta să fie verificat regulat și eforturile copiilor în acest sens să fie încurajate și să se insiste asupra faptului că timpul petrecut de elevi pentru efectuarea temelor este direct proporțional cu performanța obținută;
2. să citească împreună cu copilul, să-l ajute să-și găsească cărți potrivite, în concordanță cu hobby-urile și interesele sale;
3. să folosească televizorul cu înțelepciune, să-l ajute să-și aleagă programele potrivite și să le stabilească anumite ore pentru vizionarea anumitor programe;
4. să păstreze legătura cu școala, fără să aștepte ca școala să fie cea care îi anunță cum se descurcă copilul său și să ia legătura cu dascălii după ce au părut anumite probleme;
5. să-l laude pe copii, să le aprecieze eforturile depuse și să-i încurajeze să persevereze în munca lor;
6. să le vorbească despre anumite valori morale, să le cunoască prietenii și locurile în care își petrec timpul liber.

Copiii și părinții pot învăța multe unii despre alții doar printr-o simplă acțiune de comunicare. Adulții ar trebui să le prezinte deschis acestora adevăratele valori morale, discutând despre importanța unora dintre ele, precum: onestitate, încredere de sine, responsabilitate. Astfel, părinții își vor ajuta copiii să decidă singuri și să adopte cele mai bune soluții.

Ședințele cu părinții desfășurate ori de câte ori este nevoie, urmăresc abordarea unor aspecte pedagogice și promovarea schimbului de idei în legătură cu procesul formativ-instructiv, exprimarea unor dileme care prin comunicare își pot afla răspunsul.

Parteneriatele familie-școală presupun relația, lucrul în echipă, cooperarea și responsabilizarea pentru scopul propus. Ele sunt rezultatul unui efort conștient și cumulativ al tuturor factorilor implicați în scopul delimitării unui sens comun pentru depășirea sau traversarea unei realități problematice și deficitare. Termenul de „parteneriat” este folosit pentru a sublinia faptul că școlile și familiile impart

responsabilitățile ce vizează copiii, prin suprapunerea sferelor de influență. În cadrul acestor parteneriate , elevii sunt plasați în centrul acestei acțiuni, fiind priviți ca actori principali. Parteneriatele școală-familie nu „produc” elevi de succes, mai degrabă, acțiunile de parteneriat care includ profesori, părinți și elevi angajează, ghidează, energizează și motivează elevii, așa încât obțin singuri succesul.

Dascălii sunt responsabili de construirea unor strategii de parteneriat viabile. Uneori, unele programe create pentru îmbunătățirea școlarizării eșuează pentru că nu se adresează adecvat nevoilor de dezvoltare a copilului și potențialului de conflict în relația dintre familie și școală , precum și între conducere și elevi.

Realitatea de zi cu zi a familiei este diferită azi de cea a generațiilor anterioare. Părinții și copiii își petrec mult mai puțin timp împreună și aproape toți adulții se confruntă cu o permanentă dorință de a echilibra cererile vieții de familie cu cele ale serviciului. Într-o vreme în care părinții se află sub presiuni fantastice, care-i fac mai puțin capabili să participe la viața copiilor lor, există o nevoie și mai mare de a se implica, mai ales în educație. Părinții recunosc această problemă și toți știm că rezolvarea ei o vom găsi doar dacă se face un front comun în care să fie implicați părinții, școlile și comunitatea. De aceea, cred că este necesar să organizăm și anumite activități atractive prin care să-i facem pe părinți să evadeze din acest cotidian stresant, să uite de grijile vieții măcar pentru câteva ore și să se bucure alături de noi, dascălii, și de copiii lor, primind ceea ce noi le oferim cu drag.

Școlile trebuie să răspundă nevoilor părinților și să le ofere acestora sprijinul necesar pentru ca ei să se poată implica în procesul de învățare al copilului. În același timp, și părinții trebuie să încetinească ritmul vieții cotidiene, acordând mai multă importanță deținerii de către urmașii lor a unei bune educații.

Termenul de „parteneriat” este bazat pe premisa că partenerii au un fundament comun de acțiune și un spirit de reciprocitate care le permite să se unească. Astfel, părinții și dascălii sunt uniți din dorința de a-i sprijini pe copii în dezvoltarea lor. Există și câteva obstacole care împiedică angajarea părinților în parteneriat cu școala. Două dintre barierele cel mai des întâlnite sunt lipsa de instruire și lipsa de timp.

În urma realizării diferitelor parteneriate, părinții trebuie să fie conștientizați că singura investiție de valoare , niciodată falimentară, pe care o familie o poate face pentru un copil este investiția pentru mintea și sufletul acestuia.

Bibliografie

Bud, Florica - *Cui îi place școala?* Casa editorială Odeon, București, 1997

Albulescu, Ion- *Morală și educație*, Eikon, Cluj-Napoca, 2008

Școala Maramureșeană – Nr. 8- 9, aprilie 2004

Revista Învățământul primar – Nr. 4/ 2004

JOCUL DIDACTIC

ELENA MARES

Scoala Gimnaziala Bahnaseni

Precum se știe cea, mai importantă modalitate de exprimare a copilului preșcolar o reprezintă jocul. Acesta satisface în cea mai mare măsură trebuințele de manifestare și de exprimare ale copilului. Valoarea activităților de joc este apreciată după capacitatea acestora de a-l ajuta pe copil să se integreze în mediul natural și social pentru a înțelege lumea înconjurătoare. Jocul didactic este un tip specific de activitate, care dacă este utilizat în procesul de învățământ, cu dibăcie, dobândește funcții psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a preșcolarului la activitate și sporind interesul acestuia.

Ca mijloc educativ, jocul didactic își exercită funcția formativ-educativă în procesul de cunoaștere și de aplicare creatoare, de valorificare a cunoștințelor dobândite de copil.

În activitățile din grădiniță se pot folosi o gamă largă de jocuri didactice pentru dobândirea, consolidarea, verificarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor.

Răspunzătoare de pregătirea, conducerea și îndrumarea jocului didactic, se face educatoarea, care proiectează acest tip de activitate. Ca un expert al actului de predare-învățare alege sarcinile didactice în concordanță cu particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, cu nivelul de pregătire al acestora. Ca agent motivator, educatoarea declanșează și întreține interesul preșcolarilor, curiozitatea și dorința lor de a învăța.

Jocul este transpunerea pe plan imaginar a vieții reale, pe baza transfigurării realității, prelucrării aspirațiilor, tendințelor, dorințelor copilului.

Jocul este o activitate cu caracter dominant la această vârstă, fapt demonstrat de modul în care polarizează celelalte activități din viața copilului, după durata și ponderea sa, după eficiența, în sensul că jocul este activitatea care conduce la cele mai importante modificări în psihicul copilului. Cunoșcând locul pe care îl ocupă jocul în viața copilului este ușor de înțeles eficiența folosirii lui în procesul instructiv-educativ.

Activitatea de joc este extrem de solicitantă pentru copil în ciuda aparenței pe care o crează, adică aceea de a fi relaxantă și lejeră. Educatoarea trebuie să știe, din această cauză, cât poate să-l solicite pe copil prin joc și în acest fel, convertind jocul într-o veritabilă situație de învățare.

Jocul devine "didactic" atunci când prin modul de formulare al sarcinii didactice copilul este adus în situația de a-și utiliza energiile și potențialul psihofizic pentru a-și optimiza parametrii comportamentali.[1] Jocul reprezintă un ansamblu de acțiuni și operații care, paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria urmărește obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală, fizică a copilului. Termenul didactic, asociat celui de joc, accentuează latura instructivă a activității care devine, în mod necondiționat, parte integrantă a acestuia și se concretizează printr-un anumit volum de cunoștințe, de acțiuni obiectuale și mintale pe care le solicită. Indiferent de etapa de vârstă la care este utilizat, jocul didactic favorizează atât aspectul informativ al procesului de învățământ cât și aspectul formativ al acestuia.

Jocul didactic utilizat, în contextul activităților preșcolare, are această particularitate esențială: el trebuie să îmbine armonios elementul instructiv și exercițiul cu elementul distractiv. Învățând prin joc, copilul trebuie să se distreze în același timp. Îmbinarea elementului distractiv cu cel instructiv duce la apariția unor stări emotive complexe, care stimulează și intensifică procesele de dezvoltare psihică.

Jocurile didactice solicită intelectul copiilor pentru a rezolva unele sarcini în mod individual. Astfel, unele jocuri le cer să deosebească obiectele mari de cele mici, pe cele lungi de cele scurte, să compare lucrurile după diferite criterii (ce se potrivește), să facă clasificări ale obiectelor după anotimp, sau ale animalelor după modul și locul unde trăiesc. Ei fac unele generalizări folosindu-se de loto-urile cu animale, cu fructe.

Jocul didactic contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, la concentrarea atenției și la formarea unor deprinderi de muncă intelectuală independentă.

Bibliografie:

Vascu T., Pintilie E., "Jocuri didactice pentru însușirea corectă a limbii române de către preșcolari", Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994.

Dezvoltarea Simțului Estetic Pentru Literatură Și Artă Prin Valorificarea Activităților Extrașcolare

Mirela Duma

Scoala Gimnaziala Eftimie Murgu Lugoj

Activitatea 1: „În lumea minunată a poveștilor”- Întâlnire cu doamnele bibliotecare

Locul: Biblioteca Municipală Lugoj

Data: 1 Martie 2022

Resurse umane: 23 de elevi din clasa pregătitoare B, cadru didactic, 2 părinți

Scopul: Dezvoltarea simțului estetic pentru literatură și artă.

Activități desfășurate:

- Vizitarea Bibliotecii municipale Lugoj- secția pentru copii;
- „În lumea poveștilor”-discuții și prezentarea unor cărți pentru copii de către doamna bibliotecară;
- Teatru de păpuși/marionete, personaje din povești;;
- Recitarea unor poezii de Elena Farago („Doi frați cuminiți”, „Gândăcelul”, „Cățelușul șchiop”), Mihai Eminescu („Somnoroase păsărele”), Nina Casian („Mama”), Vasile Alecsandri („Primăvara”);
- Înmânarea diplomelor și a medaliilor obținute în cadrul Concursului Național „Amintiri din copilărie”.

Descrierea pe scurt: Cu ocazia celebrării a 185 de ani de la nașterea marelui povestitor Ion Creangă, elevii au vizitat această instituție de cultură în cadrul parteneriatului desfășurat cu aceasta. Împreună cu doamnele bibliotecare, elevii au vizitat secția pentru copii unde au fost informați cum pot să împrumute cărți. Doamna bibliotecară le-a prezentat atât cărți cu povești scrise de Ion Creangă, cât și alte cărți accesibile vârstei lor, printre micii vizitatori existând deja un număr mare de cititori. Au povestit despre „Clubul de lectură” al clasei, despre „Cititorul lunii” și cartea primită drept recompensă.

Activitatea a continuat în sala cu marionete unde au jucat diferite roluri cu personajele îndrăgite din povești.

Fiind Ziua de 1 Martie, Ziua Mărțișorului, d-na bibliotecară i-a invitat la expoziția de mărțișoare tradiționale organizată în cadrul bibliotecii, copiii susținând un scurt recital de poezii.

La sfârșitul activității le-au fost înmânate elevilor diplomele și medaliile obținute la cele două etape ale Concursului Național „Amintiri din Copilărie”.

Vizita la bibliotecă a avut rolul de a stârni bucuria, plăcerea și necesitatea lecturii. Valorificarea înțelepciunii din cărți, în toate sferele vieții cotidiene, este un obiectiv major în formarea personalității școlarului. Copilul trebuie ajutat să îndrăgească de mic cărțile, mai multă lectură însemnând dezvoltarea imaginației, creativității, îmbogățirea vocabularului, folosirea corectă a limbii române în contexte concrete de comunicare.

Evaluarea activității: - Susținerea momentului artistic;

-Realizarea unui album cu fotografii din timpul activității

Activitatea 2: Carnavalul cu personaje din lumea cărților

Elevii claselor primare, clasele pregătitoare A, B, C, respectiv clasa a III-a B, au pășit pe tărâmul minunat al poveștilor, participând la activitatea “Carnavalul cu personaje din lumea cărților”, în cadrul Festivalului Național al Cărții pentru Copii “BUCURIA LECTURII ȘI CREAȚIEI” ediția a XVIII-a 2022, etapa locală, coordonat de d-na prof. de limba și literatura română Sîrbu Corina.

Activitatea 3: Minunata lume a copilăriei

La Școala „Eftimie Murgu”, Ziua Copiilor a fost celebrată cu o zi înainte, cât frumoasa noastră clădire era încă însuflețită de glasurile învățăceilor ei!

Copiii au fost liberi să aleagă pe rând, timp de două ore, între 4 ateliere de distracție: pictură pe folie în holul școlii, „Podiumul talentelor” , desene pe asfalt în curtea mică a școlii și „Lecturici” în bibliotecă. Apoi, în orele următoare, au încins niște concursuri sportive în curtea mare, sub atenta supraveghere a profesorilor de sport și a colegilor mai mari.

Ziua de 1 Iunie a fost o zi plină de culoare, limonadă, dulciuri și bună dispoziție, la școala noastră!

Activitatea 4: Activitate de voluntariat

Elevii clasei pregătitoare B, aparținând Școlii Gimnaziale “Eftimie Murgu”, împreună cu colegii lor de la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă “Al. Roșca”, au participat la o acțiune de donare de alimente, dulciuri și haine.

Inițiativa s-a înscris în cadrul proiectului didactic “Învățăm să dăruim”, care s-a derulat în strânsă colaborare cu un alt proiect caritabil, intitulat „ Bucătăria lui Paul”. Produsele și articolele vestimentare au fost dăruite Centrului de Zi “Sf. Nicolae”, din Lugoj, care sprijină circa 30 de copii din familii vulnerabile, în scopul prevenirii abandonului școlar. La alcătuirea pachetelor au colaborat părinți, bunici și cadrele didactice din cele două instituții de învățământ implicate în proiect.

JOCURILE MUZICALE

DANIELA MORARU

Liceul Teoretic Ion Creanga Tulcea

Manifestare a frumosului artistic, muzica este una din expresiile cele mai sensibile și mai elevate ale naturii umane. Ea reprezintă limbajul universal care-i face pe oameni mai buni, mai sensibili, fiind cea mai profundă și mai complexă dintre arte. Concretizează exprimarea ideilor și sentimentelor prin mijlocirea sunetelor muzicale.

Componentă de bază a educației estetice, educația muzicală contribuie la formarea unei personalități creative, sensibile, armonioase, capabilă să-și exprime prin muzică sentimentele, ideile, să comunice cu semenii, să vibreze afectiv la valorile artei muzicale și să le aprecieze.

Procesul complex al educației muzicale este o activitate continuă, sistematică și unitară și care presupune anumite sarcini.

Una dintre sarcinile esențiale ale educației muzicale la vârsta preșcolară o constituie formarea deprinderilor. Rolul acestora este acela de a asimila, înțelege și interpreta muzica la un nivel artistic superior.

Exprimarea emoțiilor și sentimentelor prin mijloacele proprii artei muzicale, receptarea afectivă a conținutului de idei și sentimente ale muzicii, stimularea încrederii în capacitățile proprii și valorificarea efortului și a muncii personale conturează formarea capacităților afective și atitudinale.

Educația muzicală are ca scop principal modelarea sensibilității muzicale a copiilor, cultivarea aptitudinilor muzicale și a receptivității, prin valorile artei muzicale. Totodată, se urmărește formarea gustului estetic și punerea bazelor educării capacității de a emite judecăți de valoare. Jocul muzical nu are o formă proprie fixă, se organizează ca o activitate vie, având ca obiectiv o anumită sarcină didactică.

În funcție de sarcina muzicală urmărită, jocurile se clasifică în:

- jocuri muzicale melodice;
- jocuri muzicale ritmice;
- jocuri muzicale cu mișcări sugerate de textul cântecului;
- jocuri – dans;
- jocuri muzicale pentru însușirea elementelor de expresie;
- jocuri muzicale pentru diferențierea timbrului;
- jocuri muzicale armonico – polifonice;
- jocuri muzicale pentru cultura vocală;
- jocuri muzicale de creație;
- jocuri – spectacol etc...

SUNETE ÎNALTE-JOASE

Copiii ascultă sunete înalte, joase interpretate de educatoare și ridică un carton colorat, în funcție de ceea ce audiază.

NUANȚE tare-încet

TEMPO rar-repede

Aranjamente polifonice simple

ORCHESTRA MEA RITMICĂ

UTILIZAREA HĂRTIEI DE COPT

MUZICĂ POLCA FIERARULUI, J. STRAUSS

JOCUL MUZICAL VIZEAZĂ

Stimularea creativității

Învățarea prin experiență directă

Familiarizarea cu lucrări muzicale aparținând muzicii de factură cultă

Învățarea prin descoperire

Unitate sonoră în cadrul membrilor "orchestrei"

Conștientizarea diferențelor dintre sunet și zgomot

**JOC MUZICAL DANSUL PĂSĂRILOR
MUZICA GRAMOFON, EUGEN DOGA**

Dezvoltarea Creativității În Cadrul Activităților Extrașcolare

Rodica Florea

Scoala Gimnaziala Nr. 280

Activitatea de predare-învățare devine creativă în măsura în care învățătorul știe și reușește să medieze între elev și lumea înconjurătoare. În acest context, el poate asigura elevilor săi o învățare creativă, care presupune: inițiativă proprie, muncă independentă, încredere în forțele proprii, reacție pozitivă la solicitările mediului etc. În ceea ce privește evaluarea, învățătorul care are o conduită creativă recurge cu precădere la : instituirea unor perioade de neevaluare, amânarea evaluării în genul brainstorming-ului, schimbarea caracterului evaluării și încurajarea permanentă a elevilor.

Factorul esențial pentru stimularea spiritului creator la elevi îl constituie relația educațională, iar în cadrul acesteia *atitudinea învățătorului* în clasă și în afara ei. Acest lucru a fost demonstrat , experimental, de către psihologul American E. P. Torrance, cu peste patru decenii în urmă. El a constatat că superioritatea înregistrată de lotul de elevi care a avut educatori cu atitudine pozitivă față de creativitatea elevilor a fost considerabilă. Această stare de lucruri se explică prin tendința elevilor de a împrumuta de la educatori opinii și sisteme de valori, precum și prin faptul că educatorul are un rol esențial în stimularea și dezvoltarea creativității elevilor.

Activitatea în afara clasei și extrașcolară oferă numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginației, creativității. În cercurile de elevi se desfășoară o activitate liberă. Aici se pot exersa diferite metode de stimulare a imaginației, cum ar fi brainstorming-ul. Educatorul poate organiza întâlniri cu oameni de știință sau de artă care pot vorbi despre munca lor, despre dificultăți și satisfacții. Ei pot trezi vii interese pentru problemele ce-i preocupă. Șezătorile, atelierele, vizitarea expozițiilor, muzeelor, excursiile, serbările școlare largesc orizontul, câmpul fanteziei copiilor și sunt surse de inepuizabile întrebări.

Atelierele școlare sunt activități extracurriculare, care au mari valențe educative. Aceste activități permit exprimarea activă nu numai a câtorva elevi mai talentați într-un domeniu sau altul, ci a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reușita comună. Toate aceste activități au un rol formativ, dar ele își ating scopul numai în măsura antrenării elevilor la realizarea lor, punând în valoare capacitățile intelectuale, afective, estetice și fizice ale copiilor. Micii artiști trebuie încurajați, stimulați pentru a realiza buna dispoziție și participarea cu interes de-a lungul pregătirii și desfășurării spectacolului. Serbările copilăriei, momentele acestea de maximă bucurie, atât pentru copii, cât și pentru părinți, întăresc și fortifică sufletele viitorilor adulți. Toate acestea aduc lumină în suflete, dau aripi imaginației, entuziasmului și stimulează gândirea creatoare.

Am realizat astfel de acțiuni cu ocazia zilei de 1 Decembrie, a Crăciunului, a zilei de 8 Martie, a Zilei Europei sau la sfârșit de an școlar, oferindu-le elevilor posibilitatea de a se exprima liber oral , în scris sau prin muzică. Imaginația în domeniul muzical a îmbrăcat forma unor îmbinări de fragmente muzicale cunoscute, inversarea elementelor muzicale conținute într-un fragment, omisiunea unor elemente sau fragmente muzicale.

Activitatea dedicată zilei de 8 Martie a avut drept scop înțelegerea adecvată a semnificației zilei de 8 Martie, o sărbătoare dedicată mamei , aflarea de date privitoare la sărbătorirea acestei zile și în alte țări, de către alte popoare. Le-am cerut elevilor să-și imagineze că trebuie să creeze o *poziune magică*. Le-am solicitat să spună ce *ingrediente* ar pune astfel încât mama să fie mereu fericită . Răspunsurile copiilor au fost uimitoare și pline de sensibilitate. Am notat la tablă, ca mai apoi toate aceste răspunsuri să se regpescă pe o scrisoare magică pentru mama. Astfel printre ingrediente *se găsesc mii de petale de trandafiri, trei- patru picături de armonie, un praf de acceptare, Peste toate acestea se toarnă un pahar de îmbrățișări, dar și două pliculețe de zâmbete*. Lista a continuat cu multe alte magii, scrise toate pe o foaie albă, cu un format de papirus, pe care l-am rulat ,și l-am legat cu o fundiță de mătase.

Și cum dragostea fiecăruia dintre noi pentru mama, trebuie să se regăsească în tot ce facem , am confecționat o inimioară- buzunar în care am scris pe fășii colorate aceste mesaje,

Am încheiat activitatea cu *Cântec pentru mama*, dar și cu promisiunea că nu vom uita să îi arătăm mamei în fiecare zi cât de mult o iubim.

Elevii au participat cu deosebită cu multă plăcere la această activitate.

Prin activitățile amintite mai sus nu am urmărit formarea de creatori propriu-ziși, ale căror produse creative să fie originale și să contribuie la progresul vieții sociale, prin schimbarea unor semnificații existente, ci mi-am dorit formarea unor capacități cognitive sau noncognitive, care, la rândul

lor, sunt fundamente ale procesului creator real, atunci când adolescentul sau tânărul intră în fluxul vieții productive ca făuritor de bunuri materiale sau spirituale.

Bibliografie:

1)Cosmovici A., Iacob L., „Psihologie școlară”, Editura Polirom, Iași, 2005, cap. „Creativitatea și cultivarea ei în școală”

2)*** „Creativitate în învățământ”, Editura Terra, Focșani, 2004, cap. „Educarea creativității în școală”

Stiluri De Predare Din Perspectiva Rolurilor Profesorului

Anca Gruiev

Scoala Gimnaziala Nr. 280

„[Arta predării] este o artă instrumentală sau practică, nu o artă frumoasă orientată spre crearea frumuseții de dragul acesteia. Ca artă instrumentală, predarea este ceva care se desparte de rețete, formule, sau algoritmi. Ea necesită improvizație, spontaneitate, rezolvarea unei armate de considerente de formă, stil, secvență, ritm și potrivire în moduri atât de complexe încât și computerele, în principiu, trebuie să rămână în urmă, tot așa cum acestea nu pot atinge ceea ce o mamă reușește cu fiul ei de cinci ani sau un iubit spune în orice moment dragostei lui sau ei” (Nathaniel Gage)

- *Elevii învață cel mai bine în comunități coerente și empatică de învățare:* stilul nonverbal de comunicare al profesorului contribuie la dezvoltarea socială, tratarea greșelilor ca parte firească a procesului de învățare, construcția pe cunoașterile anterioare;
- *Elevii învață mai mult atunci când cea mai mare parte a timpului este acordată activităților legate de curriculum și când managementul clasei întărește focalizarea elevilor pe aceste activități:* dincolo de problemele de gestiune a timpului educațional, elevii trebuie să știe de la începutul anului ce se așteaptă de la ei, iar profesorul trebuie să construiască mecanisme de răspuns la activități recurente (cu clasa întreagă sau pe grupe etc.);
- *Toate elementele curriculum-ului trebuie să fie armonizate:* curriculum-ul este doar un mijloc și nu un scop în sine, el trebuie să fie relevant în termenii rezultatelor învățării; pentru profesor, aceasta înseamnă accentuarea obiectivelor legate de înțelegere (a elementelor individuale și a relațiilor dintre acestea), de apreciere a învățării (faptul că este relevantă pentru viața din afara școlii), de aplicabilitate (elevii vor reține informația într-o formă relevantă pentru viața activă);
- *Profesorii pot să-i pregătească pe elevi pentru învățare prin prezentarea unei structuri inițiale pentru a clarifica rezultatele intenționate și a indica strategiile de învățare:* asigurarea unei structuri de ansamblu a ceea ce va fi predat ajută elevii să plaseze informația în structuri logice care facilitează reținerea detaliilor; totodată, revenirea la obiectivele de ansamblu permite elevilor să construiască sensuri dincolo de lecțiile individuale;
- *Pentru a facilita învățarea sensurilor și a contribui la retenția informației, conținuturile trebuiesc explicate clar și cu un accent pe structură și conexiuni:* conținuturile trebuiesc articulate în jurul unor idei mari, pe pași mici și cu alocarea de timp necesar analizei de profunzime a conținutului cel mai important;
- *Întrebările sunt formulate în așa fel încât să implice elevii în structurarea unui discurs ancorat de o idee semnificativă:* întrebările închise sunt importante atunci când se verifică achizițiile anterioare sau conținuturile nou predate, dar atingerea obiectivelor și a competențelor se face cu ajutorul unor întrebări deschise, bazate pe argumentare, analiza relațiilor dintre informații, cu punerea în valoare a puterii de analiză, aplicare, sinteză și evaluare a elevilor; în plus, o dezbatere care pornește ca o sesiune de întrebări și răspunsuri poate evolua spre un dialog între elevi și construirea autonomă de către aceștia a sensurilor ce pot fi extrase din conținuturi;
- *Elevii au nevoie de oportunități de aplicare a ceea ce au învățat și de feed-back orientat spre îmbunătățirea activității lor:* „Există trei căi prin care profesorii își ajută elevii să învețe. În primul rând, ei oferă informații, explică concepte și modelează deprinderi. În al doilea rând, ei pun întrebări și își orientează elevii în discuție sau alte forme de discurs care derivă din conținut. În al treilea rând, ei implică elevii în activități sau sarcini care le oferă oportunități să practice sau să aplice ceea ce învață“;
- *Profesorul oferă asistență elevilor pentru ca aceștia să se implice productiv în activitățile de învățare:* aceasta presupune diversificarea sarcinilor, asigurarea unui nivel echilibrat de complexitate, monitorizarea constantă a progresului și asigurarea analizei finale a activității;
- *Profesorul modelează și instruieste elevii în strategii auto-reglatoare:* retenția competențelor și a deprinderilor este mai mare atunci când acestea sunt prezentate ca strategii de lucru cu potențial de transfer; una din modalitățile de instruire în strategii auto-reglatoare este de a folosi “gânditul cu voce tare“;
- *Accentul trebuie pus pe învățarea cooperativă:* activitatea în perechi sau în grupe mici poate viza într-ajutorarea (discutarea noilor conținuturi, monitorizare, dezbaterea concluziilor) sau realizarea unui produs comun;
- *Profesorul trebuie să asigure o evaluare axată pe obiectivele învățării:* aceasta presupune ca profesorul să combine evaluarea formală cu cea informală;
- *Profesorul trebuie să stabilească și să urmărească rezultate realiste ale învățării:* “Așteptările profesorilor în legătură cu ce sunt capabili elevii lor să realizeze ar trebui să formuleze și să proiecteze așteptări care să fie cât mai pozitive cu putință și rămânând realiste“;

Toate aceste caracteristici ale unei predări eficiente se subsumează unui număr de cunoașteri pe care

profesorul trebuie să le demonstreze: declarativă, procedurală și condițională. Ele sunt prezente, toate, în timpul activității de predare-învățare și sunt dependente de obiectivele asumate ale lecției, de succesiunea evenimentelor și de elementele aleatorii (o întrebare la care profesorul nu se așteaptă, modificarea stării de spirit a elevilor).

Dezvoltarea Socială Și Emoțională În Educația Timpurie

Nicoleta Cernat

Grădinița Cu Program Normal delfinii Jucausi Constanta

O cantitate extraordinară de dezvoltare socială și emoțională are loc în timpul copilăriei timpurii. Pe măsură ce copiii experimentează crize de furie, schimbări de dispoziție și o lume socială în expansiune, ei trebuie să învețe mai multe despre emoțiile lor, precum și despre cele ale altor oameni.

De-a lungul anilor copiilor mici, crizele de furie sunt destul de frecvente. Există un motiv bun pentru care oamenii se referă adesea la această etapă drept „cei doi groaznici”! Copiii mici tind să aibă schimbări rapide de dispoziție. În timp ce emoțiile lor pot fi foarte intense, aceste sentimente tind, de asemenea, să fie de scurtă durată. S-ar putea să fii uimit de modul în care copilul tău poate trece de la un țipăt isteric pentru o jucărie la un moment dat la a sta în fața televizorului și a urmări în liniște o emisiune preferată doar câteva clipe mai târziu.

Copiii la această vârstă pot fi foarte posesivi și au dificultăți în a împărtăși. Totuși, să înveți să te înțelegi cu alți copii este o abilitate esențială. În doar câțiva ani, copilul tău va trece de la a-și petrece cea mai mare parte a timpului cu familia și prietenii apropiați la a petrece o mare parte a zilei interacționând, învățând și jucându-se cu alți copii la grădiniță.

Dezvoltarea emoțională și abilitățile sociale sunt esențiale pentru pregătirea intrării în colectivitate. Exemple de astfel de abilități includ acordarea de atenție figurilor adulte, trecerea cu ușurință de la o activitate la alta și cooperarea cu alți copii.

Deci, cum vă puteți ajuta copilul să învețe cum să se joace bine cu ceilalți? Competența socială nu implică doar capacitatea de a coopera cu semenii; include, de asemenea, lucruri precum capacitatea de a manifesta empatie, de a exprima sentimente și de a împărtăși cu generozitate. Din fericire, există o mulțime de lucruri pe care le puteți face pentru a vă ajuta copiii să dezvolte aceste abilități sociale și emoționale extrem de importante.

Observația joacă un rol vital în modul în care copiii mici învață lucruri noi. Dacă copilul dumneavoastră vă vede împărtășind, exprimând recunoștință, fiind de ajutor și împărtășind sentimente, copilul dumneavoastră va avea o bună înțelegere solidă a modului în care să interacționeze cu alte persoane din afara casei.

Puteți modela aceste răspunsuri în propria gospodărie atât cu copilul dumneavoastră, cât și cu alți membri ai familiei. De fiecare dată când spui „te rog” sau „mulțumesc”, demonstrezi cum ai vrea să se comporte copiii tăi.

Cel mai important, asigurați-vă că oferiți laudă atunci când copiii dvs. demonstrează comportamente sociale bune. A ajuta copiii să se simtă bine cu ei înșiși joacă, de asemenea, un rol important în dezvoltarea sentimentului de empatie și a competenței emoționale. Prin crearea unui climat pozitiv în care copiilor li se permite să-și împărtășească sentimentele, copiii vor începe în mod natural să devină mai generoși și mai gânditori.

Întărirea nu numai că îi face pe copiii mici să se simtă bine cu ei înșiși, dar îi ajută și să înțeleagă de ce anumite comportamente sunt de dorit și demne de laudă.

Părinții pot, de asemenea, să stimuleze empatia și să dezvolte inteligența emoțională, încurajându-și copiii să se gândească la felul în care se simt alți oameni. Începe prin a întreba despre propriile sentimente ale copilului tău, întrebând despre evenimentele din viața copilului tău. „Cum te-ai simțit când ți-ai pierdut jucăria?” „Cum te-a făcut să te simți povestea aceea?”

Odată ce copiii devin pricepuți să-și exprime propriile reacții emoționale, începeți să puneți întrebări despre cum se pot simți alți oameni. „Cum crezi că s-a simțit Nadia când ai luat jucăria cu care se juca?”

Răspunzând la întrebările despre emoții, copiii pot începe să se gândească la modul în care propriile lor acțiuni ar putea afecta emoțiile celor din jur.

Cooperarea este o abilitate care beneficiază enorm de pe urma experienței directe. Oferirea copilului dumneavoastră oportunitatea de a interacționa și de a se juca cu alți copii este una dintre cele mai bune modalități de a-l învăța cum să se relaționeze cu ceilalți. În timp ce copilul tău poate considera uneori frustrant jocul cu semenii, deoarece copiilor le lipsește adesea răbdarea și capacitatea de a împărtăși, lucrurile vor începe treptat să se îmbunătățească odată cu vârsta și experiența.

lată și câteva din posibile sugestii în a susține dezvoltarea emoțională echilibrată a celor mici:

- Lubește-ți copilul și arată-ți afecțiunea pentru el. Îmbrățișăți și iar îmbrățișăți, citiți și vorbiți cu ei pe tot parcursul zilei.
- Încurajează-ți copilul să încerce lucruri noi. Ajutați-i să vadă de ce sunt capabili. Spune-i copilului tău că ești mulțumit de realizările lui!
- Oferă-i copilului tău oportunități de a se juca cu alți copii de vârsta lor. Ajutați-i să-și exploreze lumea și să cunoască oamenii din ea. Modelați comportamente amabile și generoase atunci când interacționați cu alți adulți și copii.
- Arată-ți sentimentele. Lasă-ți copilul să vadă când ești fericit sau trist. Acest lucru îi ajută să dezvolte empatie pentru ceilalți.
- Stabiliți rutine zilnice. Copilul tău se va simți încrezător și în siguranță. Ei vor învăța că evenimentele se pot întâmpla într-un mod organizat. Creați rutine care sunt previzibile, dar flexibile.
- Recunoașteți sentimentele copilului dvs. Ajutați-i să vorbească despre ceea ce simt și despre cum se simt. Consolează-ți copilul când este supărat. Vorbește încet și calm.
- Oferă oportunități socio-emoționale pozitive copilului tău. Se vor simți bine cu ei înșiși și vor dezvolta încredere. Copilul tău va forma relații sigure cu ceilalți și, în cele din urmă, va fi capabil să se concentreze și să învețe. Această bază puternică și sănătoasă va duce la succesul școlar viitor.

Continut creat in urma absolvirii cursurilor UNESCO "SEL for teachers" si "SEL for classrooms"

Secretele Unei Relații Armonioase Între Copii Și Părinți

Dorina Vasilache

Scoala Gimnaziala Nr.1 Comuna Matca

Societatea e într-o continuă schimbare. Trăim într-o grabă suspectă. Timpul parcă se contractă și nu ne mai facem timp pentru starea noastră de bine, pentru cei din jurul nostru sau, mai grav, pentru copiii noștri. Problemele zilnice care apar ne sufocă uneori dacă în sânul familiei nu găsim înțelegere, alinare. Acestea se pot soluționa cu tact și comunicare sinceră, prin exprimarea propriilor păreri argumentate, prin respectarea opiniei celuilalt.

Familia asigură copiilor un sentiment de siguranță, de echilibru și îi ajută să depășească obstacolele inerente vieții. Cei șapte ani de-acasă reprezintă temelie pe care copilul își construiește personalitatea. Părinții sunt modelele pe care copiii le urmează conștient sau inconștient. Familia înseamnă înțelegere, armonie, bucuria de a sta împreună în jurul bradului, de a fi cu toții în diferite ocazii, de a pleca în vacanțe. Familia este locul de unde ne încărcăm cu energie pentru a rezista presiunilor din viața publică. Dar familia nu înseamnă doar înțelegere și armonie, pot exista conflicte rezolvabile numai prin efortul tuturor, cu tact și comunicare adevărată. Această comunicare e necesară între soți, între copii și părinți-copii. Astăzi, se remarcă o slabă interacțiune între membrii familiei pentru că fiecare este preocupat de televizor, telefon și, mai puțin, observă preocupările și nevoile copiilor. Chiar dacă muncesc mult, o discuție reală, chiar redusă ca timp, este foarte importantă pentru sănătatea relației lor și pentru echilibrul copilului. Pentru copil, nimic nu contează mai mult decât comunicarea armonioasă între părinți. Când acesta aude și vede discuții vesele, calme, cu umor se simte în siguranță, ocrotit. Când copilul vrea și el să vorbească, să nu i se răspundă cu „da” sau „nu”, fără niciun efort de a lărgi orice conversație. Aceasta este una din cauzele pentru care copilul se simte mai bine în altă parte, nu acasă, sau de a intra într-un anturaj nesănătos.

Discuțiile cu copiii trebuie să decurgă în așa fel încât aceștia să se simtă membri importanți ai „echipei” pe care o formează familia. Copiii vor să li se facă auzită părerea. Sunt mai dispuși spre negociere atunci când li se vorbește cu calm, încredere, afecțiune.

Tendința părinților de „a face din țăntar armăsar” când un compromis rezonabil poate rezolva situația e dăunătoare relației părinte - copil. Nu trebuie să ne audă criticându-i față de alții, deoarece se simt umiliți, frustrați. Părinții au responsabilități față de copii, dar și drepturi. Dacă în trecut părinții aveau „ultimul cuvânt”, astăzi situația s-a schimbat, gradul de independență al tinerei generații a crescut foarte mult.

Colegii de clasă, prietenii, mass-media exercită o mare influență asupra copiilor și chiar intervin când sesizează tensiuni, conflicte în familie. Conflictul dintre generații, deosebirile de atitudini și aspirații dintre copii și părinți se datorează diferenței de vârstă, de gusturi, modei în continuă schimbare. Comunicarea sinceră, expunerea părerilor în liniște, fără ură și părtinire, soluționează de regulă o astfel de „criză”. Părinții nu trebuie să uite că și ei au fost tineri și rebeli, iar copiii – că părinții acționează în interesul celor pe care i-au născut și căroră le doresc numai bine. Copiii au nevoie să fie consultați în problemele de familie, informați și să le fie ascultat punctul de vedere.

O întrebare frecventă ce se pune în rândul părinților este aceea dacă e corect sau nu să acceptăm toate cererile copilului. Un răspuns categoric nu există din partea psihologilor. Ceea ce e sigur e că nu trebuie să oscileze între „da” și „nu” la intervale scurte de timp pentru a nu pune la îndoială credibilitatea în fața copiilor. Orice răspuns trebuie să vină după un moment de reflecție, nu imediat. Este greu pentru un copil să accepte un răspuns negativ din partea părinților pentru că, de cele mai multe ori, el nu conștientizează pericolele la care se expune. Acel „nu” trebuie spus cu fermitate și fără a lăsa loc negocierilor. Pot exista excepții, când apar informații suplimentare și trebuie explicată cauza schimbării răspunsului. Echipa soț-soție trebuie să susțină același răspuns. Dacă unul din părinți face o promisiune, aceasta trebuie respectată. Altfel nici ei nu și le vor respecta și încrederea scade vizibil. Se poate întâmpla ca spusele părintelui să nu convină copilului. Atunci, motivația-argument a adultului să vină din propria-i convingere, nu cu aluzie la lipsa de maturitate a copilului. Întrebat de motivul unei hotărâri, copilului i se poate răspunde printr-o întrebare: „Care crezi tu că este motivul?” Nu trebuie lăsată impresia că refuzul îi face plăcere adultului. Dacă așa se întâmplă, copilul își trece părintele în tabăra adversă.

E important să pregătim copiii pentru viață, renunțând la a le pune restricții, interdicții care să le inhibe curiozitatea, dorința de a se autodepăși. Mulți părinți o fac din fricile și frustrările pe care ei înșiși le au. Nu putem să-i ferim la nesfârșit de obstacole, dar îi putem învăța cum să le depășească. Caracterul unui copil trebuie format prin convingeri. Astfel, orice problemă va avea o rezolvare dacă va fi tratată cu luciditate, din mai multe puncte de vedere.

Părinții sunt cei mai importanți parteneri ai cadrelor didactice în educarea și instruirea copiilor, oamenii de bază ai societății de mâine.

Școala Și Rolul Ei În Dezvoltarea Creativității

Delia Casutiu

Scoala Gimnaziala Aron Cotrus Arad

Azi, școala nu mai reprezintă doar o instituție unde copiii vin să primească informații, ci un loc unde trebuie să învețe toți cei care lucrează. Dascălul va oferi mai degrabă experiențe de învățare, trăiri emoționale intense despre miracolul descoperirilor. Este regândit astfel rolul dascălului, acesta devenind "antrenor". Noul dascăl-antrenor are rolul de a stimula dorința de învățare, adică de a face din știință o enigmă și de a cultiva enigma cu bună știință, dezideratul fiind să-l înveți pe elev să învețe. Învățarea devine astfel un proiect personal al elevului asistat de către dascălul-antrenor al situațiilor de învățare eficiente, iar școala un ansamblu de ateliere diversificate.

Reușita este garantată de abilitatea dascălului de a crea, de a promova situații educaționale, care să conducă la învățare eficientă, la dezvoltarea gândirii critice a elevilor. Noile finalități impun o nouă viziune în proiectarea didactică, noi demersuri didactice, noi strategii, noi metode. Este de asemenea evident că a gândi critic este o capacitate care trebuie dezvoltată și încurajată într-un mediu de învățare propice. A gândi critic presupune a lua idei, a le examina implicațiile, a le expune unui scepticism constructiv, a le pune în balanță cu alte puncte de vedere opuse, a construi sisteme de argumente care să le sprijine și să le dea consistență și a lua o poziție pe baza acestor structuri.

Gândirea și învățarea critică au loc atunci când profesorii apreciază diversitatea de idei și experiențe. Orice acțiune umană are la un moment dat nevoie de o apreciere a calității și, de multe ori, aceasta vine din gradul de originalitate al produsului individual. În contextul unei modernizări de ansamblu al învățământului se pune problema dezvoltării creativității în procesul instructiv-educativ. Astfel, apare tot mai des ideea înlăturării barierelor care stau în calea formării unui comportament creativ la elevi, încă din clasele primare. Dacă elevii sunt: receptivi, curioși, gânditori independenți, bine informați, activi mintal, vorbitori buni, profunzi, conștienți de valoarea lor, creativi, pasionați pentru nou și soluții noi, înseamnă că au șanse să devină gânditori critici. Implicarea activă a elevilor în procesul de învățare trebuie promovată permanent deoarece este un element esențial al gândirii critice. Gândirea se desfășoară cel mai bine într-o atmosferă lipsită de riscuri, în care ideile sunt respectate. De aceea învățătorul va trebui să demonstreze că și ideile „greșite” fac parte din procesul de gândire, iar ridiculizarea ideilor nu va fi tolerată, deoarece aceasta sufocă gândirea prin inducerea unui sentiment de risc personal. Respectarea de către învățător a ideilor și convingerilor elevilor, îl determină pe elev să aibă mai mult respect pentru propria lor gândire și față de procesul de învățământ în care este implicat. Trebuie acordată încredere în capacitatea fiecărui elev de a gândi creator.

Este esențial să le comunicăm elevilor că opinia lor are valoare, nu numai reproducerea orală sau scrisă a ceea ce s-a predat, că gândirea lor creatoare este apreciată, iar opiniile lor contribuie la o mai bună înțelegere a concluziilor discutate. Pe măsură ce își dezvoltă capacitatea de a gândi, elevilor le sporește capacitatea de exprimare orală, scrisă, coerentă și convingătoare a gândurilor, autonomia în gândire (respect pentru ideile lor și a altora), logică, găsirea și acceptarea alternativelor, formularea de judecăți și practicarea unei gândiri constructive.

Metodele de învățământ reprezintă căile folosite în școală de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința. Metodologia diversificată, îmbinarea dintre activitățile de cooperare, de învățare în grup, cu activitățile de muncă independentă reprezintă o cerință primordială în educația postmodernistă. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Sunt evidente plusurile pe care le aduc metodele gândirii critice în evoluția pe plan creativ a personalității copiilor. Nu este suficient să vorbim doar despre creativitate și formarea acesteia, ci și să acționăm, ca dascăli, în direcția unei mai bune gestionări a resurselor personale și a experienței pe care pedagogia o oferă în direcția atingerii scopurilor și obiectivelor scontate.

Accentul pe creativitate și pe gândirea critică permite elevilor să-și exprime gândurile, părerile, fără constrângerile precedente. Implicarea în procesul instructiv-educativ din dorința de a se găsi unele soluții originale va duce la atingerea performanțelor dorite.

Apelul la joc, în clasele primare, va transforma sarcinile considerate „apăsătoare” în adevărate „provocări” menite să incite pe elevi în a găsi o rezolvare a problemelor apărute. Prin intermediul jocului și al creativității putem îmbina utilul cu plăcutul, transformând niște ore simple în activități reușite ale unui stil didactic.

La nivelul claselor primare, în structura metodelor activ-participative (brainstorming-ul, cubul, metoda pălărilor gânditoare, metoda mozaic, etc), își găsesc cu maximă eficiență locul, jocurile didactice, care constituie o punte de legătură între joc ca tip de activitate dominantă în care este integrat copilul în perioada preșcolară, și activitatea specifică școlii – învățarea.

Mesajul Zilei- Un Instrument Eficient De Stimulare A Creativității

Camelia Nan

Scoala Gimnaziala Aron Cotrus Arad

„A avea grijă de ceilalți, a fi suficient de încrezător pentru împărtăși idei și experiențe importante, a fi disponibil pentru ceilalți – acestea sunt calitățile ce conturează esențialul întâlnirii de dimineață.” [1]

Întâlnirea de dimineață din cadrul alternativei Step by Step reprezintă reuniunea întregii clase cu cadrul didactic la începutul zilei. Așezați în semicerc, pentru a se putea vedea unii pe alții, copiii își salută colegii și vizitatorii cu atenție și respect. *Întâlnirea de dimineață* este o activitate planificată, structurată, care ocupă un loc important în programul zilnic al claselor responsabile și protectoare. Cadrele didactice recunosc rolul important al întâlnirii de dimineață și alocă timp necesar pentru a crea o atmosferă pozitivă în clasă pe tot parcursul zilei.

De ce este importantă stabilirea unității colectivului de elevi? Comunitatea creează un sentiment de apartenență. Membrii unei comunități trăiesc într-o societate mai largă, dar sunt legați unii de alții prin interese și valori comune. Persoanele care aparțin unei comunități sunt capabile să treacă peste propriile interese în favoarea grupului. Muncesc mai mult și mai intens în interesul grupului atunci când simt că sunt parte importantă a acestuia. Munca în echipă contribuie la dezvoltarea capacităților creatoare. Elevii învață unul de la altul dezvoltând cunoștințele și priceperile tuturor membrilor. Cu timpul, muncind împreună, între membrii grupului se creează un anumit nivel de încredere. Comunitățile au capacitatea de autocorectare. Este mai ușor să primești critici din partea unei persoane cu care ai o legătură decât de la un necunoscut.

Întâlnirea de dimineață ajută la stabilirea unor relații care dau naștere unui sentiment de apartenență fiecărui membru. Constituirea comunității în cadrul clasei sporește în momentul în care cadrul didactic își asumă rolul de coordonator al întâlnirii- cel care face ca lucrurile să vină ca de la sine și care nu evaluează participările. Întâlnirea devine interactivă și plină de viață. Atunci când mare parte a responsabilității de realizare a întâlnirii de dimineață este transferată elevilor, rolul cadrului didactic se concretizează în a încuraja inițiativa, a crea feedback pozitiv, a facilita comunicarea dintre elevi, a asista și a adresa cuvinte de laudă elevilor. Scopul principal al întâlnirii de dimineață îl reprezintă cooperarea în procesul de învățare colectivă mai degrabă decât competiția și victoria individuală.

A vorbi și a asculta sunt calități de bază într-o cultură democratică. Până și copiii mici își pot face cunoscută poziția, pot asculta și cântări ideile celorlalți. Întâlnirea de dimineață reprezintă un forum în care elevii se pot angaja în discuții de grup și care dă posibilitatea cadrelor didactice să vină în sprijinul lor prin modelarea și dezvoltarea aptitudinilor necesare comunicării eficiente. Persoanele care comunică eficient realizează următoarele: vorbesc astfel încât ceilalți să le înțeleagă mesajul, ascultă atent când alții vorbesc, folosesc limbajul în rezolvarea problemelor, contribuie cu idei la discuția în cadrul grupului.

Prin intermediul întâlnirii de dimineață, copiii își mută centru de interes de la propria persoană la alte persoane. Beneficiile sociale ce reies din această abordare duc la dezvoltarea empatiei, promovarea ascultării active în rândul colegilor și îi determină pe copii să privească lucrurile și din perspectiva altei persoane. Capacitatea de a privi lucrurile din altă perspectivă înlătură părtinirile și promovează tolerarea și acceptarea diferențelor.

Activitățile desfășurate la întâlnirea de dimineață ajută elevii să se apropie unii de alții, să învețe să coopereze, să învețe să evite criticile la adresa altora și să-i respecte pe ceilalți ca persoane. În clasă, o atmosferă pozitivă este rezultatul: unei atmosfere de încredere, unui sentiment de apartenență și comunitate, implicări în luarea deciziilor, amabilității și încurajării din parte celorlalți, atitudinii neutre a cadrelor didactice, așteptărilor clare, onestității și echității în procesul de participare.

Toți elevii iau parte la întâlnirea de dimineață. Ei se salută unii pe alții, au ocazia de a-și împărtăși experiențe, de a pune întrebări, a face comentarii. Toți iau parte la activități de grup și își aduc contribuția la noutățile zilei. Copiii învață să pună întrebări, să provoace și să evalueze fără răutate idei asemănătoare sau diferite de cele proprii. Când colegii nu sunt de acord cu ideile altora, se face un forum, ideile diferite sunt ascultate și luate în considerare pentru că între colegi există încredere. De foarte multe ori, pentru a rezolva sarcinile, elevii muncesc în echipă. Fiecare contribuie cu propriile idei la rezolvarea sarcinilor trasate, își manifestă spiritul creator. Nu de puține ori, creativitatea în rezolvarea sarcinilor depășește așteptările învățătoarei. Punând cap la cap idei creative și inovatoare, elevii reușesc să ne surprindă cu soluții neașteptate. Copiii stabilesc reguli referitoare la propriul comportament și la comportamentul grupului. Ei ascultă atent, răspund respectuos și exersează amabilitatea atât pe parcursul întâlnirii de dimineață, cât și în tot restul zilei.

Atât metodele , cât si mijloacele didactice folosite în cadrul *Întâlnirii de dimineață* stimulează potențialul creativ al copiilor . Fiind antrenați de cele mai multe ori prin cooperare, elevii învață unii de la alții, pot purta discuții libere în legătură cu unele situații concrete, pot înțelege punctele de vedere ale celorlalți, pot dezvolta relații de prietenie durabile. Fiecare activitate reprezintă o ocazie pentru elevi de a învăța și de a pune în practică o mulțime de aptitudini sociale, prin îmbinarea competențelor sociale, creatoare, emoționale și intelectuale ale membrilor clasei. Repetându-se experiența pozitivă, bunătatea, înțelegerea și empatia sunt asimilate mai ușor. Repetarea acestor interacțiuni și activități cu caracter democratic duce la rezultate extraordinare, atât în cadrul grupului școlar, cât și în afara acestuia. Cadrele didactice sunt responsabile de implementarea întâlnirii de dimineață și de modelarea unor caractere democratice.

[1] Bane, Coleen- *Bună dimineața! Mă bucur că ești aici*, București, Ed. Ro Media, 2009, p.11

Importanța Activităților Extrașcolare În Învățământul Preuniversitar

Ionela Ungureanu

Scoala Gimnaziala Puiesti Comuna Puiesti

Școala este ca o lume fermecată, plină de basm și feerie, este lăcașul unde se pun bazele „clădirii” fizice și spirituale a „puiului de om”. Doar „zâna”, modelatoarea de suflete și minți, știe, cu mult tact și răbdare, să-i treacă pragul palatului fermecat pentru a îmbrăca haina plină de vrajă și mister a basmului, a jocului, a cântecului și a poeziei. Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor” Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Exemple de activități extrașcolare

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor. Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecționeze modele variate. Același efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasă. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută vor stimula spiritul de inițiativitate al copilului, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârșit exercițiile și va asimila mult mai ușor toate cunoștințele. Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ. Elevii sunt atrași de activitățile artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativității, gândirii critice și stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conștientizarea urmărilor poluării, educația rutieră, educația pentru păstrarea valorilor, etc. Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii. Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia

să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi .

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare.

CE ÎNSEAMNĂ CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ? GREȘELILE DIN FAMILIE CARE NE MARCHEAZĂ PENTRU TOTDEAUNA

HORCHIDAN IONELA-CRISTINA

Scoala Gimnaziala Bahnaseni

Este adevărat că nu prea mai exista cei 7 ani de-acasă, deoarece copiii sunt incluși în diverse forme educaționale încă de la vârste mult mai fragede, rămâne ideea de la baza acestei expresii: normele de conduită se învață din familie. Școala și alte medii educaționale nu pot ulterior decât să confirme și să consolideze normele deja deprinse din familie.

Expresia „cei șapte ani de-acasă” este folosită, în general, pentru a descrie conduita unei persoane într-un context anume, însă, psihologii spun că educația din primii ani de acasă, de care cei mici au parte în familie, definește în bună măsură viitorul adult.

Încă de la naștere, fiecare etapă din viața copilului își pune amprenta asupra dezvoltării sale afective, motrice și intelectuale. Chiar dacă, aparent, lucrurile decurg „de la sine”, există factori care pot influența această dezvoltare, pe toate palierele sale, iar o parte din acești factori țin strict de mediul familial și de felul în care cei care intră în contact cu copilul se raportează la lumea din jur.

Profesorul psiholog Adina Mesaroș a explicat, pentru „Adevărul”, cum influențează primii ani din viață comportamentul viitor al copilului și, nu în puține cazuri, chiar a viitorului adult. Potrivit psihologului, primul pas în dezvoltarea bună a copilului, imediat după naștere, este satisfacerea nevoilor imediate ale copilului. „Copilul plânge pentru că are o nevoie - este forma lui de comunicare la acea vârstă. Este indicat să indentificăm acea nevoie și să o satisfacem. În momentul în care nu o satisfacem, apar frustrările atât pentru mamă, cât și pentru copil”, explică specialistul, precizând că această satisfacere a nevoilor bebelușului, în special de către mamă, constituie baza unei bune relații ulterioare între cei doi.

Nevoile bebelușului și felul în care mama le tratează, importante în dezvoltarea copilului

Psihologul spune că acea dorință permanentă - manifestată la vârsta de câteva luni - de a fi luat în brațe reprezintă o altă nevoie a copilului și nicidecum un moft, motiv pentru care ea trebuie satisfăcută, nu refuzată celui mic. „El încă nu poate merge, iar nevoia lui de explorare este foarte mare. Fiind în brațe, mama se mișcă, el, copilul, poate exploara tot ceea ce îl înconjoară”, punctează psihologul.

În jurul vârstei de 9 luni apare nevoia de autonomie, care - din nou - trebuie satisfăcută, spune Adina Mesaroș, cu condiția de a asigura un mediu sigur pentru cel mic. „Dacă un copil umblă la dulap, soluția nu este să legi ușile dulapului, cum fac multe mămici, pentru că atunci el va fi în permanență tentat să vadă ce e acolo. Cel mai bine este să îl lași să vadă ce este acolo, pentru că în acest fel, data viitoare nu i se va părea interesant”, explică ea.

La dezvoltarea armonioasă a copilului contribuie și banalul joc „cucu-bau”, care ajută la perceperea permanenței obiectului (conștientizarea faptului că un obiect există chiar dacă el nu îl vede, abilitate care se dezvoltă în jurul vârstei de un an).

Tot acum, se dezvoltă limbajul, psihologul subliniind că este foarte important ca mama să vorbească în permanență cu copilul și să-i citească povești, pentru că el învață prin imitație. Referitor la obiceiul adulților de a vorbi „pe limba bebelușilor” în preajma celor mici, Adina Mesaroș spune că nu trebuie neapărat eliminat acest obicei, însă pentru a-l ajuta pe copil să progreseze din punctul de vedere al limbajului, trebuie dublat cu expresii corecte. „Spre exemplu, putem spune «hai să păpăm», dar să adăugăm imediat și «hai să mâncăm»”, explică ea.

Între 1 și 3 ani, este foarte important ca micuțul să aibă în jurul lui foarte mulți stimuli, în special jucării, și este bine să fie încurajat să exploreze, chiar dacă asta dă bătăi de cap părinților. „Să zicem că trage de fața de masă. El nu face asta pentru a trage acea față de masă, ci pentru a ajunge la ceva ce este pe masă și la care nu ajunge. O face, deci, pentru a-și rezolva o problemă”, exemplifică psihologul.

Crizele de personalitate - o etapă normală. Cum le gestionăm ?

După vârsta de un an apar și crizele de personalitate, care se manifestă, de regulă, în locurile publice. „Copilul este egocentric și știe că, dacă va face o criză, mama îi va satisface dorința. Foarte important pentru părinți este să încerce să controleze această criză (încercăm, spre exemplu, să-l ținem, pentru a preveni lovirea) și să-i explice, calm, că nu va primi acea jucărie sau acea bomboană pentru care face criza”, spune psihologul.

Specialistul atrage atenția că, după ce trec de un an și jumătate, doi, aceste crize se transformă în

„simptomele” unui copil răsfățat, pe termen lung

Între 1 și 3 ani, apare și conștientizarea identității sexuale, iar între 3 și 5 ani, copilul trebuie să abordeze jocul de rol, extrem de important pentru dezvoltarea lui intelectuală și socială. Tot acum, se dezvoltă și dexteritatea, chiar dacă asta înseamnă pereți desenați cu creioanele colorate.

„Și aici, este mai bine să-i dai un colț, în care poate să scrie pe pereți liniștit, ba chiar să-l și lauzi pentru asta”, recomandă psihologul.

După 5 ani înțeleg regulile

Între 5 și 6 ani, copiii începe să le placă rutina. Este momentul în care, prin repetarea unor ritualuri (trezit, mers la baie, spălat, pieptănat, îmbrăcat și așa mai departe) se formează cel mai bine obiceiurile dezirabile. Este, însă, și perioada în care apar „fricile” (frica de întuneric, de eșec) care nu întotdeauna pot fi depășite fără un ajutor de specialitate

Politețea - oglinda familiei

Tot acum - sau chiar mai repede, de pe la 3 - 4 ani - copilul învață, la început prin imitație, reguli de politețe. „Sunt lucruri care se învață implicit. Spre exemplu, dacă își va vedea fratele mai mare că în autobuz își cedează locul unei persoane în vârstă, va învăța că așa este normal. Sau dacă va vedea că mama o salută și o respectă pe vecina de alături, va învăța și el să fie respectuos cu ceilalți. Dacă cei din apropiere vor vorbi pe un ton calm, și copilul va vorbi calm. În general, copiii care țipă sunt cei în ale căror familii se vorbește pe un ton răstit”, explică psihologul.

Tot în această perioadă (începând cu 3 ani), se învață și formulele de adresare. „Un copil care va fi învățat de mic să se adreseze într-un anumit fel, cu greu va reuși să schimbe, mai târziu, acele formule de adresare. Sunt mulți copii care ajung chiar și în gimnaziu fără a putea să se adreseze profesorilor cu «dumneavoastră», tocmai pentru că, în familie, a fost învățat să spună tuturor «tu»”.

Ce trebuie să știe un copil „de acasă”

Până la 6 - 7 ani, un copil trebuie să aibă dezvoltate - în principal prin educația primită „acasă”, un anumit grad de autonomie (să se îmbrace singur, să se spele, să fie ordonat), un nivel rezonabil de politețe, învățată din regulile impuse de familie, un limbaj dezvoltat care să-i permită să comunice eficient, un grad de dezvoltare emoțională care să-i dea posibilitatea de a-și controla fricile și emoțiile și capacitatea de relaționare socială - sintetizează psihologul.

Bibliografie:

Adevărul.ro- Explicațiile psihologilor, Alina Pop

Despre copii-informații online

Atelierul De Lectură

Ionela Boanca

Scoala Gimnaziala Eftimie Murgu Lugoj

Timp de un semestru, activitățile atelierului de lectură desfășurat cu clasele a II- a și a IV- a s-au structurat în jurul cărților "Aventurile lui Habarnam", iar lectura a fost, nu o dată, secundată de activități de scriere. Activitățile s-au desfășurat la biblioteca școlii și atunci când timpul ne-a permis, outdoor.

Obiectivul activităților:

- formarea unor lectori reflexivi, capabil să răspundă la întrebări de tipul: „Ce semnifică textul? Care este subtextul? Ce stări/emoții provoacă? De ce? La ce servește textul? Aș putea scrie și eu texte asemănătoare?"

-formarea gustului estetic în contextul manifestărilor culturale și interculturale.

Motivele care au determinat alegerea cărții:

- dimensiunea textului;
- problematica diversă a cărții, conturată atât la nivelul poveștii cât și la nivel simbolic;
- calitățile „educative” și estetice ale textului și expresivitatea ilustrațiilor;
- caracterul familiar al lumii ficționale și al personajelor: „Aventurile lui Habarnam și ale prietenilor săi”

Strategii de lectură și de scriere:

- lectura predictivă;
- discuții ghidate de întrebări;
- exerciții de scriere, inițial dirijate sau semi-dirijate, apoi libere(în final elevii au scris ei înșiși „istorii din gânduri”, „istorii- puzzle”, istoria grupului și istoriile lor personale).

Organizarea celor 12 întâlniri:

- moment pregătitor, de intrare în atmosferă, discuții despre cărțile citite, mici prezentări de carte însoțite de recomandări de lectură adresată colegilor;
- rezumarea fragmentului citit anterior, urmată de anticipări ale secvențelor următoare;
- lectura propriu-zisă, realizată de cele mai multe ori de mine;
- verificarea înțelegerii fragmentului și identificarea problemelor la care ne trimite textul;
- un moment consacrat scrisului ori desenului (pe măsură ce înaintăm în lectură, scrierea câștigat un rol din ce în ce mai însemnat)

Schița primei întâlniri:

Obiective:

- trezirea interesului copiilor pentru probleme abstracte, precum timpul și istoria;
- trezirea interesului pentru cartea care a urmat să fie citită și pusă în discuție pe parcursul viitoarelor întâlniri.

Pași activității:

- discuție preliminară despre ultimele lecturi;
- cadouri cu citate din „Aventurile lui Habarnam”, urmate de anticipări ale conținutului cărții;

Sarcina de lucru: elevii vor descrie sau își vor desena părinții, frații, casa, ori se vor descrie sau desena pe ei înșiși .

Anunțarea lecturii unei povești „ Aventurile lui Habarnam” și anunțarea secvențelor ce vor continua lectura, discuții referitoare la întâmplările prin care trec personajele dar și compararea poveștii cu propriile aventuri.

Lectura primului capitol, urmată de discuții prin care se verifică înțelegerea textului „Unde se petrece acțiunea? Care sunt personajele? Ce este o pendulă? Ați găsit vreunul dintre citatele primite cadou? Ați reținut contextul în care apare citatul?”

Atelierul de lectură are și aspecte metodice ce urmăresc receptarea textului:

- descoperirea universului ficțional/ imaginar;
- descoperirea cărții, discuții frontale legate de copertă, ilustrații, cuprins, exerciții de anticipare a conținutului;
- prima secvență de lectură, realizată de mine, urmată de notare individuală a impresiilor în jurnal, sub îndrumarea mea. Impresiile de lectură au fost orientate prin întrebări structurate sub forma unui ghid de lectură;
- următoarele secvențe de lectură, realizate individual, și confruntarea impresiilor notate în jurnale.

Înțelegerea și analiza construcției acțiunii:

- activitatea pe grupe omogene ce a urmărit identificarea cauzei și etapele acțiunii, a fost urmată de confruntare a rezultatelor;
- dialog frontal referitor la acțiune, condus prin întrebări interpretative;
- înțelegerea, analiza și interpretarea sistemului de personaje, a personajului central și a unor personaje secundare;
- activități individuale ce vizează realizarea hărții personajelor și discutarea rezultatelor;
- activitate pe grupe omogene ce urmărește caracterizarea personajului central și confruntarea rezultatelor;
- activitate individuală ce visează caracterizarea, la alegere, a unui personaj secundar, urmată de discuții;
- dialog frontal, condus prin întrebări interpretative, legat de sistemul de personaje.

Înțelegerea, analiza și interpretarea spațiu- timpului

- activitate pe grupe omogene ce urmărește evidențierea spațiului și timpului acțiunii, confruntarea rezultatelor și interpretarea lor.

Înțelegerea dimensiunii textului:

- activitate de scriere, comunicări individuale ce transcriu aspectele pe care fiecare elev le consideră demne de păstrat în „ bibliotecă” lui subiectivă, personală;
- dezbateri referitoare la setul de valori prezent în text, interogarea setului de valori din perspectiva prezentului.

Desprinderea de text și jocurile cu textul:

- exerciții de scriere creativă, redactarea unor parodii, continuări ale poveștii, descrierea unor secvențe etc.

Interesul elevilor pentru cărți, în cadrul atelierului de lectură, l-am stimulat și prin diverse jocuri. Jocul este, de fapt, o activitate modelatoare. Jocurile sunt la originea celor mai înalte manifestări de cultură, după cum, în cazul individului, capătă pe nesimțite statutul unui factor de educație morală, de progres intelectual etc.

Orice joc presupune respectarea unor reguli ale jocului și, din acest motiv, jocul trebuie considerat un factor creator de ordine. El instituie un sistem de reguli care precizează ce se face și ce nu se face, cum se face și când se face, adică ce este permis și ce este interzis. Orice încălcare de regulă are drept efect o ieșire din joc, un sfârșit al jocului. Așadar jocul înseamnă, în primul rând, un ansamblu de restricții voluntare, care stabilesc o legislație tacită a jocului. În mod paradoxal, regulile acestei activități libere, care este jocul, sunt mult mai ferme și mai puternic respectate decât regulile vieții sociale, încălcate adeseori. Dar cea mai importantă funcție a jocului pare a fi aceea de a stimula imaginația, pentru că înscrierea în lumea jocului, implică în mod fundamental capacitatea de a produce variante nelimitate ale fanteziei. Un principiu de ordine în cazul jocului poate fi chiar încălcarea ordinii recunoscute.

Managementul Clasei De Elevi

Voichita Bogosel

Scoala Gimnaziala Miron Pompiliu Stei

„Învățătorul e o lumânare care arde luminându-i pe alții.”

(Tudor Arghezi)

Meseria de învățător sau de profesor urmărește obiective deosebite: pregătirea copiilor și adolescenților din punct de vedere academic, dar și pregătirea lor pentru viață. Schimbările continue care apar în mediul social, particularitățile curriculumului, diferențele individuale între copii, fac ca această muncă să fie una provocatoare și solicitantă în același timp.

A face managementul clasei înseamnă a utiliza un set de instrumente de gestionare a relațiilor dintre profesori și elevi pe de o parte, și dintre elevi pe de altă parte. Acest set de instrumente este oferit profesorilor și învățătorilor pentru a le facilita munca și pentru a-i ajuta să construiască un mediu de muncă sănătos. Utilizarea acestor instrumente la clasă urmărește două scopuri egale ca importanță: Un prim scop este de a asigura reducerea stresului pe care îl presupune munca în școală, prin gestionarea eficientă a problemelor de disciplină și a relației cu elevii.

Un al doilea scop este de a proteja sănătatea emoțională a copiilor și a le asigura dezvoltarea armonioasă. Acest aspect este deosebit de important deoarece problemele emoționale determină problemele de comportament; cele mai multe dintre comportamentele violente și situațiile de indisciplină cu care ne confruntăm în mediul școlar se datorează acestor probleme emoționale.

Un management al clasei care asigură protejarea sănătății emoționale a elevilor și reducerea problemelor de disciplină contribuie la dezvoltarea unui mediu de muncă sănătos, mai puțin stresant și solicitant. Un mediu de muncă sănătos este o resursă importantă pentru optimizarea procesului instructiv, pentru protejarea și menținerea sănătății și calității vieții profesorilor și învățătorilor. Problemele de disciplină tot mai frecvente și dificultatea gestionării lor sunt importante surse de stres la locul de muncă. Multe situațiile care apar fac dificilă interacțiunea cu elevii și scad eficiența activității didactice.

O metodă la îndemâna învățătorului / profesorului se referă la instituirea unor reguli simple în clasă, care să faciliteze învățarea și să minimizeze situațiile problematice. De multe ori presupunem că regulile de comportare în clasă sunt cunoscute și înțelese de către elevi, că este de la sine înțeles cum trebuie să se comporte un elev. Mai degrabă comunicăm în mod indirect care sunt regulile clasei: prin reacțiile noastre la comportamente care sunt în conformitate cu aceste reguli sau care le încalcă. Cu alte cuvinte, elevii sunt puși în situația de a învăța prin încercare-eroare ce se așteaptă de la ei. Nu putem aștepta însă ca elevii să facă erori (= să apară comportamente problematice) pentru a comunica o regulă. Mai eficient este să avem și să încurajăm un set de reguli simple și clare care să fie comunicat elevilor, reamintit și revizuit periodic. Un astfel de set de reguli se poate crea din primele zile de școală (așa cum stabilim că elevul trebuie să ridice mâna pentru a pune o întrebare sau a da un răspuns). Acesta este primul pas spre a ne asigura că vom obține ordinea pe care ne-o dorim în clasă.

Sugestii privind stabilirea și respectarea regulilor clasei:

1. **Elevii să fie implicați în stabilirea lor** - aceasta pentru că este mai probabil ca ei să respecte, să sesizeze când nu funcționează și să înțeleagă la ce folosește o regulă la stabilirea căreia au contribuit. Putem implica elevii de orice vârstă în stabilirea regulilor, nu doar pe cei mari. Câteva reguli pot fi sugerate de către profesor.
2. **Să fie formulate simplu, la obiect și să fie ușor de reținut** – acest aspect poate fi verificat întrebând elevii ce înțeleg că trebuie să facă/să nu facă pentru ca regula să fie respectată.
3. **Numărul lor să fie în jur de 5-7.**
4. **Fiecare regulă să fie stabilită pornind de la un obiectiv / rezultat la care se ajunge prin respectarea regulii.**
5. **Să fie formulate în termeni pozitivi.** Exemplu: „ne așezăm în bancă când clopoțelul sună pentru începerea orei”, în loc de “nu întârziem la ore”. Este important ca regula să specifice ce trebuie să facă elevul, nu ce nu trebuie să facă.
6. **Să fie explicate elevilor astfel încât aceștia să înțeleagă necesitatea și utilitatea și să-și dea acordul în privința lor.**
7. **Să fie vizibile – să fie prezentate verbal și vizual** (scrise pe o planșă, copiate de elevi pe un caiet). Elevii mici pot să le deseneze și de asemenea se pot organiza jocuri de rol pentru a explica fiecare regulă.
8. **Să fie comunicate părinților** – pentru a se obține suportul în promovarea lor.

9. **Să fie reamintite periodic** (nu doar când sunt încălcate)– stabilim în prealabil momente ale săptămânii pentru reamintirea regulilor.
10. **Să fie revizuite împreună cu elevii** – este necesară revizuirea periodică a regulilor împreună cu elevii pentru a putea adapta regulile la situațiile noi cu care ne confruntăm sau la schimbările care apar în școală, clasă.
11. **Să fie respectate de către învățător / profesor** – regulile stabilite de comun acord, reprezintă o regulă pentru toată lumea care participă la stabilirea lor (deci și pentru profesor sau învățător, nu doar pentru elevi).
12. **Să fie respectate consecvent** - mesajul pe care îl transmite o situație în care regula a fost trecută cu vederea este mai puternic decât cerința de a respecta regula.
13. **Să fie susținute / încurajate la elevi în modalități diferite** - deși regulile sunt aceleași pentru toți elevii, aceștia pot fi motivați diferit pentru a le respecta. Stabilirea regulii nu garantează respectarea. Ca urmare, este necesar ca respectarea regulii să fie încurajată, remarcată și apreciată la elevi.

După cum spunea și H. Halpert, în „*Padagogische Didaktik*” (Andreas Verlag, Munchen, 1993), activitatea unui cadru didactic, „calitățile sale și erorile pedagogice pe care le comite nu pot fi analizate și apreciate decât ca elemente ale unui ansamblu în care intervin factori foarte diferiți: clasa cu care lucrează, condițiile sociale și materiale și, mai ales, interacțiunile psihosociale, cu colectivul clasei ori cu cel de părinți, precum și relațiile cu colegii săi, cu direcțiunea și administrația”.

Bibliografie:

H. Halpert, în „*Padagogische Didaktik*” (Andreas Verlag, Munchen, 1993)

Rolul Concursurilor Școlare În Învățământul Primar

Carmen Manuela Gruia

Scoala Gimnaziala Iorgu Iordan Localitatea Tecuci

Concursurile școlare – sunt o metodă extrașcolară de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în același timp, o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilitățile pe care aceștia le au. Concursuri precum „Cangurul” sau Olimpiadele Școlare pot oferi cea mai bună sursă de motivație, determinând elevii să studieze în profunzime și prin urmare să scoată rezultate mai bune la școală. Același efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasă. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută vor stimula spiritul de inițiativitate al copilului, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârșit exercițiile și va asimila mult mai ușor toate cunoștințele.

Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Avantajele participării la concursuri școlare:

- Valorificarea interesului pentru un anumit domeniu. Pregătindu-se pentru un concurs, copilul are ocazia să aflu o mulțime de lucruri noi, pe care poate nu le-ar fi aflat dacă nu ar fi participat la competiție. De asemenea, pregătirea pentru concursuri îl poate orienta pe copil către o viitoare carieră.
- Învățarea unor lucruri sau abilități noi. În afară de informațiile noi despre domeniul pentru care se pregătește, copilul învață să își organizeze timpul, să facă față unei competiții și învață valoarea efortului și disciplinei.
- Pregătindu-se pentru un concurs, un copil are ocazia să învețe ce înseamnă perseverența, răbdarea și responsabilitatea.
- Testarea cunoștințelor asimilate. Concursurile școlare sunt o modalitate de a verifica nivelul de pregătire la care se află copilul.
- Învață să facă față eșecului. Un rezultat slab la un concurs sau ratarea unui loc pe podium pot fi ocazii de a învăța să facă față eșecului. Deși pare paradoxal, un eșec poate fi o lecție mai importantă pentru un copil decât un succes. A gestiona stările emoționale care apar în astfel de momente, a nu renunța și a identifica factorii care au dus la un rezultat slab sunt abilități care îl vor ajuta pe copil atunci când se va confrunța cu alte situații dificile.
- Creșterea stimei de sine. Atunci când participarea la o competiție se încheie cu un rezultat bun, copilul învață să aibă încredere în sine și descoperă că și-a depășit limitele. Toate acestea contribuie la creșterea stimei de sine.
- Concursurile școlare mai stimulează spiritul de inițiativă, abilitățile sociale și de comunicare, imaginația și le oferă o nouă oportunitate de a asimila cunoștințe noi. Desigur că printre altele vor influența și rezultatele școlare și vor diminua efortul depus pentru, timpul câștigat dedicându-l aprofundării domeniului preferat.

Dezavantajele participării la concursuri:

- Competițiile sunt o sursă de stres. Atunci când copilul își dorește foarte mult un premiu sau consideră că rezultatele obținute sunt extrem de importante, stresul este inevitabil. Pentru a contracara acest efect al participării la concursuri, este bine să îl învățăm pe copil să privească un concurs ca pe o situație în care va avea ocazia să își testeze limitele, să învețe lucruri noi și să își îmbunătățească anumite abilități. Un premiu obținut la un concurs școlar nu trebuie să devină un scop în sine.
- Starea de epuizare fizică și psihică. Atunci când copiii nu stăpânesc foarte bine abilitatea de organizare a timpului pentru a se pregăti pentru competiție, este foarte posibil să apară oboseala, care, în timp poate duce la scăderea imunității organismului. Pentru a evita acest lucru, învățăm-l pe copil să își gestioneze eficient timpul.
- Copilul dispune de mai puțin timp liber. Intervalul de timp acordat relaxării va fi mai redus datorită nevoii de a se pregăti pentru concurs.

- Relațiile sociale pot avea de suferit. Copiii care se pregătesc pentru olimpiade sau concursuri școlare alocă mai puțin timp ieșirilor în oraș, preferând să petreacă timpul învățând sau exersând. Este bine să ne asigurăm că, din când în când, copilul acordă timp și prietenilor. Păstrarea legăturii cu prietenii apropiați îl ajută pe copil să își păstreze echilibrul emoțional și să facă față mai bine stresului.

Stimularea Creativității În Dezvoltarea Copilului

Coca Maricela Cadu

Scoala Gimnaziala Nr.1 Comuna Brahasesti

„Copilul să nu știe nimic pentru că i-ai spus, ci pentru că a înțeles el însuși; nu să învețe știința, ci s-o descopere”. (Jean – Jacques Rousseau)

Educația este cea care trebuie să ne ajute să ne adaptăm pentru un viitor pe care încă nu îl putem decât bănuși cu atât mai puțin înțelege. Copiii dispun de un mare potențial de creativitate, iar noi suntem responsabili de valorificarea acestuia. Ei au o extraordinară capacitate de a se adapta unor situații inedite, sunt toleranți și creativi iar un sistem educațional prea rigid nu face decât să înăbușe ceea ce ar trebui de altfel să scoatem la iveală.

Creativitatea poate fi definită ca trăsătură complexă a personalității umane constând în capacitatea de a realiza ceva nou, original sau o activitate imaginativă adaptată astfel încât să producă rezultate care sunt atât originale cât și de valoare.

Un copil are nevoie de reguli pentru a-și însuși anumite conduite, însă de multe ori acestea ridică un zid care îl împiedică să se manifeste firesc de frica sancțiunii. Greșeala și asumarea acestuia sunt inerente actului de creație. Astfel pentru un copil demontarea jucăriilor pe care le are poate fi o modalitate de cunoaștere, de înțelegere a mecanismului de funcționare, sau pentru unul căruia îi place să picteze, iar în demersul lui strică materialele de lucru, sancțiunile din partea părinților sau ale dascălilor nu fac decât să dezamăgească talentul care încearcă să iasă la iveală. De multe ori rigiditatea se regăsește și în maniera de predare a multor cadre didactice care pun în plan secund sufletul copilului, starea de bine, ocupându-se doar de îmbogățirea lui cognitivă și evident sistemul de învățământ care pune accentul pe anumite discipline și mai puțin pe educație muzicală, educație fizică, arte vizuale, abilități practice, etc., activități care sunt iubite de copii. Astfel copilul este educat să se axeze pe discipline de viitor.

Alternativele educaționale sunt cele care doresc să ofere copilului posibilitatea de a-și dezvolta liber gândirea imaginativă, punând accentul pe afectivitate și voință.

„Omul este liber – spune R. Steiner – în măsura în care poate asculta de sine însuși, în fiecare clipă a vieții sale.”

Urmărind acest îndemn, dacă vrem să aflăm ce e fantezia trebuie să studiem mai întâi forța vie care lucrează la crearea formelor vegetale, forța vie care lucrează la crearea formațiunilor minunate din interiorul organismului uman.

Creativitatea a fost definită și ca proces interpersonal sau intrapersonal al cărui rezultat sunt produse originale, semnificative de o înaltă calitate. În cazul copiilor accentul trebuie pus pe proces, adică pe dezvoltarea și generarea de idei originale care este baza potențialului creativ. Sensibilitatea copiilor pentru frumos are ca punct de plecare dezvoltarea simțului estetic, prin perceperea formelor, mărimilor, îmbinarea culorilor. Micul școlar se află în stadiul în care descoperă lumea, este curios de tot ceea ce îl înconjoară, astfel că trebuie să îi dăm ocazia să îl stimulăm, să vadă, să simtă, să miroase lucrurile pentru ca mai apoi să le poată transpune artistic într-o manieră originală.

Activitățile artistico-plastice îi ajută pe copii să descopere frumosul din lucrurile care îi înconjoară și să le valorizeze, îi ajută să iubească natura și oamenii.

Un rol foarte important în stimularea creativității îl are motivația, atmosfera de lucru și cadrul în care se desfășoară activitatea. Pentru un copil este extrem de important să se simtă valorizat și evidențiat atunci când realizează ceva, fiind impulsivat astfel și pentru viitoarele activități. Atmosfera de lucru trebuie să fie destinsă și o muzică liniștitoare în surdină pe lângă atitudinea blândă și plină de tact a celui care dirijează activitatea.

Natura este cadrul ideal și cel mai de preț terapeut pentru desfășurarea acestor activități. La copii cu dizabilități activitățile artistico-plastice sunt extrem de benefice și cea mai la îndemână modalitate de comunicare.

Astfel de activități desfășurate ritmic vor scoate copilul cu dizabilități din izolarea lui și favorizează adaptarea și evoluția către ameliorare.

Măsura în care creativitatea copilului reușește să iasă la iveală depinde de inventivitatea, arta și dăruirea cu care cadrul didactic ajunge la sufletul copilului. Stimularea creativității este un demers socio-educational complex ce cuprinde simultan fenomene de activizare, antrenare, cultivare și dezvoltare prin

actualizarea virtualităților creative. Desfășurarea diferitelor jocuri didactice sau a unor jocuri de rol care să antreneze gândirea creatoare cum ar fi „Eu și lumea din jurul meu”, „Mama mea”, „Animalul îndrăgit”, „Câinele, prietenul meu!” ajută copilul să antreneze gândirea creatoare.

În cadrul unei activități de abilități practice la clasă am realizat o lucrare colectivă cu tema „Tablou de vară”, elevii fiind invitați să privească tabloul, li s-a cerut să spună cum cred ei că se poate face un tablou de vară. Unii elevi au propus să-l picteze, alții au propus să-l decupeze. Astfel fiecare copil poate alege figura pe care dorește să o decupeze și să se gândească unde o poate așeza în tablou. Elevii au lucrat îngrijit și cu seriozitate minunându-se de frumusețea tabloului. Totul a fost realizat neașteptat de frumos. Toate acțiunile de stimulare a creativității urmăresc să determine productivitatea capacităților umane. Ridicarea potențialului creativ al copiilor începe de la munca creatoare a cadrului didactic. Stimularea creativității a originalității și a gândirii critice presupune o serie de riscuri pe care cadrul didactic și le asumă conștient fiind că rezultatul final merită un asemenea preț.

Lucrările plastice ale elevilor constituie un mesaj sincer, autentic care vorbește despre lumea exterioară și cea interioară, despre felul cum ei văd, simt și interpretează aceste lumi și relațiile dintre ele. Dacă un copil pictează o floare, el pune în ea ceva din sufletul său. Arătând-o celorlalți el trezește admirația și interesul acestora stabilind un dialog al imaginii și al frumosului. Astfel elevul își individualizează sentimentele față de floare personalizându-le iar, pe de altă parte realizează o comunicare cu ceilalți, pe bază de emoții, trăiri, descoperiri. Educația plastică intră în sfera cunoașterii și a creativității, ea fiind educația acelor simțuri pe care se bazează inteligența și gândirea creatoare a elevilor stimulând flexibilitatea și simțul critic – funcții importante ale creativității.

Deși nu este artist, școlarul elaborează plastic cu o plăcere imensă. Lucrând cu pensula, creionul sau cu creioane colorate manifestă o atitudine de uimire în fața propriilor produse. Cunoașterea elementelor de limbaj plastic nu determină talentul, dar ignorarea acestora îl poate compromite. Rezultatele muncii fiecărei ore trebuie să le punem în evidență prin analiza lucrărilor desfășurate sub formă de joc prin expunerea lucrărilor reușite la expoziția din clasă, prin expoziții personale ale unor elevi talentați, prin folosirea unor lucrări pentru amenajarea spațiului liber în școală. Talentul reprezintă o formă creativ superioară de evidențiere a aptitudinilor complexe, ceea ce face posibilă creația de valori noi, originale.

Creativitatea a fost și va rămâne o calitate superioară a omului, fiind identificată în cazul elevilor, ca o capacitate de a realiza ceva și altceva în raport cu realizarea existentă, de a înțelege și a cunoaște pe plan material și spiritual ceva inedit, util și valoros. Creativitatea este o caracteristică a personalității umane, aceasta fiind necesar a fi descoperită, cultivată și modelată spre a deveni ceva unic. Școala este unul dintre cele mai importante medii în care elevul poate privi în mod organizat cunoștințe de artă, un mediu în care poate fi educat prin acest limbaj al simțirii. Micii artiști plastici sunt într-o permanentă căutare, sunt avizi după nou, inventivi. Ei renunță la tehnicile vechi, tradiționale, ajungând să înțeleagă noile curente și tehnici care au apărut în arta modernă.

Școala creează capacități și strategii de învățare pentru toată viața și contribuie la dezvoltarea planului deliberativ avertizat al vieții interioare, la structurarea independenței și a capacităților proprii, la dezvoltare de aspirații, la descoperirea vieții sociale.

Toate progresele științei, tehnicii și artei sunt rezultate ale spiritelor creatoare. Simțul umorului, glumele, le oferă copiilor confort și senzația de siguranță, de familiaritate, acest mediu fiind favorabil unei dezvoltări psihice armonioase.

Bibliografie:

1. Allport, G. W. – Structura și dezvoltarea personalității; Editura Didactică și Pedagogică, București
2. Ion Albușescu, Pragmatica predării. Activitatea profesorului între rutină și creativitate, Editura Paralela 45, 2009
3. Al. Roșca: Creativitatea, Colecție, Orizonturi, Editura Enciclopedică Română, București
4. U. Șchiopu: Psihologia copilului, Educația Didactică și Pedagogică

Jocul - Activitate Dominantă La Vârsta Preșcolară

Manuela Cretu

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Comuna Zanesti

Jocul este o realitate care însoțește omul permanent, o dimensiune a existenței sale, ocupând diverse roluri în funcție de vârsta și caracterul fiecăruia. Jocul este definit ca o activitate fizică sau mentală care nu are o finalitate practică și care presupune participarea din pură plăcere. Pedagogia și psihologia au admis faptul că jocul nu este caracteristic exclusiv vârstelor mici, ci și adulților care scot astfel la iveală „copilul din ei”. Din păcate jocurile video, desenele animate sau povestirile SF sunt o copie palidă de marketing a jocului ca esență.

Cu 300 de ani în urmă, Comenius a vehiculat ideea că școala și jocul trebuie să fie una. Deși acest nivel nu a fost atins, toți pedagogii văd în joc mijlocul perfect de educație. Eduard Claparède găsea că „jocul este însăși viața”. Și nu era departe de adevăr, jocul fiind o activitate distractivă, bazată pe emoții puternice, ce angrenează energia umană în diverse demersuri cu efect constructiv pentru formarea personalității umane. *„Etimologic, cuvântul joc provine din latinescul «Iocus», care înseamnă glumă, șotie, distracție, fiind preluat concomitent în limba română și sensul substantivului latin «Iudeus», care desemna în antichitate o formă vastă de manifestări populare.»*

Pentru perioada preșcolară, jocul este activitatea pregnantă, fiind o formă universală de manifestare și comunicare, în care nu există bariere geografice sau religioase, reunindu-i și reprezentându-i pe copiii din toată lumea. Prin joc, copiii pot învăța la fel de mult ca în oricare altă activitate, anticipând și pregătind viitorul. De altfel, specialiștii sunt de părere că jocul pentru copiii de 3 - 7 ani este echivalentul muncii la adulți, efortul depus de copii în joc fiind aproximativ egal cu cel depus de adulți în muncă. tocmai de aceea jocul nu trebuie privit ca o activitate neserioasă și lipsită de finalitate, deoarece prin joc copilul reconstruiește lumea, apropiindu-și-o și analizând-o în detaliu, căutând să o înțeleagă cât mai bine. Preșcolarul își exteriorizează sentimentele și ideile. În acest mod, jocul îl introduce pe jucător în lumea imaginară creată de el însuși, o lume în care acesta este capabil să-și satisfacă propriile dorințe și aspirații. Acest scop odată atins, echilibrul psihic este restabilit.

Iată de ce adulții nu trebuie să minimalizeze importanța jocului, ci trebuie să fie satisfăcuți de faptul că cei mici învață făcând ceea ce le place, după cum spune o veche zicală: „Aud și uit, văd și înțin minte, fac și înțeleg”.

La această vârstă, jocul oferă cadrul perfect pentru efort și depășirea diverselor obstacole, iar moralitatea jocului sprijină dezvoltarea comportamentului socio-moral, precum și înglobarea unor elemente de disciplină în structura comportamentală a copiilor.

Jocul mai prezintă o funcție extrem de importantă: modelează trăsăturile de personalitate, precum respectul față de ceilalți, responsabilitatea, curajul sau onoarea.

În grădiniță, jocul este o activitate fundamentală și cuprinde toate ariile de activitate, făcând procesul instructiv-educativ mai atractiv, mai dinamic și mai facil de asimilat de către preșcolari. Importanți pedagogi au pus în evidență funcțiile jocului, raportându-se la o serie de repere principale.

Ed. Claparède identifică două funcții ale jocului:

1) Funcția principală - de a permite copilului să-și realizeze eul, să-și manifeste personalitatea, să urmeze linia interesului său major.

2) Funcții secundare:

- rolul de divertisment (jocul înlătură plictiseala determinată de lipsa activității);
- jocul - element odihnitor;
- jocul - agent de manifestare socială (jocul exercită la copil tendințe sociale);
- jocul - agent de transmitere a ideilor, a obiceiurilor de la o generație la alta.

J. Piaget evidențiază patru funcții ale jocului:

1) Funcția de adaptare, care se realizează prin asimilarea realului eu și prin acomodarea, mai ales prin imitație, a eului la real.

2) Funcția formativă, dar și informativă, jocul fiind o activitate care contribuie la dezvoltarea intelectuală, morală și fizică a copilului.

3) Funcția de descărcare energetică și rezolvare a conflictelor afective, cunoscută și sub denumirea de „funcție catarctică”.

4) Funcția de socializare, prin tendința accentuată a copiilor de a se acomoda la ceilalți, dar și de a asimila relațiile cu cei din jur la eul său.

Cu toate acestea, funcțiile jocului se schimbă de la o vârstă la alta. La copil, funcția motrică are o pondere mai mare față de adult - la copii jocurile sunt mai dinamice, în timp ce la adulți jocul este mai degrabă static. Ponderele funcției formative scade odată cu ieșirea din copilărie. Funcția distractivă este altfel la copii față de adulți.

A.A. Liublinskaia identifică următoarele particularități ale jocului la copii:

- 1) Prin joc, copilul reflectă mediul ambiant și imită activitatea adulților.
- 2) Jocul este o modalitate de dobândire și precizare a cunoștințelor prin acțiune.
- 3) Prin joc, copilul „gândește” (rezolvă probleme, caută soluții pentru a depăși obstacole etc.).
- 4) Principalele mijloace în joc sunt acțiunea și cuvântul.
- 5) Jocul produce o reală plăcere copilului prin libertatea pe care i-o oferă acestuia în transformarea ambianței.
- 6) Jocul este îmbinarea între realitate și închipuire.
- 7) Jocul se dezvoltă continuu și, implicit, dezvoltă personalitatea copilului.

În programul zilnic al preșcolarului survin modificări impuse de grădiniță, modificări care nu afectează, însă, dorința de joc, acesta rămânând o preocupare majoră în copilărie. De aceea, se poate afirma că jocurile reprezintă o adevărată sursă de educație a comportamentului, a creativității și a imaginației. Jocurile formează atenția, spiritul de observație și redare, întăresc perseverența, ascut îndemânarea, abilitatea și perspicacitatea, impun ordinea și promptitudinea, jucând un rol major în evoluția capacităților fizice, intelectuale și a trăsăturilor de caracter.

Preșcolaritatea este perioada în care jocul atinge maximum de importanță, fiind în esență modalitatea de acțiune al copilului, forma caracteristică și pregnantă de activitate, contextul în care viața preșcolarului capătă substanță și în cadrul căruia se înregistrează progresul.

La începutul acestei perioade, preșcolarul nu distinge jocul de celelalte două activități complementare - munca și învățătura. Această distincție capătă contur abia în jurul vârstei de 5 ani. După 6 ani, în joc încep să se manifeste din ce în ce mai multe elemente ocupaționale.

La 3 ani, copiii se joacă adesea unul lângă celălalt fără a interacționa. Cu toate acestea, preșcolarii mici nu sunt refractari la ceea ce se întâmplă în jurul lor și învață foarte repede de la ceilalți, prin imitație. Gradul de dezvoltare al unui copil de 4 - 5 ani îi permite acestuia să îndeplinească activități care necesită colaborarea cu 1 - 2 parteneri.

În prima parte a perioadei preșcolare are loc trecerea de la jocuri de manipulare specifice vârstei la jocuri de creație, care au în centru un subiect și roluri și jocuri de construcție. *„Jucându-se cu obiectele, copiii își dezvoltă percepțiile de de formă, mărime, culoare, greutate; își formează capacitatea de observare. Fiind nevoit să construiască o casă, copiii își elaborează mai întâi, pe plan mintal, imaginea casei și abia apoi trec la executarea ei, dezvoltându-și astfel reprezentările. În joc copiii nascocesc, modifică realitatea, dezvoltându-și astfel capacitatea de inventivitate.”*

Jocul de rol se dezvoltă în concordanță cu viața din ce în ce mai complexă a preșcolarului. În timp ce la începutul perioadei, copiii se implică în jocuri fără subiect sau cu subiecte vagi, pe măsura derulării jocului subiectul se amplifică. În jurul vârstei de 3 - 4 ani, subiectele sunt reflecții difuze ale unei serii de secvențe din viața de zi cu zi, adesea fără legătură între ele. După 4 ani, subiectele devin mai consistente, se îmbogățesc tematica jocului, iar spre vârsta de 6 ani, jocul capătă forma unei povești întregi.

Prin urmare, jocul reprezintă o manifestare universală bazată pe contrarii, pe efort, orientată spre dezvoltare. Tocmai de aceea, jocul este o realitate constantă, care diferă de la o vârstă la alta.

"Albinuța Maya Și Prietenii Săi"

Iuliana Cosma

Scoala Gimnaziala Iulia Halaucescu Comuna Tarcau

TEMA PROIECTULUI: "Pe aripi de Primăvară"

SUBTEMA: „Mare zumzet se aude”-săpt.3/5

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare/sistematizare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic și aplicație

DURATA: O zi

ACTIVITATE INTREGRATĂ: "Albinuța Maya și prietenii săi" - ADP+ALA+ADE (DȘ+DOS)

LOC DE DESFAȘURARE: sala de grupă

SCOP:

● Îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre insecte, consolidarea numărului cardinal și ordinal în limitele 1-8; consolidarea unor abilități practice specifice temei date și dezvoltarea simțului practic și estetic.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

C.1 Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;

C.2 Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);

C.3 Activare și manifestare a potențialului creativ

D.1 Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;

D.1 Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă);

E.2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTEMENTE VIZATE:

C 1.1. Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi;

C 2.1. Finalizează proiecte simple;

C 2.2. Solicită și acceptă ajutor pentru a depăși o dificultate;

C 3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

C 3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creativ

C.3.3. Demonstrează prezența simțului muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.

D.1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de vorbitor

E.2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să denumească etapele de dezvoltare ale fluturelui;
- Să identifice insectele care zboară/ care nu zboară;
- Să numere conștient, asociind cifra la cantitate și invers în limitele 1-8;
- Să utilizeze corect numeralul ordinal în situații practice;
- Să mănuiască corect instrumentele de lucru în executarea activităților;

- Să confecționeze corpul albinei prin asamblarea și lipirea materialelor reciclabile puse la dispoziție, dezvoltându-și gustul estetic și îndemânarea,
- Să demonstreze că a înțeles indicațiile primite, prin executarea unor deprinderi motrice însușite anterior.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: Conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, Metoda Diamantul, jocul didactic.

MATERIAL DIDACTIC: Fișă de lucru, fișă suport pentru Pattern, săculeț cu jetoane, suport de plastic pentru jetoane, joben, baghetă, cutie, plicuri colorate, stimulente (insecte multicolore), materiale din grădina Primăverii (lalele/strat de flori din polistiren, copac, stup din carton, insecte, flori, etc.), tuburi de carton, nasturi, paie de carton, hartie colorată, lipici, etc.

FORMA DE REALIZARE: Frontal, individual, în echipă;

SCENARIUL ZILEI

Este o nouă zi de primăvară! Sala de grupă este pregătită să-și aștepte Albinuțele, pentru a începe aventura spre a descoperi noi informații și provocări din lumea insectelor.

Fiecare preșcolar va intra în sala de grupă, salută colegii și doamna educatoare, se dezinfectează pe mâini ("Picătura de sănătate"-ADP) și se pregătește pentru jocul liber alături de colegi.

Vom începe ziua cu *Momentul de mișcare* ce se va desfășura, ca de obicei, pe elipsă, fiecare copil așezându-se acolo unde găsește o floare liberă, păstrând distanța între el și colegi.

Zburând ca fluturașii (*Tranziție*), Albinuțele se vor deplasa spre scaunele așezate în semicerc, pentru *Întâlnirea de dimineață*.

Jocurile și activitățile liber alese (ALA I), se vor desfășura în centrele de interes deschise: **Știință** (Centrul Fluturilor), **Joc de masă** (Centrul Albinelor) și **Bibliotecă** (Centrul Buburuzelor).

La **Centrul Știință**, copiii vor afla curiozități despre insecte și se va pune accentual pe metamorfoza fluturului (Soft educațional pe Platforma Livresq : *De la omidă la fluture (livresq.com)*)

La **Centrul Joc de masă**, preșcolarii vor găsi piesele geometrice potrivite și le vor suprapune peste conturul lor, obținând astfel corpul Fluturului și al Libelulei (Pattern)

La **Centrul Bibliotecă**, copiii vor exersa grafisme (linia dreaptă, curbă și linia frântă), ajutând astfel buburuza să ajungă la floare.

În încheierea activităților de la centre, copii vor descoperi pe table magnetică Diamantul Gâzelor și mai multe jetoane ce reprezintă răspunsuri la ghicitorile trimise de Regina Albinelor. Copiii vor da viață Diamantului aflând răspunsurile la ghicitori și lipind jetoanele la locurile potrivite.

În continuare vor avea loc **rutinele** de dimineață (spălatul pe mâini, micul dejun), urmând activitățile din cadrul **ADE**.

Activitatea se desfășoară în sistem integrat și cuprinde un joc didactic matematic (**DȘ - Activitate matematică**) precedat de activitatea practică "Albinuța" (**DOS**)

Voi prezenta copiilor macheta care reprezintă Grădina Primăverii, unde vor observa că se află mai multe flori și insecte.

Ca să ajute Albinuța, aceasta ar dori ca ei să rezolve sarcinile din plicurile ce se regăsesc în cutia trimisă de Regina Albinelor, fiind împărțiți în două echipe, jocul didactic matematic desfășurându-se sub formă de concurs.

Copiii sunt atenționați că Maya preferă să ridice mâna atunci când doresc să o ajute (*Rutina*), astfel reușind să se concentreze la activitate și să rezolve sarcinile în timp util.

Dacă vor reuși să îndeplinească toate sarcinile, demonstrând că sunt albinuțe harnice, Maya îi va răsplăti pe fiecare cu câte o insectă multicoloră.

Educatoarea va atrage atenția preșcolarilor asupra stupului ce se află în copacul din grădină și vor observa că este confecționat din material reciclabil (carton). Le povestește copiilor că Maya are nevoie de câteva albinuțe confecționate tot din materiale reciclabile care vor fi așezate la stup, plecând la sfârșitul zilei alături de ea pentru a aduna nectarul din flori.

Mergând ca furnicuțele (*Tranziție*), copiii vor fi orientați spre măsuțe unde se va desfășura *activitatea practică* din cadrul **DOS** - "Albinuța"-aplicație

Un alt moment important al zilei va fi reprezentat de jocul distractiv "*Formează corpul omizii!*", dar și euritmia „*Dansul primăverii*” (**ALA2**), când copiii vor realiza alături de doamna educatoare, câteva exerciții euritmice, costumați în buburuze, bondărei, flori și grădinari.

În cadrul **Momentului de Poveste** am ales să citesc copiilor cartea "*Colecționarul de insecte*" de Alex G. Griffiths.

La sfârșitul zilei, preșcolarii vor merge afară, în curtea grădiniței, pentru desfășurarea unor jocuri în aer liber, iar apoi salută colegii și doamna educatoare pregătindu-se de mers acasă.

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum pentru învățământul preșcolar 3 -5/6 ani*, M.E.C.T.S., 2019;
- *Aplicarea noului curriculum pentru educație timpurie- o provocare?*, Coordonator Laurențiu Culea, Editura Diana, București;
- *Activitatea integrată din grădiniță- ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar*, Editura Didactica Publishing House, București, 2008;
- *Didactica activităților matematice în grădiniță*, Constantin Petrovici, Editura Polirom, 2014.

Importanta Celor 7 Ani De Acasa

Ioana Florentina Farcanea

Scoala Gimnaziala Miron Pompiliu Stei

Când vorbim despre cei 7 ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului până merge la școală. Când spunem că un copil are cei 7 ani de acasă ne gândim la un copil bine crescut, care știe să salute, să spună mulțumesc, te rog, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții.

Educația, bunele maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relațiile cu cei din jur decât unul căruia îi lipsesc cei 7 ani de acasă.

Copilăria reprezintă cea mai bună perioadă a vieții pentru educație, pentru formarea și instruirea caracterului psiho-social. Familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia.

Dacă unui copil familia nu-i satisface nevoia de confort fizic și afectiv, atunci pe viitor va apărea acel sentiment de neîncredere în mediu, teama de viitor sau îndoiele de sine, o lipsă a încrederii în propriile sale forțe, dar va apărea și acel sentiment de rușine. Tot timpul familia trebuie să încurajeze copilul, să îl îndrume și să îi arate ce e bine și ce e rău. Familia este cea care oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio-afectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale.

Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta atât direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate cât și indirect, prin modele de conduită oferite de membrii familiei. Modelele de conduită oferite de părinți, pe care copiii le preiau prin imitație și învățare, și climatul socio-afectiv, în care se exercită influențele educaționale, reprezintă primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale.

Procesul educativ al copilului trebuie condus cu grijă și caldă afecțiune în concordanță cu etapa de dezvoltare în care se află el, fără a-l solicita prea de timpuriu cu lucruri ce nu sunt pe măsura forțelor lui, oferindu-i și cerându-i numai ce nu-i depășește capacitatea de înțelegere.

În familie se dezvoltă sprinjinul de afirmare a idealurilor tânărului, dorința sa de participare la viața socială, culturală și politică a țării sale. În familie se formează primele deprinderi de viață sănătoasă ale copilului, de conduită igienică individuală și colectivă și de altruism, componente majore ale moralei elementare a indivizilor societății, constituind bagajul educativ al „**celor 7 ani de acasă**”. Viața copilului acasă, alături de părinții săi, toate activitățile care se desfășoară împreună consolidează anumite deprinderi, abilități ce contribuie la autonomia copilului, conviețuirea socială, sănătatea, igiena și protecția lui. În familie copilul începe să se cunoască pe sine, să se definească prin jocul imitațiilor, comparațiilor și își însușește modele la care se poate referi în mod constant în devenirea sa ca adult.

După ce ajunge la vârsta preșcolară educația copilului se împarte între familie și dascăli și pedagogii din școală; cei din urmă vor fi chemați să șlefuiască ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă și să-l ajute pe copil în înțelegerea și lămurirea unor probleme.

„Cei 7 ani de acasă” își pun accentul cel mai mult în ceea ce devine un copil mai târziu și anume – OM. Aceasta este perioada cea mai importantă, fiind temelie pe care se clădește o ființă cu diverse aptitudini și preferințe, cu un comportament normal sau deviant. Așa cum ne creștem și ne educăm copiii, așa cum ne comportăm noi, așa vor trăi și se vor manifesta pe viitor. Copii cresc și se formează în viață într-un univers pe care-l creează părinții.

BIBLIOGRAFIE

Golu, M., (2000), *Fundamentele psihologiei*, Editura Fundației România de Mâine, București.

Negovan, V., (2003), *Introducere în psihologia educației*, Editura Curtea Veche, București.

Sălăvăstru, D., (2004), *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași.

IMPORTANTA ACTIVITATILOR OUTDOOR ÎN STIMULAREA CREATIVITĂȚII COPIILOR

ALINA RALUCA IONESCU

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ”FLOARE DE COLȚ”

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”.

Creativitatea își are originea în cuvântul latin „creare”, care înseamnă a zămisli, a făuri, a crea, a naște. Aceasta reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ. Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale.

Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

Educația în aer liber este considerată a fi mult mai motivantă, stimulativă și cu un impact puternic asupra procesului de învățare.

Educația în aer liber este o formă organizată de învățământ care se desfășoară în aer liber și pregătește copilul pentru viața în aer liber, bazându-se pe filozofia, teoria și practica educației experiențiale și a educației ecologice.

În intervalul 2-10 ani, copilul este maestru în artificii creative: face giumbușlucuri, este însetat de cunoaștere și poate transforma casa într-un adevărat laborator.

Un copil creativ se remarcă prin talent, organizare, capacitate de concentrare și perseverență. Părinții reprezintă modele pentru copii, de aceea s-ar putea să-l inspire anumite comportamente din interiorul familiei. E important să încurajați creativitatea copilului și să-l lăsați să-și dea frâu liber imaginației, chiar dacă ar putea fi neproductiv pentru gospodărie.

În această vară am reușit să amenajez în curtea părintească un loc al „copilăriei”, dedicat celor mici cu vârste cuprinse între patru și zece ani.

Amenajat în aer liber, le-am oferit copiilor experiențe de viață unice, care doar în cadrul activităților outdoor pot fi experimentate. Viața copiilor la acest spațiu de joacă a fost cea mai frumoasă din această vacanță. După înviiorarea de dimineață au avut la dispoziția lor centre de joacă (laboratorul experimentelor, la supermarket, insula de lectură, stand de muzică.)

Impresionată de ușurința cu care se împrieteneau, spațiul le mai oferea locuri unde ideile lor erau puse în practică. Laboratorul experimentelor le-a oferit ocazia de a face diferite experimente cu diferite produse alimentare care în bucătăria proprie nu ducea la o distracție așa de mare. Veneau cu idei de experimente singuri, combinând diferite substanțe și fiind nespuse de nerăbdători să vadă rezultatul obținut.

Exercițiile de explorare a mediului înconjurător (observarea cu lupa a micilor viețuitoare, a plantelor, aruncarea pietrelor în râul din apropiere) au fost în topul preferințelor. Copilul capătă însă o anumită experiență care îl va ajuta să mai exact și mai profund realitatea înconjurătoare. Explorarea presupune încercările și tentativele copilului de a cunoaște și de a descoperi lucruri noi, fenomene și experimente din mediul ce-l înconjoară. Este una din acțiunile fundamentale ale dezvoltării copilului.

Competițiile sportive fac ca o zi în acest loc să fie plină de emoție, în momentul în care un copil ajunge să se manifeste într-un joc sub formă de competiție.

Educatoarele învață alături de copii, experimentează modalitățile eficiente de organizare a învățării și testează diferite tipuri de jocuri pentru a descoperi interesele de cunoaștere ale copiilor, dar și cum anume putem spori gradul de atractivitate al învățării. Lasă copilul să-și exprime gândurile, să nu fie tot timpul de acord cu noi. În acest fel, îl încurajăm să găsească mai mult de o singură cale pentru a rezolva o problemă.

De multe ori avem tendința de a încuraja mai degrabă performanța copilului, deși există riscul ca această pretenție de performanță să însemne o presiune. Încurajează-ți copilul să creeze și să se joace, acum e perioada ideală pentru aceste activități. Oferă-i un colț creativ în casă, în care să se desfășoare.

Corelații Interdisciplinare În Cadrul Orelor De Abilități Practice

Florentina Zavinel Petre

Școala Gimnazială „George Vâlsan” Amara

“Abilități practice, ca disciplină de învățământ în Curriculum-ul Național, are un loc bine definit în formarea armonioasă a personalității. În viziune interdisciplinară, ca principiu și modalitate de restructurare a conținuturilor școlare, această disciplină are menirea de a dezvolta latura practică a personalității, de a-l apropia mai mult pe elev de muncă, de viața socială, de alegerea potrivită a carierei.”

Activitățile de abilități practice au un accentuat rol formativ-educativ. Elevii sunt solicitați la un efort intelectual susținut în care sunt exersate atât spiritul de observație cât și celelalte capacități și procese intelectuale (gândirea, memoria, imaginația, creativitatea). Prin exersare, elevii își formează priceperi, deprinderi, capacități și aptitudini practice, învățând “a ști să facă”. Elevii își cultivă spiritul aplicativ, își formează comportamentul practic, îndemânarea practică fiind o anumită abilitate în mișcările mâinilor și care prezintă importante însușiri ale omului din zilele noastre.

Folosind materiale diferite (plastilină, lut, ipsos, hârtie, carton, fire, lână, PNA, mouliné, materiale textile de diferite tipuri, mărimi și culori, materiale plastice, pahare, farfurii, sârmă maleabilă, materiale din natură, vopsele, substanțe de lipit) și prin folosirea diferitelor tehnici specifice acestei discipline (modelare, tăiere, decupare, rupere liberă, lipire, asamblare) se pot realiza obiecte care se bazează pe noțiunile și cunoștințele dobândite prin intermediul celorlalte discipline.

De exemplu, se poate modela: mărul, ciuperca, vasul cu fructe, animale (câine, pisica, rațe etc.), cireșul; elevii dobândind și aplicând cunoștințe din cadrul celorlalte discipline, observând asemănări și deosebiri între culori, dimensiuni, forme.

Temele au un orizont foarte larg, ceea ce oferă copilului o posibilitate mare de exprimare și de tratare interdisciplinară. (Iliescu, 2014, p. 134)

Plastilina se modelează ușor, are culori variate și se poate combina cu alte materiale (hârtie, carton, materiale din natură: înveliș de la castane, căpăcele de ghindă etc.). Se realizează astfel o corelație interdisciplinară: abilități practice – științe – educație plastică (elevii observând și imagini ale obiectelor de realizat) și chiar – citire sau educație muzicală, elevii reactualizându-și în finalul lecției un cântec sau o poezie cu tema dată.

Lucrările din hârtie sunt diverse și se pot realiza prin tehnici diverse:

- tehnica Origami: “Broasca”, “Floarea”, “Paharul”, “solnița”, “Coiful”, “Barca”, “Năframa”.
- tehnica Tangram: “Case”, “Cocoșul”, “Găina”, “Copii”, “Animale”, litere, cifre etc.
- tehnica ruperii libere: păsări, peisaje etc.
- decupare, lipire, asamblare: flori, figuri geometrice, “Castelul” etc.
- tehnica țeserii: covorașe
- Tehnica plierii hârtiei: “Evantaiul”, “Funduța”

Tehnicile pot fi îmbinate: lacul (decupaj), păsări (Tangram), copil (decupaj), coif (Origami) toate acestea alcătuind un colaj cu tema “La baltă”.

Tema “Iarna” poate conține un om de zăpadă (decupaj), fulgi (rupere liberă), case (Tangram), siluete de copii (decupaj).

Firele sunt folosite pentru realizarea diverselor teme:

- prin tăiere (rățoiul Donald, fluturele, peisaje, omul de zăpadă etc.);
- șnuruire (rama, gulerașul);
- festonare (tablouri, ornamente);
- răsucire, înnodare (fata și băiatul);
- împletituri (pamblica);
- cusături;
- croșetat (rozeta).

Materialele din natură sunt variate, pretându-se la execuția de colaje din frunze și semințe, lucrări din fulgi și pene colorate, ornamente prin combinarea materialelor din natură cu acuarelă, pene, fire tăiate etc.

În fiecare fel de activitate (lucrări din hârtie: carton, modelaj, împletituri etc.) se are în vedere cunoașterea proprietăților materialului folosit, a metodelor de prelucrare a acestuia, și a principalelor instrumente de lucru.

Pe lângă unele cunoștințe teoretice cu privire la materialul de lucru și prelucrarea lui, procesul confecționării unor obiecte se bazează pe o pregătire teoretică, dobândită în cadrul celorlalte discipline. De exemplu, pentru a se putea confecționa cutia pentru păstrarea semințelor, se stabilesc mai întâi dimensiunile, se efectuează măsurători, calcule, se desenează schița obiectului, se respectă în timpul lucrului anumite reguli cu privire la dimensiunile date, părți componente. (Iliescu, 2014, p. 137)

Pregătirea teoretică a elevilor în vederea activităților practice se face pe baza cunoștințelor însușite la celelalte discipline: aritmetică-geometrie, citire, precum și pe baza altor activități extrașcolare: lecturi, vizite și excursii, vizionări de filme.

Unele obiecte confecționate sunt mai apoi folosite ca material didactic ilustrativ pentru celelalte discipline.

De exemplu, lucrarea "Casă la țară" poate evidenția munca efectuată la țară (creșterea păsărilor), folosind materiale diverse (capace de ghindă, coji de nucă, crenguțe de copac) și scoate în evidență legătura cu obiectul Științe.

Ca o concluzie, lecțiile de abilități practice contribuie la îmbogățirea, aprofundarea și consolidarea cunoștințelor însușite la celelalte obiecte de învățământ și constituie, în același timp, un mijloc de aplicare în practică a unora din aceste cunoștințe.

Metode Activ-Participative Și Utilizarea Lor În Activitatea Didactică

CAMELIA COTÎRȚĂ

Școala Gimnazială „I.G.Duca

Pedagogia clasică definește metodele de predare ca „modalități prin care profesorul transmite cunoștințele, iar elevul și le însușește.”

Metodele de învățământ, ca modalități practice de desfășurare a activității, nu se limitează numai la procesul instruirii elevilor, ci servesc la realizarea obiectivelor educației în învățământ, vizând dezvoltarea capacităților intelectuale, a motivelor învățării, educarea sentimentelor sociale, formarea trăsăturilor de personalitate. Menirea oricărei metode de învățământ este de a oferi modalități concrete de realizare efectivă a operațiilor de detaliu pe care învățătorul le înfăptuiește în actul predării și elevul în actul învățării.

Pentru sporirea productivității învățământului în sensul creșterii ritmului de asimilare de către elevi a unor cunoștințe selecționate și tot mai concentrate, se prefigurează o metodologie didactică bazată pe utilizarea într-o nouă manieră a metodelor clasice de învățământ, prin orientarea lor în direcție euristică, precum și prin introducerea unor noi mijloace și tehnici didactice.

Noua metodologie se referă la perfecționarea și modernizarea metodelor și mijloacelor de învățământ existente astfel încât ele să servească la activizarea optimă a elevilor atât în planul intelectual, cât și în cel practic.

Învățătorul folosește în lecție diferite procedee pentru a-l determina pe elev să participe activ la lecție.

Învățământul modern caută să păstreze un echilibru între munca individuală și lucrul în grup, să îmbine învățarea individuală cu învățarea interdependentă, prin cooperare sau colaborare, să asocieze exercițiul individual exercițiului interacțiunii cu ceilalți.

Accentul se comută acum pe selectarea și aplicarea, în demersul predării-învățării, a strategiilor didactice inclusive, care fac din clasă un mediu securizant pentru toți copiii.

Astăzi, un profesor responsabil atrage elevii, îi motivează, îi activează, îi încurajează să învețe împreună și să-și împărtășească experiențele de învățare și cunoaștere.

În schimbarea tumultuoasă prin care societatea trece, elevii noștri au nevoie de capacitatea de a selecta informațiile și de a alege ce este și ce nu este esențial pentru interesele lor. Un important obiectiv de tip formativ urmărit în evoluția copiilor îl constituie dezvoltarea gândirii critice și se realizează prin folosirea în mod special a unor strategii de învățare activ-participative.

Metodele activ-participative sunt proceduri care pornesc de la ideea că învățarea este o activitate personală, care încurajează elevii să gândească independent și să reflecteze.

Ele sunt metode care ajută elevul să caute, să cerceteze, să găsească singur cunoștințele pe care urmează să și le însușească, să afle singur soluții la probleme, să prelucreze cunoștințele, să ajungă la reconstituiri și resistematisări de cunoștințe, adică învață pe elev să învețe, să lucreze independent.

Sunt considerate activ-participative toate acele metode care sunt capabile să mobilizeze energiile elevului, să-i concentreze atenția, să-l facă să urmărească cu interes și curiozitate lecția, să-i câștige adeziunea logică și afectivă față de cele nou-învățate, care îl îndeamnă să-și pună în joc imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare, memoria.

Metodele activ-participative pun accentul pe procesele de cunoaștere și nu pe produsele cunoașterii.

Unul din avantajele acestor metode interactive este acela că pot fi folosite cu succes atât în învățare cât și în evaluare.

O metodă folosită, în special la studierea unui text narativ, este **Metoda predării/învățării reciproce (Rezumând, Întrebând, Clasificând, Precizând)**.

La studierea unui text nou, clasa este împărțită în patru grupuri (rezumator, întrebător, clasificator, prezicător). Rezumatorii expun ce este mai important din ceea ce au citit, fac un rezumat al textului. Întrebătorii alcătuiesc o serie de întrebări despre informațiile citite (ei trebuie să știe și răspunsul). Clasificatorii discută termenii necunoscuți, mai greu de înțeles (pot apela la distționare, planșe, alte mijloace didactice sau o pot întreba pe doamna învățătoare). Prezicătorii exprimă ceea ce cred că se va

întâmpla în continuare, bazându-se pe ceea ce au citit.

Această metodă îi stimulează și motivează pe elevi în învățare, îi ajută la formarea priceperilor și deprinderilor de lucru cu textul, le dezvoltă capacitatea de exprimare, atenția, stimulează capacitatea de concentrare asupra textului de citit și priceperea de a selecționa esențialul.

Explozia stelară este o altă tehnică de succes la clasele mici, deoarece poate fi adoptată ca un joc și nu necesită o aplicare sofisticată. Poate fi folosită cu succes în orele de limba română. Clasa este împărțită în grupuri preferențiale care elaborează o listă cu cât mai multe întrebări și cât mai diverse legate de problema pe care învățătorul o expune la început. Grupurile comunică rezultatele, iar învățătorul găsește o modalitate de a aprecia și scoate în evidență cele mai interesante și mai semnificative întrebări legate de temă.

O altă metodă pe care o folosesc cu succes la clasă este **Portofoliul de grup**.

Este o metodă care se bazează pe cooperare și activitatea comună în rezolvarea unor sarcini de lucru. În acest sens, munca în grup este orientată mai ales spre aspectul social al învățării, urmărind dezvoltarea comportamentului social al elevului.

Las copiii să se organizeze în grupuri preferențiale (așa lucrează cu mai multă pasiune, colaborarea este mai bună). Eu lansez tema, sarcinile de lucru. Impart sarcinile pe grupe, fiecare grupă urmând să adune și să prezinte material pentru sarcina primită. Evaluarea presupune prezentarea tuturor materialelor adunate și abia atunci tema propusă se discută sub toate aspectele ei. Avem atât portofolii de grup, cât și personale, la teme ca: Animalele, Plantele, Anotimpurile.

În felul acesta, fiecare copil este solicitat să caute informații, să se documenteze..

Tot la ciclul primar, folosită în recapitularea și consolidarea cunoștințelor este și metoda „**Turul galeriei**”.

Elevii lucrează în grupe de către 3-4. Se propune un subiect pentru care elevii generează cât mai idei. Fiecare grup își alege sau primește o anumită temă din subiectul propus.

Un secretar, ales de elevii grupei, notează rezultatele brainstormingului pe o coală de hârtie (de preferat cât mai mare), folosind markere de diferite culori. Șeful grupei susține produsul realizat în fața celorlalte grupe. Posterele sunt apoi expuse în diferite locuri din clasă, accesibile elevilor și la anumite distanțe.

După expunerea produselor obținute, fiecare grup examinează cu atenție produsele celorlalte grupe, grupele se rotesc de la un produs la altul, se discută și, eventual, se notează comentariile, neclaritățile, întrebările care vor fi adresate celorlalte grupe.

După turul galeriei, fiecare grup răspunde la întrebările celorlalți și clarifică unele aspecte solicitate de colegi, apoi își reexaminează propriile produse prin comparație cu celelalte. În acest mod, prin feedback-ul oferit de colegi, are loc învățarea și consolidarea unor cunoștințe, se valorizează produsul activității în grup și se descoperă soluții alternative la aceeași problemă sau la același tip de sarcină.

Eu folosesc această metodă și la orele de arte vizuale și abilități practice.

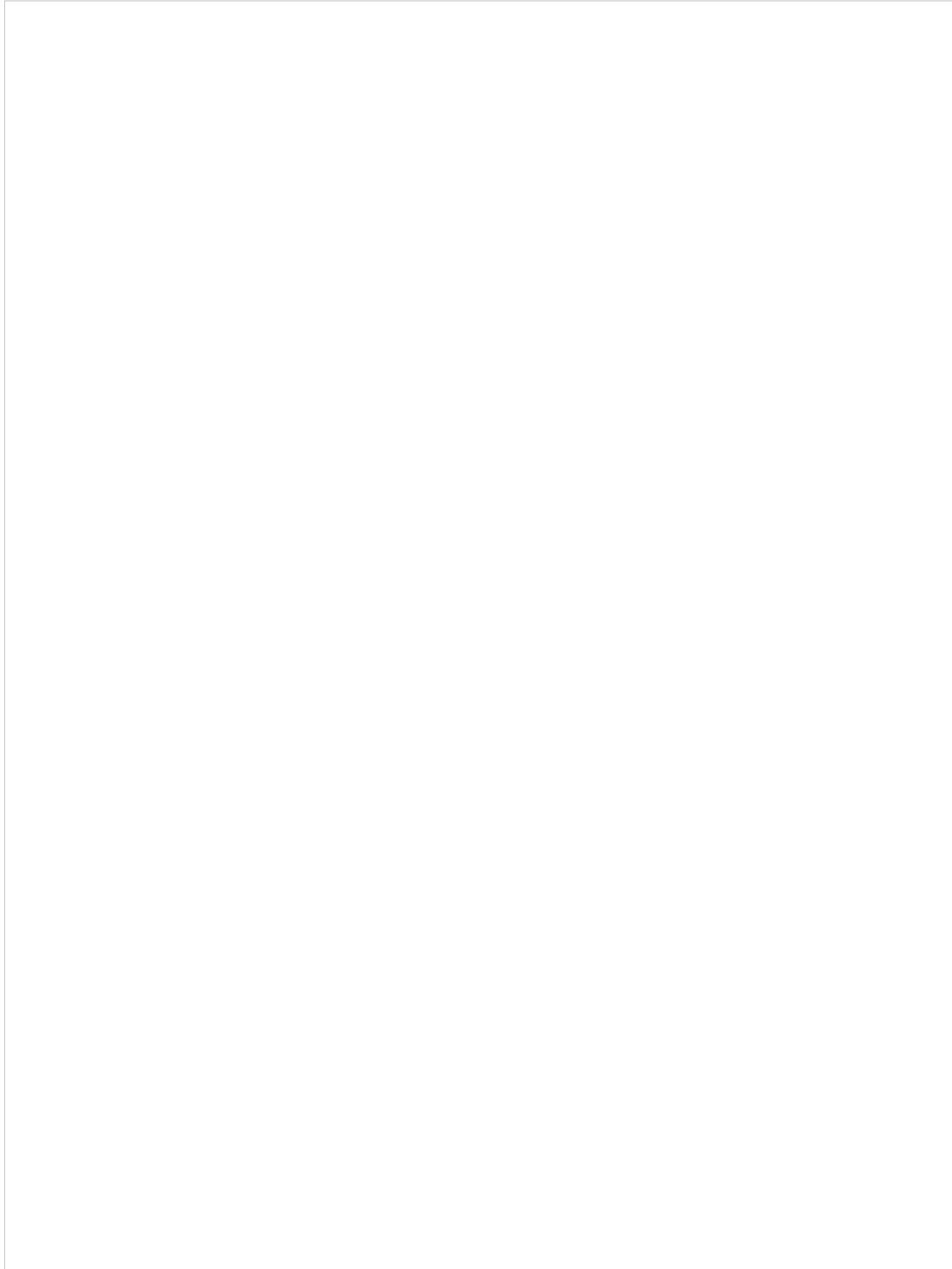
Prin folosirea acestor metode, lecțiile sunt interactive, copiilor le place să se implice în „joc”, să se simtă utili.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ion, Al., D., „**Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă**”, Editura de Vest, Timișoara, 2000

Părintele, Profesor Pentru O Zi

IULIANA PENU

Părinții sunt partenerii școlii în educarea copiilor. La școala noastră, părinții devin chiar colegii cadrelor didactice, pentru o oră. Parteneriatul cu părinții elevilor include un dialog real, ore de consultație, lectorate cu părinții, vizite la locurile de muncă ale acestora, dar și lecții susținute în fața copiilor, în domeniul în care ei activează. Ca persoane resursă în procesul de învățare și modelare a personalității copiilor, părinții vin cu informații specializate pe teme care sunt în atenția autorităților din educație în vederea dezvoltării lor la clasă: educație pentru sănătate, educație financiară, educație juridică, literație, educație fizică. Interesul părinților pentru acest tip de activități, reacțiile și implicarea elevilor au dus la realizarea și implementarea unui proiect județean la care participă, an de an, școli din oraș. Scopul proiectului este de a consolida parteneriatul școală – familie pentru o colaborare eficientă în educație, pentru monitorizarea evoluției copilului și pentru a oferi oportunități de petrecere a timpului de calitate împreună.

Implicarea părintelui în activitatea instructiv-educativă îl apropie și mai mult de clasa de elevi a copilului

său, descoperă climatul din acest grup, se familiarizează cu baza materială a școlii pentru desfășurarea activității.

Impactul proiectului la nivelul școlii se observă pe mai multe planuri. În primul rând, o validare a importanței educației la care participă și se implică mama sau tata, ceea ce crește motivația copiilor. Empatia și sprijinul familiei pentru cadrul didactic devin coordonate ale comunicării eficiente ale celor doi factori importați în educație. Se creează o stare de bine în clasă inspirând încredere, siguranță, un climat optim pentru învățare. Apar noi oportunități de colaborare instituțională.

Exemple de activități din cadrul acestui proiect:

„Ora de Limba română la BCU”. Vizitarea Bibliotecii Centrale Universitare, apoi organizarea unui atelier de lectură activă devin o experiență extraordinară, premisă a dezvoltării competențelor de literație ale elevilor.

„Plasa de prins fluturi” – părintele, profesor la Facultatea de Biologie, a invitat clasa de elevi la o activitate extrașcolară inedită, în Grădina Botanică. Locul desfășurării s-a transformat dintr-un loc de joacă și plimbare, într-un tărâm al învățării, oferind la fiecare pas un material didactic viu pentru îndeplinirea obiectivelor de la orele de explorare a mediului: flori, pomi, insecte, păsări se prezentau parcă pe rând în cadrul lecției. În poienița plină de flori cu parfum îmbietor și culori vesele, fluturii își făceau apariția grațioși. Fieele au prins în capcana lor câteva exemplare minunate care au fost studiate, observate și eliberate. Lecția în aer liber a fost completată, într-o altă oră, cu o prezentare ppt a animalelor acvatice, o grupă care îi interesa pe copii, lucru descoperit de părinte, în cadrul lecțiilor online.

„Codul Penal pe înțelesul copiilor” – o oră de educație juridică prezentată de un părinte, profesor la Facultatea de Drept. Despre reguli, despre consecințele încălcării lor, diferența dintre Codul Civil și Codul Penal s-a discutat cu interes.

„Stomatoland” – partener - părinte medic stomatolog, profesor la UMF. În această oră copiii au vizionat un film de desene animate cu super eroii care au grijă ca dinții copiilor să fie sănătoși, au învățat periajul corect de la studenții voluntari, au fost încurajați să consume fructe și legume.

„Educație financiară” – părinți profesori, economiști au venit și au învățat copiii să economisească, să diferențieze nevoile de dorințe, să cunoască istoria evoluției banilor, să realizeze tranzacții de vânzare-cumpărare.

„O floare pentru școala mea” - copiii au plantat flori în jardiniere sau în curtea școlii, împreună cu părinții. Au avut grijă de aceste flori până la finalul anului școlar.

„Olimpiada Familiei” – cea mai așteptată competiție. O activitate cu probe distractive și recreative care aduce zâmbetul pe chipurile tuturor. Medaliile și diplomele oferite devin instrumentele evaluării unei colaborări reușite.

Membru al unei echipe implicate în educarea lui, copilul câștigă încredere în sine și în cei din jur, factori ce susțin motivația pentru învățare. Profesorii și părinții devin coechipieri în învățare, ceea ce conduce la obținerea de rezultate foarte bune.

Unitatea Grădiniță-Școală-Familie-Societate

Mariana Roman

Grădinița Cu Program Normal Nr.1 Maieru

„ Eu sunt copilul/ Educă-mă, te rog, ca să pot fi / O binecuvântare pentru lume” (Mamie Gene Cole)

Noțiunea de părinte nu poate exista separat de cea de copil/urmaș, după cum noțiunea de educator nu poate exista separat de cea de educat. Părinții trebuie să cunoască, să devină conștienți de influența pe care o exercită prezența lor în viața copilului, să fie convinși că educația ce trebuie dată copilului, pentru societatea actuală este diferită de cele precedente, că societatea viitoare va fi diferită de cea actuală, iar copilul trebuie pregătit corespunzător. Greșesc acei părinți care le interzic copiilor să se „atingă de anumite obiecte,, sau să se deplaseze cât de mult pot. Un copil sănătos, bine alimentat și crescut în condiții igienice, manifestă un activism care trebuie stimulat, dar și supravegheat și îndrumat

Unitatea de acțiune a factorilor grădiniță-școală-familie-societate în opera de formare a copilului este condiționată de unitatea de vederi, de un mod comun de lucru și o bună cunoaștere reciprocă. Interesul comun al acestor instituții trebuie să determine o mișcare cu dublu sens, în vederea unei suficiente cunoașteri a tuturor părților. În procesul educației rolul coordonator îl are grădinița, iar mai apoi școala, însă familia și în paralel comunitatea este aceea care contribuie prin susținerea și continuarea a ceea ce unitățile de învățământ se străduiesc să facă.

Fără sprijinul activ al părinților și al comunității, grădinița și școala nu pot realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competenți ar fi educatorii. Lipsa colaborării dintre toți acești factori are consecințe grave, și anume:

- scăderea prestigiului instituției de învățământ;
- risipa de energie bilaterală, educator-educat.

Pentru reușita actului educațional, munca depusă de educatori trebuie continuată, susținută și întărită de familie și societate

Inițierea părinților și a societății în probleme specifice educației și instrucției copiilor se face în diverse moduri, prin metode și procedee alese cu mult tact de către cadrele didactice după cum urmează:

- *discuții libere cu părinții;*
- *lectorate și consultații cu părinții;*
- *participarea comunității la unele activități din grădiniță, școală, etc.*

Astfel realizăm un învățământ modern și în același timp, facem cunoscută activitatea noastră în rândul părinților și al societății. Experiența mea arată că lectoratele cu părinții dau rezultate foarte bune dacă se întemeiază pe un material concret pe care educatoarea l-a adunat și selectat din activitatea proprie la grupă.

O altă formă de interacțiune între acești patru factori sunt serbările copiilor, un prilej de cunoaștere reciprocă, dar și de satisfacție reciprocă pentru realizările copiilor. Am organizat activități extracurriculare, organizate și desfășurate împreună cu părinții, școala și comunitatea. De exemplu: vizite organizate împreună cu școlarii la patiserie, la croitorie, la muzee, la biserici, astfel încât copiii să aibă parte de o educație culturală solidă.

În activitatea mea, discuțiile purtate cu părinții copiilor au prezentat întotdeauna atât aspecte pozitive cât și aspecte negative. Tot la aceste întâlniri cu părinții, organizez *expoziții cu lucrări ale copiilor, constând în desene din imaginație, picturi, lucrări din plastilină, cu materiale din natură, construcții din diferite truse, mapele copiilor conținând lucrările lor*, expoziții la care sunt invitați și școlari și reprezentanți ai comunității locale. În acest fel se oferă posibilitatea de a vedea ce fac copiii la grădiniță și, în același timp, să compare lucrările copiilor lor cu ale altor copii, să înțeleagă ce aptitudini au, ce posibilități de interese dovedesc. Părinții au posibilitatea să-și cunoască copilul prin prisma rezultatelor muncii sale.

Adevărații beneficiari ai acestei colaborări sunt copiii, ei simt dragostea și apropierea părinților, a comunității, nu numai prin bunăvoința și bucuriile ce li se oferă ci și din interesul pe care părinții și societatea îl acordă în realizarea activităților din grădiniță; copiii sunt mai siguri pe sine, sentimentul de siguranță fiindu-le atât de necesar dezvoltării și echilibrului interior; totodată ei trăiesc mândria de a-și vedea părinții și celelalte cunoștințe în situații apropiate lor și de a-i aprecia și mai mult.

Părinții pot fi parteneri în educație pentru că dețin cele mai multe informații despre copiii lor. Este esențial ca părinții să fie priviți ca participanți activi, să fie atrași în adoptarea deciziilor, să se recunoască și să se valorifice informațiile date de ei despre copii, iar responsabilitatea să fie împărțită între ei și educatoarele iar mai apoi învățătoarele toate având în spate susținerea societății.

Grădinița și școala nu pot face minuni, iar educația dată în aceste instituții nu va avea rezultate bune, dacă nu se va sprijini și nu va colabora cu familiile copiilor și cu societatea în care trăim.

BIBLIOGRAFIE:

- Ann Vernon, „Dezvoltarea inteligenței emoționale – Educație rațional-emoțională și comportamentală”, Editura „ASCR”, Cluj-Napoca, 2006
- Albu, G. „În căutarea educației autentice”, Ed. Polirom, Iași, 2002
- George Neamțu, Dumitru Stan, „Asistența socială studii și aplicații”, Editura Polirom”, 2005

STAR
KIDS

www.miciolimpici.ro